

จอห์น แมคอาร์เธอร์

New York Times Best-selling Author

ยืนหยัด อย่างมั่นคง

วิธีการต้านทาน
ศัตรูฝ่ายวิญญาณของคุณ

ยืนหยัด
อย่างมั่นคง

ยืนหยัด อย่างมั่นคง

STANDING STRONG

วิธีการต้านทาน
ศัตรูฝ่ายวิญญาณของคุณ

จอห์น แมคอาร์เธอร์

JOHN MACARTHUR

เชียงใหม่ ประเทศไทย
www.GraceBannasan.com

ยืนหยัดอย่างมั่นคง eBook

Standing Strong eBook

© 2024 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้
จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

เกรซบรรณสาร

Grace Bannasan

บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1

ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด

จ.เชียงใหม่ 50220

โทรศัพท์ 098-757-3257

gracebannasan@gmail.com;

hisbygrace@me.com

www.GraceBannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นฉบับอื่น

Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasaan

โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Standing Strong. First edition published under the title How
to Meet the Enemy in 1992 ©โดย John MacArthur

หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย David C. Cook, 4050 Lee Vance Drive, Colorado
Springs, CO 80818, USA. ©1992, 2012 โดย John MacArthur Jr. สงวนลิขสิทธิ์

ผู้แปล: เกศินี สังข์คำ (Translator: Kasinee Sungcome)

ตรวจสอบโดย: นรินทร์ สุรนาวารัตน์ (Editor: Narin Suranaowarat)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

แมคอาเธอร์, จอห์น

ยืนหยัดอย่างมั่นคง.-- เชียงใหม่ : มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย, 2567.

285 หน้า.

1. คริสตศาสนา -- คำสั่งสอน. I. เกศินี สังข์คำ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

234.1

ISBN (eBook) 978-616-94404-6-8

10 ม.1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, TaladYai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร 098-757-3257 gracebannasan@gmail.com
www.GraceBannasan.com

สารบัญ

บทนำ	7
1. เข้าสู่สนามรบ	13
2. ซาตานเป็นเครื่องมือของพระเจ้า	25
3. ซาตานโจมตีคริสตจักร	53
4. หน้าทีของผู้เชื่อ	77
5. การทรงเรียกให้ถวายตัว	93
6. ปกป้องความคิดและอารมณ์ของเรา	113
7. ชั่วประเสริฐแห่งสันติสุข	129
8. โล่แห่งความเชื่อ	139
9. สง่าราศีในอนาคตของผู้เชื่อ	155
10. ดาบของพระวิญญาณ	179
11. คำอธิษฐานในสนามรบ	203
12. คำสั่งเพื่อชัยชนะ	223
คำแนะนำเพื่อการศึกษา	245
หมายเหตุ	283

บทนำ

มีความผิดพลาดสองอย่างที่มีน้ำหนักพอ ๆ กันและอยู่กันคนละด้าน
ซึ่งทำให้เราพลาดพลั้งไปในเรื่องเกี่ยวกับมารชาตาน ความผิดพลาด
อย่างแรกคือการไม่เชื่อวามารชาตานมีอยู่จริง อย่างที่สอง
คือการเชื่อวามารชาตานมีจริงแต่มีความรู้สึกละอายใจ
และให้ความสนใจอย่างผิด ๆ เกี่ยวกับมาร ไม่ว่าจะเป็นความผิดพลาดแบบ
ไหนก็ตาม ก็ล้วนทำให้มารตืออกดีใจทั้งสิ้น¹

ซี. เอส. ลูว์อิส

ลูว์อิสพูดได้ถูกต้องเลยทีเดียว แต่น่าเสียดายที่ความผิดพลาดดังกล่าวก็ยังคง
มีอยู่ในคริสตจักรทุกวันนี้ คริสเตียนบางคนเป็นพวกวัตถุนิยมและไม่เข้าใจเลย
ว่าชีวิตคริสเตียน คือการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณอย่างดุเดือด

เหตุผลอย่างหนึ่งของทำไมที่แบบพวกวัตถุนิยมคือ ความเฉยเมย เมื่อคุณ
มีชีวิตที่สุขสบาย มันเป็นเรื่องง่ายและก็ดีกว่าที่จะมีสงครามฝ่ายวิญญาณ มัน
เป็นเรื่องง่ายที่จะลืมนึกว่าจิตวิญญาณนั้นร้ายแรง ๆ ดวงในโลกตกอยู่ใต้เงื้อมมือของ
ซาตาน และเป็นเรื่องง่ายที่จะลืมนึกว่าซาตานมักจะได้เปรียบคริสเตียนที่เฉื่อยชา
เกียจคร้าน หรือคริสเตียนที่ไม่เติบโตทางฝ่ายวิญญาณ

ชาตานพึงพอใจมากที่คริสเตียนได้เปิดช่องว่างฝ่ายวิญญาณไว้ โดยการไม่ต่อสู้ในสงคราม และนั่นคือลักษณะของคริสตจักรหลายแห่งในทุกวันนี้ ผู้คนพากันทำลายการสามัคคีธรรมและในขณะเดียวกันพวกเขาไม่แยแสต่อการต่อสู้ในสงคราม

อีกเหตุผลหนึ่งของการเป็นพวกวัตถุนิยมคือ โลภียวิสัย มีคริสเตียนจำนวนมากที่ปรารถนาทรัพย์สินของโลก ปรารถนาความสุขชั่วครู่ชั่วยามแทนที่จะยืนหยัดต่อสู้ในสงคราม เขาแสวงหาชีวิตสบาย ๆ ซึ่งเป็นชีวิตที่สนุกสนานโดยไม่ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการต่อสู้ ผู้เชื่อที่หมกหมุ่นอยู่กับเรื่องโลภียวิสัยจะไม่เข้าใจเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณเลย

คริสเตียนคนหนึ่งที่ขาดความเข้าใจเรื่องพระคุณของพระเจ้าได้พูดกับผมว่า “ความน่ามหัศจรรย์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนก็คือ เราสามารถทำอะไรก็ได้ในสิ่งที่เราอยากทำ” แต่ผู้เชื่อไม่ใช่ผู้ที่มีอิสระอยากจะทำอะไรก็ได้ที่เขาอยากทำ เขาถูกเรียกให้เชื่อฟังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นองค์เจ้าชีวิตของเขา ในมัทธิว 16:24-25 พระเยซูตรัสว่า “ถ้าใครต้องการจะติดตามเรา ให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกและตามเรามา เพราะว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่ใครยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา คนนั้นจะได้ชีวิตรอด”

เราไม่อาจปล่อยให้งครามฝ่ายวิญญาณกระหน่ำอยู่รอบ ๆ ตัวเรา โดยที่เราไม่เข้าไปร่วมต่อสู้ด้วย มันเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราจะประเมินเรื่องฝ่ายวิญญาณโดยการถามตนเองว่า ฉันกำลังเฉยเมยต่อสงครามนี้หรือไม่ มีหลายคนที่ยังพอใจกับความเฉยเมยและค่านิยมแบบโลก ชาตานดีอกดีใจกับคริสเตียนประเภทนี้ คำอธิษฐานของผมก็คือ ขอให้ระดับของความสนทนสนมและการอุทิศตัวของคุณเพิ่มมากขึ้นเมื่อคุณเข้าใจถึงวิธีการที่จะเผชิญหน้ากับศัตรูของคุณ

ในอีกด้านหนึ่ง มีคริสตจักรจำนวนมากในทุกวันนี้ที่เน้นและให้ความสนใจกับเรื่องมารชาตานมากเกินไป ข้อความต่อไปนี้ซึ่งคัดมาจากนิตยสาร Los Angeles times ได้อธิบายถึงแนวความคิดที่ถูกครอบงำนี้ได้เป็นอย่างดี:

ใน “สงครามฝ่ายวิญญาณ” ที่ว่านี้ ผู้นำคริสเตียนในกลุ่มอีแวนเจลิคอลและคาริสเมติกได้เตรียมการจู่โจมเรื่องนี้ซึ่งพวกเขาเรียกว่าโลกแห่งอำนาจมืด ความประหลาดใจจากข้อสังเกตที่ว่าซาตานคือ เจ้าแห่งอาณาจักรของวิญญาณชั่ว ทำให้หน่วยงานมิชชั่นบางแห่งและศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหญ่ ๆ บางคนคิดวางแผนที่จะ “จู่โจม” บรรดาวิญญาณชั่วเหล่านั้นที่อ้างว่าเป็นผู้ควบคุมประเทศหรือเมืองนั้น ๆ บางคนสนับสนุนการเคลื่อนไหวเพื่อหลีกเลี่ยง เน้นการอธิษฐานขอให้คำแช่งสาปเหนือสามเหลี่ยมเบอร์มิวดาหมดไป การเคลื่อนไหวนี้เคยเกิดขึ้นในปี 1987 ในเมืองออริกอน และในปี 1984 ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนที่เมืองลอสแอนเจลิส การเคลื่อนไหวนี้เป็นเหตุทำให้อัตราของอาชญากรรมลดลง บรรดาอากาศแห่งมิตรภาพและการได้รับการปลดปล่อยเกิดขึ้น บรรดาภาพยนตร์และหนังสือทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณคงไม่ได้เป็นผลมาจากศาสนา เพราะไม่ค่อยมีใครสนใจเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณเลย

ปีเตอร์ แวกเนอร์ ซึ่งสอนอยู่ที่โรงเรียนพระคริสตธรรมฟูลเลอร์ ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจเรื่องนี้ ทุกวันจันทร์เขาจะประชุมกับคน 24 คน ในหัวข้อสงครามฝ่ายวิญญาณ นอกจากนั้นในที่อื่น ๆ ก็ยังมีการจัดประชุมในลักษณะนี้ด้วย เช่นที่เท็กซัส หรือที่ออริกอน²

ดูเหมือนว่าผู้นำคริสเตียนจำนวนมากพยายามที่จะเป็นเลิศในด้านนี้ ผมรู้จักองค์กรมิชชั่นที่เคร่งครัดแห่งหนึ่ง องค์กรนี้ขอร้องให้มีขชนนารีทุกคนในคณะของเขาเข้ารับการอบรมพิเศษในหัวข้อเกี่ยวกับการเผชิญหน้าและการ

จัดการกับอำนาจมืด กลยุทธ์ที่พวกเขาได้เรียนรู้รวมไปถึงการพูดกับวิญญาณชั่ว และเทคนิคในการขับไล่ การดำหนิ และการผูกมัดซาตานนั้นกำลังเป็นที่นิยมกันเป็นอย่างมาก

ความหลงใหลนี้คืออะไร ผู้เชื่อจำเป็นต้องเข้าค่ายฝึกฝนเพื่อทำสงครามฝ่ายวิญญาณหรือไม่? เราสามารถทำลายฐานที่มั่นของวิญญาณชั่วเพื่อยึดเมืองหรือประเทศกลับคืนมาได้หรือไม่? ผู้เชื่อควรจะพูดกับวิญญาณชั่วและขับไล่มันไปหรือไม่? เราสามารถสั่งผูกมัดและดำหนิต่อว่าซาตานได้จริงหรือไม่?

แน่นอนว่าคริสเตียนจะต้องมีส่วนร่วมในการต่อสู้กับอำนาจแห่งความมืด ดังที่เปาโลกล่าวไว้ในเอเฟซัส 6:12 ว่า “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับพวกภูติผีที่ครอบครอง พวกภูติผีที่มีอำนาจ พวกภูติผีที่ครองพิภพ ในยุคมีดนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน” แต่การปฏิบัติต่างๆ ในการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ช่างตรงกันข้ามกับคำสอนในพระวจนะของพระเจ้า

ดร. อาร์ชิบาลด์ อเล็กซานเดอร์ ศาสตราจารย์ท่านแรกของโรงเรียนพระคริสตธรรมพริ้นซ์ตัน และถือเป็นนักศาสนศาสตร์ที่อัจฉริยะคนหนึ่ง ได้เขียนไว้ว่า

“ไม่มีอะไรจำเป็นมากไปกว่าการแยกแยะระหว่างประสบการณ์ทางศาสนาที่แท้จริงและเทียมเท็จ ซึ่งนั่นก็คือการ “พยายามทดสอบวิญญาณว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่” และในการแยกแยะนี้ก็ไม่มีแบบทดสอบใดนอกเหนือไปจากพระวจนะของพระเจ้าซึ่งถูกต้องแม่นยำ นั่นก็หมายความว่าเราต้องนำความคิดทุกอย่าง แรงใจทุกอย่าง แรงกระตุ้นทุกอย่าง และอารมณ์ความรู้สึกทุกอย่าง มาตรวจสอบกับมาตรฐานแห่งพระวจนะของพระเจ้า ถ้ามันไม่สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า ก็แสดงว่ามันไม่จริง”³

พระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นแนวทางในความเชื่อและการปฏิบัติของเรา ขอให้เราตรวจสอบว่า พระวณะของพระเจ้าได้ตรัสสอนอย่างไรเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณที่ตรงข้ามกับความเชื่อ การปฏิบัติและประสบการณ์ของการเคลื่อนไหวในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณอย่างในทุกวันนี้

เข้าสู่สนามรบ

สมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งได้กล่าวยอมรับไว้อย่างไม่อายในจดหมายลาออกของเขาว่า

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ขณะผมตกเป็นทาสของสุรา สิ่งที่สำคัญในท้องทำงานของผมก็ผิดเพี้ยนไป ความสำเร็จและการเป็นที่รู้จักกลายเป็นอดีตไปแล้ว ความซื่อสัตย์และการปฏิบัติตามกฎหมายไม่ได้เป็นสิ่งที่ผมยึดถืออีกต่อไป ซึ่งก็เหมือนกับหลาย ๆ คนก่อนหน้านี้ผม ผมเน้นการหาเงินอย่างมาก ความสำเร็จของผมคือฐานะทางการเงินและการทำให้เพื่อน ๆ ของผมประทับใจในตัวผม การอ่อนข้อต่อกฎหมายของผมทำให้ผมปฏิบัติหน้าที่ได้โดยไม่ขัดแย้งกับใครในหลายปีที่ผ่านมา

ผมปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานของผม และผมจะพอใจมากถ้ามีใครบางคนได้รับประโยชน์จากสิ่งที่ผมพูด

และอุทิศตัวที่จะดำเนินชีวิตให้ห่างจากเส้นขอบเขต เมื่อคุณจงใจที่จะเดินไปริม ๆ เส้นขอบเขตไม่ว่าเพื่อความสำเร็จทางด้านการเมือง ประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อช่วยเพื่อน ๆ ของคุณ คุณก็กำลังเสี่ยงที่จะตื้นขึ้นมาในวันหนึ่งและพบว่าตัวคุณเองได้ล้ำเส้นขอบเขตมาไกลแล้วทั้ง ๆ ที่คุณเองเคยปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ยอมล้ำเส้นนี้ นี่คือสิ่งที่ผมเป็นอยู่ในขณะนี้ ลาก่อน ขอให้โชคดี ชอบคุณ ชอบโทษ และโปรดอย่าลืมระลึกถึงผมในคำอธิษฐานของคุณ¹

ท่านวุฒิสมาชิกที่กล่าวถึงนี้ ไม่ใช่คนแรกและคนสุดท้ายที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจและอิทธิพลของสູราจนได้ก้าวล้ำเส้นขอบเขตที่แบ่งแยกระหว่างความดีและความชั่ว ทุกวันนี้ คนเป็นจำนวนมากอุทิศตนเพื่อชื่อเสียง อำนาจ และอิทธิพล ดูเหมือนเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อที่การก้าวล้ำเส้นขอบเขตครั้งแรกเกิดขึ้นในสวรรค์

ในยุคแรกเริ่มนั้น ไม่มีสงครามและการกบฏ ไม่มีใครต่อต้านสิทธิอำนาจรวมทั้งขัดขืนพระประสงค์และน้ำพระทัยอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่แล้วเหตุการณ์เลวร้ายก็ได้เกิดขึ้น และนั่นคือสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นสงครามฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “เราแต่งตั้งเจ้าไว้โดยมีเศรฐเป็นผู้พิทักษ์เจ้าอยู่บนภูเขาศรีของพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง “บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวบทคร่ำครวญเพื่ออัครียไทร และจงกล่าวกับเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นแบบอย่างของความสมบูรณ์ เต็มด้วยสติปัญญาและมีความงามพร้อมเจ้าอยู่ในสวนเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า อัญมณีทุกอย่างเป็นเครื่องแต่งกายของเจ้า คือ

คาร์เนเลียน เพอร์โด้ เพชร เบริล โอนิกซ์ และแจสเปอร์
 ไพลิน เทอร์คอยซ์ และมรกต อัญมณีเหล่านี้ฝังในทองคำ
 ที่แกะสลักเป็นลวดลาย สิ่งเหล่านั้นจัดเตรียมไว้แล้ว ในวันที่
 เจ้าถูกสร้างขึ้นมา เจ้าปราศจากตำหนิในวิถีทางของเจ้า
 ตั้งแต่วันที่เจ้าถูกสร้างขึ้น จนเมื่อพบบาปชั่วในตัวเจ้า ใน
 การค้ำค้ำมากมายของเจ้านั้น เจ้าเต็มไปด้วยการทารุณ และ
 เจ้าทำบาป เราขับเจ้าไปจากภูเขาของพระเจ้าอย่างไรเกียรติ
 และเครือบผู้พิทักษ์นั้นก็ขับเจ้าออกไป จากท่ามกลางศิลา
 เพลิง ใจเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้าทำให้
 ปัญญาของเจ้าวิปริตไป เนื่องด้วยความสง่างามของเจ้า เรา
 เหวี่ยงเจ้าลงบนดินแล้ว เราให้เจ้าถูกกษัตริย์ทั้งหลายมอง
 อย่างดูแคลน เจ้าทำให้สถานนมัสการของเจ้าเสื่อมเกียรติ
 ด้วยความผิดบาปมากมายในการค้าอธรรมของเจ้า เรา
 จึงนำไฟมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟก็เผาผลาญเจ้า เราทำให้
 เจ้ากลายเป็นเถ้าถ่านบนพื้นโลก ในสายตาของทุกคนที่
 เห็นเจ้า” (เอเสเคียล 28:12-18)

พระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างแห่งความสมบูรณ์ แน่นอนว่า
 ไม่ได้หมายถึงมนุษย์ ในข้อ 13 ผู้เขียนได้กล่าวถึงทรงสร้างที่บริสุทธิ์นี้อยู่ใน
 “สวนเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า” ชัดเจนว่าคำพยากรณ์นี้หมายถึง ซาตาน
 เจ้าผู้ร้ายซึ่งเป็นศัตรูในสวนเอเดน

ในข้อ 14 ผู้เขียนพระคัมภีร์กล่าวถึงซาตานว่า “เราแต่งตั้งเจ้าไว้โดยมีเครือบ
 เป็นผู้พิทักษ์ เจ้าอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลา
 เพลิง” พระเจ้าได้ทรงออกแบบหีบพันธสัญญาโดยให้มีทูตสวรรค์สององค์ซึ่งอยู่
 คนละด้านของหีบ ทูตสวรรค์จะกางปีกออกคลุมพระที่นั่งกรุณา ทูตสวรรค์เหล่านี้
 คือเครือบผู้พิทักษ์ สัญลักษณ์นี้เป็นตัวแทนของทูตสวรรค์ที่เกี่ยวข้องกับความ

บริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้อยู่นอกสถานที่ซึ่งมนุษย์จะได้รับการลบล้างความบาปจากพระเจ้าโดยการประพรมโลหิต เครูบผู้พิทักษ์จะคอยรับใช้เหล่าทูตสวรรค์ชั้นสูง ซึ่งก็คือ “เครูบที่ได้รับการเจิมตั้งไว้” ทูตสวรรค์เหล่านี้เป็นทูตสวรรค์ชั้นสูงที่เต็มด้วยสง่าราศี และความบริสุทธิ์และอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้า

พระคัมภีร์กล่าวถึงทูตสวรรค์และหัวหน้าทูตสวรรค์ เครูบ และเสราฟิมเทพผู้ครองและศักดิ์เทพ ชื่อเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงวางเครือข่ายของทูตสวรรค์ที่จะทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งเป็นทูตสวรรค์ชั้นสูงที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น เพื่อให้เป็นเครูบที่ได้รับการเจิมตั้งไว้

การล้มลงของซาตาน

ทูตสวรรค์ชั้นสูงสุดนี้บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิตั้งแต่วันที่ถูกสร้างขึ้นมา อย่างไรก็ตาม แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็ได้พบบาปชั่วในตัวเขา (ข้อ 15) บาปชั่วที่พบในตัวเขานั้นคืออะไร? นั่นก็คือการที่จิตของเขาบฏต่อพระเจ้า ข้อความที่ว่า “จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า (ข้อ 17) แสดงให้เห็นว่าหัวหน้าทูตสวรรค์องค์นี้ยอมให้ความสมบูรณ์แบบของตนเองมาเป็นเหตุให้ตนมีจิตใจที่กบฏ ความบาปชั่วนี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทรงสร้างของพระเจ้า แต่มันเกิดขึ้นภายหลังเพราะความหยิ่งผยอง

ข้อ 18 กล่าวถึงการตอบสนองของพระเจ้าต่อความบาปชั่วของเขา: “เจ้าทำให้สถานนมัสการของเจ้าเสื่อมเกียรติ ด้วยความผิดบาปมากมายในการค้าอธรรมของเจ้า เราจึงนำไฟมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟก็เผาผลาญเจ้า เราทำให้เจ้ากลายเป็นเถ้าถ่านบนพื้นโลก ในสายตาของทุกคนที่เห็นเจ้า” พระเจ้าได้ทรงไล่ทูตสวรรค์องค์นี้ออกจากสวรรค์เพื่อจะทำลายเสีย

อิสยาห์บันทึกเหตุการณ์นี้ไว้ว่า

“โอ เจ้าร่วงลงจากฟ้าสวรรค์อย่างไรหนอ เจ้าผู้ส่องแสง คือ
โอรสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าถูกเหวี่ยงลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ
เจ้าผู้ทำให้ประชาชาติทั้งหลายตกต่ำ เจ้าเองรำพึงในใจของ
เจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า
เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่ง
การชุมนุม ณ สดปลายอุดรอันไกลโพ้น ข้าจะขึ้นไปเหนือ
ความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์
ผู้สูงสุด’ แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่แดนคนตาย ยังก้นบาดาล”
(อิสยาห์ 14:12-15)

ชื่อ *ลูซิเฟอร์* หมายถึง “ดาวประจำรุ่ง” และ “โอรสแห่งรุ่งอรุณ” ชาตาน
หมายถึง “ผู้กล่าวโทษ” ลูซิเฟอร์กลายมาเป็นชาตานเมื่อพระเจ้าทรงขับไล่มัน
ออกจากสวรรค์ ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า “เจ้าถูกเหวี่ยงลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ”
(ข้อ 12) กล่าวถึงการล้มลงของชาตาน พระเยซูตรัสว่า “เราเห็นชาตาน ตกจาก
ฟ้าเหมือนฟ้าแลบ” (ลูกา 10:18) พระคริสต์เป็นพยานถึงการล้มลงของลูซิเฟอร์
ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาบังเกิดในโลก ขอให้สังเกตคำพูดของลูซิเฟอร์ที่พูด
ซ้ำ ๆ ว่า “เราจะ” ในอิสยาห์บทที่ 14 แสดงให้เห็นถึงความหยิ่งผยองของ
ลูซิเฟอร์ และความหยิ่งผยองนี้เองที่ทำให้มันไม่พึงพอใจฐานะอันสูงส่งเหนือหมู่
ทูตสวรรค์อีกต่อไป มันต้องการเป็นเหมือนพระเจ้า

ในข้อ 15 พระเจ้าได้ตอบสนองต่อความบาปชั่วของชาตาน พระคัมภีร์กล่าวว่า
“แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่แดนคนตาย ยังก้นบาดาล” การกบฏของชาตานจะจบลง
ด้วยการถูกทำลาย วิวรณ์ 20:10 ได้พยากรณ์ถึงจุดจบของชาตานว่า “ส่วนมาร
ที่ล่อลวงเขาทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้เผย
พระวจนะเท็จจะอยู่นั้น และพวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไป
เป็นนิตย์”

กองทัพอของซาตาน

เมื่อซาตานล้มลง มันไม่ได้ล้มลงแต่เพียงลำพัง ยอห์นได้กล่าวในวิวรณ์ 12:4 ว่า “และหางของพญานาควัดดวงดาวหนึ่งส่วนสามในท้องฟ้า” ในข้อ 9 กล่าวถึงดวงดาวเหล่านั้นว่าหมายถึงทูตสวรรค์ที่ทำบาปหรือวิญญาณที่เป็นบริวารของซาตาน แม้ว่าซาตานจะมีฤทธิ์อำนาจและมีอิทธิพลเหนือรัฐบาลหลายรัฐบาลและหลายประเทศ แต่มันก็ไม่ได้สถิตทั่วทุกหนแห่งเหมือนพระเจ้า มันทำงานโดยอาศัยกองทัพของบริวารทูตสวรรค์หนึ่งในสามนั้น

หนึ่งในสามนั้นมีจำนวนเท่าไร เราไม่รู้ เรารู้แต่เพียงว่าทูตสวรรค์นั้นไม่สืบพันธุ์และไม่ตาย (มัทธิว 22.30) ทุกวันนี้มีทูตสวรรค์อยู่เป็นจำนวนมากเหมือนเมื่อครั้งที่ทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกสร้างขึ้น จำนวนของทูตสวรรค์ไม่ได้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเลย พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงจำนวนของทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์ว่า “มีจำนวนนับเป็นแสนๆ เป็นล้านๆ” (วิวรณ์ 5:11) คำว่า “ล้าน” เป็นจำนวนที่มากที่สุดในการนับ บางทีอาจจะหมายความว่ามีความมากมายจนนับไม่ได้

ทูตสวรรค์ที่ล้มลงบางตนถูกจองจำไว้ด้วยโซ่อันไม่รู้จักสลาย (ยูดา 6) ผมเชื่อว่าทูตสวรรค์เหล่านี้เป็นทูตสวรรค์ที่ทำบาปเมื่อครั้งน้ำท่วมโลก ดังที่อธิบายไว้ในปฐมกาล 6:1-7 เพราะว่า “บุตรของพระเจ้า” เหล่านี้ได้อยู่ด้วยกันฉันท์สามิกรรยากับมนุษย์ทำให้เกิดลูกผสม พระเจ้าได้กำจัดลูกหลานมนุษย์เหล่านี้ด้วยการให้น้ำท่วม และพระองค์ทรงลأمพวกทูตสวรรค์ไว้ด้วยโซ่ บางทีตลอดประวัติศาสตร์แห่งการทรงไถ่ที่ผ่านมา พระเจ้าได้จับผีร้ายวิญญาณชั่วใส่ไว้ในที่คุมขังเป็นจำนวนมากขึ้นและมากขึ้น ในลูกา 8:31 บรรดาผีที่เมืองเกราซา “อ้อนวอนขอพระองค์ (พระเยซู) อย่าสั่งให้มันกลับไปถิ่นรกขุมลึก” วิญญาณชั่วบางตนถูกจองจำไว้ชั่วคราว ตามที่บันทึกไว้ในวิวรณ์ 9:2 ผีบางตนจะถูกปล่อยออกมาในช่วงแห่งการทรมานทุกซ์ครั้งใหญ่

วิญญาณชั่วซึ่งเป็นกองทัพของซาตานนั้นมีระบบการจัดการที่ดีมาก ผู้เชื่อกำลังต่อสู้กับ “ภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครองพิภพ ในยุคมีดนี้ ต่อสู้กับ กับพวกวิญญาณที่ชั่วในสวรรค์สถาน” (เอเฟซัส 6:12) “ภูตผี

ที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ” คือ วิญญาณชั่วที่มีตำแหน่งสูงในอาณาจักรของซาตาน บางทีคำว่า “ภูตผีที่ครองพิภพ” อาจหมายถึง วิญญาณชั่วที่แทรกซึมอยู่ในโครงสร้างทางการเมืองของโลกนี้และมันมีอิทธิพลในการตัดสินใจ “ยุคมืด” หมายถึง นรก ในมัทธิว 8:12 พระเยซูทรงเรียกนรกว่า “ที่มืดที่นั่นจะมีเสียงร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน”

ผู้คนมักจะถามผมว่า ผมเชื่อว่ามีการวางแผนการลับของวิญญาณชั่วเพื่อพยายามควบคุมโลกหรือไม่? ผมไม่เชื่อว่าจะมีแผนการเช่นนี้ในหมู่มนุษย์ แต่ผมรู้ตามที่พระคัมภีร์สอนว่า มีโลกฝ่ายวิญญาณที่มองไม่เห็นซึ่งมีซาตานเป็นหัวหน้า และมีมนุษย์รวมทั้งองค์กรหลายแห่งในโลกที่เข้าไปมีส่วนโดยไม่รู้ตัว พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมกล่าวว่า บรรดาพระของโลกลนี้คือวิญญาณชั่ว (อังกิสดุติ 96:5; 1 โครินธ์ 10:19-20) ใน 1 ยอห์น 5:19 ยอห์นกล่าวว่า “เรารู้ว่าเราเกิดจากพระเจ้า แต่โลกทั้งหมดอยู่ในมือของมารร้าย” ซาตานคือพระของโลกลนี้ (2 โครินธ์ 4:4) ดังนั้น มันจึงเป็นผู้ควบคุมหลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้นในโลก

เป้าหมายของซาตาน

พระคริสต์

เป้าหมายหลักของซาตานก็คือพระคริสต์ ทำไมล่ะ? ก็เพราะว่าแผนการของพระเจ้าคือ “เพื่อโดยทางความตายนั้น พระองค์ [พระคริสต์] จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจ แห่งความตาย และจะทรงปลดปล่อยบรรดาคนเหล่านั้นที่ตกเป็นทาสมาตลอดชีวิตเนื่องจากความกลัวตาย” (ฮีบรู 2:14-15) แผนการของซาตานที่จะทำลายล้างเชื้อสายของพระเมสสิยาห์เพื่อไม่ให้พระคริสต์ทรงบังเกิดนั้นล้มเหลว เมื่อพระองค์ทรงบังเกิดกษัตริย์เฮโรดได้ออกคำสั่งให้ค้นหาพระองค์และจัดการทำลายเสีย (มัทธิว 2:16-18) นี่เป็นแผนการของซาตาน เมื่อมันไม่ได้ผล ซาตานจึงพยายามเล่นงานพระคริสต์ขณะที่พระองค์อยู่ในถิ่นทุรกันดาร (มัทธิว 4:1-11) บางทีบนไม้กางเขนนั้นซาตานอาจจะคิดว่ามันมีชัยชนะเหนือพระคริสต์แล้ว แต่พระคริสต์ได้ทรงประกาศชัยชนะของพระองค์เหนืออำนาจ

ของความตาย (1 เปโตร 3:18-20) ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายอย่างมีสง่าราศี และเสด็จกลับสู่สวรรค์

ชาตานต่อต้านทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคริสต์ทรงกระทำ พระคริสต์ทรงสำแดงความจริง (ยอห์น 1:17) แต่ชาตานปิดบังความจริง ในยอห์น 8:44 พระเยซูตรัสว่า ชาตาน “ไม่ได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มูสา และเป็นพ่อของการมูสา”

พระคริสต์ทรงประทานชีวิต แต่ชาตานทำลายชีวิต คนที่ไว้วางใจพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ “ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24) อย่างไรก็ตาม ชาตานก็ยัง “เป็นผู้ฆ่าคนตั้งแต่ปฐมกาล” (ยอห์น 8:44) และมันมี “อำนาจแห่งความตาย” (ฮีบรู 2:14)

พระคริสต์กระทำให้เกิดผลฝ่ายวิญญาณในชีวิตของผู้เชื่อคือ ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตน (กาลาเทีย 5:22-23) แต่ชาตานต้องการเห็นผลของเนื้อหนังคือ “’’การทำงานของเนื้อหนัง นั้นเห็นได้ชัด คือการล่องประเวณี การโสโครก การเสเพล การนับถือรูปเคารพ การถือวิยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การฉุนเฉียวกัน การใฝ่สูง การทุ้มเถียงกัน การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และ การอื่นๆ ในทำนองนี้ซึ่งข้าพเจ้าเคยเตือนพวกท่านมาก่อนว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” (ข้อ 19-21)

พระคริสต์ทรงอนุญาตให้มีการทดสอบและการทดลองในชีวิตของผู้เชื่อเพื่อทำให้เราเติบโตในฝ่ายวิญญาณ (ยากอบ 1:3) แต่ชาตานล่อลวงเราด้วยการทดลองเพื่อทำลายเรา (1 เปโตร 5:8) พระคริสต์ทำให้ผู้เชื่อมีเสรีภาพ (ยอห์น 8:31-32) แต่ชาตานทำให้ผู้หลงหายกลายเป็นทาสของมัน (2 ทิโมธี 2:26) พระคริสต์ปกป้องผู้เชื่อ (1 ยอห์น 2:1) แต่ชาตานกล่าวโทษผู้เชื่อ (วิวรณ์ 12:10)

ทุกวันนี้ชาตานยังคงต่อต้านพระราชกิจของพระคริสต์อยู่ มันจะต่อต้านพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาอีกครั้งและในที่สุดมันจะถูกจัดการ พระคริสต์จะทิ้งมันลงไปในบึงไฟนรก

ทูตสวรรค์บรีสุทธี

อีกหนึ่งเป้าหมายของซาตานและลูกสมุนของมันก็คือ ทูตสวรรค์บรีสุทธี
ทูตสวรรค์บรีสุทธีปรากฏตัวกับดาเนียลและพูดกับท่านว่า

“ดาเนียลเอ๋ย อย่างกลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านตั้งใจ
จะเข้าใจและถ่อมตัวลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าของท่าน
นั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และเรามาด้วยเรื่อง
ถ้อยคำนั้น แต่เจ้าผู้ครอบครองราชอาณาจักรเปอร์เซียได้
ขัดขวางเราไว้ถึง 21 วัน แต่มีคาเอล เจ้าผู้ครอบครองชั้น
หัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยเรา เพราะเราถูกละไว้ที่นั่นให้อยู่กับ
บรรดาक्षัตริย์เปอร์เซีย เรามาเพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจถึงสิ่ง
ซึ่งจะเกิดขึ้นกับชนชาติของท่านในอนาคต เพราะนิมิตนั้น
เกี่ยวกับเวลาภายหลัง” (ดาเนียล 10:12-14)

ดาเนียลได้ใส่ใจในการทำความเข้าใจว่าทำไมประชากรของท่านไม่ได้กลับ
อิสราเอล ท่านจึงได้อดอาหารและอธิษฐานเป็นระยะเวลานาน (ข้อ 2-3) ทูตสวรรค์
บรีสุทธีได้มาปรากฏแก่ท่านเพื่อยืนยันกับท่านว่า พระเจ้าไม่ได้เพิกเฉยต่อคำ
อธิษฐานของท่าน พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของท่านตั้งแต่วันแรกแล้ว แต่
การนำคำตอบของพระองค์มาล่าช้า ถึง 21 วัน

ทูตสวรรค์ได้อธิบายว่า “แต่เจ้าผู้ครอบครองราชอาณาจักรเปอร์เซียได้
ขัดขวางเราไว้” (ข้อ 13) เจ้าผู้ครอบครองที่กล่าวถึงในตอนนี้เป็นได้หมายถึงมนุษย์
ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถสกัดกั้นทูตสวรรค์ได้ บางทีอาจหมายถึง วิญญาณชั่ว
ที่สิ่งอยู่ในक्षัตริย์เปอร์เซีย ด้วยฐานะของมัน มันจึงมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่างๆ
ในอาณาจักรเปอร์เซียและเป็นอุปสรรคต่อแผนการของพระเจ้าเกี่ยวกับอนาคต
ของอิสราเอล ความสัมพันธ์ของมันกับอาณาจักรเปอร์เซียยังคงดำเนินต่อไป
ในภายหลังมันจะสู้กับทูตของพระเจ้าอีก (10:20)

พระเจ้าได้ส่งหัวหน้าทูตสวรรค์ที่มีชื่อว่ามีคาเอลมาช่วย (ข้อ 10:13) ชื่อมีคาเอลถูกกล่าวถึงอีกสองครั้งในพันธสัญญาเดิม (10:21, 12:1) และอีกสองครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ (ยูดา 9; วีรณ 12:7) ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่พิเศษให้มิคาเอลคือปกป้องดูแลชนชาติอิสราเอล ความจริงแล้วพระเจ้าทรงมอบหมายให้ทูตสวรรค์บริสุทธืมีหน้าที่ดูแลแต่ละประเทศชาติ เพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ เป็นไปได้ว่ามีคาเอลคือทูตสวรรค์ชั้นสูงสุด มีคาเอลและทูตสวรรค์บริสุทธืองค์อื่นๆ ได้ต่อสู้กับวิญญาณชั่วซึ่งเป็นเจ้าแห่งอาณาจักรเปอร์เซีย เมื่อทูตสวรรค์เหล่านี้ร่วมกันต่อสู้ พวกเขาก็ได้รับชัยชนะ

เมื่อการต่อสู้กับเปอร์เซียสิ้นสุดลง ทูตสวรรค์บริสุทธืจะเริ่มต่อสู้กับเจ้าแห่งกรีกซึ่งเป็นมหาอำนาจของโลกยุคต่อไป (ดาเนียล 10:20) ชาตงานทำงานในระดับสูงเพื่อขัดขวางแผนการของพระเจ้า เมื่อเปอร์เซียเรืองอำนาจ ชาตงานได้มอบหมายให้วิญญาณชั่วเข้าไปควบคุมอาณาจักรนี้เพื่อเล่นงานพระเจ้า ประมาณ 2 ศตวรรษต่อมาเมื่อกรีกเรืองอำนาจ มันก็มอบหมายให้วิญญาณชั่วอีกตนหนึ่งมาควบคุมอาณาจักรนี้ ทูตสวรรค์บริสุทธืคงจะอยู่ที่นั่นเพื่อต่อต้านมัน และมีคาเอลก็คงจะพร้อมให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา (ข้อ 21)

พระธรรมยูดาได้ให้ภาพจำลองการต่อสู้นี้ ในข้อ 9 ยูดากล่าวว่า “แม้แต่มิกาเอลหัวหน้าทูตสวรรค์ เมื่อได้เถียงกับมารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจพุดลบหลู่มารเลย แต่พุดเพียงว่า “*ให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดูว่าเจ้าเถิด*” ทำไมมารต้องการศพของโมเสส เราไม่รู้จริงๆ บางทีมันอาจจะต้องการแสดงศพของโมเสสต่อประชาชนเพื่อให้ประชาชนนมัสการศพนั้น และถือเป็นรูปเคารพตลอดหลายทศวรรษประชาชนได้นมัสการสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม มีคาเอลก็ได้ทูลวิงวอนต่อพระเจ้า ซึ่งไม่เหมือนกับ “ผู้เชี่ยวชาญ” ในสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ มีคาเอลไม่ได้ก้าวร้าวหรือดิ้นรนมารเลย มีคาเอลได้อุทธรณ์เรื่องนี้โดยอ้างถึงพระนามของพระเจ้า เป็นที่แน่ชัดว่ามีคาเอลมีชัยชนะในการต่อสู้ ในเฉลยธรรมบัญญัติ 34:5 ผู้เขียนได้กล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฝังศพของโมเสส “ไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับตรงข้ามเบธเปโอรั จนถึงทุกวันนี้ไม่มีใครรู้จักที่ฝังศพของท่าน”

อิสราเอล

ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ชาตานได้พยายามอย่างยิ่งที่จะทำลายล้างชนชาติอิสราเอล เพราะมันรู้ว่าชนชาตินี้มีความสำคัญต่อแผนการของพระเจ้า เนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัม ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลเป็นเรื่องราวของการถูกข่มเหงและหายนะ การทำลายล้างชาวยิวครั้งยิ่งใหญ่ภายใต้การนำของฮิตเลอร์ เป็นเพียงการข่มเหงครั้งหลังที่ชาตานนำมาเท่านั้น ในช่วงแห่งการทนทุกข์ครั้งใหญ่ หายนะที่ยิ่งใหญ่กว่านี้จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกเมื่อชาตานโจมตีชนชาติอิสราเอล แต่พระเจ้าจะทรงปกป้องชนชาติของพระองค์ไว้อย่างน่าอัศจรรย์ (วิวรณ์ 12:4-6)

ผู้เชื่อ

เป้าหมายอีกสิ่งหนึ่งของชาตานคือ ผู้เชื่อ ในวิวรณ์ 12:10 กล่าวถึงเสียงหนึ่งที่ตั้งขึ้นในสวรรค์ว่า “เพราะว่าผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา ถูกโยนลงไปแล้ว คือผู้ที่กล่าวหาพวกเขาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าของเราทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น” ชาตานไม่เพียงแต่กล่าวโทษผู้เชื่ออย่างรุนแรงเท่านั้น แต่มันยังเป็นปฏิปักษ์กับทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์ ในบทต่อๆ ไปของหนังสือเล่มนี้ เราจะกล่าวถึงการต่อต้านนี้อย่างละเอียด

สงครามฝ่ายวิญญาณคืออะไร? ก็คือสงครามสากลระหว่างพระเจ้าและความจริงของพระองค์กับชาตานและคำมุสาของมัน เป็นสงครามระหว่างพระประสงค์ของพระเจ้าและจุดมุ่งหมายของชาตาน มันเป็นความขัดแย้งที่รุนแรงระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทรงสร้างสูงสุดที่พระองค์ได้สร้างมาและมีผลกระทบต่อนุชนัยทุกคน ชาตานและกองทัพวิญญาณชั่วของมันกำลังต่อสู้กับพระคริสต์ พุทสวรค์บริสุทธิ์ ชนชาติอิสราเอล และบรรดาผู้เชื่อ สนามรบได้ปรากฏให้เห็นแล้วอย่างชัดเจน

ซาตานเป็นเครื่องมือของพระเจ้า

ผีสามารถสิงในผู้เชื่อได้หรือไม่? คนส่วนใหญ่ที่สนับสนุนแนวความคิดเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณอย่างในทุกวันนี้ต่างก็คิดว่าผีเข้าสิงผู้เชื่อได้ ศาสตราจารย์ ซี. เฟรด ดิกคาสัน ได้กล่าวไว้ว่า “คริสเตียนแท้อาจถูกผีเข้าสิงได้ในระดับหนึ่ง หรือถึงขนาดที่พูดด้วยเสียงแปลกๆ หรือพูดภาษาต่างประเทศ”¹

ในหนังสือเล่มต่อจากเล่มนั้น เขามักจะใช้คำว่า “ถูกผีควบคุม” (demonization) มากกว่าใช้คำว่า “ถูกผีเข้าสิง” (demon possession) เขาอธิบายว่า “การถูกผีควบคุมจะเกิดขึ้นได้เสมอ [ตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์] ในขณะที่วิญญาณตนนั้นอาศัยอยู่ในมนุษย์”² ดังนั้น ดร.ดิกคาสัน จึงกล่าวอ้างว่า ผู้เชื่อคนหนึ่งแม้จะมีพระเจ้าเป็นเจ้าของแล้ว แต่ผีก็ยังสามารถเข้ามาอาศัยอยู่ในตัวเขาได้

เขายอมรับว่าเราไม่อาจจะหาข้อสนับสนุนในเรื่องนี้จากพระคัมภีร์ได้³ เขาได้พยายามที่จะพิสูจน์เรื่องนี้โดยได้เข้าไปสังเกตการณ์ในคลินิกให้คำปรึกษาเพื่อช่วยตัดสินใจ โดยการอาศัยประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาของเขาเอง และของคนอื่นๆ (ซึ่งเคยสนทนากับผู้ให้คำปรึกษาและผี) เขาสรุปว่า “จากการ

ค้นคว้าหลักฐานต่างๆ ทั้งจากพระคัมภีร์และคลินิกให้คำปรึกษา เราอาจสรุปได้ว่า คริสเตียนสามารถถูกผีเข้าได้”⁴ และเขายังได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาอีกด้วยว่า “สิ่งแรกและสิ่งที่สำคัญที่สุดของผลลัพธ์ในการขับผีออกก็คือ การขับไล่วิญญาณชั่วที่เคยอาศัยอยู่ในบุคคลนั้นออกไป”⁵ ดิกคาสันไมใช่คนเดียวที่มีแนวคิดเช่นนี้ ศาสตราจารย์อีกคนหนึ่ง เมอร์ริล อังเกอร์ กล่าวไว้ว่า

ใครจะกล้าบอกว่าผีจะไม่จู่โจมชีวิตของผู้เชื่อซึ่งทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสียพระทัยด้วยการทำบาปและดับพระวิญญาณด้วยการไม่เชื่อฟังพระองค์? ... วิญญาณชั่ว... เข้ามาเหมือนสัตว์ร้ายที่หมอบคอยอยู่และพุ่งกระโจนเข้ามา และพร้อมที่จะเล่นงานเราในทุกขณะ เพียงแค่ผู้เชื่อล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ มันก็ทำให้เขาล้มลงในความบาป ซึ่งถ้าเขาไม่สารภาพและไม่ควบคุมมัน ผลสุดท้ายก็คือเขาจะสูญเสียฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณที่ปกป้องเขาไว้จากการรุกรานของวิญญาณชั่ว⁶

ข้อยกเว้นเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ของคนเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม คนที่สอนว่าวิญญาณชั่วสามารถเข้าสิงผู้เชื่อได้นั้นถูกบีบคั้นให้แสดงหลักฐานสนับสนุน จนทำให้พวกเขาต้องนำประสบการณ์ส่วนตัวมาสนับสนุนมากกว่าค้นหาจากคำสอนที่ชัดเจนจากพระวจนะของพระเจ้า

มาตรฐานในการตรวจสอบความจริง

การใช้ข้อมูลจากคลินิกให้คำปรึกษาหรือจากการพูดคุยกับวิญญาณชั่วมากกว่าคำสอนในพระคัมภีร์นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ โยนาธาน เอ็ดเวิร์ด หนึ่งในนักศาสนศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงที่สุดของอเมริกาเขียนอย่างถูกต้องไว้ว่า

ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณคือการเข้าใจตามพระคัมภีร์ที่ได้สอนไว้ ไม่ใช่เป็นการสร้างความหมายใหม่ การสร้างความหมายใหม่ให้กับพระคัมภีร์ก็เท่ากับการสร้างพระคัมภีร์อีกเล่มหนึ่ง มันเป็นการเพิ่มเติมพระคำของพระเจ้าซึ่งเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ (สุภาษิต 30:6) ศาสนาเทียมเท็จส่วนใหญ่ในโลกเกิดขึ้นจากการนำเอาประสบการณ์และข้อสังเกตผิด ๆ ที่พวกเขาได้ก่อกำเนิด คำสอนต่าง ๆ นอกเหนือไปจากพระคัมภีร์เต็มไปด้วยสิ่งที่กล่าวมานี้ ดังที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้ผู้คนหลงใหล เพราะซาตานสามารถปลอมเป็นทูตของความสว่างเพื่อหลอกลวงประชาชนและบิดเบือนความจริงของพระคัมภีร์ได้ ผู้นำคริสตจักรจะต้องยืนหยัดต่อต้านการล่อลวงเหล่านี้⁷

พระวาทะของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นแหล่งแห่งความจริงเกี่ยวกับซาตานและวิญญาณชั่วของเรา ดร. ชาร์จ ฮอดจ์ ได้กล่าวเตือนอย่างถูกต้องไว้ว่า

ไม่มีการเรียนรู้ใดหรือความสามารถพิเศษใด หรือแม้แต่แรงบันดาลใจใดๆ ที่จะสามารถโต้แย้งความจริงซึ่งบรรดาคนที่ได้การดลใจจากพระเจ้าได้เป็นพยานเอาไว้ นี่คือมาตรฐานที่จะใช้ตรวจสอบคำสอน หากแม้ทูตสวรรค์สอนต่างไปจากสิ่งที่กล่าวไว้ในพระวาทะของพระเจ้า ก็จะถูกแช่งสาป (กาลาเทีย 1:8) เราต้องขอบคุณพระเจ้าที่เรามีมาตรฐานไว้ใช้เพื่อทดสอบว่าวิญญาณนั้น ๆ มาจากพระเจ้าหรือไม่⁸

พระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นมาตรฐานในการตรวจสอบความจริงกล่าวว่าอย่างไร? ฝีสามารถเข้าถึงผู้เชื่อที่มีความเชื่ออย่างแท้จริงได้หรือไม่? มันสามารถเดินทางประตูเข้ามาและกลายเป็นสัตว์ที่หมอบอยู่ได้หรือไม่? ผู้สนับสนุนแนวความคิดการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้จะตอบว่า “ได้” แต่คำตอบของพวกเขาที่ตั้งอยู่บนประสบการณ์ของพวกเขาเอง ไม่ใช่จากพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าคำกล่าวอ้างเช่นนี้ไม่มีมูลฐานอันสมเหตุสมผล

ไม่มีตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่ชัดเจนว่าผู้เชื่อแท้สามารถถูกฝีเข้าหรือถูกร้าวรานได้ จดหมายฝากในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ไม่เคยเตือนผู้เชื่อให้ระวังการถูกฝีเข้าสิ่ง ทั้งยังไม่พบว่ามีใครที่ขับฝีออกจากผู้เชื่อ ในจดหมายฝากไม่เคยสั่งให้ผู้เชื่อขับฝี ไม่ว่าจะเป็นการขับออกจากผู้เชื่อหรือผู้ไม่เชื่อ พระเยซูคริสต์และเหล่าอัครทูตเท่านั้นที่เคยขับฝีออก แต่ทุกๆ ครั้งเป็นการขับฝีที่เข้าสิ่งในคนที่ไม่เชื่อ

คำสอนโดยสรุปจากพระคัมภีร์คือ พระคัมภีร์สอนว่าฝีไม่สามารถเข้าถึงผู้เชื่อที่แท้จริงได้ เราจะพบตัวอย่างที่ชัดเจนใน 2 โครินธ์ 6 ที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่อาจอยู่ร่วมกับฝีวิญญาณชั่วได้

“พระคริสต์กับเบลีอัลจะไปด้วยกันได้อย่างไร? หรือคนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ? วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพ? เพราะว่าเราเป็นวิหารของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า “เราจะอยู่ในเขาทั้งหลายและจะดำเนินในหมู่พวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา” (ข้อ 15-16)

ในโคโลสี 1:13 เปาโลกล่าวว่า พระเจ้า “ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเราเข้ามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์”

ความรอดนำมาซึ่งการปลดปล่อยอย่างแท้จริงและการปกป้องจากมารซาตาน ในโรม 8:37 เปาโลกล่าวว่าเรามีชัยชนะอย่างเหลือล้นโดยพระเยซูคริสต์ ใน 1 โครินธ์ 5:57 ท่านกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงประทานชัยชนะให้แก่เรา ใน 2 โครินธ์ 2:14 ท่านกล่าวว่าพระเจ้าทรงนำเราให้มีชัยชนะเสมอ ใน 1 ยอห์น 2:13 ยอห์นกล่าวว่าเราได้ชนะมารร้ายแล้ว และใน 4:4 ท่านได้กล่าวว่า พระวิญญาณที่ประทับอยู่ในเราเป็นใหญ่กว่าซาตาน ในเมื่อความจริงจาก พระวอนะของพระเจ้ากล่าวอย่างชัดเจนเช่นนี้ แล้วผีจะเข้าสิงผู้เชื่อที่แท้จริง ได้อย่างไร

ความหมายที่แท้จริงของการกลับใจเชื่อ

ผู้นำจำนวนมากที่เป็นเสียงของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ด่วนแสดงความดีใจเมื่อมีใครรับเชื่อ โดยถือว่าเขาคนนั้นได้รับความรอดแล้ว นี่ สะท้อนให้เห็นว่าความเชื่อแบบง่ายตายกำลังครอบงำคนในรุ่นเรา

ความเข้าใจเกี่ยวกับคำสอนของการกลับใจเชื่อตามหลักพระคัมภีร์อย่าง ละเอียดนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า ผีหรือวิญญาณชั่วไม่สามารถเข้าสิงหรือมีอิทธิพล ต่อผู้เชื่อ โยนาธาน เอ็ดเวิร์ด ได้เขียนถึงการกลับใจเชื่อไว้ว่า

พระคัมภีร์อธิบายถึงการกลับใจเชื่อว่าเป็นการเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติที่เป็นอยู่คือ เป็นการบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง การเป็น คนใหม่ การเป็นขึ้นมาจากความตาย การได้รับการสร้าง ความคิดจิตใจเสียใหม่ การตายต่อบาปและดำเนินชีวิต อย่างผู้ชอบธรรม การทิ้งตัวเก่าและสวมใส่สภาพใหม่ การ เข้าส่วนในธรรมชาติของพระเจ้า และอีกมากมาย

คนที่คิดว่าตนเองกลับใจเชื่อแล้วแต่ไม่เห็นมีการ เปลี่ยนแปลงในชีวิตเลยนั้น ความเชื่อของเขาก็ไร้ค่า แม้ว่า เขามีประสบการณ์ อย่างไรก็ตาม การกลับใจเชื่อคือ

การหันกลับจากความบาปมาหาพระเจ้า แน่แน่นอน พระเจ้าสามารถหยุดยั้งคนที่ยังไม่ได้กลับใจเชื่อไม่ให้ทำบาปได้ แต่คนที่กลับใจเชื่อแล้วจะหันจิตใจและธรรมชาติของเขาจากความบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ คนที่กลับใจเชื่อแล้วจะเป็นศัตรูของบาป

แล้วเราจะทำอย่างไรกับคนที่กล่าวว่าเขามีประสบการณ์ในการกลับใจเชื่อแล้ว แต่ความเชื่อตามศาสนาอารมณ์ความรู้สึกของเขากำลังตายไป ปล่อยเขาให้เป็นคนเดิมอย่างที่เคยเป็นล่ะ? ดูเหมือนเขาเป็นคนที่เห็นแก่ตัว หลงระเหิงอยู่กับโลกีย์วิสัย ประพฤติผิดศีลธรรม และไม่มีลักษณะชีวิตคริสเตียนเหมือนอย่างที่เขาเคยเป็น ถ้อยคำเหล่านี้จะวิเคราะห์ชีวิตของเขาได้ดีกว่าประสบการณ์ใด ๆ ที่เขามี

ในพระเยซูคริสต์นั้น ไม่ว่าจะเข้าสู่หนัดหรือไม่เข้าสู่หนัด ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์มาอย่างใกล้ชิดหรือเพียงเล็กน้อย ไม่ว่าจะมีความพยายามที่นำตื่นเต้นหรือไม่ค่อยมีความพยายามทุกอย่างล้วนไม่มีความหมายทั้งสิ้น สิ่งเดียวเท่านั้นที่มีความหมายคือ การถูกสร้างใหม่⁹

ในมัทธิว 12 พระเยซูทรงตำหนิบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์เพียงเพราะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ว่า

“เมื่อผีโสโครกออกมาจากใครแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่กันดารน้ำเพื่อแสวงหาที่หยุดพัก แต่เมื่อไม่พบ มันจึงกล่าวว่า ‘ข้าจะกลับไปบ้านของข้า ที่ข้าจากมานั้น’ และเมื่อมาถึงก็พบว่าบ้านนั้นว่าง ถูกปิดกวาดและจัดเป็นระเบียบ

มันจึงไปพาผีอื่นอีกเจ็ดตัวที่ร้ายกว่าตัวมันเองเข้าไปอาศัย
อยู่ที่นั่น แล้วในที่สุดคนนั้นก็ตกอยู่ในสภาพที่เลวร้ายกว่า
ตอนแรก คนในยุคชั่วร้ายนี้ก็จะเป็นอย่างนั้น” (ข้อ 43-45)

แทนที่พระเยซูจะตอบสนองความต้องการของประชาชนที่อยากเห็นหมาย
สำคัญและการอัศจรรย์ พระองค์กลับตรัสถึงความรอดซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับ
พวกเขา มีหลายคนที่ยึดเอาชีวิตอย่างมีระเบียบ แต่ในความเป็นจริง เขายัง
ไม่ได้ไว้วางใจพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย จิตวิญญาณของเขายังอยู่ในสภาพ “ว่างเปล่า” นั่นคือ พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ยังไม่ได้ทรงสถิตอยู่ในชีวิตของเขา นั่นก็หมายความว่าเขากำลังเปิดใจ
คอยต้อนรับการเข้ามาของวิญญาณชั่ว เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้ร่างกาย
ของเขาเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (อ้าอิง 2 โครินธ์ 6:16)

ตามที่กล่าวไว้ใน 1 เปโตร 1:5 เมื่อพระคริสต์ทรงครอบครองอยู่ในชีวิตของ
ผู้ใด ผู้นั้นก็จะได้รับการปกป้องไว้ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ผลก็คือ “มารร้าย
ไม่แตะต้องเขา” (1 ยอห์น 5:18) เมื่อพระวิญญาณประทับอยู่ในชีวิตของใคร
วิญญาณร้ายก็ไม่อาจบุกรุกชีวิตของคนนั้นได้ การที่มีวิญญาณชั่วสิงอยู่แสดง
ให้เห็นว่าคนนั้นยังไม่ได้รับความรอด

ทุกสิ่งเพื่อผลดี

แม้ว่าซาตานจะไม่สามารถเข้าถึงผู้เชื่อได้ แต่บางครั้งพระเจาก็ทรงอนุญาตให้มัน
ใช้สภาพแวดล้อมเลวร้ายเพื่อทำให้คริสเตียนทุกข์ยากลำบากทางเนื้อหนัง เรา
ไม่ควรพลาดเหตุผลจริง ๆ ว่าทำไมต้องเป็นเช่นนั้น แต่เราทราบพระเจ้าสามารถ
ควบคุมสถานการณ์ทุกอย่างให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ได้ ความ
ทุกข์ยากลำบากทุกอย่างในชีวิตของเราจะก่อให้เกิดผลดีต่อตัวเราเอง (โรม 8:28)
ให้เราดูตัวอย่างจากพระคัมภีร์ว่าเป็นไปได้อย่างไร

การยืนหยัดของโยบ

พระธรรมโยบเป็นภาพคำอธิบายที่ยอดเยี่ยกว่า ทำไมบางครั้งพระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ซาตานนำความเดือดร้อนมาถึงคนของพระองค์ พระธรรมโยบทำให้เราได้เห็นถึงบทสนทนาสำคัญระหว่างพระเจ้าและซาตานในสวรรค์

พระยาห์เวห์ตรัสถามซาตานว่า “เจ้ามาจากไหน?” ซาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า “จากไปๆ มาๆ บนแผ่นดินโลก และจากเดินไปเรื่อยๆ บนนั้น” และพระยาห์เวห์ตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้พิจารณาอุบายผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า ในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีพร้อมและเที่ยงธรรม เป็นผู้ยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย?” แล้วซาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า “โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆ หรือ? พระองค์ไม่ได้ทรงกันรั้วรอบตัวเขา ครอบครวัของเขา และทุกสิ่งที่เขาได้อยู่เสียทุกด้านหรือ? พระองค์ได้ทรงอวยพรงานที่มือเขาทำ และฝูงปศุสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นในแผ่นดิน แต่ขอเย็นพระหัตถ์และต้องสิ่งของทั้งสิ้นที่เขาได้อยู่ แล้วเขาจะแช่งพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์” และพระยาห์เวห์ตรัสกับซาตานว่า “ดูเถิด ทุกสิ่งที่เขา มี ก็อยู่ในมือของเจ้า เพียงแต่อย่าเย็นมือและต้องตัวเขา” ซาตานจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์พระยาห์เวห์ ‘ (โยบ 1:7-12)

โยบเป็นคนชอบธรรมซึ่งพระเจ้าทรงอวยพรท่านด้วยทรัพย์สมบัติอันมั่งคั่ง คือ แกะ 7,000 ตัว อูฐ 3,000 ตัว วัว 500 คู่ ลา 500 ตัว และคนใช้จำนวนมาก ตามที่บันทึกไว้ในข้อที่ 3 “ชายผู้นี้จึงมั่งคั่งที่สุดในบรรดาชาวตะวันออก”

ซาตานได้เข้ามาเฝ้าพระเจ้าบนสวรรค์และกล่าวหาโยบว่ารับใช้พระเจ้าด้วยเหตุผลที่เห็นแก่ตัว เพราะเขาได้รับการปกป้องและได้รับความเจริญรุ่งเรือง

ซาตานทำทลายพระเจ้าให้นำบรรดาพระพรของพระองค์ออกจากชีวิตของโยบชั่วคร่าว มันหวังว่าสิ่งนี้จะพิสูจน์ให้เห็นธาตุแท้ของโยบ พระเจ้าทรงยอมรับคำทำนี้ และพระองค์ทรงอนุญาตให้ซาตานนำความเดือดร้อนมาถึงโยบ พระองค์ยอมให้ซาตานทำลายทรัพย์สินสมบัติของโยบ แต่พระองค์ห้ามไม่ให้มันทำอันตรายต่อตัวโยบ

ไม่นานนักความวิบัติก็เกิดขึ้น มีลูกไฟตกลงมาจากท้องฟ้าและทำลายชีวิตแกะของโยบ มีโจรมาปล้นอูฐของเขาไป คนใช้ทุกคนถูกฆ่าเหลือคนเดียวที่หนีรอดมาได้ ซาตานจบการทำลายโยบด้วยหมัดเด็ดของมันคือขณะที่ลูก ๆ ของโยบนั่งรับประทานอาหารด้วยกัน “และดูเถิด มีพายุข้ามถิ่นทุรกันดารมาปะทะบ้านทั้งสี่มุมจนพังลงทับคนหนุ่มสาว และพวกเขาก็ตาย” (โยบ 1:19) มันเป็นหายนะสุดรุนแรงพอที่จะทำลายความเชื่อของโยบได้

แต่โยบไม่ได้ตอบสนองอย่างที่เขาหวังไว้ และยังไปกว่านั้น พระคัมภีร์กล่าวว่า “แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อคลุมของตน โกนศีรษะ กราบลงถึงดินนมัสการ ท่านว่า “ข้ามาจากครรภ์มารดาตัวเปล่า และข้าจะกลับไปตัวเปล่า พระยาห์เวห์ประทาน และพระยาห์เวห์ทรงเอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระยาห์เวห์ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้น โยบไม่ได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้า” (ข้อ 20-22) โยบกราบลงนมัสการพระเจ้า ยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่เขาเองก็ไม่ว่าทำไมเขาจึงต้องได้รับความทุกข์ทรมาน

เจ. ไอ. แพคเกอร์ เขียนไว้ว่า

เหตุผลที่พระเจ้าทรงให้ชีวิตของเราประสบกับความยุ่งยากและความยุ่งเหยิงครั้งแล้วครั้งเล่า ก็เพื่อให้เราได้เรียนรู้ที่จะพึ่งพระองค์ สาเหตุที่พระคัมภีร์กล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพระเจ้าทรงเป็นที่กำบังอันเข้มแข็ง เป็นผู้ปกป้องที่มั่นคง เป็นที่ลี้ภัย และเป็นแหล่งแห่งความช่วยเหลือสำหรับคนที่อ่อนแอ ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เวลาอย่างมากที่ช่วย

ให้เรารู้ว่าเราเป็นคนที่อ่อนแอทั้งทางด้านจิตใจและด้านศีลธรรม และพระองค์ไม่ต้องการให้เราวางใจตัวเราเองในการแสวงหาหนทางที่ถูกต้อง...พระเจ้าต้องการให้เรา รู้สึกว่า วิถีชีวิตของเราช่างมีแต่ความยุ่งยากและความยุ่งเหยิง เพื่อเราจะได้เรียนรู้ที่จะพึ่งพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงกระทำให้เราละความมั่นใจในตัวเอง แล้วมาไว้วางใจในพระองค์¹⁰

แต่ซาตานยังไม่ยอมแพ้:

และอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ซาตานได้มาในหมู่เขา เพื่อรายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ด้วย... “และพระยาห์เวห์ตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้พิจารณาอุบายผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า ในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีพร้อมและเที่ยงธรรม เป็นผู้ยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย? เขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ” แล้วซาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า “หนึ่งแทนหนึ่ง คนยอมให้ทุกอย่างที่เขาได้อยู่แทนชีวิตของเขา แต่บัดนี้ขอเหยียดพระหัตถ์และต้องกระดูกและเนื้อของเขา แล้วเขาจะแข่งพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์” และพระยาห์เวห์ตรัสกับซาตานว่า “ดูเถิด เขาอยู่ในมือเจ้า จงไว้ชีวิตเขาเท่านั้น” ซาตานจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์พระยาห์เวห์ และทำให้โยบเป็นฝีร้าย ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อม” (โยบ 2:1, 3-7)

ซาตานกล่าวหาโยบว่าที่ยังคงเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้ายี่เพราะพระองค์ยังทรงปกป้องสุขภาพของเขายู่ อีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานนำความเดือดร้อนมาสู่โยบ แต่ห้ามไม่ให้เอาชีวิตของโยบไป ซาตานจึงทำให้โยบเป็นผีร้าย ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อม (ข้อ 7) สภาพของโยบนั้นน่าสงสารมากจนทำให้ภรรยาของเขาแข่งด่าพระเจ้า แต่โยบไม่ได้ทำเช่นนั้น (ข้อ 10)

โยบยังคงไม่รู้ว่ทำไมเขาจึงได้รับความทุกข์ทรมาน เขาร้องออกมาว่า “โอข้าอยากทราบว่าจะพบพระองค์ได้ที่ไหน เพื่อข้าจะมาถึงที่ประทับของพระองค์ ข้าจะยื่นคตของข้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และบรรจข้อโต้แย้งให้เต็มปากข้า” (โยบ 23:3-4) แต่สวรรค์นิ่งเงียบ โยบไม่รู้ความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างพระเจ้าและซาตาน ในภายหลังพระเจ้าได้ตรัสตอบเขาออกมาจากพายุ แต่โยบก็ยังคงไม่เข้าใจเหตุผลอยู่ที่ว่าทำไมเขาจึงต้องได้รับความทุกข์ทรมาน

รูปแบบของการให้คำปรึกษาในทุกวันนี้ คงจะแนะนำโยบให้พูดว่า “ซาตานเราขอผูกมัดเจ้า” แม้ว่าโยบจะเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ได้รับการเลือกสรรมาเป็นพิเศษ แต่ความทุกข์ของเขาก็เป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระองค์ และมันเป็นอย่างเดียวกันนี้กับคนจำนวนมากมายที่ได้รับความทุกข์ยากอยู่ในทุกวันนี้ด้วย บรรดา “ผู้เชี่ยวชาญ” ของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้สามารถบรรลุถึงพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและต่อว่าซาตานได้หรือไม่? แน่่อนว่าทำไม่ได้

ความเดือดร้อนที่เกิดจากซาตานสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้เชื่อได้หรือไม่? คำตอบคือ “ได้” โยบเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ เขาได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามากขึ้น และพบว่าตนเองเป็นคนบาป (โยบ 40:4-5) เขายังได้เรียนรู้ที่จะยอมจำนนต่อพระเจ้าไม่ว่าจะต้องสูญเสียมากขนาดไหน (42:2-6) กริสนอาร์เซอร์ ได้เขียนไว้ในหนังสืออธิบายพระคัมภีร์พระธรรมโยบไว้ว่า

พระธรรมโยบชี้ให้เราได้เห็นว่า โดยการยอมจำนนต่อความทุกข์ยากทุกอย่างที่โยบได้รับ ทำให้พระประสงค์อันยิ่งใหญ่

ของพระเจ้าสำเร็จ โยบได้รับเกียรติอย่างยิ่งใหญ่ เพราะพระเจ้าได้ทรงเลือกเขาไว้เป็นพิเศษเพื่อสาธิตให้เห็นถึงการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้า ซาตานได้ท้าทายพระเจ้าให้ทดสอบว่าความเอากจิงเอางังของโยบขึ้นอยู่กับสิ่งของเท่านั้น...

มันเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่สำหรับโยบที่ได้รับการทรงเลือกเพื่อพิสูจน์ว่าซาตานเป็นฝ่ายผิดในเรื่องที่สำคัญเรื่องนี้ ถ้าโยบรู้ล่วงหน้าว่าประสบการณ์ทุกข์ทรมานที่เขาได้รับจะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ มันก็คงง่ายสำหรับโยบที่จะยอมรับความทุกข์อย่างเต็มใจและด้วยจิตใจที่แข็งแกร่ง แต่ถ้าเขารู้ตัวมาก่อน การทดสอบก็คงไม่มีประโยชน์อะไร ทำไมนะหรือ ก็เพราะว่ามันจำเป็นที่ผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ทรมานจะต้องไว้วางใจพระเจ้าและยอมจำนนต่อพระองค์ทุกประการ แม้ว่าเขาจะไม่เข้าใจเลยสักนิดว่าทำไมพระเจ้าจึงปล่อยเขาไว้ในอุ้งมือของซาตาน¹¹

คุณอาจจะกำลังทนทุกข์หรือรู้จักใครบางคนที่กำลังได้รับความทุกข์ยาก แต่คุณก็ไม่มีทางรู้ได้เลยว่าทำไม การดูตัวอย่างของโยบจะทำให้คุณจะได้รับ การเล้าโลมใจ กำลังใจ และความหวัง อัครทูตเปโตรได้เขียนไว้ว่า “ดังนั้น ขอให้คนทั้งหลายที่ทนทุกข์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า ฝากวิญาณจิตของตนไว้กับพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ซื่อสัตย์ และทำดีต่อไป” (1 เปโตร 4:19) ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราในการเสริมสร้างทัศนคติของชีวิต

หนามของเปาโล

พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานนำความเดือดร้อนมาถึงเปาโลด้วยเช่นกัน เปาโลได้รับนิमितเกี่ยวกับการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ในสาม

โอกาส เห็นได้ชัดว่าเปาโลได้ต่อสู้กับความโอ้อวด ท่านกล่าวว่า “และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป เนื่องจากการสำแดงอันยิ่งใหญ่ ก็ทรงให้ผมหนามในเนื้อของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นทูตของซาตานที่คอยโบยตีข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะไม่ยกตัวเกินไป” (2 โครินธ์ 12:7)

เปาโลมีหนามในกายของเขา มีหลายคนได้ให้ความเห็นว่าหนามนี้คืออะไร ไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วนตัวของเปาโล การข่มเหง รูปร่างกายภาพของเปาโล โรคลมบ้าหมู มาเลเรีย หรือปัญหาสายตา หนามนี้คืออะไร? เราไม่รู้จริงๆ แต่ไม่ว่ามันจะเป็นอะไร มันก็ทำให้เปาโลเจ็บปวด เนื่องจากความทุกข์ทรมานจากหนามนี้ เปาโลได้อธิษฐานถึงสามครั้งเพื่อขอพระเจ้านำมันออกไป (ข้อ 8)

ขอให้สังเกตว่าเปาโลไม่ได้พยายามผูกมัด คำหั้น หรือขับไล่ผีมารตัวนี้ออกไป ท่านเพียงแต่อธิษฐานต่อพระเจ้าขอให้เอามันออกไป แน่แน่นอนพระเจ้าสามารถทำตามที่เขาอธิษฐานได้ แต่พระองค์เลือกที่จะไม่ทำ (ข้อ 9) เจอร์รี บริดเจส ได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ว่า

ด้วยพระสติปัญญาอันล้ำลึกของพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่าความทุกข์ทรมานแบบไหนที่จะทำให้เราเติบโตมากยิ่งขึ้น เพื่อจะมีลักษณะเหมือนพระบุตรของพระองค์ พระองค์ไม่เพียงแต่รู้ว่าอะไรจำเป็นสำหรับเรา แต่พระองค์ทรงรู้ด้วยว่าเมื่อไรที่เราจำเป็นและมันจะเกิดขึ้นอย่างไรจึงจะเป็นผลดีต่อชีวิตของเรา พระองค์เป็นพระอาจารย์ที่ดีเลิศ เป็นโค้ชที่ยอดเยี่ยม การฝึกวินัยของพระองค์เหมาะสมกับความจำเป็นของเราเสมอ พระองค์ไม่เคยฝึกสอนเรามากจนเกินไปโดยการยอมให้มีความทุกข์เกิดขึ้นมากในชีวิตของเรา¹²

เปาโลเต็มใจยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของตน “เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงอวดบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เพื่อว่าฤทธานภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า เพราะเหตุนี้ เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกเยาะเย้ยต่างๆ ในความลำบาก ในการถูกข่มเหง ในเหตุวิบัติต่างๆ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากเมื่อนั้น” (ข้อ 9-10)

ถ้าเป็นไปได้ที่จะเอาหนามนี้ออกจากเนื้อหนังโดยการกล่าวว่า “ทูตของซาตาน เราขอผูกมัดเข้า” แผนการของพระเจ้าก็คงจะไม่ประสบความสำเร็จในตอนท้ายเปาโลชื่นใจในบรรดาความทุกข์ของท่าน เพราะว่ามันช่วยให้ท่านเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ

การผิดร่อนของเปโตร

ในลูกา 22:31-32 พระคริสต์ตรัสกับเปโตรว่า “ซาตานได้ขอพวกท่านไว้เพื่อจะผิดร่อนเหมือนผัดข้าวสาลี แต่เราได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะได้ไม่ขาด และเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังที่น้องทั้งหลายของท่าน”

ซาตานต้องการเปโตรเพราะว่าเขาเป็นบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาคริสตจักรในยุคแรก เมื่อเปโตรได้ยืนยันว่าซาตานต้องการท่าน ท่านตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะไปกับพระองค์ ถึงจะต้องติดคุกหรือตายก็ดี” (ข้อ 33) ต่อมาในเย็นวันเดียวกัน เปโตรปฏิเสธพระเยซูถึงสามครั้ง หลังจากนั้นเขา “ก็ออกไปข้างนอกร้องไห้เป็นทุกขนัก” (ข้อ 62) นั่นเป็นเครื่องหมายของการกลับใจเชื่อและการกลับคืนดีกับพระเจ้า

เปโตรได้เรียนรู้อะไรจากการผิดร่อนของซาตานนะหรือ? ก็คือท่านจะยืนอยู่ด้วยกำลังของตนเองไม่ได้ และเหตุการณ์นี้ทำให้เขาเป็นภาชนะที่มีประโยชน์มากสำหรับพระเจ้า เพราะพระเยซูตรัสสั่งให้ท่านชูกำลังคนอื่นหลังจากที่ท่านกลับใจ (ข้อ 32) เปโตรรู้ดีถึงคุณค่าของขบวนการกลับกรอง เพราะว่าหลายปี

หลังจากนั้นท่านได้เขียนจดหมายถึงผู้เชื่อที่ถูกข่มเหงว่า

ในสิ่งนี้พวกท่านชื่นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้จำเป็นที่พวกท่าน
ต้องทนทุกข์ในการทดลองต่างๆ นานาชั่วระยะหนึ่ง เพื่อ
การทดสอบความเชื่อของพวกท่าน (อันล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ
ที่แม้ว่าจะเสื่อมสลายไปได้ก็ยังถูกทดสอบด้วยไฟ) จะนำ
ไปสู่การสรรเสริญ ศักดิ์ศรี และเกียรติ ในเวลาที่พระเยซู
คริสต์จะเสด็จมาปรากฏ (1 เปโตร 1:6-7)

พระเจ้าทรงใช้ความทุกข์ยากที่เกิดจากซาตานเพื่อประโยชน์ฝ่ายวิญญาณ
ของโยบ เปาโล และเปโตร พวกเขาทั้งสามคนไม่ได้ออกคำสั่ง ต่อว่า หรือผูกมัด
ซาตานเลย เพราะว่าสาเหตุที่แท้จริงนั้นไม่ได้เป็นงานของซาตาน แต่เพื่อให้
สำเร็จตามพระประสงค์อันสูงสุดของพระเจ้า เราเองก็ไม่ควรจะมีท่าทีที่แตกต่าง
ไปจากนี้

การพิพากษาของพระเจ้า

บางครั้งพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ได้อ่อนโยนขนาดนั้น พระคัมภีร์เปิด
เผยให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงมอบผู้คนไว้ในมือของซาตานเพื่อลงโทษความบาป
และความไม่เชื่อฟังของพวกเขา ขอให้พิจารณาตัวอย่างสองสามเรื่องต่อไปนี้

ความทุกข์ทรมานของซาอูล

พระคัมภีร์บอกเราว่า “วิญญาณชั่วจากพระเจ้ายกยิธมานซาอูล” (1 ซามูเอล
16:14) ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงเป็นวิญญาณชั่ว
หรือวิญญาณชั่วเข้าสิงในพระเจ้า แต่หมายความว่าซาอูลได้รับการทรมานจาก
วิญญาณชั่วซึ่งได้รับอนุญาตจากพระเจ้าแล้ว ซาตานและสมุนของมันไม่อาจ
ทำอะไรได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพระเจ้า

ทำไมพระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้วิญญาณชั่วทรมาณซาอูลล่ะ? ก็เพราะซาอูลต้องการทำตามวิธีการของตนเองแทนที่จะทำตามวิธีการของพระเจ้า ตัวอย่างหนึ่งของเรื่องนี้เกิดขึ้นใน 1 ซามูเอล 13 ผู้เผยพระวจนะซามูเอลสั่งให้ซาอูลรอเจ็ดวันเพื่อท่านจะได้เดินทางมาถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าที่กิลกาล และจะได้บอกซาอูลถึงสงครามกับชนชาติฟีลิสเตีย แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากวันที่เจ็ดซามูเอลก็ยังไม่ยอมมา บางทีซามูเอลอาจต้องการทดสอบซาอูลว่าเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าหรือไม่ จะเห็นได้ว่าในขณะที่เขารอคอยอยู่นั้น ซาอูลไม่ได้แสวงหาการทรงนำของพระเจ้าจากพระคัมภีร์หรือจากการอธิษฐานเลย

จากนั้นเกิดอะไรขึ้น? ซาอูลถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าด้วยตัวของเขาเอง (ข้อ 9-10) นั่นเป็นความบาปที่รุนแรงมาก เพราะว่าคนที่ถูกเลือกเป็นพิเศษเท่านั้นที่จะสามารถปรนนิบัติในฐานะของปุโรหิตได้ (กัณดารวิถี 16:40; 18:1-7) เมื่อซาอูลถวายเครื่องบูชาเสร็จ ซามูเอลก็เดินทางมาถึง และคำสนทนาของพวกเขาเป็น ดังนี้

ซามูเอลทูลว่า “ท่านได้ทำอะไรไปแล้วนี้?”

และซาอูลตรัสตอบว่า “เมื่อข้าพเจ้าเห็นประชาชนแตกกระจายไปจากข้าพเจ้า และท่านก็ไม่ได้มาภายในวันที่กำหนดไว้ และพวกฟีลิสเตียก็ชุมนุมกันที่มีคมาซ ข้าพเจ้าจึงว่า ‘บัดนี้ พวกฟีลิสเตียจะยกมารบกับข้าพเจ้าที่กิลกาล และข้าพเจ้ายังไม่ได้ทูลวิงวอนเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์’ ข้าพเจ้าจึงบังคับตัวเองขึ้นไปถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัว”

และซามูเอลทูลซาอูลว่า “ท่านได้ทำการที่โง่เขลา ท่านไม่ได้รักษาพระบัญชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระยาห์เวห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอล

ตลอดไป แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน
พระยาห์เวห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัย
พระองค์แล้ว และพระยาห์เวห์ทรงแต่งตั้งชายผู้นั้นให้เป็น
เจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านไม่ได้รักษา
สิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาท่านไว้” (1 ซามูเอล 13:11-14)

เพราะว่าซาอูลแก้ตัวในความบาปที่เขาได้ทำไปแทนที่จะกลับใจ
ราชอาณาจักรของเขาจึงตกไปเป็นของดาวิด

วิญญาณชั่วทรมาณซาอูลอย่างไร? โดยการที่ซาอูลอยากเห็นดาวิดตาย
ดาวิดได้รับการเจิมตั้งเพื่อทำพระราชกิจที่พระเจ้าจะทรงมอบหมายให้ (16:13)
ตั้งแต่วเวลาที่พระวิญญาณของพระเจ้าพรากไปจากซาอูล (ข้อ 14) เขาก็สูญเสีย
ทั้งความปรารถนาและความสามารถในการเป็นกษัตริย์ที่ดี ผลก็คือประชาชน
นิยมชมชอบดาวิดมากขึ้นเรื่อย ๆ ใน 1 ซามูเอล 18:6-9 ผู้เขียนพระคัมภีร์
ตอนนี้กล่าวว่า

เมื่อพวกเขา กำลังกลับเข้ามา ดาวิดก็กลับจากการฆ่าคน
ฟีลิสเตีย พวกผู้หญิงก็ออกมาจากเมืองทั้งหมดของ
อิสราเอล ร้องเพลงและเต้นรำต้อนรับพระราชซาอูลด้วย
รำมะนา ด้วยเพลงร่าเริง และด้วยเครื่องดนตรี และพวก
ผู้หญิงร้องรับเมื่อเต้นรำกันว่า “ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และ
ดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ” ซาอูลกริ้วยิ่งนัก คำที่ร้องนี้ไม่เป็น
ที่พอพระทัยพระองค์เลย พระองค์ตรัสว่า “พวกเขายกย่อง
ดาวิดว่าฆ่าคนเป็นหมื่นๆ ส่วนเราเขาว่าฆ่าแต่เพียงเป็น
พันๆ นอกจากราชอาณาจักรแล้ว ดาวิดจะได้อะไรอีกเล่า”
ซาอูลก็ทรงจับตาดูดาวิดตั้งแต่นั้นนั้นเป็นต้นไป

ซาอูลอิจฉาดาวิด และเขารู้สึกเจ็บปวดที่รู้ว่าพระเจ้าทรงอวยพรชีวิตของดาวิดให้มีตำแหน่งเท่าเทียมกับพระองค์

เรื่องดำเนินต่อไปว่า

ในวันต่อมาวิญญาณชั่วจากพระเจ้ายกเข้าสิงซาอูล ซาอูลก็ทรงเพ้ออยู่ในวังของพระองค์ ดาวิดก็กำลังคิดพิณอย่างที่เขาเคยดีดถวายทุกวันมา ซาอูลทรงถือหอกอยู่ และซาอูลก็ทรงพุ่งหอก ด้วยทรงนึกว่า “ข้าจะปักดาวิดให้ติดกับผนังเสีย” แต่ดาวิดก็หนีไปได้ถึงสองครั้ง

ซาอูลก็ทรงกลัวดาวิด เพราะว่าพระยาห์เวห์สถิตกับเขา แต่ได้ทรงละจากซาอูลแล้ว (ข้อ 10-12)

ดาวิดได้รับใช้อยู่ในวังของซาอูล เมื่อวิญญาณชั่วเข้าสิงซาอูล เขาจะควบคุมตัวเองไม่ได้ ดาวิดจะต้องช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของซาอูลด้วยการเล่นดนตรีถวาย แต่ด้วยอิทธิพลของวิญญาณชั่ว ซาอูลได้พุ่งหอกใส่ดาวิดโดยหวังว่าจะสำเร็จ ตามความปรารถนาชั่วของตนเพื่อจัดการดาวิดเสีย

เรื่องราวของซาอูลดำเนินจากจุดที่แย่ไปจนถึงจุดที่แย่ที่สุด ซาอูลไม่อาจควบคุมตัวเองได้อีกต่อไป ซาอูลเปลือยกายและนอนหลับอยู่บนพื้น (19:22-24) และไปขอให้คนทรงเรียกวินญาณของคนตายมาพูดคุยด้วย (28:7-20) จนในท้ายที่สุด พระองค์ก็ทรงฆ่าตัวตาย

บางทีคุณอาจสงสัยและถามว่า “ซาอูลเป็นตัวอย่างของผู้เชื่อที่ถูกผีเข้าไม่ใช่หรือ?” ไม่ใช่เลย คำถามที่ว่าซาอูลเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงหรือไม่ นั่นยังคงเป็นเรื่องที่นักศึกษาศรีพระคัมภีร์ได้เถียงกันอยู่ ทางที่ดีที่สุดซึ่งเราอาจจะพูดได้ก็คือ พระคัมภีร์กล่าวถึงบั้นปลายของซาอูลเป็นสองนัย ยิ่งกว่านั้น เมื่อซาอูลมีปัญญาและตกอยู่ใต้อิทธิพลของวิญญาณชั่ว ไม่มีอะไรยืนยันว่าซาอูลถูกวิญญาณชั่ว

เข้าสิง เขาไม่อาจถูกอ้างเป็นอ้างข้อพิสูจน์จากพระคัมภีร์ได้ว่าวิญญาณชั่วสามารถเข้าสิงผู้เชื่อได้ พระเจ้าทรงมอบซาอูลไว้ในมือของซาตานเพื่อพิพากษาความบาปของเขา

ยูดาสผู้ทรยศ

บนห้องชั้นบนก่อนที่พระเยซูจะถูกตรึงบนไม้กางเขน พระเยซูได้บอกกับสาวกของพระองค์ว่าจะมีสาวกคนหนึ่งที่ทรยศพระองค์ (ยอห์น 13:21) เมื่อสาวกทูลขอให้พระเยซูบอกถึงลักษณะของคนที่จะทรยศพระองค์ พระเยซูตอบว่า

“เป็นคนที่เราจะเอาขนมปังนี้จิ้มส่งให้” เมื่อพระองค์ทรงเอาขนมปังนั้นจิ้มแล้วก็ทรงยื่นให้กับยูดาบุตรของซีโมนอิสคาริโอท เมื่อยูดาสกินขนมปังนั้นแล้ว ซาตานก็เข้าไปสิงในตัวเขา พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจะทำอะไรก็จงทำเร็วๆ” (ข้อ 26-27)

ยูดาสได้อยู่กับพระเยซูมาเป็นเวลาสามปี เขาได้เห็นการงานที่พระเยซูทำและได้ฟังทำสอนของพระองค์ เขารู้ถึงความสมบูรณ์และฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ แต่ปฏิเสธที่จะกลับใจและเชื่อในพระคริสต์เพื่อรับความรอด ดังนั้นพระเจ้าจึงมอบเขาไว้กับซาตาน ข้อพระคัมภีร์ตอนเดียวกันในพระธรรมลูกา กล่าวว่า

ซาตานเข้าดลใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทซึ่งเป็นหนึ่งในสาวกสิบสองคน ยูดาสไปปรึกษากับพวกหัวหน้านุโรหิตและพวกนายทหารรักษาพระวิหารว่าจะมอบพระองค์ให้กับพวกเขาด้วยวิธีใด พวกเขาดีใจและสัญญากับยูดาสว่าจะให้เงิน (ลูกา 22:3-5)

ด้วยอิทธิพลของซาตาน ทำให้ยูดาสขายพระเยซู

ซาตานได้ให้ยูดาสเป็นเครื่องมือด้วยการตลใจให้ยูดาส คิดทรยศและเร่งเร้าให้เขาทรยศ นี่เป็นการครอบครองทางความคิด คือซาตานเข้าควบคุมความคิด จิตใจและความตั้งใจ “ซาตานเข้าสิงในใจ” ยูดาส ไม่ได้เป็นเรื่องของ การถูกบีบบังคับ แต่เป็นเหมือนกับการที่เรายอมเป็นทาสของอาจารย์ที่มีชื่อเสียงอย่างเต็มใจ¹³

ผลบั้นปลายในชีวิตของยูดาสก็เหมือนกับของซาอูลคือ เขาฆ่าตัวตาย

การผิดประเวณีของชาวโครินธ์

พระเจ้าทรงใช้ซาตานเป็นเครื่องมือในการพิพากษาคนของพระองค์ใน คริสตจักรหรือไม่? แน่نون พระองค์ทรงใช้เปาโลเขียนจดหมายถึงคริสตจักร เมืองโครินธ์ว่า “มีเรื่องที่ได้ยินมาเกี่ยวกับว่า ในพวกท่านมีการผิดประเวณี และ แม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีการผิดประเวณีเช่นนี้ คือคนหนึ่งได้เอาภรรยาของบิดา มาเป็นเมีย” (1 โครินธ์ 5:1) “ภรรยาของบิดา” อาจจะหมายถึงแม่เลี้ยง ไม่ใช่ แม่จริง ๆ ของเขา แต่ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม การกระทำเช่นนี้ถือเป็นความผิด ในสายพระเนตรของพระเจ้า (เลวีนิติ 18:7-8)

เป็นเรื่องที่น่าเชื่อสำหรับชาวโครินธ์ แทนที่พวกเขาจะรู้สึกโศกเศร้ากับ สถานการณ์ที่ผิดศีลธรรมเช่นนี้ พวกเขากลับอวดอ้างตัวเอง (ข้อ 2) เปาโลตอบ สอนด้วยคำตักเตือนว่า “พวกท่านจงมอบคนเช่นนี้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนัง เพื่อจิตวิญญาณของเขาสจะได้รับความรอด ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (ข้อ 5)

การมอบไว้กับซาตานหมายความว่าอย่างไร? หมายความว่าให้คนที่ทำผิด ออกไปจากคริสตจักร คือ ตัดคนนั้นนออกจากการปกป้องของพี่น้องคริสเตียน ใน ข้อ 2 เปาโลได้พูดอย่างรุนแรงว่าพวกเขาควรจะต้องตัดคนที่กระทำผิดออกเสียจาก

ท่ามกลางพวกเขา คนที่ทำผิดจะต้องถูกตัดออกจากชุมชนของบุตรของพระเจ้า และจากโต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เปาโลย้ำถึงความสำคัญของการลงวินัยคริสตจักรโดยการกล่าวอุทธรณ์ว่า

การที่พวกท่านโอ้อวดนั้นไม่ใช่สิ่งดีเลย ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือ
ว่าเชื่อนั้นเพียงชนิดเดียว ย่อมทำให้แบ่งดิบฟูขึ้นทั้งก่อน?
จงชำระเชื้อเก่าเสีย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นแบ่งดิบ
ก้อนใหม่ ดังเช่นที่ท่านเป็นพวกไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์
ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราถูกถวายบูชาแล้ว เพราะฉะนั้น
ให้เราถือปัสกานั้น ไม่ใช่ด้วยเชื้อเก่าซึ่งเป็นเชื้อของความชั่ว
และความเลว แต่ด้วยขนมปังที่ไม่มีเชื้อ คือความจริงใจและ
สัจจะ (1 โครินธ์ 5:6-8)

เชื้อคือตัวแทนของความบาป และแบ่งดิบเป็นตัวแทนของคริสตจักร ถ้า
เราเปิดโอกาสให้มัน ความบาปก็จะแทรกซึมเข้าไปทั้งคริสตจักรเหมือนดังที่
เชื้อแทรกซึมเข้าไปในก้อนขนมปังทั้งก้อน โดยธรรมชาติแล้ว เชื้อบาปจะแพร่
กระจาย แต่พระคริสต์ลูกแกะปัสกาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะแยกเราออกมา
จากการครอบงำของความบาป เหตุฉะนั้น เราจะต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างจากชีวิต
เก่าที่อาจจะแทรกซึมเข้าไปในชีวิตเสีย เราจะต้องกินขนมปังแห่งความซื่อสัตย์
ความไว้วางใจได้ และความจริง ไม่ใช่ขนมปังแห่งความอธรรม

จากนั้นเปาโลก็ได้ประยุกต์อุทธรณ์นี้กับชาวโครินธ์ว่า

แต่บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังเขียนบอกพวกท่านว่า จงอย่าคบ
คนที่ได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังล่องประเวณี โลก ใหว้
รูปเคารพ ชอบกล่าวร้าย เป็นคนขี้เมา และเป็นคนฉ้อโกง
แม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย... จงกำจัดคนชั่วออกจากพวกท่าน
เสียเถิด (ข้อ 11, 13)

พระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ถ้าใครก็ตามที่อ้างว่าเขาเป็นผู้เชื่อแต่ยังทำบาปอยู่เสมอและไม่ยอมรับคำแนะนำของคริสตจักร เขาจะต้องถูกตัดออกจากการสามัคคีธรรมของคริสตจักรและรับการปฏิบัติเสมือนคนที่ไม่เชื่อ (มัทธิว 18:15-17) นั่นก็คือปล่อยให้คนตกอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานอย่างเต็มที่ 1 ยอห์น 5:19 กล่าวว่า “โลกทั้งหมดอยู่ในมือของมารร้าย” โลกอยู่ในมือของมารร้ายก็เพราะความบาป แต่เนื่องจากคริสตจักรคือ สิ่งที่พระเจ้าทรงห่วงใย รัก และทรงอวยพร คริสตจักรจึงถูกแยกออกมาจากบาปและได้รับการปกป้องจากพระเจ้า การลงวินยคริสตจักรคือการตัดสมาชิกที่ทำบาปออกจากการปกป้องที่ว่ำนี่แล้วมอบเขาไว้กับซาตาน

เปาโลบอกให้ชาวโครินธ์มอบคนที่ทำผิดนั้นไว้กับซาตานเพื่อ “ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย” (1 โครินธ์ 5:5) นั่นอาจหมายถึง ความเจ็บป่วยหรือความตายฝ่ายร่างกาย แต่ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม คำแนะนำของเปาโลก็ยังคงแตกต่างไปจากการปฏิบัติของกลุ่มการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่ แทนที่จะเป็นการช่วยคนออกมาจากซาตาน เปาโลกล่าวว่าบางครั้งคริสตจักรมีความรับผิดชอบที่จะมอบคนไว้กับซาตาน นี่เป็นรูปแบบของ “พันธกิจแห่งการปลดปล่อย” ที่ทุกวันนี้มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่พูดถึง

คนที่ล่วงประเวณีกับภรรยาของพ่อนั้นเป็นผู้เชื่อหรือไม่? เราไม่รู้จักจริง ๆ เปาโลเพียงแต่อธิบายลักษณะของเข่ว่า “ได้ชื่อว่าเป็นพี่น้อง” (ข้อ 11)

บางครั้งพระเจื่อก็ทรงใช้วิธีอื่นแทนที่จะเป็นการลงวินยเพื่อตัดคนเช่นนี้ออกจากคริสตจักร บางทีคุณอาจจะเคยเห็นบุคคลที่ถอนตัวออกจากการมาเกี่ยวข้องกับคริสตจักรซึ่งคุณเองก็ไม่ว่าเพราะอะไร และต่อมาคุณก็ได้ยินว่า การดำเนินชีวิตของเขาน่าอัศจรรย์มาก ชีวิตแต่งงานของเขาล้มเหลว เขาทำเรื่องผิดศีลธรรม หรือติดเหล้า บางทีพระเจ้าทรงชำระพวกเขาออกจากคริสตจักรเพราะความบาปของพวกเขา

ความเชื่อที่อับปางของฮิเมเนอัสและอเล็กซานเดอร์

นอกจาก 1 โครินธ์ 5 แล้ว 1 ทิโมธี 1 ก็ยังเป็นอีกตอนหนึ่งที่เปาโลได้พูดถึงเรื่องการมอบคนบางคนไว้ในมือของซาตาน เขาบอกกับทิโมธีว่า

ทิโมธีลูกรัก คำกำชับนี้ ข้าพเจ้ามอบไว้กับท่านตามคำเผยพระวจนะซึ่งเล็งถึงท่าน เพื่อว่าข้อความเหล่านี้จะช่วยให้ท่านสู้รบได้ดี ให้ยึดความเชื่อไว้ และรักษามโนธรรมให้ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่บางคนละทิ้งไป ทำให้ความเชื่อของพวกเขาอับปางลง ในคนพวกนั้นมีฮิเมเนอัสและอเล็กซานเดอร์ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ามอบไว้กับซาตานแล้ว เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะไม่หมิ่นพระเกียรติพระเจ้า (ข้อ 18-20)

“ยึดความเชื่อ” กล่าวถึง การเชื่อความจริงและยึดถือความจริงนั้นไว้ การรักษาความเชื่อเป็นการอุทิศเวลาในการเชื่อความจริงของพระเจ้าตลอดชีวิต “รักษามโนธรรม” กล่าวถึง ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมทั้งต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์

ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 19 บางคนได้ปฏิเสธทั้งสองสิ่งนี้ พวกเขาเป็นใครกัน? พวกเขาเป็นผู้นำคริสตจักรในเอเฟซัสหรือบางทีอาจจะเป็นคริสตจักรที่อยู่รอบ ๆ ก็ได้ (ข้อ 3-7) พวกเขาปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาหันไปตอบสนองค้นหาและความพึงพอใจของตนเอง ผลก็คือ ความเชื่อของพวกเขา “อับปาง” ลง คำเหล่านี้หมายถึงเรื่องที่แตกออกเป็นเสี่ยง ๆ ซึ่งหมายถึงการพังทลายของจิตวิญญาณและศีลธรรม เปาโลได้บอกถึงคนสองคนที่ต้องทนทุกข์กับชะตากรรมเช่นนั้น คือ ฮิเมเนอัสและอเล็กซานเดอร์ เราไม่สามารถบอกได้ว่าพวกเขาเป็นผู้เชื่อหรือไม่ใช่ผู้เชื่อ

เปาโลตอบสนองอย่างไรนะหรือ? ท่านได้มอบคนเหล่านั้นไว้กับซาตาน นั่นก็คือ ท่านลงวินัยสองคนนี้ด้วยการตัดพวกเขาออกจากคริสตจักร “เพื่อเขา

จะได้เรียนรู้และจะไม่หลู่พระเกียรติพระเจ้า” (ข้อ 20) คำภาษากรีกของคำว่า “เรียนรู้” หมายถึง การลงโทษที่ทำให้เจ็บปวดทรมานร่างกาย พระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ ใช้คำนี้เพื่อหมายถึงความเจ็บป่วยและความตายซึ่งเกิดขึ้นกับคนที่ทำให้โศกขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสื่อมเสีย (1 โครินธ์ 11:32-34) การลงโทษเช่นนี้มีจุดประสงค์อะไร? ก็เพื่อสอนพวกเขาไม่ให้หมั่นประมาทพระเจ้าด้วยคำสอนผิด ๆ และการดำเนินชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ ดร. โฮเมอร์ เคนท์ เขียนไว้ว่า

การถูกตัดออกจากคริสตจักร (การลงวินัยคริสตจักร) เป็นการส่งคนที่ทำผิดกลับไปยังโลกซึ่งซาตานครอบครอง อยู่ ดังนั้น การมอบไว้กับซาตานจึงมีความหมายเดียวกันกับการนำเขากลับไปสู่โลก... การตัดคนออกจากคริสตจักรโดยตัวของมันเองแล้วเป็นการแก้ไข เพราะหากยอมให้ครูที่สอนผิดปฏิบัติสิ่งชั่วร้ายของเขาต่อไป เขาไม่เพียงแต่จะนำให้คนอื่นหลงผิดไปเท่านั้น เขายังหลอกตัวเองให้มีความมั่นใจฝ่ายวิญญาณอย่างผิด ๆ อีกด้วย แต่การมอบเขาไว้กับซาตานจะทำให้คนที่ทำผิดได้เผชิญกับประเด็นปัญหา ถ้าเขาได้รับความรอดอย่างแท้จริง ความทุกข์ทรมานที่เกิดจากซาตานจะทำให้เขาเห็นความผิดพลาดของตนเอง และละทิ้งบาปของเขาไปเสีย¹⁴

คำโกหกของอานาเนียกับสัปฟิรา

ในกิจการ 5:1-11 เราได้เห็นผู้รับเชื่อสองคนในคริสตจักรยุคแรกที่หันไปหาซาตาน:

มีชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียกับภรรยาชื่อสัปฟิราขายที่ดินของตน แล้วเก็บเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้ ภรรยาของเขา

ก็รู้ด้วย อีกส่วนหนึ่งนั้นเขานำมาวางไว้ที่เท้าของพวกเขา
 อัครทูต เปโตรจึงถามว่า “อานาเนีย ทำไมซาตานจึง
 ควบคุมใจของเจ้าให้โกหกต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ
 ทำให้เจ้าเก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้? เมื่อที่ดินยังอยู่ก็เป็น
 ของเจ้าไม่ใช่หรือ? เมื่อขายแล้วเงินก็ยังอยู่ในสิทธิอำนาจ
 ของเจ้าไม่ใช่หรือ? มีอะไรทำให้ใจของเจ้าคิดทำอย่างนี้?
 เจ้าไม่ได้โกหกมนุษย์แต่โกหกพระเจ้า” เมื่ออานาเนียได้ยิน
 คำเหล่านั้นก็ล้มลงและสิ้นใจ ทุกคนที่รู้เรื่องก็เกิดความ
 เกรงกลัวอย่างยิ่ง พวกคนหนุ่มก็มาห่อศพเขาแล้วหามไปฝัง
 หลังจากนั้นประมาณสามชั่วโมง ภรรยาของเขาซึ่ง
 ยังไม่ทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็เข้าไป เปโตรถามนางว่า
 “เจ้าชายที่ดินได้ราคาเท่านั้นหรือ จงบอกข้าเถิด?” นางจึง
 ตอบว่า “ได้เท่า นั้นค่ะ” เปโตรจึงถามนางว่า “ทำไมเจ้า
 สองคนถึงพร้อมใจกันทดลองพระวิญญาณขององค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าเล่า? นี่แน่ะ เท้าของพวกเขาที่ฝังศพสามมีเจ้าอยู่ที่
 ประตู และพวกเขาจะหามศพของเจ้าออกไปด้วย” ทันใดนั้น
 นางก็ล้มลงสิ้นใจแทบเท้าของเปโตร เมื่อพวกคนหนุ่มเข้ามา
 พบว่านางตายแล้ว ก็หามศพออกไปฝังไว้ข้างสามมีของนาง
 ทว่าคริสตจักรและทุกคนที่ได้ยินเหตุการณ์นั้นก็เกิดความ
 เกรงกลัวอย่างยิ่ง

เป็นที่แน่ชัดว่าอานาเนียและสัปปิราได้สัญญาว่าจะมอบเงินที่ได้จากการ
 ขายที่ดินทั้งหมดให้แก่พระเจ้า แต่พวกเขาได้ยักยอกส่วนหนึ่งไว้ เป็นเหตุให้
 พวกเขาโกหกต่อพระวิญญาณ พวกเขาอ้างว่าได้นำเงินทั้งหมดที่ได้จากการขาย
 ที่ดินมาวางไว้ที่เท้าของอัครทูตแล้ว แต่เพราะคำโกหกของพวกเขา พวกเขาจึง
 ถูกปรับโทษถึงตาย

นี่เป็นการตัดคนออกด้วยวิธีที่รุนแรงที่สุด! อานาเนียและสัปปิราเป็นคริสเตียนแท้หรือไม่? พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเอาไว้ พวกเขาถูกซาตานควบคุมจิตใจอย่างไร? ซาตานเข้าสิงพวกเขาใช่หรือไม่? พระคัมภีร์ไม่มีคำตอบสำหรับเราในเรื่องนี้เลย แต่แน่นอนว่าซาตานได้ใส่ความคิดชั่วร้าย คำโกหกหลอกลวง และความโลภไว้ในใจของเขาทั้งสอง ส่วนการเข้าสิงนั้นพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้ บางคนจะบอกว่าอานาเนียและสัปปิราคือตัวอย่างของคริสเตียนที่ถูกผีเข้าหรือตกอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตาน แต่เนื้อหาพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้ยืนยันเอาไว้เช่นนั้น

เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ที่เราได้เห็นมาแล้ว พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานเล่นงานอานาเนียและสัปปิราเพื่อเป็นการลงโทษ

แม้ว่าซาตานและวิญญาณชั่วของมันจะไม่สามารถเข้าสิงคริสเตียนแท้ได้ พระเจ้าสามารถใช้พวกมันสำหรับการลงวินัยคริสเตียนที่ไม่กลับใจจากบาปที่เขาทำ สิ่งนี้เป็นการแสดงให้เห็นชัดเจนถึงท่าทีของพระเจ้าต่อความบาปและการปกป้องรักษาความบริสุทธิ์ของคริสตจักร คุณจะหลีกเลี่ยงการพิพากษาความบาปได้อย่างไรนะหรือ? ไม่ใช่ด้วยการพูดว่า “ซาตาน เราขอผูกมัดเจ้า” ไม่ใช่ด้วยการออกคำสั่งต่อวิญญาณชั่ว แต่โดยการยอมรับเอาความจริงของพระวจนะของพระเจ้าและสะท้อนความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ออกมา

ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อที่แท้จริง ขอได้โปรดใคร่ครวญคำหนุนใจของผู้เชื่อพิริยต้นท่านนี้:

พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความรักในทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำต่อคนของพระองค์ ความรักคือ พื้นฐานของสิ่งที่พระองค์ปฏิบัติกับเรา (แม้ว่าสถานการณ์นั้นจะเป็นเรื่องของความบาป) พระองค์กระทำต่อเราด้วยท่าทีแห่งความรัก พระประสงค์ของพระองค์ที่ลงโทษเราก็เพราะพระองค์รักเรา พระองค์ทรงห่วงใยถึงประโยชน์ที่เราจะ

ได้รับ คือต้องการให้เรามีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์
และให้เราได้รับศักดิ์ศรีในภายหลัง คือมีส่วนในการรับ
ศักดิ์ศรีของพระองค์¹⁵

เปาโลเองก็อธิบายความคิดเช่นเดียวกันนี้ โดยท่านกล่าวว่า “เรารู้ว่า
เหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่
พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะว่าทุกคนที่พระองค์
ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตร
ของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก”
(โรม 8.28-29)

ซาตานโจมตีคริสตจักร

แฟรงค์ เปเรตติ นักเขียนนวนิยายที่ขายดิบขายดี ชื่อหนังสือ *ความมืดในทุกวันนี้* (This Present Darkness) และ *ทะลุทะลวงความมืด* (Piercing the Darkness) ได้เติมเชื้อไฟให้กับกลุ่มการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ เรื่องราวที่เขาเขียนบรรยายถึงการต่อสู้ของคริสเตียนกับเหล่าวิญญาณชั่ว ผู้ยึดครองเมืองและแทรกซึมอยู่ในคณะรัฐบาล ระบบการศึกษา และคริสตจักร

น่าเสียดายที่บรรดาผู้สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณดูเหมือนจะรับเอาเรื่องแต่งดังกล่าวมาเป็นข้อเท็จจริง พวกเขายืนยันว่าผู้เชื่อจะต้องค้นหาและเผชิญหน้ากับวิญญาณชั่วที่เกี่ยวข้องกับเมืองต่าง ๆ เพื่อนบ้าน และสถานที่หนึ่งที่ใดโดยเฉพาะเจาะจง พวกเขาเรียกสิ่งนี้ว่า “อาณาจักรสงคราม” ผู้สนับสนุนคนหนึ่งได้เขียนไว้ว่า

ผมเชื่อว่าซาตานได้เชิญวิญญาณชั่วให้ไปแทรกแซง
คณะรัฐบาลทุกรัฐบาลในโลก และเชื่อว่าพวกมันแฝงอยู่ใน
ท่ามกลางหลักการและสิทธิอำนาจต่างๆ ที่เราต่อสู้อยู่¹

นิตยสารหนึ่งใน *Charisma and the Christian Life* มีเรื่องของศิษยาภิบาลคนหนึ่งที่มีประสบการณ์ในสงครามเช่นนี้:

อเวนส์ตัน อิลลินอยส์ สตีฟ นิโคลสัน ได้ประกาศข่าวประเสริฐในบริเวณที่เขาอยู่มาเป็นเวลาถึง 6 ปี แต่ไม่เกิดผลเลย นิโคลสันจึงเริ่มอดอาหารและอธิษฐานอย่างเอาใจจริง

มีตัวประหลาดตัวหนึ่งได้มาปรากฏกับเขา มันพูดว่า “เจ้ามาอยู่กับเราทำไม” มันบอกว่าตัวมันเองคือเจ้าผู้ครองบริเวณนี้

ในสงครามที่ดุเดือด นิโคลสันได้เรียกชื่อถนนต่างๆ ที่อยู่รอบ ๆ บริเวณนั้น วิญญาณชั่วได้ตอบว่า “เราให้มากขนาดนั้นไม่ได้” นิโคลสันจึงสั่งการในพระนามของพระเยซูให้วิญญาณชั่วนั้นยกดินแดนให้เขา

ในสามเดือนต่อมาคริสตจักรก็เติบโตขึ้นเป็นเท่าตัว คือจากสมาชิก 70 คน เป็น 150 คน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นคนทีกลับใจเชื่อออกมาจากเวทมนตร์คาถา และอีกไม่นาน ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ก็จะได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่ว²

ผู้นำอีกคนหนึ่งในการเคลื่อนไหวนี้กล่าวเตือนว่า

การจัดการกับวิญญาณชั่วที่ครอบครองดินแดนนั้นเป็นการทำสงครามที่สำคัญมาก :ซึ่งจะทำลวก ๆ ไม่ได้ ผมรู้จักเพียงไม่กี่คนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นนี้ และถ้าคุณไม่รู้ว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ คุณก็จะตกเป็นอาหารมือเข้าของซาตานแน่³

แน่นอนว่าวิญญาณชั่วซึ่งเป็นกองทัพของซาตานนั้นมีการจัดระบบกันไว้ (เอเฟซัส 6:12) และจากที่เราได้สังเกต ดาเนียลบทที่ 10 ได้ให้หลักฐานให้เรา ได้รู้ว่าการต่อสู้กันระหว่างวิญญาณชั่วและทูตสวรรค์บริสุทธิ์เหนือดินแดนนั้น แต่มันหมายความว่าคริสตจักรต้องเข้าไปทำสงครามกับซาตานอย่างนั้นหรือ? เราสามารถที่จะกล่าวชื่อถนนในเมืองของเราและขับไล่วิญญาณชั่วออกไปโดยการอ้างถึงพระนามของพระเยซูได้ไหม? การกระทำเหล่านี้ไม่ได้มีรากฐาน มาจากพระคัมภีร์

การต่อสู้ที่เกิดขึ้นในดาเนียลบทที่ 10 เป็นการต่อสู้ในสวรรค์ ไม่ใช่บน แผ่นดินโลก มันเกี่ยวข้องกับทูตสวรรค์สององค์และวิญญาณชั่วตนหนึ่ง ไม่มี มนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องเลย เมื่อทูตสวรรค์ต้องการความช่วยเหลือในการต่อสู้ กับผู้พิทักษ์อาณาจักรเปอร์เซีย พระเจ้าทรงทำอะไร? พระองค์ได้ขอให้ดาเนียล อธิษฐานเพื่อทูตสวรรค์นั้น และอธิษฐานผูกมัดวิญญาณชั่วหรือไม่? เปล่าเลย ดาเนียล 'ไม่รู้'เรื่องอะไรเลยเกี่ยวกับการต่อสู้ในสวรรค์จนกระทั่งการต่อสู้นั้นจบสิ้น และ ทูตสวรรค์มาบอกกล่าวให้เขาทราบ วิธีการของพระเจ้าในการจัดการกับสถานการณ์ นี้คือ การส่งหัวหน้าทูตสวรรค์อย่างมีคาเอลมาปลดปล่อยไม่ใช่มาเพื่อฝึกอบรม ผู้เชื่อ (ข้อ 13) พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงสงครามเรื่องดินแดนว่าเป็นสงคราม ฝ่ายวิญญาณ

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้เป็นนัยว่า สมุนของซาตานนั้นมีตำแหน่งสูงมาก (เอเฟซัส 6:12) แต่ไม่มีตอนใดเลยในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า ซาตานได้มอบหมายให้ พวกสมุนไปแทรกแซงการปกครองในทุก ๆ ด้าน พระคัมภีร์ไม่มีสักตัวอย่างของ ผู้เชื่อที่เผชิญหน้าและกล่าวโทษวิญญาณชั่วที่ครอบครองดินแดนเลย มีตอนไหน ในพระวจนะของพระเจ้าที่บอกเราให้ส่งวิญญาณชั่วยกลงจากดินแดนแก่เรา ไม่มี สักตอนเดียวในพระคัมภีร์ที่มีคำสั่งเกี่ยวกับสงครามแย่งชิงดินแดนเลย ไม่มี “ผู้เชี่ยวชาญ” (เขาอ้างเช่นนั้น) คนไหนจะสามารถอ้างถึงความรู้และประสบการณ์ เรื่องนี้จากพระคัมภีร์ได้

แผนการของพระเจ้าในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณไม่ใช่เรื่องของผู้เชี่ยวชาญเพียงไม่กี่คน มันไม่ใช่เรื่องราวลึกลับ มันไม่ใช่เรื่องที่สลับซับซ้อน มันไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่จะเข้ารับการฝึกอบรม แผนการของพระเจ้าซึ่งปรากฏชัดเจนในพระวจนะของพระองค์คือ “จงต่อสู้กับมารแล้วมันจะหนีท่านไป” (ยากอบ 4:7) บรรดาผู้นำชั้นแนวหน้าคิดว่ามันง่ายเกินไปหรือเปล่า ที่จะวางใจว่าแผนการของพระเจ้านั้นใช้ได้

เราจะเป็นอาหารเช้าของซาตานอย่างนั้นหรือ? เราควรที่จะกลัวว่าซาตานจะทำให้เราเป็นชนมปิงปิงไหม? นี่ไม่ใช่ภาพที่เราได้มาจากเปาโลเลย เปาโลกล่าวว่าพระเจ้า “ทรงนำเราเสมอมา โดยพระคริสต์ด้วยความมีชัย และทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง” (2 โครินธ์ 2:14)

ในโรม 8:37-39 เปาโลยังกล่าวอีกด้วยว่า

แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเสียล้นโดยพระองค์ ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้าง แล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมิอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

คำภาษากรีกคำว่า “เทพเจ้า” หมายถึง ทั้งทูตสวรรค์ดีและทูตสวรรค์ชั่ว แต่ในข้อ 38 น่าจะหมายถึง ทูตสวรรค์ชั่วมากกว่า ในพระเยซูคริสต์เราได้รับการปกป้องไว้จากวิญญาณชั่ว คำภาษากรีกคำว่า “ซึ่งสูง” และ “ซึ่งลึก” เป็นคำที่ใช้ในทางดาราศาสตร์ คำแรกหมายถึงดวงดาวซึ่งอยู่สูงที่สุด และคำหลังหมายถึงดวงดาวซึ่งอยู่ต่ำที่สุด เราได้รับการปกป้องไว้จาก *ทุกสิ่งทุกอย่าง* ใน

จักรวาลนี้รวมทั้งผีร้ายวิญญาณชั่วด้วย นั่นเป็นความมั่นคงปลอดภัยบนพื้นดิน!

แม้ว่าเราจะมีคามยินดีในความปลอดภัยในพระคริสต์ แต่ชาตานก็ไม่เคยหยุดที่จะโจมตีคริสตจักร การเป็นขึ้นมาจากตายของพระคริสต์ทำให้เรื่องนี้ชัดเจน ในวิวรณ์ 2-3 ซึ่งกล่าวถึงจดหมายที่พระองค์ทรงส่งให้คริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งในเมืองเอเฟซัส สเมอร์นา เปอร์กัมมัส ธียาทรา ซาร์ดิส ฟิลาเดเฟีย และเลาดีเซีย แม้ว่าคริสตจักรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคริสตจักรที่เคยมีอยู่ในประวัติศาสตร์ แต่ก็ยังเป็นแบบอย่างของคริสตจักรในทุกยุคทุกสมัยด้วย คริสตจักรแต่ละแห่งมีเอกลักษณ์ตามท้องที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสเอาไว้

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสอะไรกับคริสตจักรเหล่านั้น? จดหมายห้าฉบับเป็นคำเตือน แต่อีกสองฉบับไม่เป็นอย่างนั้น คริสตจักรสเมอร์นาและคริสตจักรฟิลาเดเฟียั้นไม่จำเป็นต้องรับคำเตือน แต่อีกห้าคริสตจักรที่เหลือจำเป็นต้องได้รับการตักเตือน การเตือนนั้นมีลำดับขั้นของความรุนแรง การเตือนครั้งที่สองรุนแรงกว่าครั้งแรกและเป็นลำดับต่อไปเรื่อย ๆ การเตือนครั้งสุดท้ายระบุถึงการละทิ้งความเชื่อ คริสตจักรทุกแห่งได้เริ่มต้นมาอย่างดี แต่ความเสื่อมทางฝ่ายวิญญาณนำพวกเขาให้ล้มลงในฝ่ายวิญญาณ

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนคริสตจักรต่าง ๆ พระองค์ไม่เคยสั่งให้เข้าร่วมในสงครามแย่งชิงดินแดน พระองค์ไม่เคยสั่งให้พวกเขาออกคำสั่งกับชาตานหรือวิญญาณชั่ว พระองค์ไม่เคยสั่งให้พวกเขาอ้างถึงชัยชนะและออกไปเผชิญหน้ากับอำนาจมืด คำสั่งของพระองค์ไม่เหมือนกับคำกล่าวของบรรดาผู้สนับสนุนสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งอ้างตัวเองว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ

แล้วพระองค์ตรัสอะไรจริง ๆ ละ? ให้เรามาศึกษากันในระหว่างที่เรา กำลังศึกษา เราจะได้เห็นไม่ใช่แค่การแทรกซึมของชาตานในคริสตจักรเท่านั้น แต่ยังได้เห็นถึงวิธีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสสอนเราให้รับมือกับการโจมตีของชาตานด้วย

คริสตจักรเอเฟซัส

คริสตจักรเอเฟซัสเริ่มต้นมาอย่างพิเศษสุด ผู้ก่อตั้งไม่ใช่ใครนอกจากอัครทูตเปาโล ศิษยาภิบาลของคริสตจักรคืออพอลโลและทิโมธี คริสตจักรเริ่มต้นโดยไม่มีปัญหาใด ๆ สมาชิกของคริสตจักรประสบความสำเร็จในการประกาศและหยุดยั้งผู้คนที่กำลังหลงไหลในศาสนาเทียมเท็จที่มีอยู่ในเวลานั้น ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มจดหมายของพระองค์โดยการชมเชยพวกเขา

“เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องการทรากตรำและความทรหอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่ยอมทนต่อพวกคนชั่ว เจ้าทดสอบพวกที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูต แต่ไม่ได้เป็น และเจ้าก็พบว่าพวกเขาโกหก เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทรหอดทน และยอมทนเพราะนามของเรา และไม่ได้อ่อนระอา (วิวรณ์ 2:2-3)

เมืองเอเฟซัสไม่ใช่เมืองที่จะอาศัยอยู่ได้อย่างสบาย ๆ ใจกลางเมืองมีวิหารของเทพไดอานาซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในสิ่งอัศจรรย์ทั้งเจ็ดของโลกยุคโบราณ ที่วิหารนี้มีขั้นที่เป็นจำนวนมาก มีโสเภณีประจำวิหารนับเป็นพัน ๆ คน มีนักดนตรีเป็นจำนวนมากมาเพื่อเล่นดนตรีขับกล่อม มีพิธีกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการดื่มเหล้าเฮราคลิตัส นักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงของกรีกซึ่งมาจากเอเฟซัสกล่าวว่า ศีลธรรมของเมืองนี้เลวร้ายอย่างไม่มีข้อสงสัยเลย

จากทุกสิ่งที่กล่าวมานี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้คำเทศนาของเปาโลเพื่อเข้าถึงคนจำนวนมากเพื่อพระคริสต์ ผู้เชื่อได้ทำงานอย่างหนักและยืนหยัดต่อสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างอดทน พวกเขาเกลียดชังความบาปและไม่ยอมให้ความบาปอยู่ท่ามกลางพวกเขา ในข้อ 6 พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “แต่เจ้ายังมีข้อติดอยู่ คือว่าเจ้าเกลียดชังความประพฤติของพวกนิโคเลาส์ที่เราเอง

ก็เกลียดชัง” พวกนิโคเลาส์นิยมคือพวกที่ปฏิบัติตามคำสอนของนิโคลัสซึ่งสนับสนุนเรื่องการผิดศีลธรรมทางเพศ เคลเมนท์แห่งอเล็กซานเดรียนักเขียนสมัยโบราณกล่าวว่า พวกนิโคเลาส์นิยมปล่อยตัวไปกับเรื่องกามโลกีย์ เราไม่แน่ใจในเรื่องความเชื่อของพวกเขา แต่เรารู้ว่าการประพฤติของพวกเขาแหวกแนวมาก

คริสตจักรยังได้จัดการกับผู้ที่สอนผิด คือพวกเขา “ได้ทดสอบพวกที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูต” (ข้อ 2) พวกเขาใช้บรรทัดฐานทางพระคัมภีร์ (หลักข้อเชื่อ) มาตรวจสอบคนที่อวดอ้างตนเอง พวกเขามีความเชื่อที่ถูกต้อง ในข้อ 3 ยอห์นกล่าวว่า พวกเขายอมทนเพราะเห็นแก่พระนามของพระคริสต์ แรงงูใจของพวกเขาก็เพื่อถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ซึ่งถือว่าเป็นแรงงูใจสำคัญที่สุดซึ่งคริสเตียนควรจะมี (1 โครินธ์ 10:31) แต่คริสตจักรก็มีข้อบกพร่องอย่างหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักครั้งแรกของเจ้า” (วิวรณ์ 2:4) ความรักได้หายไปจากคริสตจักรเอเฟซัส พวกเขาสันนิษฐานเรื่องหลักข้อเชื่อ แต่ไม่กระตือรือร้นที่จะรักพระคริสต์ จิตใจที่ร้อนรนเปลี่ยนไปกลายเป็นเยือกเย็น พวกเขากระทำพันธกิจโดยปราศจากความรัก นี่เป็นปัญหาที่ใหญ่ ขอให้ลองจินตนาการแบบนี้ สมมุติว่าสามีของคุณกลับมาถึงบ้านแล้วพูดว่า “ผมไม่รักคุณอีกต่อไปแล้ว แต่ไม่ต้องกังวล จะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ผมจะยังคงเป็นผู้เลี้ยงดูครอบครัว และทานอาหารร่วมกับคุณ นอนกับคุณ ไปไหนมาไหนกับคุณ และยังเป็นพ่อของลูก ๆ ของเรา ทุกอย่างจะยังคงเหมือนเดิม ผมยังคงเป็นสามีของคุณ เพียงแค่ว่าผมไม่รักคุณอีกต่อไปแล้วเท่านั้น”

คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้าคู่สมรสของคุณพูดเช่นนี้กับคุณ? ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เพียงพอสำหรับคุณหรือไม่? นี่เ็นลองคิดดูซิว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะรู้สึกอย่างไร ถ้าคุณพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่รักพระองค์เหมือนที่เคยรักมาก่อนแล้ว สิ่งนั้นมันผ่านไปแล้ว แต่ข้าพระองค์อยากให้พระองค์ทราบว่ข้าพระองค์จะยังคงมาคริสตจักร ยังคงร้องเพลง จะยังคงถวายทรัพย์ และยังคงเชื่อในความจริงของพระองค์ เพียงแต่ข้าพระองค์ไม่รักพระองค์เท่านั้น” คงไม่มี

ใครที่จะพูดแบบนี้ออกมาแน่ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่ามันเป็นความจริงหรือไม่

แล้วคุณล่ะ? ความกระตือรือร้นสำหรับพระคริสต์ของคุณยังอยู่หรือไม่? คุณยังคงมีความรักเหมือนเดิมต่อพระองค์อย่างที่คุณเคยรักหรือไม่? ผมหวังว่าคุณจะพบว่าตัวคุณเองรักพระองค์มากขึ้นและมากขึ้นทุก ๆ วัน แต่ถ้าคุณพบว่า คุณรักสิ่งอื่น ๆ เช่น ตัวคุณเอง ครอบครัวของคุณ เวลาว่างของคุณ เงิน หรือ ความสำเร็จ มากกว่ารักพระคริสต์ คุณก็ได้ละทิ้งความรักครั้งแรกไปเสียแล้ว ถ้าคุณปรารถนาจะใช้พระคริสต์แต่ไม่รักพระองค์ คุณก็ไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการเป็นคริสเตียนเลย

คุณจะมีกลับมาที่มีความรักครั้งแรกได้อย่างไร? โดยการระลึกว่าชีวิตของคุณกับพระคริสต์เป็นอย่างไรก่อนที่ความรักของคุณจะเยือกเย็นลง (วิวรณ์ 2:5) ขอให้ระลึกถึงความอบอุ่น ความชื่นชมยินดี ความตื่นเต้นที่คุณเคยมีกับพระองค์ การระลึกถึงสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการกลับใจ ถ้าการตอบสนองเบื้องต้นที่คุณมีต่อพระคริสต์เป็นเรื่องอื่น นอกเหนือจากความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะรู้จักและรับใช้พระองค์ ความรักครั้งแรกของคุณก็หายไปแล้ว ถ้าการตอบสนองเบื้องต้นของคุณต่อพี่น้องคริสเตียนเป็นเรื่องอื่นนอกจากความรักใคร่เอ็นดู ความรักครั้งแรกของคุณก็ไม่มีอีกแล้ว คุณจำเป็นต้องกลับใจ

ผลของการกลับใจ คือการที่คุณจะกลับไปทำสิ่งที่คุณเคยทำมาแล้วอีกครั้งหนึ่ง (ข้อ 5) ถ้าการปรนนิบัติรับใช้ของคุณเยือกเย็นลงและเป็นเหมือนเครื่องจักรที่ไม่มีความรู้สึก อย่าเข้าร่วมการสัมนาสงครามฝ่ายวิญญาณ แต่ขอให้กลับไปยังจุดที่คุณเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง กลับไปคุกเข่าอธิษฐาน กลับไปอ่านพระคัมภีร์ กลับไปเป็นพยาน กลับไปสามัคคีธรรม ขอให้ยู้งใกล้กับไฟเข้าไว้!

คริสตจักรเปอร์กามัม

เปอร์กามัมเป็นเมืองที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางของการนมัสการเทพซุส ซึ่งเป็นเทพเจ้าที่สำคัญที่สุดของกรีก มีแท่นบูชาขนาดใหญ่ซึ่งสร้างเป็นรูปบัลลังก์

ของเทพซุสตั้งอยู่ที่เมืองนี้ นักศาสนศาสตร์บางคนเชื่อว่า ที่นั่งของซาตานซึ่งกล่าวถึงในข้อ 13 หมายถึง แท่นบูชาของเทพซุสซึ่งเป็นแท่นบูชาที่มีชื่อเสียงที่สุดในสมัยนั้น

เปอร์กามียังมีเทพเจ้าของตนเองอีกด้วยคือ แอสคลีเพียส เทพเจ้าองค์นี้เป็นเทพเจ้าเกี่ยวกับแพทย์และมักจะนำมาเกี่ยวข้องกับงูเสมอ คาตุเซียสซึ่งเป็นรูปงูพันกันอยู่เป็นสัญลักษณ์ของคนที่เป็นหมอ สัญลักษณ์นี้มาจากเทพนิยายของกรีกและเป็นสัญลักษณ์ของเทพแอสคลีเพียสซึ่งถือว่าเป็นบิดาแห่งวงการแพทย์ในวิหารของเทพองค์นี้จะมีโรงเรียนแพทย์ซึ่งมีงูชนิดไม่มีพิษอยู่เยอะเยยะ คนที่เจ็บป่วยจะถูกวางลงบนพื้นและให้งูเลื้อยไปบนตัวเขา เมื่องูกัดต้องตัวคนป่วยพวกเขาก็เชื่อว่าคนป่วยได้รับการรักษาแล้ว

ในท่ามกลางลัทธินอกรีตเช่นนี้ มีกลุ่มผู้เชื่อกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสชมว่า

“เรารู้จักที่อยู่ของเจ้า ที่ซึ่งเป็นบัลลังก์ของซาตาน ถึงกระนั้นเจ้าก็ยึดมั่นในนามของเรา และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่ผ่านมาที่พาสพยานผู้ซื่อสัตย์ของเราต้องถูกฆ่าท่ามกลางพวกเจ้า ในที่ซึ่งซาตานอยู่นั้น” (ข้อ 13)

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสว่า “เรารู้ทุกอย่างเกี่ยวกับเจ้า เรารู้ว่าเจ้าทำพันธกิจของเรา แม้ในเมืองที่การรับใช้เป็นไปอย่างยากลำบาก เรารู้ว่าเจ้าอยู่ในที่ของซาตาน เรารู้ว่าเจ้ายึดมั่นนามของเราและไม่ยอมละทิ้งความเชื่อ พวกเจ้าบางคนต้องพลีชีพเพื่อรักษาความเชื่อ ซึ่งก็รวมถึงอันที่พาส” แม้ว่าคริสตจักรจะอดทนต่อความยากลำบาก องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ยังมิมีบางสิ่งที่จะต้องตำหนิพวกเขา

แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าสองสามข้อ คือเจ้ามีบางคนที่ยึดถือคำสอนของบาลาอัมอยู่ที่นั่น ผู้ซึ่งสอนบาลาคให้วาง

สิ่งสะดุดต่อหน้าพวกอิสราเอล คือให้พวกเขากินอาหาร
ที่บูชารูปเคารพและล่วงประเวณี (ข้อ 14)

บาลาอัมได้นำให้คนอิสราเอลไปแต่งงานกับคนต่างชาติจนหันไปนมัสการ
รูปเคารพของพวกเขา (กัณดารวิถี 24:10-25:13) ปัญหาเดียวกันนี้ เกิดขึ้นที่
คริสตจักรเปอร์กามัม สมาชิกที่นั่นอะลุ่มอล่วยกับโลก ผมไม่แน่ใจว่าคริสเตียน
ที่เปอร์กามัมแต่งงานกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนหรือเปล่า แต่คริสตจักรนี้เริ่มที่จะ
อ่อนข้อให้กับโลกรวมทั้งอิทธิพลของโลกด้วย

คริสตจักรยังยอมให้บางคนถือลัทธินิโคเลาส์นิยม เมื่อคริสตจักรยอมให้
ความบาปเกิดขึ้น ชาวโลกจะไม่ยอมเชื่อถ้อยคำพยานของคริสตจักรอีกเลย แม้
คำสอนของคริสตจักรไม่ได้เปลี่ยนแปลง นี่คือเหตุผลที่เปาโลเขียนไว้ว่า

อย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะความชอบธรรม
จะมีส่วนอะไรกับความอธรรม? และความสว่างจะมีส่วน
กับความมืดได้อย่างไร? พระคริสต์กับเบลีอัลจะไปด้วยกัน
ได้อย่างไร? หรือคนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ?...
“ฉะนั้นพวกเจ้าจงออกจากท่ามกลางพวกเขา และจง
แยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส
อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าไว้
(2 โครินธ์ 6:14-15, 17)

ผมรู้สึกแปลกใจที่เห็นคริสตจักรทุกวันนี้ชอบเลียนแบบโลก ถ้าทัศนคติ
ของโลกในเรื่องครอบครัว ผู้หญิง หรือการรักร่วมเพศเปลี่ยนไป คริสตจักรก็
ยอมรับการเปลี่ยนแปลงนั้น คริสตจักรกลายเป็นพวกวัตถุนิยมเพราะว่าโลก
เป็นพวกวัตถุนิยม คริสตจักรหลงใหลความบันเทิงเรีงรมย์เพราะว่าโลกหลงใหล
สิ่งเหล่านี้ คริสตจักรในทุกวันนี้มีแนวโน้มที่จะวิ่งตามกระแสนิยมของโลก เพราะ

ว่าคริสเตียนทุกวันนี้ยากจะเป็นส่วนหนึ่งของโลก คริสตจักรไม่ควรแสวงหา
ความเมตตาและอ่อนสุภาพเพียงเพื่อจะได้รับชื่อเสียง หรือความนิยมนและการ
ยอมรับ ดูเหมือนคริสเตียนทุกวันนี้คิดว่าถ้าโลกเหมือนเรา โลกก็คงจะชื่นชอบ
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย (ยอห์น 15:8)

คริสตจักรในทุกวันนี้ยากจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโลก แต่พระเยซูสั่งให้
คริสตจักรทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามคือ “อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าใครรักโลก
ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น” (1 ยอห์น 2:15)

โดยการถูกรายล้อมไปด้วยลัทธิอนิคริสต์และความอธรรมทั้งหลาย คริสตจักร
เปอร์ก้ามกำลังเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโลก ถ้าคิดถึงเมืองต่าง ๆ ที่ต้องทำ
สงครามแย่งชิงดินแดน เปอร์ก้ามถือเป็นเมืองสำคัญอันดับหนึ่งเลยทีเดียว
เพราะว่าซาตานอยู่ที่เมืองนี้ (วิวรณ์ 2:13) คนที่สนับสนุนการเคลื่อนไหวของ
สงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้จะตอบสนองต่อเมืองที่มีลักษณะเหมือนเปอร์ก้าม
อย่างไร? ต่อไปนี้คือสิ่งที่ “ผู้เชี่ยวชาญ” คนหนึ่งได้กระทำต่อเพื่อนบ้านของเขา:

ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ผมอาศัยอยู่ในชุมชนของคนผิวดำ
ในเมืองลอสแอนเจลิส ผมและเพื่อนบ้านของผมมีศัตรู
เหมือนกัน เราถูกรบกวนด้วยการทำลายล้าง ความสิ้นหวัง
ความเกียจคร้าน ความท้อใจ และการถูกปฏิเสธที่เจ็บปวด
ในชุมชนแห่งนี้...

ปีที่ผ่านมานี้ ผมและเพื่อนร่วมงานของผมได้ไปเดิน
อธิษฐานรอบๆ ชุมชน เราหยุดยืนอธิษฐานที่หน้าบ้านของ
เพื่อนบ้านทุกหลังเพื่อขับไล่ซาตานในพระนามของพระเยซู
และอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงสำแดงพระเยซูในชีวิตของ
แต่ละครอบครัว⁴

นั่นเป็นวิธีที่เราจะเอาชนะเพื่อนบ้านของเราได้หรือ? พระเยซูคริสต์ได้ตรัสสั่งให้คริสเตียนที่เปอร์กัมมันเดินไปตามถนนและ “ขับไล่ซาตานในพระนามของพระเยซู” หรือ? พระองค์สั่งให้คริสเตียนที่นั่นขับไล่วิญญาณชั่วและการละเมิดศีลธรรมออกไปจากเมืองหรือ? เปล่าเลย

พระคัมภีร์ได้บอกกับเราอย่างชัดเจนว่าวิธีที่เราจะเอาชนะเพื่อนบ้านคือการนำเสนอข่าวประเสริฐให้กับคนที่หลงหาย (มัทธิว 28:19-20) การนำเสนอของเราจะเชื่อถือได้อย่างไรนะหรือ? ไม่ใช่ด้วยการออกคำสั่งต่อวิญญาณชั่ว แต่โดยการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:12) นั่นเป็นเหตุผลที่คริสตจักรเปอร์กัมมันจำเป็นต้องกลับใจ (วิวรณ์ 2:16)

เมื่อซาตานโจมตีคริสตจักร มันเริ่มต้นอย่างชาญฉลาดโดยการทำให้เราละทิ้งความรักครั้งแรก จากนั้นเราก็เริ่มอะลุ่มอล่วยกับโลก เมื่อความรักของเราเยือกเย็นลง มันก็ง่ายที่เราจะตกไปในกับดักของระบบของโลก โดยการไม่รักพระเจ้าเราก็มีแนวโน้มที่จะรักสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา

ถ้าคุณเข้าไปมีส่วนกับโลก แผนการสงครามของพระเจ้าสำหรับคุณคืออะไร? ไม่ใช่การเผชิญหน้ากับอำนาจแห่งความมืด แต่คือการเชื่อฟังคำสั่งของพระคริสต์ด้วยการกลับใจ ถ้าคุณรักพระเจ้าอย่างสิ้นสุดจิต สิ้นใจ สุดความคิด และสุดกำลัง คือรักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด คุณจะรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศของพระเจ้า

คริสตจักรธียาтира

คริสตจักรเปอร์กัมมันนั้นอาจแต่งงานกับโลกไปแล้ว แต่คริสตจักรธียาทiranั้นกำลังฉลองครบรอบวันแต่งงาน คริสตจักรเอเฟซัสละทิ้งความรักครั้งแรก คริสตจักรเปอร์กัมมันอะลุ่มอล่วยกับโลก แต่คริสตจักรธียาтираเปิดกว้างให้กับความบาป ดังนั้น พระเยซูจึงตำหนิพวกเขาว่า

แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือเจ้าทนฟังเยเซเบล ผู้หญิงที่อ้างตัวเป็นผู้เผยพระวจนะ นางสอนและล่อลวงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณีและกินอาหารที่บูชารูปเคารพ (ข้อ 20)

คริสตจักรยังคงรัก รับใช้ และมีความเชื่อ (ข้อ 19) แต่ผู้สอนเทียมเท็จซึ่งใช้ข้อสัญลักษณ์ว่าเยเซเบลได้ล่อลวงคริสตจักรให้ไปนมัสการรูปเคารพของสมัยนั้น การนมัสการรูปเคารพนั้นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศ ข้อ 24 ชี้ให้เราเห็นว่าเยเซเบลและเหล่าผู้ติดตามเธอได้เข้าไปใน “ความลึกลับของซาตาน”

คริสตจักรจะจัดการกับคนเหล่านี้อย่างไร? เราจะต้องขับไล่วิญญาณชั่วออกจากพวกเขาหรือเปล่า? ชายหนุ่มคนหนึ่งได้เล่าถึงการที่เขาได้หลุดพ้นจากอำนาจของความบาป ต่อไปนี้เป็นคำพยานของเขา:

โดยการเติบโตมาในคริสตจักรแบปติสต์ ผมรับเชื่อพระเยซูคริสต์มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดตั้งแต่อายุ 6 ขวบ พ่อของผมเป็นมัคนายกของคริสตจักร ส่วนแม่ของผมก็มีส่วนในกิจกรรมทุกอย่างของกลุ่มสตรี ไม่นานผมก็ตกลงไปในกับดักของความเคร่งศาสนา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ว่าวิญญาณจิตของผมเติบโตโดยขึ้นอยู่กับรางวัลที่ได้จากการมาคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ... ผมมีความรู้ในหลักคำสอนของพระคัมภีร์อย่างมาก แต่จิตวิญญาณของผมตายแล้ว คือ รู้ความจริงแต่ล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตตามความจริงนั้น

ข้อสรุปของผมเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ก็คือ มันเป็นเรื่องที่ตีสำหรับชีวิตหลังความตาย แต่ว่าในเวลานี้ผมต้องการสิ่งอื่นมากกว่า ผมไปลองดูศาสนาเซน ศาสนาของอินเดีย และหลักปรัชญาต่าง ๆ เพื่อค้นหาแนวทางการดำเนินชีวิต

แต่ผมไม่เคยคิดแม้แต่จะค้นหาในพระคัมภีร์เลย การเติบโตขึ้นในคริสตจักรที่เต็มไปด้วยระเบียบแบบแผนทำให้ผมคิดว่าผมรู้ทุกอย่างแล้ว

แต่ผมไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย ในวันที่ 13 เมษายน 1972 พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยผมให้เป็นอิสระ! ผมอยู่ในกลุ่มอธิษฐานของกลุ่มบุรุษ ขณะกำลังดูเพื่อคนหนึ่งรับการอธิษฐานเพื่อการปลดปล่อย ในทันใดนั้น ผมก็ตระหนักว่ามีวิญญาณคนหนึ่งชื่อมาลีเซียส เทมเพอร์ ครอบงำผมอยู่ ผมคุกเข่าลงอธิษฐานเพียงเพื่อหาอีกตัวตนหนึ่งที่มาครอบงำผมจนทำให้ผมไม่สามารถยับยั้งตนเองอย่างอิสระได้

ผู้ชายเหล่านั้นเข้ามาล้อมรอบผมทันที และก่อนที่จะถึงรุ่งเช้า ผมก็ได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วซึ่งควบคุมผมมานานกว่า 14 ปี! วิญญาณชั่วแห่งเวทมนตร์ รักร่วมเพศ ความเย่อหยิ่ง ฆาตรกร และวิญญาณอื่นได้ออกไปจากผม และผมก็เป็นอิสระ⁵

คนที่พูดว่าศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ดีสำหรับชีวิตหลังความตายแต่ตอนนี้ต้องการสิ่งอื่นมากกว่า จะเป็นคริสเตียนแท้จริงได้อย่างไร? ไม่ว่าจะอย่างไร คนที่กล่าวคำพยานนี้และผู้เขียนหนังสือที่อ้างอิงคำพยานของเขาต่างก็เอาเองแล้วว่าเขาเป็นผู้เชื่อที่แท้จริง แม้จะตกอยู่ในอำนาจของซาตาน อย่างไรก็ดีตาม ดังที่เราได้เห็นกันมาแล้วว่าวิญญาณชั่วไม่อาจเข้าถึงผู้เชื่อที่แท้จริงได้ คำพยานของชายคนนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเขาเสียใจต่อความบาป ไม่มีการสารภาพบาป และไม่มีการหวั่นกลับจากความบาป เขากล่าวถึงเสรีภาพใหม่ของเขาในการหลุดพ้นจากวิญญาณชั่วเท่านั้น

พระเยซูทรงจะจัดการกับคนที่หลงไปติดตามความล้าลึกของซาตานอย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการขับผีออก พระองค์สั่งให้เยเซเบลและบรรดาคนที่ติดตาม

เธอให้กลับใจจากความบาปเสีย พระองค์เตือนพวกเขาว่า ถ้าพวกเขาไม่กลับใจ พระองค์จะลงโทษพวกเขาถึงตาย (23) องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้จะลุ่มอล่วยกับความบาปเลย พระองค์ทรงพิพากษาความบาป

ยังเป็นเรื่องที่ดีที่ว่าไม่ใช่ทุกคนในคริสตจักรจะหลงไปติดตามเยเซเบล (24) แล้วพระเยซูสั่งสอนคนเหล่านั้นอย่างไรกันล่ะ? พระองค์บอกให้พวกเขาขับผีแห่งการผิดประเวณีออกจากเยเซเบลหรือเปล่า? พระองค์ตรัสสั่งให้พวกเขาผูกมัดชาตานหรือเปล่า? ไม่ใช่เลย พระองค์เพียงแค่เรียกร้องให้พวกเขายึดมั่นในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ (ข้อ 24-25) นั่นก็เพราะว่าพระองค์ต้องการให้เราดำรงอยู่ในความบริสุทธิ์ ไม่ใช่ให้ขับผีออก

เป็นเรื่องน่าเศร้าที่คริสตจักรทุกวันนี้ละทิ้งมาตรฐานแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ผมมักจะถูกถามว่า “ปกติแล้วคุณลงวินัยสมาชิกคริสตจักรที่ทำบาปหรือไม่” (ถามเหมือนเป็นการปฏิบัติที่แปลก) ผมตอบว่าแน่นอน เพราะว่าพระคัมภีร์บอกให้คริสตจักรทำเช่นนั้น (มัทธิว 18:15-17) คนที่ถามค้ำี้กับผมมักจะตอบว่า “เราไม่กล้าที่จะทำเช่นนั้น เพราะมันอาจจะทำให้บางคนไม่พอใจเรา” คริสตจักรที่มีท่าทีจะลุ่มอล่วยต่อโลกก็กำลังเปิดประตูให้กับความบาปและชาตาน

คริสตจักรชาร์ดิส

พระเยซูทรงใช้คำพูดที่รุนแรงกับคริสตจักรนี้ “เรารู้จักความประพฤติดของเจ้า คือเจ้าได้เชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว” (วิวรณ์ 3.1) ชาร์ดิสเป็นหนึ่งในเมืองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกยุคโบราณ ชาร์ดิสเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง แต่เมืองนี้และคริสตจักรของเมืองนี้กลับตายแล้วและไม่มีอะไรเหลืออยู่ เพราะว่าคริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรที่เสื่อมลง พระคริสต์ตรัสว่า “เจ้าจงตื่นขึ้นและจงเสริมกำลังให้กับส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายแล้ว” (ข้อ 2) คนที่นั่นตายแล้วหรือไม่ก็กำลังจะตาย สิ่งที่พวกเขามีอยู่เป็นเพียงแค่รูปแบบเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างยังคงดำเนินต่อไป แต่ไม่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณเลย

อะไรจะช่วยฟื้นฟูคริสตจักรที่ตายแล้ว? การกลับใจ (ข้อ 3)

การกลับใจที่แท้จริงเป็นแนวความคิดที่แปลกของคริสตจักรในทุกวันนี้ เกิดอะไรขึ้น?

ทำไมความยำเกรงพระเจ้าจึงไม่ใช่แก่นหลักสำคัญและเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงอีกแล้ว? เราทำให้พระเจ้าเล็กลงและทำให้มนุษย์ใหญ่ขึ้นนานมาแล้วมาร์ติน ลูเธอร์ ได้กล่าวกับอีราสมัสซึ่งเป็นนักมนุษยวิทยาผู้มีชื่อเสียงว่า “พระเจ้าของท่านเหมือนมนุษย์มาก”⁶

การทำให้พระเจ้าเล็กลงและทำให้มนุษย์มีความสำคัญมากขึ้น เป็นสิ่งที่กลุ่มการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญานทุกวันนี้กระทำกันอย่างมาก เขาทำกันอย่างไรนะหรือ? โดยการให้ความสนใจกับชาตानแทนที่จะเป็นพระคริสต์ มนุษย์ควรจะต้องยำเกรงพระเจ้าแต่กลับไปเกรงกลัวชาตानแทน และนั่นแต่เรื่องอำนาจแห่งความมืด กลุ่มการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญานทุกวันนี้ได้ลดความสำคัญจากคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องสิทธิอำนาจของพระเจ้า ความเพียงพอของเราในพระคริสต์ ความรอด และการชำระให้บริสุทธิ์ แผนการการต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญานแบบเรียบง่ายของพระเจ้านี้คือ ให้เราหันกลับจากบาปและหันมาหาพระคริสต์

แล้วคุณล่ะ? คุณกำลังทำตามแผนการของพระเจ้าหรือคุณกำลังหมกมุ่นอยู่กับอำนาจแห่งความมืด? เห็นได้ชัดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า (ไม่ใช่ชาตान) คือความหลงใหลของดาวิด เพราะเขาเขียนไว้ว่า

โอ ตระกูลของชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงถวายแด่พระยาห์เวห์
จงถวายพระเกียรติและพระกำลังแด่พระยาห์เวห์ จงถวาย

พระเกียรติซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แต่พระยาห์เวห์
 จงนำของถวายมายังบริเวณพระนิเวศของพระองค์ จง
 นมัสการพระยาห์เวห์ผู้ทรงงดงามในความบริสุทธิ์ แผ่นดิน
 โลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงตัวสั่นเฉพาะพระพักตร์พระองค์ (สดุดี
 96:7-9)

ขอให้ไตร่ตรองอย่างสัตย์ซื่อว่าพระคัมภีร์ตอนนี้ประยุกต์ใช้ยังกับคุณ
 จิตใจของคุณผูกพันอยู่กับพระสิริและพระบารมีแห่งสิทธิอำนาจของพระเจ้า
 หรือไม่? คุณเคยสัมผัสกับความสง่างามแห่งพระสิริของพระเจ้าหรือไม่? การมี
 ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อพระวามะของพระเจ้าจะช่วยคุณให้รู้จักพระองค์เช่นนั้น
 การเข้าใจพระวามะของพระเจ้าที่ถูกต้องคือรากฐานที่จะทำให้คุณพูดว่า

พระยาห์เวห์ทรงเป็นศิลา ป้อมปราการ และผู้ช่วยกู้ของ
 ข้าพเจ้า ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า เป็นศิลาซึ่งข้าพเจ้า
 เข้าถักย ถรงเป็นโล่ เป็นพลังแห่งความรอด เป็นที่กำบัง
 อันแข็งแกร่งของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าร้องทูลพระยาห์เวห์ผู้ทรง
 สมควรแก่การสรรเสริญ และพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้า
 ให้พ้นจากศัตรู (สดุดี 18:2-3)

คริสตจักรเลาดีเซีย

คริสตจักรเลาดีเซียถือเป็นคริสตจักรที่แย่ที่สุด คริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรที่ละทิ้ง
 ความเชื่อ พระเยซูตรัสว่า “เรารู้จักความประพฤติดของเจ้า คือว่าเจ้าไม่เย็นและ
 ไม่ร้อน เราอยากให้เจ้าเย็นหรือร้อน” (วิวรณ์ 3:15) คนที่เย็นนั้นไม่ใช่คนหน้าซื่อ
 ใจคด พวกเขาเพียงแต่ไม่สนใจและไม่ใส่ใจต่อข่าวประเสริฐ พระองค์ต้องการให้
 พวกเขาเป็นเหมือนคนเช่นนี้มากกว่าที่จะอุ่น ๆ เพราะอย่างน้อยจะได้รู้ว่าเขา
 ยืนอยู่ข้างไหน

พวกคนหน้าซื่อใจคดเป็นที่น่าขยะแขยงสำหรับพระคริสต์ เพราะพระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าเจ้าเป็นแต่อ่อนๆ ไม่ร้อนและไม่เย็น เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา” (ข้อ 16) พระเยซูจะเรียกคนที่เย็นให้เข้ามาหาพระองค์ด้วยคำเทศนาของผู้รับใช้ของพระองค์ สำหรับคนที่ร้อน (ผู้เชื่อที่ได้รับความรอดแล้ว ได้รับการทรงไถ่แล้ว) พระองค์ทรงรักใคร่เขา แต่พระองค์จะคายคนที่อ่อนๆ ออกจากปากของพระองค์ คริสตจักรเลาติเซียเป็นคริสตจักรหน้าไหว้หลังหลอก เป็นคริสตจักรที่หลอกลวง คือคริสตจักรที่ไม่ใช่คริสตจักรเลย

คุณจะได้เห็นคำสอนแบบเสรีนิยมในคริสตจักรเลาติเซียซึ่งเป็นตัวอย่างของคริสตจักรในทุกวันนี้ พวกนี้ใส่หน้ากากคริสเตียนแต่ปฏิเสธพระคัมภีร์ ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ปฏิเสธการเป็นขึ้นมาจากตายของพระองค์ และปฏิเสธหลักคำสอนที่สำคัญๆ ของความเชื่อคริสเตียน เมื่อคุณถามคนพวกนี้เกี่ยวกับคริสตจักรของเขา พวกเขาจะไม่พูดว่า “เรากำลังเห็นพระวจนะของพระเจ้าเกิดผล เรากำลังเห็นคนได้รับความรอด” แต่พวกเขาจะพูดว่า “ข้าเป็นเสรีชนและข้าร่ำรวยแล้ว ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย” (ข้อ 17) พวกเขา กำลังพูดว่า “ดูพวกเราสิ เราประสบความสำเร็จ เรามีองค์การที่ใหญ่ เรามีเงินมาก!”

ทั่วโลกมีคริสตจักรใหญ่ ๆ คณะนิกายใหญ่ ๆ และระบบทางศาสนาที่อยู่ในหมวดหมู่นี้ พวกเขามีทั้งเงินและเกียรติ แต่พวกเขาละทิ้งความเชื่อ และน่าเสียดายที่พวกเขาไม่รู้ตัวแท้จริงแล้ว พวกเขา “เป็นคนน่าสมเพช น่าสังเวช ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย” (ข้อ 17)

แล้วอะไรคือทางออกสำหรับคริสตจักรเช่นนี้ล่ะ? โดยการพูดว่า “วิญญาณชั่วแห่งความน่าซื่อใจคด เราขอส่งให้เจ้าออกไป” หรือ “ซาตานเราขอผูกมัดเจ้าให้หยุดการกระทำของเจ้าเสีย” อย่างนั้นหรือ? ไม่ใช่เลย การตอบสนองของพระคริสต์นั้นตรงกันข้าม:

เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมด้วยไฟจากเรา เพื่อเจ้าจะได้มี และให้ซื้อเสื้อผ้านีวม เพื่อจะได้สวมให้พ้นจาก

ความอับอายที่ต้องเปลือยกาย และซื้อยาหยอดตาของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้เห็น (ข้อ 18)

คำตรัสนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้หมายถึงเป็นทางกายภาพ แต่หมายถึงสภาพทางฝ่ายวิญญาณ ประการแรก พระองค์ตรัสว่าคริสตจักรแห่งนี้ยากจน นั่นจึงเป็นสาเหตุที่จำเป็นต้องซื้อทองคำจากพระองค์ พระคัมภีร์ใช้ทองคำเป็นสัญลักษณ์ หมายถึงความชอบธรรมของพระเจ้า เมื่อคุณต้อนรับพระเยซูคริสต์ด้วยความเชื่อ พระเจ้าจะสวมความชอบธรรมของพระคริสต์ให้กับคุณ (โรม 3:22) คุณอาจจะมีทุกสิ่งทุกอย่างในโลก แต่ถ้าคุณไม่มีพระคริสต์ คุณก็ไม่มีอะไรเลย นั่นจึงเป็นสาเหตุที่พระเยซูตรัสว่า “เขาจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าได้สิ่งของหมดทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน? (มัทธิว 16:26)

คริสตจักรนี้ไม่เพียงยากจนเท่านั้น แต่ยังเปลือยกายอีกด้วย นี่เป็นถ้อยคำเหน็บแนมเพราะว่าเมืองเลาดีเซียเป็นเมืองศูนย์กลางของอุตสาหกรรมการทอผ้า ประชาชนของเมืองนี้เป็นผู้นำทางแฟชั่นเสื้อผ้า เลาดีเซียได้ผลิตผ้าชนิดพิเศษ ซึ่งมีชื่อเสียงทั่วโลก แน่หนอนว่าคริสตจักรเลาดีเซียจะต้องภาคภูมิใจในเรื่องเสื้อผ้าของพวกเขา แต่ในความจริงแล้ว พวกเขาเปลือยกายอยู่ เพราะว่าพวกเขาไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้าที่บริสุทธิ์ของพระเยซู

พระเยซูยังตรัสต่อไปอีกว่าคริสตจักรนี้จำเป็นต้องมียาหยอดตา ในเมืองเลาดีเซียนั้นมีโรงเรียนการแพทย์ซึ่งตั้งอยู่ในวิหารแอสคลีเพียส ซึ่งได้ผลิตยาชื่อ เทพรา ฟิเจีย (Tephra Phrygia) ซึ่งเป็นยาที่ถูกบดออกมาอย่างละเอียดและผสมกับน้ำเพื่อใช้เป็นยาหยอดตา

เหมือนกับพระเยซูกำลังตรัสว่า “เจ้าคิดว่าเจ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญโรคทางสายตา เพราะเจ้ามียาเทพรา ฟิเจียของเจ้า แต่เราบอกว่าแท้ที่จริงแล้วพวกเจ้าตาบอด ถ้าเจ้าต้องการเห็น เจ้าจะต้องล้มความสำเร็จของเจ้า และเปิดตาของเจ้าต่อพระวอนะของพระเจ้า” พระคริสต์ (แพทย์ผู้ยิ่งใหญ่) เท่านั้น ที่จะสามารถรักษาความตาบอดฝ่ายวิญญาณและกระทำให้พวกเขามองเห็นได้

พระเยซูจบคำกล่าวต่อคริสตจักรเลาดีเซียด้วยคำเชื้อเชิญให้ต้อนรับชาวประเสริฐ เพราะว่าพวกเขาเป็นคริสตจักรที่หลงหาย ในวิวรณ์ 3:19 พระองค์ทรงตักเตือน ตีสอน และลงโทษคริสตจักรเพื่อให้คริสตจักรกลับใจ จากการที่เราได้เรียนรู้อะไรจากคริสตจักรแห่งนี้บ้าง? อีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่เราได้เรียนรู้ก็คือ แผนการในการต่อสู้ของพระเจ้าสำหรับเราก็คือ เพื่อเราหนีจากความบาป ไม่ใช่เพื่อขับไล่อำนาจของความมืด

คริสตจักรฟีลาเดลเฟีย

แม้ว่าคริสตจักรอื่นๆ จะค่อย ๆ ดำดิ่งลงสู่หลุมของการละทิ้งความเชื่อ แต่ก็ยังมีสิ่งที่ได้รับการปกป้องเอาไว้ สิ่งแรกก็คือการประกาศชาวประเสริฐ ซึ่งเป็นลักษณะของคริสตจักรฟีลาเดลเฟีย นี่เป็นหนึ่งในสองคริสตจักรที่พระเยซูทรงกล่าวถึงแต่สิ่งที่ดีเท่านั้น พระองค์ตรัสว่า

“เรารู้จักความประพฤติของเจ้า นี่แน่ะ เราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ถือรักษาคำของเรา และไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา (วิวรณ์ 3:8)

ในข้อ 9 พระเยซูตรัสถึงปรปักษ์ของคริสตจักรว่ามาจาก “ธรรมศาลาของซาตาน” นั่นหมายถึง ชาวยิวที่ไม่เชื่อซึ่งต่อต้านการประกาศชาวประเสริฐของพระเจ้าในเมืองนั้น แม้ว่าจะมีการข่มเหงเช่นนี้เกิดขึ้น แต่พระเยซูก็ได้ทรงตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ต่อหน้าพวกเขา ประตูนี้เปิดไว้เพื่ออะไร? ไม่ต้องสงสัยว่าข้อนี้พูดถึงความสามารถของพวกเขาในการประกาศชาวประเสริฐแห่งความรอดแก่ประชาชนในเมืองนั้น

ทำไมคริสตจักรนี้จึงมีประตูที่เปิดอยู่สำหรับการประกาศชาวประเสริฐ? ผู้เชื่อเหล่านั้นไปยืนอยู่ที่หน้าบ้านแต่ละหลังแล้วพูดว่า “เจ้าวิญญานชั่วแห่งฟีลาเดลเฟีย เราขอสั่งให้เจ้ามอบเมืองนี้ไว้กับเรา” ใช่ไหม? ไม่ใช่เลย พวกเขาเกิดผล เพราะว่าพวกเขารักษาถ้อยคำของพระคริสต์ และไม่ยอมปฏิเสธพระนามของพระองค์ ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเปิดประตูเพื่อพวกเขา เมื่อพระเยซูทรงเปิด

ประตุ ชาตานก็หุดยังไม่ได้ เมื่อเราประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ยังไม่ได้รับความรอด พระเยซูจะกระทำให้ชาตานมาราบลงแทบเท้าของเรา (ข้อ 9)

คุณจะต้องต้านอำนาจของความมืดอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการสั่งหรือขับไล่ชาตาน พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ (ยูดา 9) คุณจะต่อสู้กับชาตานอย่างมีประสิทธิภาพได้ด้วยการประกาศข่าวประเสริฐกับคนที่ยังไม่ได้รับความรอด เพราะว่าข่าวประเสริฐคือ “เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธาณภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16)

คริสตจักรสมอ์นา

พระเจ้าไม่เพียงรักษาคริสตจักรผ่านทาง การประกาศข่าวประเสริฐ แต่ยังผ่านการข่มเหงด้วย นี่เป็นลักษณะของคริสตจักรสมอ์นา ขอให้สังเกตว่าชาตานคือต้นเหตุแห่งการข่มเหง พระเยซูตรัสว่า

“เรารู้เรื่องความยากลำบากและยากจนของเจ้า (แต่เจ้าก็ยังมี) และรู้เรื่องการกล่าวร้ายของพวกที่อ้างตัวว่าเป็นยิวและไม่ได้เป็น แต่เป็นธรรมศาลาของชาตาน อย่ากลัวการทนทุกข์ที่เจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อทดลองพวกเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความยากลำบากถึงสิบวัน (วิวรณ์ 2:9-10)

การข่มเหงเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นกับคริสตจักรในยุคแรก นักประวัติศาสตร์ท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า

การมาเป็นคริสเตียนคือการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ เป็นการเข้ามาร่วมกับพวกที่ถูกดูหมิ่นและได้รับการข่มเหง เป็นการดำเนินชีวิตที่ทวนกระแสความนิยมของสังคม เป็นการ

เข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลของจักรวรรดิ [โรม] มีโอกาสที่จะถูกจับไปเป็นนักโทษและตายอย่างน่าสยดสยองเมื่อไหร่ก็ได้ คนที่จะติดตามพระเยซูคริสต์จะต้องคิดถึงค่าใช้จ่ายให้ดี และเขาจะต้องเตรียมที่จะเสียสละเสรีภาพและชีวิต... การประกาศว่าเป็นคริสเตียนก็คือการตกเป็นนักโทษ... เพราะว่าโดยชื่อของคริสเตียน... หมายถึงการถูกทำโทษอย่างทารุณด้วยการตีแค้นตึงขา การถูกเผาไฟ ให้สิ่งใดที่หิวกระหายฉีกหรือการข่มเหงที่รุนแรงมากกว่าความตาย⁷

ด้วยการต่อต้านจากมารชาตาน ผู้เชื่อควรทำอะไร? สั่งการให้วิญญาณชั่วแห่งสเมอร์นามอบดินแดนให้เพื่อที่การข่มเหงจะสิ้นสุดลงหรือ? ผูกมัดชาตานหรือ? นี่ไม่ใช่วิธีการของพระเจ้าเลย เพราะพระองค์ทรงใช้การข่มเหงของชาตานเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคริสตจักรแห่งนี้

แน่นอนว่าพระเยซูสามารถสั่งให้ชาตานยุติการข่มเหงคริสตจักร แต่พระองค์เลือกที่จะไม่ทำเช่นนั้น ด้วยพระสติปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์ พระองค์ทรงโปรดอนุญาตให้ให้ชาตานทำการของมัน และพระองค์ทรงหนุนใจผู้เชื่อให้ยืนหยัดอยู่ด้วยความอดทน ทำไมล่ะ? ก็เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของคริสตจักร คุณคงจะไม่ระบ่ว่าคุณเป็นคริสตจักรที่ถูกข่มเหง นอกเสียจากว่าคุณจะเอาจริงเอาจังกับการอุทิศตนต่อพระคริสต์

เราสามารถเรียนรู้อะไรจากคริสตจักรฟีลเดลเฟียและคริสตจักรสเมอร์นาบ้าง? ก็คือพระเจ้าทรงกระทำการสิ่งที่พระองค์พอพระทัยเพื่อให้พระประสงค์อันอำนาจอธิปไตย ชาญฉลาด และดีของพระองค์สำเร็จ พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะเปิดประตูแห่งการประกาศข่าวประเสริฐในคริสตจักรฟีลเดลเฟีย และทรงยอมให้การข่มเหงเกิดขึ้นในคริสตจักรสเมอร์นา พระองค์ทรงอวยพระพรคริสตจักรทั้งสองแล้ว

พระเจ้าไม่ได้เรียกเราให้ต่อสู้กับวิญญาณชั่วด้วยปาก พระองค์ไม่ได้เรียกเราให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวกับซาตาน แต่พระองค์ทรงเรียกให้เราสัตย์ซื่อต่อพระองค์เหมือนคริสตจักรฟีลาเดลเฟียและคริสตจักรสเมอร์นา การกระทำเช่นนี้จะป้องกันเราไม่ให้ตกไปในกับดัก ซึ่งคริสตจักรอีกห้าแห่งตกลงไป ขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้ระวังการโจมตีของซาตาน และช่วยให้เราจดจำคำเตือนต่างๆ ของพระคริสต์

4

หน้าที่ของผู้เชื่อ

ผู้สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้คนหนึ่ง กล่าวอ้างว่าเราที่เป็นคริสเตียนจะต้องเผชิญหน้ากับอำนาจมืดนี้ ศิษยาภิบาลคนหนึ่งเขียนถึงการเผชิญหน้าของเขากับวิญญาณชั่วไว้ ดังนี้

ศิษยาภิบาล: “ด้วยสิทธิอำนาจที่ข้าพเจ้ามีเหนือเจ้าผ่านความเป็นหนึ่งเดียวกันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าขอสั่งให้เจ้าเปิดเผยว่า เจ้าเข้ามาควบคุมชีวิตของคนนี้ได้อย่างไร โดยพระโลหิตของพระคริสต์ ข้าพเจ้าขอต่อต้านเจ้าและสั่งให้เจ้าบอกข้ามาเดี๋ยวนี้

วิญญาณชั่ว: “เธอกลัว พวกเราทำให้เธอกลัว เธอเต็มไปด้วยความกลัว”

ศิษยาภิบาล: “นั่นคือข้ออ้างของเจ้าในการเล่นงานลูกของพระเจ้าใช่ไหม? เจ้าสามารถทรมานและทำลายชีวิตของเธอด้วยความกลัวใช่ไหม?”

วิญญาณชั่ว: “ใช่ เธอกลัวตลอดเวลา พวกเราทำงานผ่านความกลัวของเธอ”

บทสนทนานี้ถูกถอดออกมาได้มากเท่าที่ข้าพเจ้าจะจำความได้ และจากการจดบันทึกในขณะที่เกิดการเผชิญหน้าต่อต้านอำนาจของความมืดที่ก่อความยุ่งยากในชีวิตของผู้เชื่อ¹

การเผชิญหน้าอย่างดุดันเช่นนี้คือสิ่งที่คุณและผมควรกระทำในสงครามฝ่ายวิญญาณใช่ไหม? เราจะต้องสนทนากับวิญญาณชั่วและออกคำสั่งกับมันใช่หรือไม่? ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน! พระวามะของพระเจ้าแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการเผชิญหน้าดังกล่าวไม่มีหลักฐานยืนยัน

ผมไม่แน่ใจว่าผู้คนหมายถึงอะไรเมื่อพวกเขาพูดถึง “การใช้สิทธิอำนาจในพระนามของพระเยซู” การศึกษาแนวความคิดเรื่องสิทธิอำนาจ (เอคซูเซีย) ในพันธสัญญาใหม่นั้นเปิดเผยให้เห็นว่า คำนี้มักจะถูกใช้อธิบายสถานะพิเศษที่เป็นของพระเยซูคริสต์และเหล่าอัครสาวกของพระองค์

พระคริสต์ทรงมีสิทธิอำนาจเพราะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ (มัทธิว 28:18; ยอห์น 5:27) และเหล่าอัครสาวกได้รับสิทธิอำนาจจากพระองค์เพราะพวกเขาเป็นตัวแทนของพระองค์ (1 เธสะโลนิกา 2:6; 2 โครินธ์ 13:10)

พวกเขาได้รับความสามารถที่เหนือธรรมชาติ ซึ่งรวมไปถึงอำนาจในการขับผีออกและรักษาโรค (มาระโก 6:7; ลูกา 9:1-23; 10:19) ดังนั้น คนที่ได้ยินพวกเขา ก็จะตระหนักว่าพวกเขาพูดแทนพระเจ้า (2 โครินธ์ 12:12; ฮีบรู 2:3-4)

ปัจจุบันนี้ไม่มีใครได้รับสิทธิอำนาจเหนือวิญญาณชั่วและโรคภัยไข้เจ็บเหมือนที่เหล่าอัครทูตได้รับอีก อันที่จริง 2 เปโตร 2:10-11 และยูดา 8-10 พูดเป็นนัยว่า ผู้เชื่อมีฐานะต่ำกว่าวิญญาณชั่วใน “ลำดับสิทธิอำนาจ” และจำเป็นต้องทูลขอพระเจ้าเมื่อต้องจัดการกับพวกมัน

ดังนั้น “การอ้างสิทธิอำนาจ” เหนือวิญญาณชั่วหรือเหนือสถานการณ์ชั่วร้ายจึงไม่ใช่คำสอนของพระคัมภีร์ วิธีการของเราในการต่อสู้กับซาตานคือ จงต่อสู้กับมาร จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยใจมั่นคงในความเชื่อ (ยากอบ 4:7; 1 เปโตร 5:8-9)

พระคัมภีร์กล่าวถึงหน้าที่ของเราในฐานะทหารของพระเยซูคริสต์อย่างไร? พระคัมภีร์กล่าวเรียบง่ายว่า จงอดทนต่อความยากลำบาก จงต่อสู้อย่างเต็มกำลัง จงมั่นคงในการต่อสู้ ต่อไปนี้ให้เราพิจารณาในแต่ละด้าน

อดทนต่อความยากลำบาก

ใน 2 ทิโมธี 2:3-4 เปาโลเขียนไว้ว่า

จงมีส่วนร่วมในความทุกข์ยากเหมือนทหารที่ดีของ
พระเยซูคริสต์ ทหารประจำการย่อมไม่ไปพัวพันกับการงาน
ฝ่ายพลเรือน เพราะเขามุ่งที่จะทำให้ผู้บังคับบัญชาพอใจ

มันช่างขัดแย้งกันเสียจริงที่คริสต์ศาสนามักจะถูกมองว่าเป็นความยากลำบากที่ง่ายกว่า ในความเป็นจริงแล้ว การเป็นสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์นั้นมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก การเป็นคริสเตียนหมายถึงการแบกไม้กางเขนทุกวัน มันหมายถึงการดำเนินชีวิตอุทิศถวายภายใต้การถูกข่มเหงและการถูกเยาะเย้ยถากถาง

บางคนคิดว่าเขาสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนได้โดยไม่ต้องมีความทุกข์ยากลำบาก แต่นั่นเป็นการหลอกลวงตนเอง เขากำลังนอนหลับอยู่ที่แนวรบ ซึ่งไม่มีที่ไหนที่จะอันตรายมากไปกว่านี้แล้ว

การอดทนต่อความยากลำบากเป็นลักษณะของทหารที่ดีซึ่งกำลัง “ประจำการอยู่” (2 ทิโมธี 2:4) ทหารแบบนี้จะไม่ยุ่งกับเรื่องที่ไร้สาระของชีวิต

ลูกาบทที่ 9 ได้ให้ตัวอย่างของคนสามคนที่ไม่ยอมติดตามพระเยซูคริสต์ เพราะว่าพวกเขามัวยุ่งอยู่กับธุระส่วนตัวของเขา คนแรกได้พูดกับพระเยซูว่า “ท่านไปทางไหน ข้าพเจ้าจะตามท่านไปทางนั้น” (ข้อ 57) พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “หมาจิ้งจอกยังมีโพรงและนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (ข้อ 58) คนนี้เป็นห่วงเรื่องความสะดวกสบายส่วนตัว

พระเยซูตรัสกับอีกคนหนึ่งว่า “จงตามเรามาเถิด” แต่คนนั้นทูลตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปฝังศพพ่อก่อน” (ข้อ 59) คนๆ นี้ต้องการมรดกของเขา ก่อน พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ปล่อยให้คนตายฝัง คนตายของเขาเองเถิด ส่วนท่านจงไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า” (ข้อ 60) ตามบริบทแล้ว พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้บอกว่าชายคนนี้ได้รับพระคำของพระเยซู

ชายคนที่สามพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าจะตามพระองค์ไป แต่ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพเจ้าอำลาคนที่บ้านก่อน” (ข้อ 61) เขาไม่เต็มใจที่จะมอบถวายชีวิตทั้งสิ้นให้กับพระคริสต์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระเยซูตรัสตอบว่า “ไม่มีใครที่เอามือจับคันไถแล้วหันหลังกลับ จะสมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า” (ข้อ 62)

พระคริสต์ทรงให้โอกาสทั้งสามคนที่จะละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วมาติดตามพระองค์ แต่พวกเขาไม่ยอมทำเช่นนั้น แล้วคุณล่ะ? คุณเต็มใจที่จะติดตามพระเยซูคริสต์หรือไม่? หรือว่าคุณยอมให้สิ่งของของโลกมาผูกมัดคุณไว้แล้ว?

คุณจะเป็นทหารที่ดีได้อย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการจ้องที่จะคอยต่อสู้กับมาร แต่คุณจะเป็นทหารที่ดีได้ด้วยการไม่ยุ่งอยู่กับกิจธุระของโลกนี้ ไม่เพียงแต่ไม่ยุ่งอยู่กับเรื่องราวของโลกเท่านั้น ผู้เชื่อยังต้อง “มุ่งที่จะทำให้ผู้บังคับบัญชาพอใจ” (2:4) ผู้บังคับบัญชาก็คือ พระเยซูคริสต์ เป็นที่ปรากฏชัดว่าเปาโลปรารถนาที่จะให้พระคริสต์พอพระทัย เพราะเขาเต็มใจที่จะยอมตายถ้าจำเป็น (กิจการ 20:24) เปาโลได้มอบถวายชีวิตของเขาเพื่อพระคริสต์ เราเองก็ควรทำเช่นเดียวกัน

หลังจากที่เปาโลได้สั่งเราให้อดทนต่อความยากลำบากในฐานะทหารที่ดีแล้ว เปาโลกล่าวต่อไปว่า “จงระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้

เป็นขึ้นจากตาย ทรงสืบเชื้อสายจากดาวิด” (2 ทิโมธี 2:8) ภาพของการเป็นขึ้นมาจากความตายเป็นภาพที่พระเยซูทรงทำลายความตายซึ่งเป็นอาวุธที่สำคัญของซาตาน ภาพของการเป็นขึ้นมาจากความตายยังเป็นภาพของความรอดด้วย เพราะว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาป การที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่หมายความว่า โทษแห่งความบาปได้ถูกชำระแล้ว

นัยของเรื่องนี้คือ เราต้องระลึกถึงการทนทุกข์ของพระเยซูด้วย ฮีบรู 12:2 กล่าวว่า พระเยซูทรงสู้ทนต่อกางเขนและความอับอายก่อนที่จะได้ประทับบนบัลลังก์เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงถ่อมพระทัยก่อนที่จะได้รับการยกขึ้น เนื่องจากการทนทุกข์เป็นหนทางที่พระบุตรของพระเจ้าทรงปฏิบัติ เราเองก็ควรปฏิบัติตามด้วยเช่นกัน (ยอห์น 15:20)

ในปัจจุบันนี้ เป็นที่นิยมที่นักเทศน์จะเทศนาข้อความข่าวสารที่แตกต่างออกไป บางคนแม้แต่เปลี่ยนข่าวประเสริฐมาเป็นคำสัญญาแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย พวกเขาส่งเสริมแนวคิดที่ว่าพระเจ้ามีพระประสงค์ให้ผู้เชื่อทุกคนนั้นมีสุขภาพที่ดีและมีความมั่งคั่ง การหมกมุ่นอยู่กับขานตานและวิญญาณชั่วสอดคล้องกันกับหลักคำสอนที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักของพระคัมภีร์

กิจการของวิญญาณชั่วที่ปรากฏในชีวิตคริสเตียนนั้นเป็นคำกล่าวอ้างที่สำคัญในเรื่องเกี่ยวกับความมั่งคั่งรุ่งเรือง พวกเขาเชื่อว่าการสำแดงของวิญญาณชั่วในทุกวันนี้ไม่มีอะไรต่างไปจากในศตวรรษแรก พวกเขามีแนวโน้มที่จะบอกว่า อะไรก็ตามที่ผิดปกติหรือสิ่งที่อธิบายไม่ได้นั้นเป็นอิทธิพลของวิญญาณชั่ว

ตัวอย่างของเรื่องนี้ก็เช่น “เมื่อหมอบอกว่าไม่มีทางรักษาโรคนี้ เราก็จะคิดว่านี่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ” พวกเขาจะสรุปว่าโรคที่ไม่มีทางรักษาได้นั้นมีสาเหตุมาจากวิญญาณชั่ว วิญญาณชั่วนั้นจะเข้าสิงไม่เพียงแต่เฉพาะ

ในคนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบ้าน รถยนต์ และสิ่งของอื่น ๆ ด้วย สิ่งนี้จะทำให้ผู้เชื่อที่ต้องการได้รับพระพรจากพระเจ้าหวาดกลัวเป็นอย่างมาก

กระบวนการขับผีออกนั้นช่วยลดปัญหา “ความกระอักกระอ่วนเกี่ยวกับวิญญาณชั่ว” ของผู้เชื่อ ในขั้นตอนของการขับผีออกนั้น ซาตานจะถูกผูกมัดไว้ด้วยสิทธิอำนาจของพระเยซู เพื่อมันจะไม่สามารถช่วยเหลือสมุนของมันได้อีก หลังจากนั้นวิญญาณชั่วจะถูกจับได้ สั่งการให้บอกชื่อของมันและถูกขับออกไป เมื่อวิญญาณชั่วสามารถทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บและหยุดยั้งการหมุนเวียนทางการเงิน การขับวิญญาณชั่วจึงจำเป็นเพื่อจะทำให้คนเรากลับมามีสุขภาพที่ดีและมีความมั่งคั่งต่อไปอีก... ขั้นตอนไปสู่ความมั่งคั่งนั้นเกี่ยวข้องกับการถูกวิญญาณชั่วเข้าสิงอย่างไม่ต้องสงสัย... ดูเหมือนว่ามันเป็นรูปแบบหนึ่งของความเชื่อผีซึ่งถือว่าวิญญาณชั่วนั้นเข้าสิงและควบคุมทั้งสิ่งที่เคลื่อนไหวที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ ผู้บำบัดรักษาจึงคล้ายคลึงกับพวกหมอผีมากกว่าหมอที่ใช้ยา²

ข่าวสารแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยนั้นเป็นข่าวประเสริฐปลอม³ มันขัดแย้งกับความหมายของการเป็นสาวกตามหลักคำสอนของพระคัมภีร์ เพราะพระเยซูกล่าวว่า “ถ้าใครต้องการจะติดตามเราให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกและตามเรา” (มัทธิว 16:24) ฮีบรู 12:3 ชี้ให้เราเห็นแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ ดังนี้ “จงคิดถึงพระองค์ผู้ทรงยอมทนต่อการคัดค้านของคนบาปเพื่อท่านจะไม่อ่อนล้าและไม่ท้อใจ” การติดตามพระองค์จะช่วยให้คุณสามารถอดทนต่อความยากลำบากได้

อีกตัวอย่างหนึ่งที่เราควรทำตามคืออัครทูตเปาโล เน้นอนว่าท่านรู้ว่าการอดทนต่อความทุกข์ยากคืออะไร ท่านเขียนขณะถูกขังอยู่ในคุกใต้ดินสกรกว่า

เพราะข้าพเจ้าประเสริฐนี้ ข้าพเจ้าจึงทนทุกข์กระทั่งถูกล่ามโซ่
เหมือนกับผู้อื่น แต่พระวณะของพระเจ้าฉันนั้นไม่อาจถูก
ล่ามโซ่ไว้ได้ เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยอมสู้ทนทุกอย่าง
เพราะเห็นแก่พวกที่ทรงเลือกไว้ฉันนั้น เพื่อเขาทั้งหลายจะ
ได้รับความรอดที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์พร้อมทั้งศักดิ์ศรี
นิรันดร์ (2 ทิโมธี 2:9-10)

เปาโลเห็นว่าผู้ร้ายและการปฏิบัติฉันเหมือนกัน เมื่อท่านเขียนจดหมายสองทิโมธี ท่านอาจติดคุกอยู่ในกรุงโรม ซึ่งเป็นคุกที่สกรปรกและแออัดไปด้วยคนที่รอคอยการถูกประหารชีวิต

แล้วเปาโลตอบสนองต่อการติดคุกของท่านอย่างไรละ? ท่านกล่าวว่า “ซาตาน เราขอต่อว่าเจ้าและขอสิ่งเจ้าให้ปล่อยเราให้เป็นอิสระ” อย่างนั้นหรือ? ท่านผูกมัดวิญญาณชั่วแห่งกรุงโรมอย่างนั้นหรือ? ไม่ใช่เลย ท่าทีของท่านตรงข้ามกับที่กล่าวมานี้ การตระหนักถึงอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าช่วยให้ท่านสามารถอดทนต่อความทุกข์ยากได้ ชีวิตของเปาโลได้สะท้อนให้เห็นว่า พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อผลดีต่อคนของพระองค์ ซึ่งก็รวมถึงการติดคุกด้วย (โรม 8:28) ท่านรู้ว่าไม่มีใครสามารถกักขังพระวณะของพระเจ้าได้ และความตายจะนำท่านไปสู่พระสิริของพระคริสต์

จงเอาอย่างท่าทีของเปาโลและจงอดทนต่อความยากลำบาก แรงจูงใจที่จะทำแบบนั้นได้คือพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า เราจะได้ครองร่วมกับพระองค์ (2 ทิโมธี 2:12) แต่ก่อนที่จะถึงตอนนั้น จงไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์จะประทานกำลังและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้แก่คุณตามความจำเป็น (2 เปโตร 1:3)

ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง

ตอนนี้เมื่อเรามีแรงจูงใจที่จะปรนนิบัติรับใช้พระคริสต์ไม่ว่าจะต้องเสียสละมากขนาดไหนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคืออะไรล่ะ? เปาโลกล่าวว่า “[จง]ต่อสู้อย่างเข้มแข็ง จงยึดมั่นในความเชื่อและจิตสำนึกอันดี” (1 ทิโมธี 1:18-19 TNCV) ขอให้สังเกตว่าในการต่อสู้นี้ เปาโลไม่ได้กล่าวว่าเราจะต้องพูดคุย ออกคำสั่ง หรือ ขับผีออก แผนการของพระเจ้าในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับการขับผีออก เวทมนตร์คาถา บทสวด หรือไสยศาสตร์เลย การต่อสู้อย่างเข้มแข็งหมายถึงการยึดมั่นในความเชื่อ (ยึดมั่นในหลักคำสอนที่ถูกต้อง) และมีจิตสำนึกที่ดี (ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์)

เปาโลจบจดหมายของท่านด้วยคำกำชับคล้าย ๆ กันนี้ คือ “จงต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อความเชื่อ” (6:12) คำภาษากรีก (*agōnizomai*) ที่เราแปลว่า “ต่อสู้” หมายความว่าเราจะต้องต่อสู้อย่างต่อเนื่องโดยยืนหยัดอยู่บนความจริงในพระวจนะของพระเจ้า คำนี้ถูกใช้ทั้งในด้านการทหารและการกีฬาเพื่ออธิบายถึงจิตใจที่จดจ่อ ความพยายาม และวินัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต่อชัยชนะ คุณสมบัติเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องมีในการต่อสู้กับซาตานและสมุนของมันซึ่งปลอมตัวแทรกซึมอยู่ในโลกและในคริสตจักร แต่เราจะต้องระวังให้มาก เพราะว่าศัตรูของเราต่อสู้อย่างสกปรก “เพราะว่าคนพวกนั้นเป็นอัครทูตปลอม เป็นคนงานที่หลอกลวง พวกที่ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์ การทำเช่นนั้นไม่ประหลาดเลย เพราะว่าซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์ของความสว่าง เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกเลยที่ผู้ปรนนิบัติของซาตาน จะปลอมตัวเป็นผู้ปรนนิบัติของความชอบธรรม บั้นปลายของพวกเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา” (2 โครินธ์ 11:13-15)

เปาโลรู้วิธีที่จะต่อสู้กับศัตรูแบบนั้น วิลเลียม เฮนดริกสัน ได้อธิบายการต่อสู้ที่ไม่หยุดยั้งของเปาโล ดังนี้

มันเป็นการต่อสู้กับซาตาน ต่อสู้กับเทพผู้ครองศกดิ์ทิเทพ
เทพผู้ครองพิภพในโมหะ ความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับ

ยิวและคนต่างชาติที่โหดร้าย ต่อสู้กับลัทธิยูดาที่ระบาค
อยู่ในกาลาเทีย ต่อสู้กับความคลั่งไคล้ที่ระบาคอยู่ใน
เธสะโลนิกา ต่อสู้กับความขัดแย้ง การผิดประเพณี การเป็น
ความกันซึ่งเกิดขึ้นในโครินธ์ ต่อสู้กับลัทธิออสติกที่ระบาค
อยู่ในเอเฟซัสและโคโลสี ต่อสู้กับสิ่งภายนอกและความกลัว
ภายใน และท้ายที่สุดแต่ไม่ใช่สุดท้าย ท่านต้องต่อสู้กับกฎ
แห่งความบาปและความตายที่อยู่ในจิตใจของท่าน⁴

เปาโลพูดถึงรอยแผลซึ่งเขาได้รับในการรับใช้พระคริสต์ว่า “ข้าพเจ้ามีรอย
ประทับตราของพระเยซูติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้าแล้ว” (กาลาเทีย 6:17) รอยแผล
นั้นคือคำยืนยันถึงความตั้งใจของท่านในการต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ทัศนคติ
ของท่านทำให้ผมคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในค่ายของทหารฝรั่งเศส เรื่องเล่าว่า
ทหารหนุ่มคนหนึ่งซึ่งกลับมาจากสนามรบอย่างเร่งรีบเพื่อรายงานตอนไปเยือน
ถึงชัยชนะของกองทัพ เขาตื่นเต้นมากที่จะรายงานข่าวดีและรู้สึกเป็นเกียรติ
อย่างมากที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้สื่อสารเรื่องนี้ จนไม่สนใจต่อความบาดเจ็บของเขา
เขา ไปเยือนได้สังเกตเห็นบาดแผลของเขาและตะโกนออกมาว่า

“ท่านบาดเจ็บนี้!” “ไม่” ทหารหนุ่มตอบด้วยความภูมิใจ
ด้วยความเจ็บปวดเขาจึงพูดว่า
“ข้าพเจ้าถูกฆ่าแล้ว!” และหัวหน้าของเขาก็ยิ้ม
แล้วทหารคนนั้นก็ล้มลงขาดใจ

การยึดมั่นในความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้าจะนำไปสู่ความขัดแย้ง
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าเรามีคนจำนวนมากที่เป็นศัตรูกับความจริงของ
พระเจ้า แต่ถ้าคุณและผมดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง ความขัดแย้ง
ไม่ได้เป็นอุปสรรคเลย ความพากเพียรในการดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์จะได้รับ

ผลตอบแทนอย่างมหาศาล นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่เปาโลเรียกมันว่า “[จง]ต่อสู้ อย่างเข้มแข็ง” (1 ทิโมธี 1:18 TNCV)

เจ. ซี. โรลีย์ ให้ความเห็นต่อไปว่า

ขอให้เราจำไว้ว่าการต่อสู้ในชีวิตคริสเตียนนั้นเป็นการต่อสู้ ที่ตี ซึ่งเราได้เห็นเพียงบางส่วนเท่านั้น เราเห็นความขัดแย้ง แต่ไม่เห็นตอนจบ เราเห็นวิธีการแต่ไม่เห็นรางวัล เราเห็น ไม้กางเขนแต่ไม่เห็นมงกุฏ เราเห็นการถ่อมใจ จิตใจที่ แตกสลาย การสำนึกผิด คนที่อธิษฐาน ความอดทนต่อ ความยากลำบากและการถูกดูหมิ่นจากโลก แต่เราไม่เห็น พระหัตถ์ของพระเจ้าที่อยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น เราไม่เห็น พระพักตร์ที่ยิ้มแย้มของพระเจ้า เราไม่เห็นแผ่นดินของ พระเจ้าที่เต็มด้วยสง่าราศีที่ได้จัดเตรียมไว้เพื่อเรา สิ่งเหล่านี้ ยังไม่ได้สำแดงให้เห็น ขอให้เราย่าเริงตัดสินใจด้วยสิ่งที่ ปรากฏอยู่ตรงหน้าเรา ยังมีสิ่งดีอีกมากมายเกี่ยวกับการ ต่อสู้ในชีวิตคริสเตียนซึ่งเรายังไม่เห็น⁵

แล้วคุณล่ะ? คุณต่อสู้อย่างดีหรือเปล่า? คุณได้ต่อสู้เพื่อความเชื่อหรือเปล่า (ยูดา 3)? คุณปรารถนาที่จะเชื่อฟังและประกาศความจริง แม้ว่าจะต้องเสียสละ มากแค่ไหนก็ตามหรือเปล่า?

ยืนหยัดมั่นคง

เมื่อผมอยู่ในสก็อตแลนด์ ชายคนหนึ่งได้เข้ามาหาผมและถามว่า “คุณพ่อ ของคุณชื่อ แจ็ค แมคคาร์เธอร์ใช่ไหม?”

ผมตอบเขาไปว่า “ใช่”

เขาพูดว่า “เมื่อประมาณสามสิบปีก่อน คุณพ่อของคุณและชายอีกสองคน ได้มาที่ไอร์แลนด์เพื่อจัดการฟื้นฟูที่เบลฟาสต์และบริเวณรอบๆ ไอร์แลนด์ ผมได้ไปฟังพ่อคุณพูด และในการประชุมครั้งนั้นผมได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์และผมได้ถวายตัวเพื่อรับใช้ ผมเป็นศิษยาภิบาลเพราะว่าพระเจ้าทรงใช้พ่อของคุณมาปรนนิบัติรับใช้ เมื่อคุณกลับไป ช่วยบอกเรื่องนี้ให้พ่อของคุณทราบได้ไหม?”

ผมบอกเขาว่าผมจะบอกให้พ่อทราบ

จากนั้นเขาได้ถามว่า “พ่อของคุณอยู่ที่ไหนตอนนี้?”

ผมบอกเขาว่าพ่อของผมกำลังปรนนิบัติรับใช้อยู่ดังเช่นที่ท่านเคยทำ

เขาถามว่า “พ่อของคุณยังคงสัตย์ซื่อในพระวาจาของพระเจ้าอยู่ใช่ไหม?”

ผมตอบว่า “ใช่ครับ ท่านยังคงสัตย์ซื่อ - ยังคงยืนหยัดอยู่”

“ดีแล้ว” เขาตอบ “แล้วชายอีกสองคนล่ะเป็นอย่างไรบ้าง?”

ผมตอบว่า “ผมรู้สึกเสียใจที่จะต้องบอกว่าคนหนึ่งละทิ้งความเชื่อไปแล้ว ส่วนอีกคนหนึ่งตายเพราะว่าติดเหล้า”

ชายสามคนเดินทางไปประเทศไอร์แลนด์และได้ปรนนิบัติรับใช้กับคนเป็นจำนวนมาก แต่สามสิบปีต่อมา มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ยังคงยืนหยัดอยู่

ใน 1 โครินธ์ 10:12 เปาโลกล่าวว่า “คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังไม่ให้ล้มลง” ซาตานไม่ต้องการให้เรายืนหยัดอยู่ในความเชื่อ นั่นจึงเป็นสาเหตุที่เปโตรเตือนเราว่า

จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของพวกท่านคือมาร ดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ จงต่อต้านมันด้วยใจมั่นคงในความเชื่อ โดยรู้ว่าพวกพี่น้องของพวกท่านทั่วโลก (1 เปโตร 5:8-9)

เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจำเป็นต้องตื่นและระวังระไวอยู่เสมอ ความคิดของเราจะต้องไม่เอนเอียง ไม่วุ่นวาย ไม่สับสน หรือเห็นแก่ตัว นั่น

ก็เพราะว่าซาตานซึ่งเป็นศัตรูของเราต้องการจับเราไว้ในความบาป ในความพยายามของมันที่จะทำให้เราล้มลง มันไล่ล่าเราเหมือนสิงโต คุณรู้หรือไม่? สิงโตจะคำรามก็ต่อเมื่อมันพบเหยื่อแล้ว นอกจากนั้น เหยื่อยังได้รับการเตือนล่วงหน้าถึงการเข้ามาของมัน นั่นก็คือเมื่อสิงโตตะครุบเหยื่อหรือฆ่าเหยื่อของมันได้แล้ว มันจะคำรามก่อนที่จะลงมือกินเหยื่อของมัน

เพราะว่าซาตานออกไปเที่ยวเสาะหาเหมือนสิงโต เราจึงได้รับคำสั่งให้ต่อต้านกับมัน (ข้อ 9) คำภาษากรีกที่แปลว่า “ต่อต้าน” เป็นคำที่ใช้ในทางทหาร ซึ่งหมายถึง การต้านทานกับศัตรูด้วยใจมั่นคง เราจะต้องต้านทานศัตรูของเราด้วยใจมั่นคงในความเชื่อ (ข้อ 9) นั่นเป็นการพูดถึงความบริสุทธิ์ทั้งในหลักความเชื่อและในการประพฤติ คุณต้องการยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อหรือไม่? จงหลีกเลี่ยงความชั่วและเข้ามาใกล้พระเจ้า เมื่อซาตานหรือความปรารถนาของเนื้อหนังมาทดลองคุณ จงต่อต้านมัน ถ้าเราทำเช่นนั้น พระคัมภีร์ยืนยันว่า มันจะหนีเราไป (ยากอบ 4:7)

การต่อต้านวิญญาณชั่วไม่ได้หมายถึงการพูดคุยกับมันหรือการขับไล่มัน พระคัมภีร์ได้อธิบายถึงอาวุธที่เราจะใช้ในการต่อสู้กันอย่างชัดเจน และอาวุธนี้คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อให้เราใช้ในเอเฟซัส 6:11 และ 13 เปาโลได้กล่าวถึงอาวุธเหล่านี้ ดังนี้ “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะสามารถต่อสู้กับอุบายของมารได้...เพราะเหตุนี้จึงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้เพื่อท่านจะสามารถต่อสู้ในวันชั่วร้ายนั้น และเมื่อทำทุกอย่างแล้วยังยืนหยัดอยู่ได้” “ยุทธภัณฑ์ทั้งชุด” หมายถึง ทุกอย่างที่เป็น:

ถ้าคุณเป็นทหารในกองทัพนี้ ถ้าคุณต้องการได้รับชัยชนะในการสงครามนี้ คุณจะต้องสวมใส่ยุทธภัณฑ์ทุกชิ้นที่คุณได้รับ นี่เป็นระเบียบในทุกกองทัพ... สิ่งนี้เป็นจริงในเรื่องฝ่ายวิญญาณและในการต่อสู้ที่เราทุกคนกังวล... เพราะว่าเรามีความเข้าใจที่ผิด ๆ พระเจ้าเท่านั้นที่รู้จักศัตรูของคุณ

และพระองค์ทรงทราบดีว่าอะไรคือสิ่งที่จำเป็นสำหรับคุณ ถ้าคุณจะต้องต่อสู้ทุก ๆ ชิ้นส่วนในยุทธภณนี้ล้วนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และสิ่งแรกที่คุณต้องเรียนรู้ก็คือ คุณไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะเลือกเอายุทธภณอย่างใดอย่างหนึ่ง⁶

ในข้อ 14-17 คือ รายการของยุทธภณทั้งหมดซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงประทานให้คริสเตียนในวินาทีที่เขาได้รับความรอด ยุทธภณเหล่านี้คือ

1. เข็มขัดแห่งความจริง
2. เคาบป้องกันอกแห่งความชอบธรรม
3. รองเท้าของข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข
4. โล่แห่งความเชื่อ
5. หมวกเหล็กแห่งความรอด
6. ดาบของพระวิญญาณ

อาวุธฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นมาเอง เพราะเปาโลเขียนไว้ว่า

ถึงแม้ว่าเราดำเนินชีวิตอยู่ในร่างกายมนุษย์ แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามแบบมนุษย์ทั่วไป เพราะว่าอาวุธของเราที่ใช้สู้รบไม่ใช่แบบมนุษย์ แต่เป็นฤทธานุภาพจากพระเจ้าที่จะทำลายป้อมปราการได้ คือทำลายเหตุผลลอมทั้งหลายและความเย่อหยิ่งทุกรูปแบบที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และจะยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์ (2 โครินธ์ 10:3-5)

“อาวุธ” หมายถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกสงคราม แต่อาวุธเหล่านี้เป็นอาวุธที่พิเศษมาก มันไม่ได้เป็นผลงานทางสติปัญญาของมนุษย์ และก็ไม่ใช่เรื่องที่ยาก ซึ่งจะเข้าใจด้วย มันเป็นอาวุธจากเบื้องบนที่สามารถทำลายล้างป้อมปราการอันเข้มแข็งของซาตานได้ คำที่ใช้ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ให้ภาพของกองทหารซึ่งเคลื่อนเข้าไปเข้ายึดเมืองและทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า

อาวุธฝ่ายวิญญาณของเราสามารถสรุปได้เป็นคำเดียวคือ การเชื่อฟัง การเชื่อฟังเกิดจากการให้ความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้ามาควบคุมจิตใจของเรา โดยการเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า คุณจะยืนหยัดอยู่อย่างมั่นคง “ในวันอันชั่วร้าย” (เอเฟซัส 6:13) เมื่อไรคือวันอันชั่วร้าย? ทุกวันคือวันอันชั่วร้าย เพราะว่าซาตานคือเจ้าผู้ครองโลกนี้ และมันจะเป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่ามันจะถูกทิ้งลงไปในหลุมบึงไฟนรก

ยิ่งเรายืนหยัดเพื่อพระคริสต์ในโลกนี้มากเท่าไร การต่อสู้ก็จะยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น ถ้าเราเต็มใจที่จะอดทนในความยากลำบาก ต่อสู้อย่างเต็มกำลังและยืนหยัดต่อสู้อย่างมั่นคง ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานความชื่นชมยินดีให้กับเราอย่างที่เราไม่เคยพบมาก่อน นั่นก็เป็นเพราะว่าความปิติยินดีที่สุดนั้นมาจากชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

จะดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะได้อย่างไร

ในพระธรรม 2 พงศาวดาร 20:15 พระวิญญาณของพระเจ้าได้ตรัสว่าการรบนี้ไม่ใช่ของคุณ แต่เป็นของพระเจ้า พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นคติประจำตัวของพวกคนที่ดำเนินชีวิตแบบยึดหลักคำสอนของความสงบนิยม นักสงบนิยมพวกนี้เชื่อว่าหนทางเดียวที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียนคือการยอมจำนนแทนที่จะสอนวินัยให้กับตนเอง แนวความคิดของการดำเนินชีวิตคริสเตียนของพวกเขาสะท้อนให้เห็นคำพูดที่ว่า “ปล่อยไปและปล่อยให้กับพระเจ้า” และ “ฉันทำไม่ได้ แต่พระองค์ทำได้” แทนที่จะดิ้นรนและกระเสือกกระสน พวกเขาบอกว่าผู้เชื่อต้อง “ยอมจำนน” โดยไม่ต้องทำอะไรกับขบวนการชำระให้บริสุทธิ์

อีกด้านหนึ่งของแนวความคิดนี้ก็คือ ความรักดีนิยม คนที่ยึดถือความรักดี เน้นเรื่องการควบคุมตนเองและการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์นั้น มักจะนำเอากฎเกณฑ์ การดำเนินชีวิตมาใช้อย่างเข้มงวด คนพวกนี้จะเน้นความชอบธรรมภายนอก และเน้นที่ความพยายามของมนุษย์ซึ่งทำให้พวกเขาละเลยบทบาทของพระเจ้า ในการชำระให้บริสุทธิ์ พวกฟาริสีคือคนที่มีลักษณะเช่นนี้⁷

มีความสมดุลระหว่างแนวความคิดที่สุดขั้วทั้งสองอย่างนี้หรือไม่? ผมเชื่อว่ามี ในด้านหนึ่ง เราต้องพึ่งอาศัยพระเจ้า คือ พึ่งอาศัยกำลัง ฤทธิ์เดชและแหล่ง ช่วยเหลือจากพระองค์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง เราต้องเชื่อฟังพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ พระคัมภีร์เรียกร้องให้เราอุทิศตัวและควบคุมตนเอง

ความสมดุลระหว่างการกระทำของพระเจ้าและการกระทำของเรานั้นสอน อยู่ทั่วไปในพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น เปโตรเขียนไว้ว่า

ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา ที่จำเป็นต่อชีวิตและ ต่อการดำเนินตามทางพระเจ้า โดยความรู้จักพระองค์ ผู้ได้ ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและคุณธรรมของพระองค์เอง โดย สิ่งเหล่านี้พระองค์จึงได้ประทานพระสัญญาอันล้ำค่าและ ยิ่งใหญ่แก่เรา เพื่อว่าโดยพระสัญญาเหล่านี้ พวกท่านจะ พ้นจากความเสื่อมทรามที่มีอยู่ในโลกอันเกิดจากความ ปราบปรามชั่ว และจะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า (2 เปโตร 1:3-4)

พระเจ้าได้ทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีและจำเป็นต่อชีวิตให้กับเราแล้ว ดังนั้น เราจึงมีทุกสิ่งที่เราจำเป็นเพื่อการดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้า เราไม่ได้ ขาดอะไรเลย

เปโตรกล่าวต่อไปว่า

ด้วยเหตุนี้เอง พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่จะเอา
คุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวกท่าน เอาความรู้เพิ่ม
คุณธรรม เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้ เอาความ
ทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเอง และเอาความยำเกรง
พระเจ้าเพิ่มความทรหดอดทน เอาความรักฉันพี่น้อง
เพิ่มความยำเกรงพระเจ้า และเอาความรักเพิ่มความรักฉัน
พี่น้อง (ข้อ 5-7)

นี่คือส่วนของเรา เราได้รับทุกอย่างที่เราจำเป็นแล้ว สิ่งที่เราต้องทำคือ
นำมันไปใช้เท่านั้น เราจะพบความสมดุลเช่นเดียวกันนี้ได้ในปีฟิลิปปี 2:12-13
เปาโลเขียนไว้ว่า “จงอุตส่าห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลาย
ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” จากนั้นเพิ่มเติมว่า “พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการ
อยู่ภายในพวกท่าน ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบ
พระทัยของพระองค์” ในโคโลสี 1:29 เปาโลกล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้า
จึงตรากตรำต่อสู้ตามกำลังที่พระองค์ทรงทำกิจในตัวข้าพเจ้าอย่างมากมาย”
พระเจ้าและผู้เชื่อทำงานร่วมกัน ชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้นเป็นการร่วมมือกัน

พระคัมภีร์สอนว่าเราเติบโตได้ด้วยการเชื่อฟังพระคริสต์ ซึ่งนั่นรวมถึงการ
อดทนต่อความยากลำบาก การต่อสู้อย่างเต็มกำลัง และการยืนหยัดอย่างมั่นคง
ในการต่อสู้ การกระทำหน้าที่ของเราให้สำเร็จนั้นไม่ได้เป็นภาระหนักเลยเพราะ
ว่าพระเจ้าทรงสามารถ “ทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอหรือคิดโดยฤทธานุภาพ
ที่ทำการอยู่ภายในเรา” (เอเฟซัส 3:20)

การทรงเรียกให้ถวายตัว

หลายปีก่อน ประธานาธิบดี ธีโอดอร์ รูสเวลต์ ได้กล่าวเรียกร้องให้คนถวายตัว ด้วยถ้อยคำที่ลึกซึ้งว่า

ไม่ใช่นักวิจารณ์ที่จะเป็นคนให้คะแนน ไม่ใช่ผู้ชายที่จะชี้แจงว่าคนแข็งแรงจะล้มลงอย่างไร หรือผู้ที่ทำการจะทำให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร คนที่ควรได้รับการยกย่องคือคนที่ทำการนั้นอยู่ซึ่งต้องคลุกฝุ่น เหงื่อไทรมกายและโลหิตไหล ผู้ซึ่งแสดงความกล้าหาญ ผู้ซึ่งเคยทำผิดและล้มเหลว ครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะว่าไม่มีความพยายามใดที่จะไม่มีข้อผิดพลาดและจุดอ่อน คนที่สมควรได้รับคำชมเป็นคนที่พยายามที่จะกระทำการ เป็นคนที่กระตือรือร้น และอุทิศชีวิตของเขาเพื่อสิ่งที่มีคุณค่า คนที่ถ่างล้มเหลวก็จะล้มอย่างรุนแรง อย่างน้อยก็ล้มเหลวในขณะที่กำลังทำสิ่งใหญ่ ๆ สิ่งที่ดีกว่าก็คือกล้าที่จะทำสิ่งใหญ่ ๆ เพื่อที่จะได้รับชัยชนะ

อันรุ่งโรจน์แม้จะถูกมองว่าลึ้มเหลว แทนที่จะอยู่ร่วมกับ
คนชั่วลาดซึ่งไม่เคยชื่นชมหรือทนทุกข์มาก เพราะพวกเขา
ดำเนินชีวิตอยู่ในโทนสีเทา ๆ ที่ไม่รู้แม้แต่ชัยชนะหรือ
ความพ่ายแพ้!

แน่นอนว่าอัครทูตเปาโลไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในโทนสีเทา ๆ ท่านรู้ว่าต้อง
ต่อสู้กับศัตรูที่น่าสะพรึงกลัว เป็นศัตรูที่คอยต่อต้านพระเจ้าในสวรรค์และเคย
ต่อต้านมนุษย์ที่ไร้เดียงสาในสวนเอเดน ยิ่งกว่านั้นศัตรูผู้นี้ได้พยายามหาโอกาส
ที่จะทำลายล้างชนชาติอิสราเอล มันพยายามหยุดยั้งการกำเนิด ชีวิต และการ
เป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ มาถึงตอนนี้มันพยายามที่จะทำลาย
คริสตจักรและขัดขวางการรับใช้ของจิตตัวของผู้นี้ ในอนาคตมันจะยุยงให้คน
ทั้งโลกต่อต้านพระคริสต์ทั้งก่อนและหลังจากการสถาปนาอาณาจักรพันปี

ถ้าคุณไม่รู้จักศัตรูผู้นี้ ไม่เข้าใจลักษณะบางอย่างของมัน และไม่เตรียมตัว
สำหรับการต่อสู้ คุณจะเกิดความสูญเสียในชีวิตและจะไม่สามารถกระทำ
พระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อคุณสำเร็จได้เลย

ยุทธอุบายของศัตรู

ความสงสัย

ซาตานพยายามที่จะทำลายพระลักษณะและความน่าเชื่อถือของพระเจ้า
เพราะว่ามันต้องการให้คุณสงสัยพระองค์ ด้วยวิธีการเช่นนี้มันจึงสามารถปลัก
มนุษยชาติให้ทำบาปได้สำเร็จ มันใช้ความเจ้าเล่ห์ในการตั้งข้อสงสัยพระวจนะ
ของพระเจ้า โดยการพูดกับเอวว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า...?” (ปฐมกาล 3:1)
หลังจากนั้นก็กล่าวหาว่าพระเจ้าเห็นแก่ตัว และปิดบังอะไรบางอย่างเพราะว่า
พระองค์ทรงห้ามไม่ให้อาดัมและเอวกินผลไม้จากต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว (ข้อ 5)
มันกำลังบอกว่าพวกเขาไม่อาจไว้วางใจพระเจ้าได้อีกต่อไป เพราะว่าพระองค์อาจ
จะตรัสอย่างหนึ่งแต่มีความหมายอีกอย่างหนึ่ง ซาตานอ้างว่ามันคือผู้อ่านย

ประโยชน์โดยตรงแก่มนุษย์ แต่ความเป็นจริงแล้วมันคือบิดาแห่งการมูสา (ยอห์น 8:41) สำหรับพระเจ้านั้นพระองค์ไม่อาจตรัสเท็จได้ (ทิตัส 1:2)

ซาตานต้องการให้คุณสงสัยพระเจ้า คือให้สงสัยพระวณะและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และบ่อยครั้งที่เราก็ตกในกับดักของมัน เราถูกทดลองให้กระวนกระวาย และสูญเสียการควบคุมตนเองเมื่อเกิดสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะว่าเราไม่เชื่อว่าพระเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาของเราได้ บางครั้งเราสงสัยในพระคุณ พระเมตตา และการอภัยโทษของพระเจ้า มันจึงทำให้เรารู้สึกกระวนกระวายใจและรู้สึกผิด บางคนสงสัยว่าถ้าพระเจ้าทรงรักเราจริง ๆ แล้วทำไมพระองค์จึงยอมให้เหตุการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นกับเรา เช่น คู่สมรสหนีจากเราไปหรือคนที่เรารักเสียชีวิต

เราจะจัดการกับความสงสัยเช่นนี้ได้อย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการพูดว่า “เจ้าผีร้ายแห่งความสงสัย เราสั่งให้เจ้าออกมา” ไม่ใช่ด้วยการกล่าวว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เราขอตำหนิซาตาน และสั่งให้มันปลดปล่อยสิ่งที่ยึดกุมคุณไว้” พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่มีฤทธิ์อำนาจที่จะกระทำเช่นนี้ได้ เรามีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต่อสู้กับความสงสัยและการทดลอง แต่เราจะต้องไม่ล้อเล่นกับวิญญาณชั่ว ดร.ปีเตอร์ มาสเตอร์ อธิบายไว้ว่า

คริสเตียนต้องต่อสู้กับเล่ห์กลอุบายและการทดลองของมาร แต่ไม่มีที่ไหนในพันธสัญญาใหม่ที่บอกให้เราต่อสู้ด้วยการออกคำสั่งวิญญาณชั่วให้ปล่อยสิ่งที่มันยึดครองและออกจากความคิดหรือร่างกายของผู้เชื่อ ซาตานจะถูกต่อต้านได้ด้วย การปฏิเสธการทดลองของมัน²

การทดลองมีวิธีการดังนี้ “ทุกคนถูกล่อลวงด้วยต้นเหตุของตัวเอง คือถูกตัณหานั้นล่อลวงและชักนำ เมื่อตัณหาฟักตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย” (ยากอบ 1:14-15)

คุณตระหนักหรือไม่ว่าการทดลองทุกอย่างไม่ได้มาจากซาตาน? เราสามารถตกลงไปในการทดลองได้เมื่อเราปล่อยตัวไปกับเนื้อหนังของเรา และมันไม่จำเป็นเลย ที่คุณจะต้องรู้ว่าการทดลองนั้นมาจากซาตาน วิญญาณชั่ว หรือจากเนื้อหนังของคุณเอง ทำไมล่ะ? ก็เพราะว่าการตอบสนองของเรานั้นควรเป็นเหมือนเดิมคือ จงต่อต้าน

การข่มเหง

ซาตานไม่เพียงแต่ใช้ความสงสัยเท่านั้น แต่มันยังใช้ความยากลำบากอีกด้วย มันต้องการให้คริสเตียนพบความยุ่งยาก บ่อยครั้งที่ซาตานใช้การข่มเหงเป็นอาวุธสำคัญ ผมจำได้ถึงชายคนหนึ่งที่เขาให้ผมฟังถึงความพยายามของเขาที่จะพูดกับพี่ชายเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อในพระคริสต์ เมื่อเขาเอาพระคัมภีร์มาให้พี่ชายเขาดู พี่ชายของเขาบอกว่าพระคัมภีร์แล้วขว้างไปที่มุมห้อง พี่ชายบอกกับเขาว่า “อย่าพยายามยึดเย็ดเจ้าสิ่งนี้ให้พี่!” การข่มเหงเช่นนี้ถือว่าเป็นแบบที่ไม่รุนแรง ตลอดประวัติศาสตร์ของคริสเตียนมีผู้เชื่อจำนวนมากมายที่ทนทุกข์ทรมานและถูกฆ่าเพราะความเชื่อของพวกเขา ซาตานพยายามใช้การข่มเหงทุกรูปแบบเพื่อโจมตีคริสเตียน

คำสอนผิดๆ

ผมมักจะพูดคุยกับคนที่เป้นคริสเตียนมานานแล้ว แต่ไม่ค่อยเข้าใจว่าพระคัมภีร์สอนอะไร คนหนึ่งที่ผมเคยพูดคุยด้วยไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการชำระให้บริสุทธิ์คืออะไร อีกคนหนึ่งพูดว่า “ผมจะต้องเชื่ออะไร ผมสับสนมาก” ผมเชื่อว่าความสับสนคือส่วนหนึ่งในยุทธวิธีของซาตานที่จะทำให้คริสเตียนวุ่นวายใจ มันทำเช่นนี้ด้วยการทำให้มีคนสอนคำสอนที่ตรงกันข้ามกับคำสอนในพระคัมภีร์ที่ทำให้ผู้คนเกิดความงงงันสับสน

ทำไมจึงมีคำสอนมากมายที่คริสเตียนไม่เห็นด้วย? เหตุผลหนึ่งก็คือผู้สอนมากมายมาถึงจุดที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นความจริงตามสัญชาตญาณหรือตาม

ประสบการณ์ที่ลึกลับของเขา การปฏิบัติเช่นนี้มีปรากฏให้เห็นอยู่กันทั่วไปในกลุ่มความเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ศิษยาภิบาลหนุ่มคนหนึ่งได้เขียนถึงประสบการณ์ของเขาไว้ว่า

ผมมักจะพบว่าตัวเองได้คร่ำครวญต่อพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟูในช่วงเวลาของการอธิษฐาน ครั้งหนึ่งในขณะที่กำลังอธิษฐานอยู่ ทันใดนั้นผมรู้สึกสัมผัสกับบรรยากาศฝ่ายวิญญาณอย่างท่วมท้น ผมไม่รู้จะอธิษฐานเรื่องนี้อย่างไร แม้ผมจะไม่ได้ยินเสียง แต่ก็มีการสื่อสารอันทรงพลังมาถึงวิญญาณจิตของผมว่า ก่อนที่การฟื้นฟูเช่นที่เจ้ากำลังอธิษฐานนี้จะเกิดขึ้นได้ จะต้องมีการต่อสู้กับซาตานอย่างหนักเสียก่อน³

ประสบการณ์ของศิษยาภิบาลคนนี้อาจจะเกิดขึ้นทันทีทันใด ไม่ปกติ และรุนแรง แต่เขาผิดที่บอกว่ามันเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าสื่อสารกับเราผ่านทางพระวจนะที่สำแดงไว้แล้วของพระองค์ ไม่ใช่ด้วยประสบการณ์ที่ลึกลับหลายคนได้สร้างระบบความเชื่อบนประสบการณ์ที่เขาคิดขึ้นเอง การแสวงหาประสบการณ์เช่นนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ซาตานเข้ามามีอิทธิพลหรือเข้ามาล่อลวง

มันเป็นเรื่องน่าเศร้าที่การเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้มักจะเน้นแต่ประสบการณ์ลึกลับเช่นที่ว๊านี้ หนทางที่จะแก้ไขสิ่งผิด ๆ เหล่านี้คืออะไร? ก็โดยการตีความพระคัมภีร์อย่างระมัดระวัง (ไม่ใช่ใส่ความคิดของเราลงไปในพระคัมภีร์) และสอนพระวจนะของพระเจ้าอย่างเป็นระบบ

การพึ่งพาตนเอง

ซาตานต้องการให้เราเชื่อว่าเราสามารถพึ่งพาตัวเองได้ และมันจะกระตุ้นให้เราไว้วางใจในสิ่งที่เรามีมากกว่าพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิมซาตานก็ใช้วิธีการเดียวกันนี้ต่อสู้กับศรัทธาของดาวิด

ซาตานยื่นขึ้นต่อสู้อิสราเอล และดลใจให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล ดาวิดจึงตรัสกับโยอาบและบรรดาผู้นำของกองทัพอันว่า “จงไปนับอิสราเอลตั้งแต่เมืองเบเออร์เซบาถึงเมืองดาน แล้วนำรายงานมาให้เรา เพื่อจะได้ทราบจำนวนรวมของเขาทั้งหลาย” (1 พงศาวดาร 21:1-2)

ดาวิดต้องการรู้ว่าเขามีความเข้มแข็งขนาดไหน ดังนั้น เขาจึงสั่งให้ที่ปรึกษาทางทหารของเขานับจำนวนทหารที่มีอยู่ แต่พระเจ้าตรัสกับดาวิดว่า นั่นเป็นความบาปที่ร้ายแรงมาก เพราะว่าความเข้มแข็งของดาวิดไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนทหาร แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้า ในสดุดี 147:10-11 ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า “พระองค์มิได้พ้อพระทัยในกำลังของม้า พระองค์มิได้ทรงปรีดีในขาของมนุษย์ แต่พระยาห์เวห์ทรงปรีดีในคนที่ยำเกรงพระองค์ ในคนที่เฝ้าคอยความรักมั่นคงของพระองค์” การที่ดาวิดตกลงไปในกับดักของซาตานนั้นมีผลเสียหายน่าเศร้ามาก เพราะว่าเขาถูกพระเจ้าพิพากษา และมีคนอิสราเอลถึง 70,000 คนต้องตาย

มันเป็นเรื่องง่ายที่เราจะเกิดความมั่นใจในสิ่งที่ผิด คุณอาจจะพูดว่า “ฉันได้ท่องจำชื่อพระธรรมในพระคัมภีร์ ฉันมีความรู้ในหลักการที่สำคัญ ฉันไปศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรม ฉันพร้อมและสามารถที่จะจัดการกับปัญหาที่อาจจะเกิดกับฉันได้” แต่ “คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังไม่ให้ล้มลง” (1 โครินธ์ 10:12) การอธิษฐานของคุณอาจจะหายไป และการเฝ้าเดี่ยวของคุณอาจจะกลายเป็นเรื่องผิวเผินได้อย่างง่าย ๆ พระเจ้าตรัสว่า

“อย่าให้ผู้มีปัญญาอวดสติปัญญาของตน อย่าให้ชายฉกรรจ์อวดความเข้มแข็งของตน อย่าให้คนมั่งมีอวดความมั่งคั่งของตน แต่ให้ผู้อวดอวดสิ่งนี้ คือการที่เขาเข้าใจและรู้จักเราว่าเรคือพระยาห์เวห์ ผู้สำแดงความรักมั่นคง ความยุติธรรม และความชอบธรรมในโลก เพราะเราพอใจในสิ่งเหล่านี้” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ (เยเรมีย์ 9:23-24)

เราได้เห็นแล้วว่าชาตานทดลองเราด้วยความสงสัย ความยากลำบาก คำสอนผิด ๆ และการพึ่งพาตนเอง ซึ่งมันอาจจะทำให้คุณรู้สึกว้าวุ่น แล้วฉันจะจัดการกับการจู่โจมของชาตานได้อย่างไร? ฉันจะต่อต้านกับกลยุทธ์อันซับซ้อนและแยบยลของมันได้อย่างไร? ความน่าอัศจรรย์ก็คือ เราสามารถจัดการกับการโจมตีของชาตานทุกอย่างได้ด้วยวิธีการง่ายๆ นั่นก็คือการสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:13) อย่าสนใจในสิ่งที่ชาตานกำลังทำ แต่ให้สนใจในสิ่งที่คุณจะต้องทำ ไม่มีทางที่คุณจะรู้อย่างแน่ชัดว่าชาตานจะลงมือเล่นงานคุณเมื่อไหร่และอย่างไร เราไม่มีทางล่วงรู้ได้เลย แต่สิ่งที่คุณสามารถทำได้คือสวมยุทธภัณฑ์ของคุณเสีย ถ้าคุณสวมยุทธภัณฑ์ของคุณแล้ว คุณก็พร้อมสำหรับการต่อสู้

พร้อมสำหรับการต่อสู้

ในเอเฟซัส 6:14 เปาโลอธิบายถึงยุทธภัณฑ์ชิ้นแรกไว้ดังนี้ “เพราะฉะนั้นจงยืนหยัดไว้ เอาความจริงคาดเอว” เราจะเรียกอาวุธชิ้นนี้ว่า เข็มขัดแห่งความจริง เพราะมันหมายถึงการเตรียมตัว เตรียมความพร้อม และการถวายตัว

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกชนชาติอิสราเอลให้เดินทางไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญา พระองค์ตรัสบอกพวกเขาให้คาดเอวไว้ให้พร้อม นี่เป็นคำพูดที่มักจะบ่งบอกถึงการเตรียมตัวเดินทาง เมื่อพระเยซูตรัสถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง

พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงคาดเอวไว้ และให้ตะเกียงของท่านจุดอยู่” (ลูกา 12:35) นั่นหมายถึงพร้อมที่จะไปในทุกขณะ

ในยุคสมัยของเปาโล ทหารจะสวมเสื้อเกราะซึ่งเป็นแผ่นโลหะสี่เหลี่ยมที่มีรูไว้สำหรับสวมหัวและแขน เสื้อชั้นในจะถูกปล่อยยาวลงมา ดังนั้น เหล่าทหารจะเอาเข็มขัดพันรอบเสื้อตัวนี้ไว้ที่เอว เมื่อทหารพร้อมที่จะออกไปต่อสู้แล้ว เขาจะดึงชายเสื้อชั้นในทั้งสุมโดยมีเข็มขัดรัดเอวเอาไว้ ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นที่รู้จักกันในชื่อสายคาดเอว ซึ่งทำให้ทหารเกิดความคล่องตัวและความยืดหยุ่นที่จำเป็นสำหรับการต่อสู้แบบประชิดตัว

มันยังเป็นเรื่องปกติที่ทหารโรมันที่จะสวมสายหนัง สายหนังนี้จะเกี่ยวกับเข็มขัดที่ด้านหน้าและวางพาดไหล่ไปเกี่ยวกับเข็มขัดที่ด้านหลัง ทหารมักจะสอดดาบไว้ที่สายหนังนี้พร้อมกับเครื่องประดับหรือเหรียญตราที่ได้รับจากการต่อสู้ เมื่อทหารโรมันสวมเข็มขัด คาดสายหนัง และสอดดาบเข้าไป เขาก็พร้อมที่จะต่อสู้

ในสงครามฝ่ายวิญญาณ คริสเตียนจะต้องคาดเอวของเขาด้วย “ความจริง” (เอเฟซัส 6:14) ซึ่งนั่นอาจหมายถึงเนื้อหาของความจริง (นั่นคือพระคัมภีร์) หรือทัศนคติที่ตั้งอยู่บนหลักความจริง ความจริงใจ ความซื่อสัตย์ และคุณธรรม แต่เนื่องจากเปาโลกล่าวไว้ในข้อ 17 ว่าพระคัมภีร์คืออาวุธฝ่ายวิญญาณ ดังนั้น จึงดูเหมือนว่าความจริงที่คาดเอว หมายถึง ทัศนคติของคริสเตียน ผู้เชื่อที่คาดเอวของเขาด้วยความจริงจะมีจิตใจที่พร้อมในการต่อสู้ เพราะว่าเขาได้อุทิศตัวต่อพระคริสต์และพระประสงค์ของพระองค์

ทัศนคติของการอุทิศตัวคือรากฐานของชัยชนะ นายพลโซนิค ซาฮาม แห่งกองทัพอิสราเอลเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี หลังจากที่ฟังคำเทศนาของผมในหัวข้อนี้ เขาพูดกับผมว่า “ผมรู้สึกประทับใจกับสิ่งที่คุณพูดในเรื่องของการอุทิศตัว เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเรา คนมักจะคิดว่า ชาวอิสราเอลเป็นยอดคนที่มีมีสติปัญญาล้ำเลิศและพลังมหาศาล พวกเขาคิดว่าเรารบชนะเพราะสาเหตุเหล่านี้ แต่เราชนะ เพราะเราอุทิศตัวต่างหาก เรายังคงใช้ประโยชน์ว่า

“จงคาดเอวของคุณ” เพื่อหมายถึง “การอุทิศตัวและการเตรียมความพร้อม”

“ขอผมยกตัวอย่างสำหรับเรื่องนี้ให้คุณฟัง” นายพลกล่าว “ผมมีเพื่อนชาวยิวคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย แต่ลูกชายของเขาอยากไปอยู่ในประเทศอิสราเอล หลังจากที่ลูกชายไปใช้ชีวิตอยู่ในอิสราเอลหลายปีจนถึงวัยที่จะต้องเลือกเอาว่า จะเข้าเป็นทหารหรือเดินทางกลับสหรัฐ ผมคิดว่าเขาคงเลือกชีวิตที่สุขสบาย (เหมือนคนอเมริกันทั่วไป) และเดินทางกลับสหรัฐมากกว่าที่จะไปเป็นทหารในกองทัพอิสราเอล ผมรู้สึกประหลาดใจมากเมื่อเขาตัดสินใจจะเข้าเป็นทหาร”

“จากนั้นผมก็ได้รับจดหมายนัดพบเป็นการส่วนตัวจากเขา ผมเดาว่าเขาจะมาขอผมให้หางานง่าย ๆ ให้เขาทำ เขามาหาผมที่ห้องทำงานพร้อมกับขอร้องให้ผมทำอะไรบางอย่างเพื่อเขา เขาบอกผมว่าหน้าที่ของเขาในกองทัพนั่นสบายเกินไป เขาอยากจะไปทำงานในส่วนที่ดีที่สุด สำคัญที่สุด บากบั่นมากที่สุด และยากที่สุดในกองทัพอิสราเอล”

นายพลชาฮามแนะนำเขาว่าทหารในแนวหน้าและกองทหารพลร่มเป็นหน่วยที่มีหน้าที่สำคัญที่สุด คนพวกนี้จะเข้าไปในพื้นที่ของข้าศึกก่อนคนอื่น ๆ นายพลยังบอกกับเขาอีกว่า การทำหน้าที่นี้ต้องใช้ความพยายามสูงมาก การฝึกจะจบลงด้วยการเดินเท้า 4 วัน ผ่านทะเลทรายซึ่งต้องแบกสัมภาระไปด้วย และในที่สุดจะปืนเขาเพื่อมุ่งสู่ป้อมมาซาดา แต่นั่นคือสิ่งที่ชายคนนี้ต้องการ แล้วเขาก็ลงชื่อสมัคร นายพลชาฮามกล่าวสรุปว่า “นี่คือเหตุผลที่ทำให้เราชนะ เพราะเรามีคนเช่นเดียวกับเขาที่ยอมอุทิศตัวนั่นเอง”

แต่น่าเสียดาย คริสเตียนหลายคนต้องพบกับความพ่ายแพ้ในการต่อสู้ เพราะว่าพวกเขาไม่สนใจและไม่ยอมอุทิศตัว พวกเขาไม่สนใจที่จะเตรียมตัวเองให้พร้อม

เครื่องบูชาที่มีชีวิต

การอุทิศตนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเรียกถือนั้นรุนแรงสุดโต่งเพียงใด? นั่นคือการเสียสละตนเองทั้งหมดและทั้งสิ้น เปาโลเขียนไว้ว่า

ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่าน อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม (โรม 12:1-2)

การเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตหมายถึงอะไร? ก็หมายถึงจิตใจที่ยอมจำนนทั้งสิ้นของคนๆ หนึ่งสำหรับการรับใช้ฝ่ายวิญญาณ ซึ่งนี่เป็นการพูดถึงการตัดสินใจอันแน่วแน่เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อพระเจ้า ถ้าคุณไม่ได้ใช้ความสามารถเพื่อปรนนิบัติรับใช้อย่างเกิดผล คุณก็ไม่ได้ถวายตัวเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอย่างแท้จริง การรับใช้พระเจ้านั้นเป็นขบวนการตามธรรมชาติของการอุทิศตนต่อพระคริสต์

หลายคนอ้างว่าเขาได้ถวายตัวแด่พระคริสต์แล้ว แต่รากกลับไม่พบหลักฐานอะไรในชีวิตของเขาเลย ดังตัวอย่างในจดหมายที่ผมได้รับ:

ได้โปรดมาพบผมและอธิษฐานกับผม ผมได้ไล่ภรรยาของผมออกไป เพราะผมได้เป็นแบบอย่างแก่เธอว่าจะดำเนินชีวิตเยี่ยงธรรมิกชนในวันอาทิตย์ได้อย่างไร ส่วนอีกหกวันที่เหลือนั้นจะทำอะไรก็ได้ และจากนั้นก็เกิดปัญหาขึ้นในชีวิต

สมรสของเรา และผมได้พยายามชักชวนให้เธออธิษฐาน
และอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน แต่เธอคิดว่านี่คือหน้ากาก
อีกอันหนึ่งของผม ภายนอกนั้นผมดำเนินชีวิตเหมือน
คริสเตียนทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบในคริสตจักร แต่เวลา
ส่วนที่เหลือนั้น ผมใช้ชีวิตอยู่กับคำโกหก

นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ชายคนนี้ยังตระหนักได้ว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ ผู้เชื่อ
ที่ถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอย่างแท้จริง จะติดตามพระคริสต์โดย
ปราศจากความหน้าซื่อใจคด ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะมากแค่ไหนก็ตาม

เครื่องบูชาไม่เพียงแต่ต้องมีชีวิตเท่านั้น แต่ยังต้องบริสุทธิ์ด้วย คำว่า
“บริสุทธิ์” ในภาษากรีกหมายถึง “แยกออก หรือแยกไว้ต่างหาก” พระคัมภีร์
กำลังหมายถึงความบริสุทธิ์และความเป็นไทจากความบาป ในโรม 6:13 เปาโล
กล่าวว่า “อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่
จงถวายตัวของท่านแด่พระเจ้า เหมือนคนที่เป็นอย่างนี้มาจากตายแล้ว และจงให้อวัยวะ
เป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า”

แทนที่จะแยกตัวเองออกเพื่อพระเจ้า หลายคนก็เรียกตัวเองว่าคริสเตียน
กลับดำเนินชีวิตอย่างสะดวกสบายมากเกินไปในสังคมของเรา พวกเขาอยาก
รับใช้พระเจ้าตามวิธีการของเขาเอง และจะไม่ยอมรับใช้หากต้องใช้เวลาและ
พลังกำลังมาก หรือถ้างานรับใช้นั้นกระทบกระเทือนรายการโทรทัศน์ที่เขาชื่นชอบ
พวกเขาก็จะเลือกที่จะหลงระเหิดอยู่กับความสุขของโลกนี้ เพื่อตอบสนองความ
พึงพอใจของตนเองแทนที่จะอุทิศตัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เซนต์
ออกัสติน ได้เขียนไว้ว่า “เมืองสองเมืองเกิดขึ้นจากความรักสองแบบ โลกมนุษย์
เกิดขึ้นจากการรักตัวเองโดยไม่คำนึงถึงพระเจ้า สวรรค์เกิดจากการรักของ
พระเจ้าโดยไม่คำนึงถึงตนเอง โลกมนุษย์นั้นเน้นที่ตัวเอง แต่โลกสวรรค์เน้นที่
พระเจ้า”⁴ เป็นเรื่องน่าเศร้าที่จะบอกว่า หลายคนนั้น อาศัยอยู่ในเมืองของโลก
แห่งการรักตนเอง

พระเจ้าไม่ประสงค์การมีตนเองเป็นศูนย์กลาง การอุทิศตัวแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ ตามที่เราได้อภิปรายในบทก่อน เมื่อเราได้ศึกษาพระธรรมวิวรณ์ พระเจ้าต้องการให้เราเย็นมากกว่าอุ่น ๆ (3:15-16) พระองค์ต้องการให้เราถวายตัวแต่พระองค์ โดยสิ้นเชิง ทำไมเราจึงทำเช่นนั้นล่ะหรือ? ก็เพราะพระเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรา (โรม 12:1) พระองค์ทรงกระทำให้เราเป็นอิสระพ้นจากความบาป พระองค์ทรงไถ่เราไว้ในพระคริสต์ ทรงรับเราเป็นบุตรในครอบครัวของพระองค์ ทรงประทานฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้เราและประทานความหวังให้กับเรา

การยอมจำนนต่อพระเจ้าเรียกร้องให้เรา “อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี” (โรม 12:2) เพราะว่าโลกนี้กลาดเคลื่อนไปด้วยความคิด ความเห็น ความหวัง และเป้าหมายในเวลาใดก็ได้ของโลก โลกนี้เป็นเครื่องมือของซาตาน ซึ่งมันใช้เพื่อสนับสนุนเป้าหมายและความทะเยอทะยานของมัน (1 ยอห์น 5:19) การประพฤติตามอย่างโลกนั้นสวนทางกับสภาพที่แท้จริงของคุณในพระคริสต์

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น คุณจะต้อง “รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่” (โรม 12:2) ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงและเกี่ยวข้องกับการเลือก คือ เลือกสำแดงธรรมชาติใหม่ผ่านทางการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ หรือเลือกอนุญาตให้เนื้อหนังประพฤติการอธรรม เมื่อคุณเข้าสนิทอยู่ในพระวาระของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้คุณมีสง่าราศีขึ้นเป็นลำดับ จนเหมือนพระฉายาของพระคริสต์ (2 โครินธ์ 3:18) ผู้เชื่อที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่แล้วเท่านั้นที่จะสามารถต่อสู้กับโลก กับเนื้อหนัง และกับวิญญาณชั่วได้

แผนการของพระเจ้านั้นไม่ได้ซับซ้อน คุณไม่จำเป็นต้องเข้ารับการอบรม สงครามฝ่ายวิญญาณ คุณไม่จำเป็นต้องเรียนรู้กลยุทธ์หรือหลักสูตรตำราสักฉบับอะไร แผนการของพระเจ้าก็คือการที่คุณอุทิศถวายตัวคุณเองเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตให้กับพระเจ้า โดยการทำเช่นนั้น คุณก็จะมีชีวิตที่มีชัยชนะเหนือวิธีการของซาตานและลูกสมุนของมัน

วิธีการเกี่ยวกับคุณลักษณะ

น่าเสียดายที่หลายคนที่อ้างว่าเป็นผู้เชื่อวชาญในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณ ถือว่าการสวมใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าตามที่กล่าวไว้ในเอเฟซัสบทที่ 6 และการถวายตัวเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตนั้นยังไม่เพียงพอ พวกเขาเชื่อว่าเราต้องเรียนรู้หลักสูตรของการพูด การเผชิญหน้า การออกคำสั่ง การขับไล่ และการทำลายวิญญาณชั่วด้วยคำพูด พวกเขาบอกว่าถ้าเราไม่ได้ฝึกหัดวิธีการดังกล่าวนี้ ก็เท่ากับว่าเราไม่พร้อมสำหรับการต่อสู้ พวกเขาเชื่อว่าการต่อสู้กับวิญญาณชั่วนั้น เป็นเรื่องที่ยอันตรายมากสำหรับคริสเตียนที่ไม่ได้เรียนรู้เทคนิคพิเศษเหล่านี้ สงครามฝ่ายวิญญาณกลายเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้มากกว่าลักษณะทางฝ่ายวิญญาณเสียแล้ว

คำบอกกล่าวของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่นั้น เต็มไปด้วยเรื่องราวดังต่อไปนี้

เจนลีสเป็นสตรีคริสเตียนที่มีปัญหาทางอารมณ์หลายอย่าง ศิษยาภิบาลของเธอได้นำเธอมาพบผม เคิร์ทคูห์มันของเธอ ก็มาด้วย..

ผมพูดว่า “เจนลีส เราแก้ปัญหาคูณได้แล้ว เพราะว่ามีการต่อสู้ภายในจิตใจของคูนอยู่ตลอดเวลาและพระเจ้าทรงประทานสิทธิอำนาจให้เราสามารถเอาชนะมันได้” ทันทีที่ผมพูดถ้อยคำนี้ เจนลีสก็แสดงความวิตกกังวลออกมาอย่างเห็นได้ชัด เธอ นั่งนิ่งราวกับก้อนหิน ดวงตาของเธอเหม่อลอย...

“แต่ไม่ต้องกังวลหรอกนะ” ผมพูด “เพราะผมเคยเห็นสิ่งนี้มาก่อนแล้ว เราจะใช้อำนาจเพื่อเอาชนะมัน แต่มันเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่คูนทั้งสอง (เคิร์ทและศิษยาภิบาล) จะต้องยืนยันสถานะของคูนพระเจ้าเพื่อป้องกันไม่ให้อำนาจวิญญาณชั่วเข้ามาในชีวิตของคูน”...

เมื่อผมหันมานำเคิร์ทอธิษฐาน ตัวเขาเริ่มสั่น... เขาเริ่มสาร์ภาพบาปในชีวิตของเขา ซึ่งก็รวมถึงการเปิดเผยที่เขาร่วมหลับนอนกับเจนลี... ในขณะที่เจนลียิ่งนั่งนิ่งทุกอย่างเงียบสงบ

หลังจากที่เราได้อธิษฐานด้วยกันทำให้ชีวิตของเคิร์ทชัดเจนกับพระเจ้าแล้ว ผมจึงส่งกระดาษคำอธิษฐานให้เขาอ่าน ทันทีที่เคิร์ทเริ่มอ่านคำอธิษฐานเท่านั้น เจนลีย์ก็ฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง สิ่งที่คุณถามชีวิตของเธออยู่ได้ส่งเสียงร้องคำรามออกมาพร้อมคำสาปแช่ง แล้วก็กระชากแผ่นกระดาษนั้นออกมาจากมือของเคิร์ท... ผมจึงพูดกับวิญญาณชั่วที่อยู่ในเจนลีย์ว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์และโดยสิทธิอำนาจของพระองค์ ฉันขอมุกมัดเจ้าไว้ที่เก้าอี้ฉัน และขอส่งเจ้าให้นั่งลง” ...

จากนั้นผมก็อธิษฐาน “ข้าแต่พระเจ้า เราขอพึ่งพาอาศัยพระองค์ เพราะหากแยกจากพระคริสต์แล้วเราก็ทำอะไรไม่ได้เลย ในพระนามและสิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์ เราขอสังฆาตและสมุนของมันให้ปล่อยเจนลีย์และสิ่งผูกมัดชีวิตของเธออยู่ เพื่อเธอจะเป็นอิสระที่จะเชื่อฟังพระเจ้าและพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ของเธอ” ทันใดนั้น เจนลีย์ก็พ้นจากสภาพของความวิตกกังวล

ผมถามเธอว่า “คุณจำอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นได้บ้าง?”

“ไม่ เกิดอะไรขึ้น” เธอตอบด้วยความรู้สึกงง ๆ

ผมจึงบอกเธอว่า “ไม่มีอะไรต้องกังวล ซาตานได้เข้ามาสิงอยู่ในชีวิตของคุณ แต่เราจะขอพาคุณก้าวไปสู่อิสรภาพในพระคริสต์” ประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมาเจนลีย์ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ...

เมื่อเจเนลิตัดความสัมพันธ์กับความบาปและซาตาน
ข้ออ้างของซาตานในชีวิตของเธอก็ถูกยกเลิก และวิญญาณ
ชั่วก็จากไป⁵

แล้วการเผชิญหน้าเช่นนั้นล่ะ? นอกจากข้ออ้างของผู้เขียนต่อสิทธิอำนาจที่
เขาไม่ได้ครองครองแล้ว⁶ นี่ยังทำให้เกิดคำถามจริงจังมากมายเกี่ยวกับธรรมชาติ
ของความรอดอีกด้วย เราสามารถอนุมานได้ว่าเจเนลเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงได้
หรือไม่? คนที่ไม่ได้ตัดสัมพันธ์กับบาปและซาตานมาก่อน จะเป็นคนที่กลับใจเชื่อ
อย่างแท้จริงได้หรือไม่? ดังที่เราได้อภิปรายกันมาก่อนแล้ว ว่าคนที่ยังมีวิญญาณ
ชั่วเข้าสิงแสดงว่าเขายังไม่ได้รับความรอด เนื่องจากบรรดาคนที่สนับสนุนการ
เคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ มีทัศนคติในเรื่องความรอดที่
ผิวเผินและคลุมเครือ พวกเขายอมรับคำสารภาพรับเชื่อของผู้คนอย่างง่าย ๆ
ทั้งที่ไม่มีหลักฐานเลยสักนิดที่แสดงถึงการอุทิศถวายตัวแด่พระคริสต์เลย

ชาร์ล สเปนเซอร์เจียน เขียนไว้ว่า

ถ้าคนนั้นไม่ได้มีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิมที่เขาเมื่อก่อน
(ทั้งในบ้านและนอกบ้าน) การกลับใจของเขาจะต้อง
กลับใจใหม่ และการกลับใจเชื่อของเขาเป็นเพียงเรื่อง
โกหกเท่านั้น ไม่ใช่เพียงแค่การกระทำและคำพูดเท่านั้น
ที่ต้องเปลี่ยนแปลง แต่ยังรวมถึงจิตวิญญาณและสภาวะ
จิตใจด้วย... การติดอยู่ใต้อำนาจของความบาปใด ๆ คือ
เครื่องหมายของการที่เรายังเป็นทาสของความบาปอยู่
เพราะ “ท่านยอมตัวรับใช้เชื่อฟังใคร ท่านก็เป็นทาสของ
ผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น”⁷

ทัศนคติอันผิวเผินของความรุดนั้นเป็นบ่อนทำลายหลักคำสอนเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อพระเจ้าทรงช่วยใครให้รอด พระองค์สัญญาว่าพระองค์จะเปลี่ยนแปลงคนนั้นให้เป็นไปตามพระฉายของพระคริสต์ (โรม 8:29; ฟิลิปปี 1:6) โธมัส วัตสัน ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การชำระให้บริสุทธิ์ไว้ ดังนี้

การชำระให้บริสุทธิ์ คือ หลักการของพระคุณแห่งการช่วยให้รอดโดยกระทำให้จิตใจเกิดความบริสุทธิ์ และถูกทำขึ้นตามพระทัยของพระเจ้า คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ไม่เพียงมีพระนามของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังมีพระฉายาของพระองค์ด้วย...

การชำระให้บริสุทธิ์ คือ คุณลักษณะที่บริสุทธิ์ที่สุดของเรา มันทำให้เราเป็นเหมือนทองคำที่เต็มไปด้วยหมุดดาว มันคือสง่าราศีของเราอันเป็นผลจากการที่เราบังเกิดจากพระเจ้าและได้เข้าส่วนในพระลักษณะของพระองค์ มันเป็นความมั่งคั่งของเราซึ่งอาจเปรียบเทียบกับอัญมณีล้ำค่า...

มันคือใบรับรองที่ดีที่สุดของเราเพื่อเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ มีหลักฐานอื่นใดอีกที่เราจะต้องแสดงหรือ? เรารู้หรือยัง? มารก็เช่นกัน เพราะเรานับถือศาสนาหรือ? ชาตานิยมมักจะปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างซึ่งภายนอกอาจดูเป็นคนชอบธรรม... การชำระให้บริสุทธิ์ คือ ผลแรกของพระวิญญาณ ซึ่งเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะนำเราผ่านไปยังอีกโลกหนึ่งได้⁸

บรรดาผู้ที่สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณสมัยใหม่เชื่อว่าพวกเขามีความสามารถในการออกคำสั่งกับซาตานและสมุนของมัน แต่ตามที่เรารู้กันมาแล้วว่า ไม่มีใครจะมีอำนาจเช่นนั้น แม้แต่มีคาเอลหัวหน้าทูตสวรรค์ (ยูดา 9) คนที่คิดว่าตนเองมีอำนาจก็ถูกหลอก วิธีการทั้งหมดดังที่

กล่าวมานี้ สะท้อนให้เห็นถึงการยกตัวเองและลดคุณค่าความรอดของพระคริสต์ ในพระเยซูคริสต์เราได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากซาตานทันที (โคโลสี 1:13) ซึ่งไม่ต้องรอเวลาเป็นชั่วโมงเพื่อสั่งสอนหรือขับไล่วิญญาณชั่วออกก่อน

เราจะไม่พบสูตรในการเผชิญหน้ากับวิญญาณชั่วเช่นนี้เลยในพระคัมภีร์ใหม่ ถ้าเรื่องนี้มีความจริงในการต่อสู้กับอำนาจของความมืด ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดนี้ในเอเฟซัส 6 ละ? ทำไมพระคัมภีร์จึงไม่มีคำเตือนเหมือนที่ปรากฏในหนังสือที่เกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณที่เขียนขึ้นมากันอย่างมากมายในทุกวันนี้? ถ้าคริสเตียนจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคในการขับผีออก ทำไมพระคัมภีร์ไม่กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้เลย?

เหตุผลนั้นก็คือ สงครามฝ่ายวิญญาณนั้นไม่ใช่เรื่องเทคนิคหรือวิธีการ แต่มันเป็นลักษณะของฝ่ายวิญญาณ นี่เป็นเรื่องที่กล่าวเน้นในคำสอนของเหล่าอัครทูต อ่านจดหมายฝากในพันธสัญญาใหม่สิ คุณจะพบว่าไม่มีการกล่าวถึงการถูกรอบงำด้วยอำนาจวิญญาณชั่วเหมือนดังที่คริสตจักรทุกวันนี้เน้นเลย อันที่จริงแล้ว คุณจะไม่สามารถพบคำสอนของคริสเตียนในเรื่องการแสวงหา การพูดคุ้ย การทำหาย การเยาะเย้ย หรือการขับผีเลย

แสวงหาสิ่งที่ประเสริฐที่สุด

สิ่งที่คุณจะพบก็คือ คำสั่งให้ละทิ้งความบาปและสวมใส่คุณลักษณะฝ่ายวิญญาณ เปโตรเขียนไว้ว่า “พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวกท่าน เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้ เอาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเอง และเอาความยำเกรงพระเจ้าเพิ่มความทรหดอดทน เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มความยำเกรงพระเจ้า และเอาความรักเพิ่มความรักฉันพี่น้อง” (2 เปโตร 1:5-7) จากนั้นเพิ่มเติมว่า “ถ้าสิ่งเหล่านี้เป็นคุณลักษณะของพวกท่านและเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ก็จะทำให้พวกท่านเป็นคนไม่ไร้ประโยชน์ และไม่ไร้ผลในการรู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (ข้อ 8)

เราจะต้องแสวงหาสิ่งที่ประเสริฐในฝ่ายวิญญาณไม่ใช่แสวงหาวิญญาณชั่ว เปาโลเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าอธิษฐานว่าขอให้ความรักของท่านทวียิ่งขึ้นพร้อมกับความรู้และวิจารณ์ญาณทุกด้าน เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด เพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ เป็นคนไม่มีที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์” (ฟิลิปปี 1:9-10)

“ความรู้” ในที่นี้เป็นการพูดถึงความรู้ที่เต็มขนาดหรือความรู้ที่ก้าวหน้า เปาโลไม่ได้พูดถึงความรู้ในเรื่องลึกลับ แต่พูดถึงความรู้ในเรื่องพระเจ้าและความรู้ในเรื่องพระวาระของพระองค์ คุณรู้หรือไม่ว่าความรักของพระเจ้าที่หลั่งไหลผ่านผู้เชื่อ นั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจในพระวาระของพระองค์? มันไม่ใช่อารมณ์ที่ควบคุมไม่ได้ ความรักที่แท้จริงจะถูกตรึงไว้บนความจริงที่ได้สำแดงไว้แล้วในพระคัมภีร์ ความรักของเราเป็นความรักที่สมบูรณ์ด้วย “วิจารณ์ญาณทุกอย่าง” ในที่นี้พูดถึงความรู้ทางศีลธรรม ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และการประพฤติปฏิบัติที่มาจากความรู้ความเข้าใจนั้น

ทำไมเราจะต้องมีความรู้และวิจารณ์ญาณนี้? เพื่อ “ท่านทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด” ในที่นี้พูดถึงความสามารถที่จะตัดสินใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณได้อย่างถูกต้อง ความรู้และวิจารณ์ญาณเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และวิจารณ์ญาณมีความสำคัญกว่าการแสวงหาศัตรูที่พ่ายแพ้แล้ว

รัดเข็มขัดแห่งความจริง

ความรักที่บริบูรณ์ด้วยความรู้และวิจารณ์ญาณไม่เพียงแต่จะทำให้เราสามารถสังเกตเห็นได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุดเท่านั้น แต่ยังทำให้เรา “เป็นคนบริสุทธิ์ (ใจ) เป็นคนไม่มีที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์” (ข้อ 10) ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้นำเราย้อนกลับมายังเข็มขัดแห่งความจริง คำว่าบริสุทธิ์ใจในที่นี้หมายถึง “แท้จริง” มันเป็นการกล่าวถึงความมุ่งมั่นและความจริงใจ ซึ่งเข็มขัดแห่งความจริงนั้นทำมาจากสิ่ง

เหล่านี้ บางคนคิดว่าคำในภาษากรีกให้ภาพของการผิดเมสเสจข่าว นั่นคือ ผู้เชื่อต้องผิดเอาความไม่บริสุทธิ์ในชีวิตออกไปเพื่อเขาจะได้บริสุทธิ์

มีคำเปรียบเปรยในสมัยโบราณกล่าวดังนี้ว่า

ในสมัยโบราณ... เครื่องปั้นดินเผาที่ดีที่สุดนั้นจะบางมาก สีสนที่ชัดเจนทำให้มีราคาแพงมาก เครื่องปั้นดินเผาที่พอใช้ได้จะเปราะมากทั้งก่อนและหลังเข้าเตาเผา และ... เครื่องปั้นดินเผาแบบนี้มักจะมียอยร้าวเมื่ออยู่ในเตาเผา เครื่องปั้นดินเผาที่มีรอยร้าวควรจะถูกทิ้งไป แต่พ่อค้าที่ไม่ซื่อสัตย์มักจะเอาชิ้นนี้มาเคลือบรอยร้าวขึ้นแล้วลงสีทับ เมื่อไปวางขายในร้านจึงไม่มีใครสังเกตเห็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้ทาสีและเคลือบมันด้วยแล้ว แต่ถ้านำเครื่องปั้นดินเผานั้นมาส่องดูกับแสงโดยเฉพาะกับแสงอาทิตย์ ก็จะมองเห็นชิ้นนี้ขึ้นได้ทันที เครื่องปั้นดินเผาที่มีรอยร้าวจะทึบแสงกว่า เราเรียกการกระทำเช่นนี้ว่าการตรวจสอบโดย “ทดสอบด้วยแสงอาทิตย์” พ่อค้าที่ซื่อสัตย์จะทำสัญลักษณ์ไว้บนผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่าของเขาว่า “ไม่เคลือบ”⁹

ชีวิตของเราจะต้องไม่ถูกเคลือบไปด้วยความหน้าซื่อใจคด การยอมจำนนของเราจะต้องกระทำด้วยความจริงใจ บางคนในคริสตจักรที่แสดงว่าเขาเป็นเครื่องปั้นดินเผาที่ดี แต่แท้ที่จริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้นเลย ชีวิตของเขามีรอยร้าวซึ่งเคลือบด้วยสีผึ้งของกิจกรรมทางศาสนา เมื่อเราส่องตรวจสอบด้วยแสงแห่งพระวามะของพระเจ้า สีผึ้งแห่งความเท็จก็จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

คริสเตียนหลายคนปกปิดปัญหาของเขาไว้โดยไม่ยอมจัดการกับมัน เขาไม่ยอมให้ใครรู้ว่าแท้ที่จริงแล้วเขาเป็นอย่างไร เขาไม่ยอมให้พี่น้องคริสเตียนเข้ามาช่วยเหลือเขาด้วยพระวอนะของพระเจ้า ถ้าคุณแสสร้งว่าคุณเป็นคนน่านับถือและมีจิตวิญญาณที่เข้มแข็ง คุณก็กำลังเล่นอยู่บนอุ้งมือของซาตานอยู่ เพราะว่ามันต้องการให้คุณปกปิดความบาปของคุณ แทนที่จะยอมให้มันได้เปรียบ คุณควรเผชิญหน้ากับความบาปและจัดการกับมันเสียตามแนวทางของพระคัมภีร์ จงจริงใจกับคนอื่นและจงเต็มใจยอมรับความช่วยเหลือ

แผนการการต่อสู้ของพระเจ้าคืออะไร? โดยการพูดว่า “ซาตาน เราขอผูกมัดเจ้า” ใช่ไหม? เหล่านี้เป็นเพียงแค่คำพูด คุณจะต้องสวมใส่ยุทธภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์ชิ้นแรกของคุณก็คือเข็มขัดแห่งความจริง ถ้าเราดำเนินชีวิตด้วยความมุ่งมั่นต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เราก็จะไม่มีที่ว่างสำหรับซาตานเพื่อให้มันได้เปรียบในสนามรบได้ สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านี้ก็คือ พระเจ้าจะได้รับพระเกียรติสิริในตัวเรา

ปกป้องความคิดและอารมณ์ของเรา

จอห์น บันยัน ผู้เขียนหนังสือ *ปริศนาธรรม* ได้เขียนหนังสือเชิงเปรียบเทียบแบบเดียวกันนี้อีกชื่อ *สงครามศักดิ์สิทธิ์* โดยเริ่มต้นดังนี้ว่า

ในประเทศจักรวาลที่สวยงามนี้ มีเมืองหนึ่งที่น่าอยู่และสงบสุขชื่อว่า วิญญาณมนุษย์ เมืองนี้มีสถาปัตยกรรมสวยงาม เป็นเมืองที่สะดวกสบาย และไม่มีเมืองใดทั่วได้ฟ้าจะเปรียบเทียบได้...

ครั้งหนึ่ง มียักษ์ใหญ่ตนหนึ่งชื่อไดโบลัสได้เข้ามาโจมตีเมืองนี้ มันพยายามทำให้เมืองนี้มีอันเป็นไปตามแบบของมัน เจ้ายักษ์ตัวนี้เป็นเจ้าแห่งความชั่ว แรกเริ่มเดิมทีนั้นมันเป็นผู้ใช้ของกษัตริย์ซัดได มันมีตำแหน่งที่สูงและมีความสำคัญมาก...

เมื่อมันรู้ว่ามันสูญเสียตำแหน่งและความโปรดปรานจากกษัตริย์ มันจึงหันมาต่อต้านกษัตริย์ซัดไดและพระบุตร

ของพระองค์ มันท่องไปทั่วด้วยความโกรธเพื่อแสวงหา
สิ่งที่เป็นของกษัตริย์เพื่อมันจะได้แก้แค้น

ในตอนท้ายปรากฏว่า มันได้ค้นพบเมืองที่พิเศษนี้
มันจึงมุ่งหน้าไปยังเมืองนี้ มันพบว่าเมืองนี้เป็นผลงาน
ชิ้นเอกของกษัตริย์และเป็นที่ชื่นชมของพระองค์มาก มัน
จึงตัดสินใจโจมตีเมืองนี้...

เมื่อมันมาถึงเมืองนี้ มันตะโกนร้องด้วยความพอใจ
และคำราม เหมือนสิงโตเมื่อมันพบเหยื่อของมัน “ตอนนี้
เราได้พบของดีและพบวิธีแก้แค้นกษัตริย์ชัดได้แล้ว” ดังนั้น
มันจึงเรียกประชุมสมัครพรรคพวกเพื่อทำสงครามและ
ตกลงกันว่าจะใช้วิธีใดที่จะเอาชนะเมืองที่มีชื่อว่าวิญญาน
มนุษย์แห่งนี้ได้¹

ทุกวันนี้ชาตานยังคงโจมตีเมืองวิญญานมนุษย์อยู่ ศูนย์กลางการโจมตี
ของมันก็คือ ความคิดและอารมณ์ ชาตานต้องการฉกฉวยพระวาระของพระเจ้า
ไปจากคุณ และใส่ถ้อยคำโกหก การผิดศีลธรรม และคำสอนที่ผิด ๆ เข้าไปใน
ความคิดและอารมณ์ของคุณแทน มันอยากให้คุณคิดว่าความบาปนั้นไม่เลวร้าย
เท่าไร มันอยากให้คุณจมลงในทะเลแห่งความผิดบาปเพื่อให้คุณทุกข์ทรมาน
กับมัน มันอยากให้คุณพึงพอใจกับความบาปเพื่อให้คุณไม่คิดว่ามันชั่วร้ายอย่างที่
มันเป็น มันอยากให้คุณหัวเราะกับความบาปที่ปรากฏในสื่อหรือในหนัง มัน
ต้องการบิดเบือนความคิดของคุณด้วยการสอดแทรกความคิดที่ผิดบาปลงไป
ในดนตรีที่ดึงดูดใจ มันต้องการทำให้อารมณ์ของคุณสับสนโดยการทำให้คุณ
ไม่สมปรารถนาและชักนำคุณให้พึงพอใจในสิ่งที่ไม่ดี ๆ มันอยากจะทำลาย
จิตสำนึกของคุณเพื่อจะไม่มีอะไรคอยเตือนคุณ มันต้องการทำลายความตั้งใจ
ของคุณและนำคุณให้ทำในสิ่งที่คุณไม่ควรทำ

เราจะรับมือกับซาตานอย่างไร? ผู้สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ เรียกอำนาจเหนือธรรมชาติในการเผชิญหน้ากับอำนาจของความชั่วนี้ว่า “ฤทธิ์อำนาจแห่งการเผชิญหน้า” นักเขียนคนหนึ่งได้อธิบายไว้ดังนี้

เราจะต้องเตรียมพร้อมในการเผชิญหน้ากับอำนาจฝ่ายวิญญาณ และจะต้องเตรียมพร้อมที่จะเปิดโปงอุบายล่อลวงของซาตานด้วยความจริง และใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการเอาชนะวิญญาณที่ล่อลวงนี้ ไม่ใช่เพียงแค่พูดถึงมันเท่านั้น²

เขากำลังพูดถึงการขับไล่ซาตานด้วยการใช้ประโยคเช่นนี้ “ซาตาน เราขอผูกมัดเจ้า” เป็นการออกคำสั่งกับมันและการขับไล่มันออกไป ความเข้าใจของเขาในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณนั้นเป็นการอนุมานมาจากข้อพระคัมภีร์เพียงไม่กี่ข้อในพันธกิจของพระเยซู ผู้ซึ่งรักษาคนเจ็บป่วยและขับผีออก

ฤทธิ์อำนาจแห่งการอัศจรรย์ยังคงมีอยู่ในทุกวันนี้หรือไม่?

คำถามเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับใจความหลักของการอัศจรรย์ของพระเยซู พระเยซูไม่ได้กระทำการอัศจรรย์เพื่อเป็นแบบอย่างให้เราทำตาม แต่เป็นการกระทำเพื่อแสดงว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ การอัศจรรย์เหล่านั้นเป็นหลักฐานยืนยันความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเยซู นี่คือสิ่งที่อัครสาวกยอห์นเข้าใจ:

“พระเยซูทรงทำหมายสำคัญอื่นๆ อีกหลายอย่างต่อหน้าพวกสาวก ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซู

เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อ
แล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น
20:30-31)

พระเยซูเองได้ตรัสว่า “งานที่พระบิดาทรงมอบให้เราทำจนสำเร็จและเป็น
งานที่เรากำลังทำอยู่นั้น เป็นพยานให้กับเราว่าพระบิดาทรงใช้เรามา” (ยอห์น
5:36)

เมื่อยอห์นบัพติศมาเริ่มสงสัยว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์หรือไม่นั้น
พระเยซูทรงบอกสาวกของยอห์นให้ไปหนุนใจยอห์นว่า “ไปบอกยอห์นในสิ่งที่
พวกท่านได้ยินและได้เห็น คือว่าบรรดาคนตาบอดเห็นได้ พวกคนง่อยเดินได้
บรรดาคนที่เป็นโรคเรื้อนหายสะอาด บรรดาคนหูหนวกได้ยิน บรรดาคนตาย
เป็นขึ้น และคนยากจนทั้งหลายได้รับข่าวดี” (มัทธิว 11:4-5)

ผู้ที่อยู่ในการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ไม่เพียงแต่ไม่รู้
ถึงจุดประสงค์หลักของการอัศจรรย์ของพระคริสต์เท่านั้น แต่พวกเขายังล้มเหลว
ที่จะกระทำให้สำเร็จเหมือนพระเยซูด้วย การรักษาโรคของพระเยซูนั้นจะหาย
ทันที และคนที่ทนทุกข์ทรมานก็จะกลับมีสุขภาพปกติ ไม่มีใครกล้าปฏิเสธการ
อัศจรรย์ของพระองค์ ทุกคนรวมทั้งศัตรูของพระองค์รู้สึกประหลาดใจและไม่มี
ใครกล้าปฏิเสธหรือไม่ยอมรับ (มัทธิว 9:1-8; ยอห์น 9:1-41)

แต่ผลของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณในสมัยนี้กลับขัดแย้ง
กับตัวอย่างของพระคริสต์ ตามสถิติของเขาเอง ผู้สนับสนุนคนหนึ่งยอมรับว่า

71 เฮอร์เชนด์ของคนที่ผมได้อิทธิฐานเมื่อในสองปีที่
ผ่านมายังคงป่วยอยู่..ผมไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องแปลก... ผม
เคยได้ยินจอห์น วิมเบอร์ (ผู้สนับสนุนอีกคนหนึ่ง) กล่าวว่า
“คนที่ผมได้อิทธิฐานเมื่อแล้วยังไม่หายโรครมามากกว่าคนที่
หายโรค”³

ถ้าผู้ที่สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ สามารถกระทำตามแบบอย่างของพระเยซูได้ พวกเขา ก็คงจะสามารถกระทำในสิ่งที่คนปฏิเสธไม่ได้ เกิดผลทันทีทันใด และประสบความสำเร็จในการรักษาโรค และการขับผีออก

การเผชิญกับความกระอักกระอ่วนนั้น บางคนกลับเน้นไปที่ตัวอย่างของพวกอัครทูตแทน พวกเขาพยายามสนับสนุนความเชื่อของพวกเขาโดยการกล่าวอ้างลูกา 9:1 ซึ่งกล่าวว่าพระคริสต์ “ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาพร้อมกัน แล้วทรงให้พวกเขามีฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจเหนือผีทั้งหลาย และรักษาโรคต่างๆ ใหหายได้”

ในมัทธิว 10:5-10 ซึ่งเป็นข้อความคล้าย ๆ กัน พระเยซูตรัสกับสาวกสิบสองคนว่า

อย่าไปยังที่อยู่ของพวกต่างชาติ และอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่จงไปหาแกะหลงของวงศ์วานอิสราเอล นั่นดีกว่า จงไปปลางประกาศพลางว่า ‘แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว’ จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย จงทำให้คนตายแล้วเป็นขึ้น จงทำให้คนโรคเรื้อนหายสะอาด และจงขับผีออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ ก็จงให้เปล่าๆ อย่าหาเหรียญทองคำหรือเหรียญเงินหรือเหรียญทองแดงไว้ในเข็มขัดของพวกท่าน อย่าเอาয়៉าม หรือเสื้อสองตัว หรือรองเท้าอีกคู่ หรือไม้เท้า เพราะว่าคนที่ทำงานก็สมควรจะได้อาหารกิน

นั่นหมายความว่าผู้เชื่อทุกวันนี้จะต้องเป็นเช่นนี้หรือไม่ใช่เลย การอัศจรรย์เหล่านั้นเป็นสิ่งยืนยันถึงสิทธิอำนาจของเหล่าอัครทูต มันเป็นหลักฐานรับรองความเป็นอัครทูต อัครทูตเปาโลกล่าวถึงการอัศจรรย์ว่าเป็น “หมายสำคัญของอัครทูตแท้” (2 โครินธ์ 12:12) ถ้าผู้เชื่อทุกคนถูกคาดหวังให้กระทำการอัศจรรย์

การอัศจรรย์เหล่านั้นก็คงจะไม่ใช่เป็นหมายสำคัญแท้ของอัครทูต นั่นเป็นเพราะว่า หมายสำคัญจะต้องพิเศษจึงจะเกิดประโยชน์ การอัศจรรย์ของอัครทูตเป็นเรื่องโดดเด่นเฉพาะสำหรับอัครทูตเท่านั้น

ขอให้สังเกตว่าพระเยซูตรัสสั่งให้สาวกสิบสองคนไปหาคนยิวโดยเฉพาะ ปีเตอร์ มาสเตอร์ เขียนไว้ว่า

ความจริงแล้วพระเยซูกำลังตรัสถึงประชากรแห่งพันธสัญญาว่า “ด้วยหมายสำคัญซึ่งกระทำในนามของเรา ท่านจะรู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว และยุคใหม่ก็มาถึงแล้วเช่นกัน พระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ทรงเสด็จมาแล้ว”

ไม่มีทางที่รูปแบบพันธกิจเหล่านี้จะเป็นงาน “ปกติ” ของสาวกทั่วไป เรากล่าวเช่นนี้ได้โดยดูจากความจำกัดของหน้าที่ซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมาย พระเยซูทรงปรารถนาให้เราจำกัดการทำพันธกิจของเราแค่กับชาวยิวหรือ? พระองค์ทรงห้ามผู้ประกาศไม่ได้รับเงินหรือมีเสื้อผ้าสำหรับเปลี่ยนหรือ? พระองค์สั่งให้เราพึ่งอาศัยการต้อนรับจากคนในท้องถิ่นที่เราไปประกาศหรือ?...

ปัญหาก็คือว่า การขับผิอกนั้นถูกพัฒนารูปแบบการเผชิญหน้าด้วยความคิด... แทนที่จะเห็นว่าสงครามฝ่ายวิญญาณตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์นั้น เป็นกล่าวถึงการต่อสู้กับวิญญาณชั่วด้วยการอธิษฐาน การเทศนา การเป็นพยาน การดำเนินชีวิตที่ซื่อสัตย์ การเชื่อฟังคำสอนของพระคัมภีร์และการเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า พวกนักขับผิกลับต้องการต่อสู้แบบตัวต่อตัว อาศัยความรู้สึกต้องการเห็นและฟังเกี่ยวกับอำนาจแห่งความชั่ว รวมทั้ง

ข้ามันด้วยถ้อยคำที่คิดว่าเป็นสิทธิอำนาจ... บรรยากาศ
ตอนนี้ขุ่นมัวไปด้วยแนวความคิดที่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา
ระหว่างไสยศาสตร์ของยุคกลางที่โรมมีอำนาจกับความเชื่อ
ของพวกเขาวันออกที่เป็นศาสนานอกกรีต⁴

เกราะป้องกันนอกแห่งความชอบธรรม

เมื่อซาตานเข้าโจมตีเมืองวิญญาณมนุษย์ คือโจมตีความคิดและอารมณ์ของเรา เราจะทำอย่างไร? ใช้อำนาจแห่งการเผชิญหน้าหรือไม่ใช่เลย ตามที่เราได้ศึกษากันไปแล้วว่า พระคัมภีร์มีคำแนะนำที่ชัดเจน นั่นก็คือ เราจะต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าซึ่งก็รวมถึง “เกราะป้องกันนอกแห่งความชอบธรรม” ด้วย (เอเฟซัส 6:14) เกราะป้องกันนอกของทหารโรมันนั้นมีหลายแบบ บางชนิดทำมาจากผ้าลินินหนา ๆ เมื่อสวมใส่แล้วจะยาวเกือบถึงเข่า บางชนิดทำมาจากแผ่นโลหะหรือกับเท้าสัตว์ หรือเขาสัตว์ซึ่งทำเป็นแผ่นบาง ๆ เล็ก ๆ แล้วนำไปเย็บติดกับผ้าลินิน

เกราะป้องกันนอกที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคือ เกราะที่เป็นแผ่นโลหะหล่อ ปกคลุมไปทั่วบริเวณที่สำคัญของลำตัวตั้งแต่คอจนถึงต้นขา ทหารจำเป็นต้องป้องกันส่วนเหล่านี้อย่างร่างกาย เพราะในสมัยนั้นการต่อสู้ส่วนใหญ่จะเป็นการต่อสู้แบบประชิดตัวด้วยการใช้ดาบสั้น

เกราะป้องกันนอกนี้จะปกคลุมอวัยวะสำคัญสองอย่างคือ หัวใจและอวัยวะในช่องท้อง หรือเป็นที่ชาวียิวอ้างว่าเป็น “ลำไส้” ซึ่งตามวัฒนธรรมของชาวฮีบรูนั้น หัวใจเป็นสัญลักษณ์หมายถึงจิตใจหรือกระบวนการของความคิด (เช่น สุภาษิต 23:7) ส่วนลำไส้เน้นใช้อ้างถึงอารมณ์ เพราะว่าลำไส้จะได้รับผลกระทบจากอารมณ์ที่เกิดขึ้น ความคิดและอารมณ์จะอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำของบุคคล เช่น ความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก ความตั้งใจ ความปรารถนา และพลังขับเคลื่อน

พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมเกราะป้องกันนอกแห่งความชอบธรรมไว้เพื่อป้องกันความคิดและอารมณ์ของเรา ความชอบธรรมที่เฉพาะเจาะจงนี้คืออะไร? มีความเป็นไปได้สามอย่างคือ ความชอบธรรมของเราเอง ความชอบธรรมที่ได้รับ และความประพฤติที่ชอบธรรม

ความชอบธรรมของเราเอง?

เป้าหมายอันสูงสุดของชาตาคือการทำลายทั้งชายและหญิงด้วยการกีดกันไม่ให้พวกเขาเข้ามาเป็นพลเมืองของฟ้าสวรรค์ ชาตานพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายนี้อย่างไร? ก็โดยการทำให้ผู้คนเชื่อว่า เขาสามารถไปสวรรค์ได้ด้วยกระทำดีของเขาเอง พระเยซูได้ตรัสถึงเรื่องนี้ในลูกา 18:10-13 ด้วยคำอุปมาว่า

“มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในบริเวณพระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสีและคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี คนที่เป็นฟาริสีนั้นยืนอยู่คนเดียวอธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นที่เป็นคนฉ้อโกง เป็นคนอธรรม และเป็นคนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ข้าพระองค์ถืออดอาหารสองวันต่อสัปดาห์ และสิ่งสารพัดที่ข้าพระองค์หาได้ ข้าพระองค์ก็เอาทศางค์มาถวายเสมอ’ ส่วนคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่ยอมแม้แต่แหงนหน้าดูฟ้า แต่ตอกลงตัวกล่าวว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด’

ฟาริสีรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง เขาคิดว่า “เราช่างดีเหลือเกิน เราบรรลุขั้นสุดยอดแล้ว” ในทางตรงกันข้าม คนเก็บภาษีรู้สึกสำนึกผิด เพราะเขาตระหนักว่าเขาเป็นคนบาปเมื่อเปรียบเทียบกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “เราบอกพวกท่านว่า คนนี้แหละเมื่อกลับลงไปถึงบ้านของตนก็ถูกนบว่าเป็นคน

ชอบธรรม ไม่ใช่อีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตัวลงจะได้รับการยกขึ้น” (ข้อ 14)

ใครเป็นคนชอบธรรม? ฟาริสีหรือคนเก็บภาษี? คนที่คิดว่าเขาสามารถเป็นคนชอบธรรมได้ด้วยเอง หรือคนที่รู้ว่าตัวเองนั้นทำไม่ได้? คุณอาจตั้งชื่อเรื่องนี้ว่า “คนดีที่ไปนรกและคนเลวที่ไปสวรรค์”

อย่าปล่อยให้ซาตานล่อลวง ถ้าคุณคิดว่าคุณสามารถไปสวรรค์ได้ด้วยการกระทำของคุณ คุณก็สวมใส่เกราะป้องกันอกที่ผิด ความพยายามของคุณที่ปราศจากพระเจ้าย่อมไร้ความหมาย ดังที่อิสยาห์กล่าวไว้ว่า “ความชอบธรรมทั้งหมดของพวกข้าพระองค์เหมือนเสื้อผ้าสกปรก” (อิสยาห์ 64:6) นั่นคือสิ่งที่ดีที่สุดซึ่งเราสามารถให้พระเจ้าได้

หากจะมีใครสามารถไปสวรรค์ได้ด้วยความชอบธรรมของตนเอง คนนั้นก็คงจะเป็นเปาโล ในฟีลิปปี 3:4 เขากล่าวว่า “ถ้าคนอื่นคิดว่าเรามีเหตุที่จะโล่งใจในเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็มีมากยิ่งขึ้นอีก” เปาโลมีเรื่องที่จะอวดอ้างมากกว่าคนอื่น ๆ ท่าน “เข้าสู่หนัดในวันที่แปดที่คลอดมา เป็นชนชาติอิสราเอล อยู่ในเผ่าเบนยามิน เป็นชาวฮีบรูที่เกิดจากคนฮีบรู ในด้านธรรมบัญญัติก็อยู่ในคณะฟาริสี ในด้านความกระตือรือร้นก็ได้ข่มเหงคริสตจักร ในด้านความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติก็ไม่มีที่ติ” (ข้อ 5-6) ถ้าความชอบธรรมของเราเองเป็นหนทางไปสู่แผ่นดินสวรรค์ได้ เปาโลคงกล่าวอ้างตัวเองไปแล้ว แต่เขาทำไม่ได้ ไม่มีใครทำได้

ในโรม 3:10-12 (TNCV) เปาโลกล่าวแบบนี้เกี่ยวกับมนุษย์ทุกคนว่า “ไม่มีสักคนที่ชอบธรรม ไม่มีแม้สักคนเดียวเลย ไม่มีใครที่เข้าใจ ไม่มีใครที่แสวงหาพระเจ้า ทุกคนล้วนหันเหไป พวกเขากลายเป็นคนไร้ค่าไปด้วยกัน ไม่มีสักคนที่ทำดี ไม่มีแม้แต่คนเดียว” คำภาษากรีกคำว่า “ไร้ค่า” เป็นคำที่ใช้พูดถึงนมที่บูดเปรี้ยว มนุษยชาติบูดเปรี้ยวไปหมด “เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (ข้อ 23) คุณจะกลายเป็นเหยื่อของบึงไฟนรก ถ้าคุณพยายามปกป้องตัวเองด้วยความชอบธรรมของคุณ

ความชอบธรรมที่ได้รับ?

อีกหนึ่งความเป็นไปได้ที่จะต้องพิจารณาก็คือ เกราะป้องกันอกหมายถึงความชอบธรรมที่ได้รับมา นี่เป็นการกล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงสวมความชอบธรรมของพระคริสต์ให้กับคนๆ หนึ่งในวินาทีที่เขาได้รับความรอด นี่คือนสิ่งที่เปาโลอธิบายเพื่อชี้ให้เห็นถึงความชอบธรรมของตัวเองที่ไร้ประโยชน์ดังนี้

ข้าพเจ้าถือว่าทุกสิ่งเป็นการขาดทุน เพราะเหตุคุณค่าอันสูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ข้าพเจ้ายอมขาดทุนทุกอย่าง และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็นกำไร และจะได้เห็นว่าข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมที่ได้มาจากธรรมเนียมปฏิบัติ มีแต่ที่ได้มาโดยความเชื่อในพระคริสต์ คือความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ (ฟิลิปปี 3:8-9)

เหมือนกับเปาโลกำลังพูดว่า “ข้าพเจ้าต้องมีความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งมาโดยทางความเชื่อในพระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงจะไปสวรรค์ได้” เมื่อคุณมาเป็นคริสเตียน พระเจ้าทรงห่อหุ้มคุณด้วยความบริสุทธิ์ที่สุดของพระคริสต์ ตั้งแต่วินาทีนั้นจนชั่ววินาที เมื่อไรก็ตามที่พระเจ้าทรงมองมาที่คุณ พระองค์จะทรงเห็นความชอบธรรมของพระคริสต์ ใน 2 โครินธ์ 5:21 เปาโลกล่าวดังนี้ว่า “พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” พระคริสต์เท่านั้นที่จะสามารถปลดปล่อยเราจากซาตานได้ โดยการสวมใส่ความชอบธรรมของพระองค์ พระองค์จะทรงปกป้องคุณไว้ให้พ้นจากการร้าย (1 ยอห์น 5:18)

ความประพฤติที่ชอบธรรม?

ในขณะที่ความชอบธรรมซึ่งเราได้รับจากพระเจ้าจะช่วยให้เรามีชัยชนะเหนือซาตานอย่างสิ้นเชิง การประพฤติที่ชอบธรรมก็จะสามารถช่วยให้คุณให้มีชัยชนะในการต่อสู้ที่เกิดขึ้นทุกวัน การประพฤติที่ชอบธรรมคืออะไร? ก็คือการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

ความปรารถนาของเปาโลก็คือ เพื่อความประพฤติที่ชอบธรรมของเขาจะได้ตรงกับฐานะความชอบธรรมของเขา เพราะท่านเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลคือการทรงเรียกแห่งเบื้องบนซึ่งมีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 3:14) คำภาษากรีกที่เราแปลว่า “บากบั่น” ให้ภาพของนักวิ่งเป็นการพูดถึงความกระตือรือร้นและความพยายามมูมานะ เปาโลกำลังวิ่งแข่งขันอย่างเต็มกำลังของท่าน ท่านกำลังเกร็งกล้ามเนื้อฝ่ายวิญญาณทุกมัด ท่านกำลังแสวงหาอะไร? ก็คือเพื่อเป็นเหมือนพระคริสต์

การจะเป็นเหมือนพระคริสต์นั้นเรียกร้องการอุทิศตนอย่างสิ้นเชิงตลอดชีวิต เจ. ซี. ไรลีย์ อธิบายว่า

[คริสเตียนที่แท้จริง] ไม่มีเวลาที่จะหยุดหายใจ ไม่มีวันหยุด ไม่มีการพัก ไม่ว่าจะอยู่ในระหว่างสัปดาห์หรือในวันอาทิตย์ ไม่ว่าจะในโลกส่วนตัวหรือในสังคม ไม่ว่าจะที่บ้านกับครอบครัวหรือกับคนทั่วไป ไม่ว่าจะในสิ่งเล็กน้อย เช่น การควบคุมคำพูดและอารมณ์ หรือสิ่งที่ใหญ่กว่านั้น เช่น การบริหารราชการแผ่นดิน สงครามฝ่ายวิญญาณไม่มีวันเลิกรา ศัตรูที่เราจะต้องต่อสู้ด้วยไม่มีวันหยุด ไม่เคยสะสมสะสมหรือหวั่นไหว トラบเท่าที่เรายังหายใจอยู่ เราจะต้องสวมยุทธภัณฑ์ของเราและจะต้องจำไว้ว่าเราอยู่ในสนามรบ...

ขอให้เราใส่ใจว่าความเชื่อของเรานั้นเป็นความเชื่อที่มีจริง จริงใจ และแท้จริง สิ่งที่น่าเศร้าที่สุดก็คือบางคนที่เราคิดว่าคริสเตียน กลับไม่มีอะไรบ่งบอกว่าเขาต่อสู้อยู่ในชีวิต คริสเตียนของเขาเลย พวกเขา กิน ดื่ม แต่งกาย ทำงาน พึงพอใจกับตนเอง พวกเขาหาเงิน ใช้จ่ายเงิน และใช้ชีวิต ฝ่ายวิญญาณอย่างฉาบฉวยสัปดาห์ละครั้งหรือสองครั้ง พวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรเลยเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณ ขอให้เราหันมาสำรวจดูตนเองว่าเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น⁵

ดร. ไรลี พูดถึงสงครามฝ่ายวิญญาณว่าเป็นเช่นเดียวกับการต่อสู้ภายใน เพื่อความบริสุทธิ์ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์มากกว่า ลักษณะของสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งหลายคนเชื่อว่าเป็นการเผชิญหน้าส่วนตัวกับวิญญาณชั่ว

น่าเสียดายอย่างยิ่งที่สงครามฝ่ายวิญญาณดังที่ถูกกล่าวถึงกันในทุกวันนี้ กลับละเลยความบริสุทธิ์ส่วนตัว แทนที่จะแสวงหาความบริสุทธิ์ คริสเตียนหลายคนกลับสวมใส่ยุทธภัณฑ์ที่ทำจากกระดาษ มีหลายคนที่ไม่อาจการสัมมนา เทคนิค และวิธีการ มาแทนยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณ ดังที่กล่าวไว้ในเอเฟซัส 6

เทคนิคที่พวกเขาให้การสนับสนุนนั้นคล้ายคลึงกับวิธีการของพวกเขาที่หมดหวังที่ไร้แก่นสาร ดังเช่นตัวอย่างคำจำกัดความต่อไปนี้ที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมมาตรฐาน:

การมีญาณทิพย์: อำนาจหรือความสามารถในการหยั่งรู้ถึงที่หายไปหรือสิ่งที่ไม่ปรากฏแก่ตา... ความสามารถในการรับรู้เรื่องที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของการรับรู้ทั่วไป

การทำนาย: ศิลป์หรือการปฏิบัติที่แสวงหา...การค้นพบความรู้ที่ถูกปิดซ่อนเอาไว้

เวทมนตร์คาถา: พลังชนิดพิเศษหรืออิทธิพลที่ดูเหมือนว่าได้รับมาจากแหล่งพลังงานที่เหนือธรรมชาติ

การเป็นสื่อกลาง: บุคคลที่ถือเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างโลกมนุษย์กับโลกวิญญาณ

แม่หมดหมอผี: พลังหรืออิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงที่ดูเหมือนว่ามีเวทมนต์ของคลัง⁶

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่คริสเตียนควรเข้าไปคลุกคลียุ่งเกี่ยวกับใช่ไหม? คนที่ประกาศตัวว่าเป็นผู้เชื่อชาวอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณรู้เคล็ดลับเหล่านี้และรู้ว่าจะใช้คำพูดอย่างไรในการต่อสู้กับอำนาจมืดหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง พวกเขา ก็เก่งเหนือไปกว่าเปาโล เพราะเห็นได้ชัดว่าเปาโลไม่ได้รู้จักวิธีการ “ผูกมัด” มารซาตาน เพราะมันได้ขัดขวางท่านไว้ (1 เธสะโลนิกา 2:18)

เพราะเหตุใดจึงมีการหลงใหลซาตานและวิญญาณชั่วเช่นนั้นหรือ? ก็เพราะหลายคนนั้นยึดติดอยู่กับความเ็นลัทธินิยม จิตนาการ และความหลงประสาท ผลก็คือพวกเขาทำให้ตัวเองมีความเสี่ยงมากขึ้นต่อการถูกหลอกลวงของผีร้าย วิญญาณชั่ว พระเยซูตรัสว่าจะมีหลายคนมาอ้างว่าพวกเขาขับผีออกและทำการอัศจรรย์หลายอย่างในนามของพระองค์ เพียงเพื่อจะถูกพระองค์ขับไล่ออกไป ในท้ายที่สุดในฐานะพวกผู้สอนเทียมเท็จ (มัทธิว 7:21-23)

เราจะต้องไม่ยอมให้อะไรมาหันเหเราออกไปจากความบริสุทธิ์ แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นประสบการณ์อันน่าตื่นเต้นเกี่ยวกับอำนาจเหนือธรรมชาติก็ตาม นี่คือการต่อสู้ที่แท้จริงที่เราจะต้องให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ทำไมเราต้องปกป้องความคิดและอารมณ์ของเรา? ก็เพราะว่าซาตานทำงานเหมือนกับผู้บัญชาการกองทัพ เมื่อผู้บัญชาการกองทัพจะทำสงครามกับศัตรู สิ่งแรกที่เขาจะทำก็คือส่งแนวหน้าออกไป งานของแนวหน้าก็คือสร้างฐานที่มั่น จากนั้นพวกเขาก็จะแทรกซึมเข้าไปในแนวรบของข้าศึก ซาตานก็ใช้วิธีการเดียวกันนี้กับผู้เชื่อ คือพยายามค้นหาจุดอ่อนในยุทธภัณฑ์ของผู้เชื่อ มันจะโจมตีไปยังจุดอ่อนที่มันค้นพบ

ในหนังสือคลาสสิก “คริสเตียนในเครื่องยุทธภัณฑ์” (*The Christian in Complete Armour*) ผู้รับใช้พิริตัน วิลเลียม เกอร์นอลล์ ได้เสนอวิธีการที่จะรักษาความบริสุทธิ์ไว้ ดังนี้

หาเพื่อนคริสเตียนที่ไว้วางใจได้มาเป็นผู้คอยตรวจสอบความสัตย์ซื่อ เช่นนี้จะช่วยคุณได้อย่างมากในการรักษาความประพฤติที่ดีไว้ เขาเป็นเพื่อนที่มีใจบริสุทธิ์ ผู้จะพูดกับคุณด้วยความจริงใจ

คนที่คอยมองดูอยู่จะสังเกตเห็นมากกว่าผู้ที่กำลังกระทำ ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมกว่าที่เราจะเป็นผู้ตัดสินแทนที่จะตัดสินด้วยตัวเอง เพราะบางครั้ง การรักตัวเองจะทำให้เรามองไม่เห็นสิ่งที่เรากระทำ เราจะไม่เห็นว่าตัวเราเองแย่งอย่างไรที่กำลังเป็น และบางครั้ง เราก็ระแวงตัวเราเองมากเกินไปจนทำให้เรารู้สึกว่าตัวเราเองแย่กว่าที่เราเป็น

ดังนั้น เราจะต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือนี้จากเพื่อนของเรา เราจะต้องพร้อมที่จะยอมรับคำชี้แนะด้วยใจถ่อมและด้วยใจขอบคุณ คนที่ไม่สามารถรับคำตักเตือนกำลังทำร้ายตัวเอง เพราะเขาเห็นแก่ตัวที่จะฟังความจริง⁷

เราจะปกป้องตัวเองได้อย่างไร? ก็โดยการดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่โดยการใช้อำนาจแห่งการเผชิญหน้า ในโรม 13:12-14 เปาโลกล่าวว่า

กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา ให้เราเลิกบรรดากิจการแห่งความมืด และสวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง ให้เราประพฤติตัวเรียบร้อยสมกับเวลากลางวัน ไม่ใช่เลี้ยงเสพสุราเมามาย ไม่ใช่หยาบโลนลามก ไม่ใช่ใช้วาท

ริษยากัน แต่ท่านทั้งหลายจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้เพื่อสนอง
ตัณหาของเนื้อหนัง

ความสว่างเป็นเครื่องหมายของความบริสุทธิ์ ส่วนความมืดเป็นเครื่องหมาย
ของความชั่ว การเลิกการกระทำของความชั่วและสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง
ก็คือ การสวมเกราะป้องกันนอกแห่งความชอบธรรมนั่นเอง จงกำจัดความชั่ว
ออกจากชีวิตและจงขึ้นพบกับความบริสุทธิ์และความชอบธรรมอันเกิดจากความ
สัมพันธ์สนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยการปกป้องความคิดและอารมณ์ คุณก็
กำลังหยุดยั้งการโจมตีของซาตาน

แต่ถ้าปราศจากเกราะป้องกันนอกแห่งการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ คุณก็จะไม่
เกิดผล ความสามารถในการรับใช้พระเจ้าของคุณก็จะลดลง และพระเจ้าก็จะ
เสื่อมเสียเกียรติ อัครทูตยอห์นเตือนว่า “จงระวังตัวให้ดี เพื่อว่าพวกท่านจะไม่
สูญเสียสิ่งที่ท่านทำมาแล้ว แต่จะได้รับบำเหน็จเต็มที” (2 ยอห์น 8) ดังนั้น
จงสวมเกราะป้องกันนอกเอาไว้เสมอ

ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข

ตอนที่ผมยังเล่นฟุตบอลในวิทยาลัยอยู่ หนึ่งในเกมการแข่งขันของเราจะต้องลงแข่งในสนามกลางซึ่งเป็นสนามที่ใหญ่มาก ก่อนเกมการแข่งขันจะเริ่ม ผมจะต้องเลือกกองเท้าคู่ใดคู่หนึ่งในสองคู่ คู่ที่มีปุ่มยาวสำหรับพื้นสนามที่มีหญ้ายาว แต่ถ้าพื้นสนามเรียบดี ผมก็จะเลือกกองเท้าที่มีปุ่มสั้น ดูเหมือนว่าสนามนั้นมีสภาพดีมาก หญ้าดูเขียวและสมบูรณ์ ดังนั้นผมจึงเลือกกองเท้าที่มีปุ่มสั้น ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่แย่ เพราะก่อนหน้านี้ฉันมีฝนตกมาหลายสัปดาห์แล้ว สนามจึงอยู่ในสภาพที่แย่ ผู้ดูแลสนามได้ทำการทาสีเขียวไว้เพื่อความสวยงามสำหรับการแข่งขัน ผมได้แต่หวังว่าผมจะตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ก่อนเกมการแข่งขันจะเริ่มต้นขึ้น

ผมถือลูกบอลมาตั้งที่เส้นสี่หลา ถอยได้เพียงสองก้าวเท่านั้น ผมก็ลื่นล้มต่อหน้าต่อตาคนทั้งสนาม ในระหว่างการแข่งขันผมลื่นล้มครั้งแล้วครั้งเล่า นั่นเป็นเพราะว่าผมเลือกกองเท้าผิดประเภท ผลก็คือทีมของเราเสียเปรียบคู่ต่อสู้เป็นอย่างมาก ผมพยายามจะขอแลกเปลี่ยนรองเท้ากับคนอื่น ๆ ที่ไม่ค่อยได้ลงเล่น แต่ไม่มีใครยอมแลกกับผมเลย ดังนั้น ผมจึงล้มลุกคลุกคลานตลอดการแข่งขัน

รองเท้าของทหารโรมัน

ถ้ารองเท้าที่ถูกประเพณียังมีความสำคัญในการแข่งขันกีฬา คุณสามารถจินตนาการได้เลยว่ามันมีความสำคัญต่อทหารที่ต้องอยู่ในสนามรบขนาดไหน ในระหว่างสงครามกลางเมืองอเมริกา ทหารภายใต้การนำของนายพลวอชิงตัน ต้องใช้ผ้าพันเท้าของพวกเขา เพราะว่ารองเท้าขาด ผลก็คือทหารหลายคนได้รับบาดเจ็บและหลายคนเสียชีวิตเนื่องจากอากาศที่หนาวเหน็บ

รองเท้าสำหรับทหารโรมันสมัยของเปาโลนั้น จะมีพื้นหนาเป็นลักษณะบูทครึ่งแข้ง และผูกติดกับเท้าให้แน่นด้วยสายหนัง ที่พื้นรองเท้าจะมีโลหะเล็ก ๆ ยื่นออกมาคล้าย ๆ ปุ่มรองเท้าฟุตบอล จุดประสงค์ก็เพื่อให้ทหารมีรากฐานที่มั่นคงเพื่อให้เขาสามารถยืนหยัดในการต่อสู้ได้ นั่นก็คือในการต่อสู้ตัวต่อตัวเขาจะยืนหยัดมั่นคงและเคลื่อนไหวได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องลื่นไถลหรือล้มลง

รองเท้าของทหารไม่ได้ทำขึ้นเพียงเพื่อให้มีรากฐานที่มั่นคงเท่านั้น แต่ยังเพื่อป้องกันเท้าเมื่อต้องเดินทางไปบนพื้นผิวที่ขรุขระด้วย ยิ่งกว่านั้น โดยปกติแล้ว กองทัพของคู่ต่อสู้มักจะฝังของมีคมไว้บนพื้นเพื่อทำให้ทหารที่บุกเข้ามาได้รับบาดเจ็บที่เท้า ดังนั้น เพื่อป้องกันตัวเอง ทหารจะต้องสวมรองเท้าที่มีพื้นแข็งและหนาเพื่อจะไม่ได้รับบาดเจ็บ ถ้าเท้าของทหารบาดเจ็บ เขาก็ไม่สามารถเดินได้ และเขาก็จะไม่สามารถทำการรบอย่างมีประสิทธิภาพได้

รองเท้าของทหารคริสเตียน

ในสงครามฝ่ายวิญญาณ มันเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เชื่อจะต้องสวมรองเท้าให้ถูกประเภท หากคุณไม่ยืนอย่างมั่นคงและไม่ป้องกันเท้าของตน คุณก็มีสิทธิ์ที่จะล้มลง แม้คุณจะคาดหวังอย่างมั่นคงด้วยการอุทิศถวายตัวและสวมเกราะป้องกันอกแห่งการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์แล้วก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ในเอเฟซัส 6:15 เปาโลจึงบอกให้เรา “เอาความพรึงพร้อมในการประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขมาสวมเป็นรองเท้า”

เตรียมตัวสำหรับการต่อสู้

หลายคนคิดว่าเปาโลกำลังบอกให้เราประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาคิดความหมายเช่นนี้โดยอ้างอิงไปที่โรม 10:15 ซึ่งกล่าวว่า “ถ้าไม่มีใครใช้พวกเขาไป เขาจะไปประกาศได้อย่างไร? ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เท้าของคนเหล่านั้นที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริงๆ นหนอ””

ไม่มีข้อสงสัยที่ว่าเราจะต้องไปประกาศข่าวประเสริฐ นั่นเป็นสิ่งที่เปาโลกล่าวถึงในโรม 10:15 แต่ไม่ใช่ในเอเฟซัส 6:15 ในเอเฟซัสเปาโลกล่าวถึงยุทธภัณฑ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในการปกป้องตัวเรา และเมื่อท่านเขียนถึง “ความพร้อมในการประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข” ท่านกำลังกล่าวถึงการต้อนรับข่าวประเสริฐ เราสวมรองเท้าชนิดนี้เมื่อเราได้รับความรอด “เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (โรม 5:1 TNCV) นี่คือเหตุผลที่ทำให้เราสามารถยืนอย่างมั่นคงได้

ถ้าคุณได้สวมรองเท้าข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข คุณก็ได้รับการปกป้องและคุณจะสามารถยืนหยัดต่อสู้กับวิญญาณชั่วได้อย่างมั่นคง (เอเฟซัส 6.13) เมื่อคุณถูกโจมตี คุณจะไม่วินาศหรือล้มลง เพราะ “ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข” ที่ใช้ในการต่อสู้กับวิญญาณชั่วนั้นมีประสิทธิภาพมาก ดังนั้น ขอให้ทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่าข้อพระคัมภีร์ตอนนี้อ้างอิงถึงอะไร

สงครามระหว่างพระเจ้าและมนุษย์

คนส่วนใหญ่ไม่คิดว่าพวกเขาเป็นศัตรูกับพระเจ้า ยกเว้นคนที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า หลายคนอ้างว่าเขาเองเป็นคนชอบธรรม คือ เชื่อในพระเจ้าและสนใจในพระดำริของพระเจ้า แน่نون พวกเขาไม่เห็นว่าเป็นศัตรูกับพระเจ้าที่กำลังโจมตีอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ แต่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่า ก่อนที่คนใดคนหนึ่งจะมาหาพระคริสต์ เขาหรือเธอเป็นคนบาป เป็นศัตรูกับพระเจ้า และเขาจะต้องได้รับพระพิโรธและการพิพากษาจากพระเจ้า (โรม 5.8-10)

เป็นที่ชัดเจนว่าพระเจ้าและมนุษยชาตินั้นอยู่คนละฝ่ายกัน

ประเด็นไม่ได้อยู่ที่มนุษย์ตั้งตัวทำสงครามกับพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงทำสงครามกับมนุษย์ ในโรม 1:18 เปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ ต่อความหมิ่นประมาทพระองค์ และความชั่วร้ายทั้งมวลของมนุษย์ ที่เอาความชั่วร้ายนั้นปิดบังความจริง” ทำไมพระเจ้าต้องทำสงครามล่ะ? ก็เพราะว่าพระองค์เป็นศัตรูกับความบาปและบิดาของความบาปคือซาตาน ถ้าคุณไม่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้า คุณก็อยู่ฝ่ายซาตาน (มัทธิว 12:30; ยอห์น 1:12; 8:44)

นาอูมผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้ว่า

“พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้หวงแห่นและแก้แค้น
พระยาห์เวห์ทรงแก้แค้นและทรงพระพิโรธ พระยาห์เวห์
ทรงแก้แค้นคู่อริของพระองค์ และทรงเก็บความโกรธไว้
ให้ศัตรูของพระองค์ พระยาห์เวห์กริ้วข้าและทรงฤทธาานุภาพ
ใหญ่ยิ่ง พระยาห์เวห์จะไม่ทรงปล่อยให้คนผิดลอยนวล
พระมรรคาของพระองค์อยู่ในพายุหมุนและพายุ และเมฆ
เป็นผงคลีแห่งพระบาทของพระองค์” (นาอูม 1:2-3)

ใครก็ตามที่เป็นศัตรูกับพระเจ้าจะรับรู้และได้ลิ้มรสการพิพากษาของพระองค์ สงครามนี้รุนแรงมากซึ่งในวันหนึ่งพระเจ้าจะทิ้งบรรดาคนที่ไม่เชื่อลงในบึงไฟที่ลุกไหม้อยู่เป็นนิตย์ (วิวรณ์ 21:8)

ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข

ใกล้ ๆ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีก มีที่ราบอยู่แห่งหนึ่งเรียกว่ามาราธอน ที่ราบแห่งนี้มีความยาวโดยประมาณ 8 กิโลเมตร กว้างประมาณ 3 กิโลเมตร ในปี 490 ก่อน ค.ศ. กษัตริย์ดาร์ริอัสแห่งเปอร์เซียได้ออกคำสั่งให้ทหารยกกองทัพมาบุกเมืองของกรีกคือเมืองเอเธนส์และเมืองอีเรเทรีย เมืองอีเรเทรียนั้นถูกทำลายและ

ประชาชนของเมืองนั้นถูกจับไปเป็นทาส แล้วทหารเปอร์เซียก็เดินทางมาถึง มารารอนโดยหวังจะเข้ายึดเมืองเอเธนส์ การต่อสู้ที่มารารอนเป็นการต่อสู้ที่มีความสำคัญมาก ถ้าเปอร์เซียได้รับชัยชนะ วัฒนธรรมของกรีกก็คงจะไม่หลงเหลืออยู่ในโลกนี้อีก ด้วยความกลัวนั้นจึงทำให้กรีกต่อสู้จนได้รับชัยชนะ

เมื่อศัตรูพ่ายแพ้ เพดิปปิดีสซึ่งเป็นทหารสื่อสารของกรีกได้วิ่งจากที่ราบ มารารอนกลับไปยังกรุงเอเธนส์ เป็นระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตร เพื่อไปรายงานต่อเจ้าเมือง เมื่อเขารายงานแล้วเขาได้ล้มลงขาดใจตาย ข่าวสารของเขาคืออะไร? ข่าวสารของเขาก็คือสงครามจบลงแล้วและชัยชนะเป็นของกรีก การแข่งขันวิ่งมารารอนทุกวันนี้จึงจัดขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงความซื่อสัตย์ของทหารผู้ซึ่งได้ประกาศถึงข่าวดีแห่งสันติสุข

ในโลกฝ่ายวิญญาณก็มีเรื่องข่าวดีแห่งสันติสุขเช่นกัน คือ มีสงครามระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สงบสุขแล้ว พระองค์ทำอย่างไร? โดยการนับบรรดาคนที่พระองค์ทรงเรียกให้มารับความรอดนั้นว่าเป็นผู้ชอบธรรม และ “เมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (โรม 5:1 TNCV)

สันติสุขที่ว่านี้คืออะไร? บางคนบอกว่าหมายถึงความสงบภายในจิตใจ แต่สันติสุขนี้ไม่ใช่อัตวิสัย แต่เป็นภาววิสัย ไม่ใช่ความรู้สึกแต่เป็นความสัมพันธ์ การมีสันติสุขกับพระเจ้าหมายความว่า เราไม่ได้อยู่คนละฝ่ายกับพระเจ้าอีกต่อไป นั่นเป็นข่าวดี พระพิโรธของพระเจ้าซึ่งทำยี่ที่สุดจะส่งเราไปนรกได้ถูกยกเลิกแล้ว สงครามระหว่างเราและพระเจ้าจบสิ้นลงแล้ว

พระเจ้าทรงกระทำให้เราคืนดีกับพระองค์อย่างไร? ก็โดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์เพื่อเรา เปาโลเขียนไว้ว่า “พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์เองแก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเรา ในเมื่อบัดนี้เราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นเรายังรอดพ้นจากพระพิโรธของพระเจ้าโดยพระองค์อย่างแน่นอน!” (โรม 5:8-9 TNCV)

พระเจ้าทรงให้การแก้แค้นและพระพิโรธของพระองค์ลงบนพระคริสต์ซึ่งยอมรับโทษทัณฑ์แทนเรา พระเยซูทรงชำระโทษบาปแทนเราและพระพิโรธของพระเจ้าสงบลงแล้ว สถานภาพใหม่ของเราคือสันติสุขกับพระเจ้า เพราะว่าพระเยซูทรงแบกรับความบาปของเราทั้งหมด ในสายพระเนตรของพระเจ้าเราจึงเป็นคนบริสุทธิ์และปราศจากความผิดตลอดไป

พระเจ้าทรงรักษาสันติสุขนี้อย่างไร? ก็โดยทางพระเยซูมหาบุโรหิตของเรา ผู้ซึ่งทรงชำระล้างเราจากบาปทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:7) พระองค์ทรงรักษาความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ผ่านทางการทำงานบนไม้กางเขนในอดีตและการทูลขอของพระองค์ในขณะนี้ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า (ฮีบรู 7:25) ในโรม 5:10 เปาโลกล่าวไว้ว่า “ถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรูต่อพระเจ้าเราได้กลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อกลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์” เนื่องจากการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดนำเราให้มาถึงพระเจ้าได้สำเร็จแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่จะทรงสามารถรักษาเราไว้ที่นั่นได้อย่างแน่นอน

พระเจ้าจะทรงรักษาความสัมพันธ์แห่งสันติสุขนี้นานเท่าไร? ตลอดไป! ในฮีบรู 10:14 ผู้เขียนกล่าวว่า “โดยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียว พระองค์ก็ทรงทำให้คนทั้งหลายที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วนั้นถึงความสมบูรณ์ตลอดไป”

ความมั่นคงในสมรภูมิ

เย็นวันหนึ่งผมถูกเรียกให้ไปที่คริสตจักรและพบว่าผู้ปกครองคนหนึ่งของเรา กำลังโต้แย้งอยู่กับหญิงคนหนึ่งที่ถูกผีเข้า ผีใช้ปากของหญิงผู้นี้ในการพูด แต่เสียงที่ออกมานั้นไม่ใช่เสียงของเธอเอง สิ่งแปลกประหลาดยังคงดำเนินต่อไปในห้องนั้น เธอจับโต๊ะคว่ำลงและขว้างปาสิ่งของ

เมื่อผมเดินเข้าไปในห้อง เธอรีบนั่งลงบนเก้าอี้ทันที เธอมองมาที่ผมอย่างบ้าคลั่ง และเธอกล่าวกับผมด้วยเสียงที่ไม่ใช่ของเธอเองว่า “ไล่เขาออกไป! อย่าให้เขาเข้ามา! ไล่เขาออกไป!” ผมดีใจที่มันรู้ว่าผมอยู่ฝ่ายไหน ในตอนแรกนั้นพวกเรา

ไม่ว่าจะอย่างไรดี เราพยายามพูดกับมัน และเราสั่งมันในพระนามของพระเยซูให้มันลงไปยังนรกขุมลึก เราใช้เวลาถึงสองชั่วโมงในการพยายามขับไล่ผีออกจากผู้หญิงคนนี้

ในท้ายที่สุด เมื่อเราหยุดที่จะพยายามพูดกับผีและหันมาช่วยเหลือหญิงผู้นี้โดยตรง เราก็เริ่มที่จะมีความคืบหน้าบ้าง

เรานำเสนอข่าวประเสริฐให้กับเธอ เธออธิบายว่าเธอจำเป็นต้องสารภาพบาปและทิ้งบาปของเธอเสีย เธอได้อิสรฐานด้วยความจริงใจ สารภาพบาปของเธอ และได้พบความรอดอย่างแท้จริง โดยการทำเช่นนี้ เธอได้สวมเท้าของเธอด้วย “ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข” ในคืนนั้นเธอจากไปด้วยรากฐานที่มั่นคง ผีได้ออกจากเธอไป และตั้งแต่นั้นมา มันก็ไม่ได้กลับมารบกวนเธออีกเลย

เป็นเรื่องน่ามหัศจรรย์ที่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ข้างเรา เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์และเราได้รับการปกป้องอย่างเต็มที่ในพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้เองเราจึงสามารถยืนอย่างมั่นคงได้ในการต่อสู้กับซาตาน ไม่มีความจำเป็นที่เราจะต้องสั่นล้ม คริสเตียนที่มีความมั่นคงจะมีท่าทีอย่างนี้ คือ “ซาตาน เจ้าอาจจะเข้ามารุกรานเรา แต่เราจะยืนอยู่อย่างมั่นคง เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา” นี่คือการมั่นคงที่เปโตรมี

การตัดสินใจของเปโตร

ในยอห์น 18:4-6 เปโตรยืนอยู่กับสาวกคนอื่น ๆ ในสวนเกทเสมณีในขณะที่มีทหารกองหนึ่งกำลังมุ่งหน้ามาจับพระเยซูในคืนนั้น ในหนึ่งกองจะมีทหารอยู่ 600 คน พวกเขาถือคบเพลิงและอาวุธมาด้วย แน่นนอน พวกเขาคงคิดว่าจะมีการต่อสู้เกิดขึ้น เมื่อพวกเขามาถึงพระเยซู พระองค์ได้ตรัสถามเขาว่า “พวกท่านมาหาใคร”

พวกเขาตอบว่า “เยซูชาวนาซาเร็ธ”

พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า “เราเป็นผู้นั้น” เมื่อพระเยซูทรงกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ออกมา ศัตรูของพระองค์ก็หายหลังล้มลงที่พื้น ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ทำให้เปโตรฮึกเหิม เขาได้ชักดาบออกมาและฟันหุทาสของมหาปุโรหิตคนหนึ่งขาด เปโตรคงจะคิดว่า *อำนาจอะไรช่างยิ่งใหญ่ขนาดนี้! ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรามีอำนาจมาก จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องยอมให้จับ และผมเชื่อว่าเปโตรคงไม่ได้ตั้งใจที่ฟันหุของทาสคนนั้นหรอก* เขาเล็งไปที่หัวอย่างแน่นอน แต่ทาสคนนั้นหลบได้ทันก่อน

เปโตรพร้อมที่จะต่อสู้กับกองทัพโรมัน อะไรเป็นเหตุที่ทำให้เขาตัดสินใจเช่นนั้น? จากการที่เปโตรได้เห็นทหารล้มลงอย่างไม่เป็นท่าด้วยพระนามของพระเยซู เขาสัมผัสได้ว่าไม่มีอะไรจะเอาชนะเขาได้ เพราะเขารู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเขา

แต่สิ่งที่เปโตรทำนั้นผิด เขากะทำตามความรู้สึกของเขาเอง ไม่ใช่ตามความจริงที่พระคริสต์ได้ทรงสำแดงให้เขา รู้ ถ้าเปโตรฟังคำสั่งของพระเยซูตั้งแต่ตอนเย็น เขาก็คงจะรู้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นไปตามแผนการของพระเจ้า

น่าเสียดายที่หลายคนในทุกวันนี้ที่หมกมุ่นอยู่กับการเผชิญหน้ากับวิญญาณชั่ว กลับกระทำผิดมากกว่าสิ่งที่เปโตรทำในสวนเกทเสมนีในคืนนั้นเสียอีก ความกระตือรือร้นของพวกเขาเป็นผลมาจากความเชื่อมั่นที่ผิด ๆ อันเกิดจากประสบการณ์ของเขา ไม่ใช่จากพระวาทะของพระเจ้า เราจะต้องตรวจสอบประสบการณ์ทุกอย่างด้วยมาตรฐานแห่งความจริงคือพระวาทะของพระเจ้า นั่นจึงเป็นเหตุที่ผู้เผยพระวาทะอิสยาห์กล่าวว่า “ไปดูธรรมเนียมปฏิบัติและถ้อยคำพยาน แน่ทีเดียวนคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้าก็จะเป็นคนที่ไม่รู้จริงเลย” (อิสยาห์ 8:20)

ทำไมอิสยาห์จึงกล่าวเช่นนั้น? เพราะพระเจ้าต้องการให้ชนชาติอิสราเอลแสวงหาพระองค์จากพระวาทะของพระองค์ ซึ่งเป็นแหล่งแห่งความจริงเพียงหนึ่งเดียว ไม่ใช่แสวงหาพระองค์ทางคนทรงหรือพ่อมดหมอผี (ข้อ 19)

เปาโลได้กล่าวเตือนแม้กระทั่งทีโมธีซึ่งเป็นผู้นำและได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี ท่านสั่งให้ทีโมธีหลีกเลี่ยงความเท็จและให้หันมามุ่งมั่นที่ความจริงอันบริสุทธิ์แห่งพระวาทะของพระเจ้า (1 ทิโมธี 6:20-21) การยอมให้ตัวเองรับฟัง

คำสอนเท็จคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้านั่นเอง

ดร. ปีเตอร์ มาสเตอร์ ได้กล่าวอย่างถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

เมื่อหมายสำคัญและการอัศจรรย์ซึ่งกระทำโดยมือของ
มนุษย์กลายเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความเชื่อ ความเชื่อที่แท้จริง
ก็จะหายไป มันเป็นชัยชนะของซาตาน ถ้ามันสามารถเอา
ความเชื่อออกไปจากคริสเตียนได้ ดังนั้น แทนที่เขาจะตั้ง
ความหวังของเขาไว้บนพระดำรัสของพระเจ้า เขากลับพึ่ง
อาศัย “ข้อพิสูจน์” ที่มองเห็นได้ด้วยตา โดยที่เขาคิดว่า
“ฉันต้องเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์”... โดยการ
ทำเช่นนี้เขากำลังหมิ่นประมาทพระบุคคลและพระวาระ
ของพระเจ้า¹

อย่ายอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใด แม้ว่ามันจะยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม มาดึงเราออก
ไปจากพระวาระแห่งความจริงของพระเจ้าได้

การเชื่อฟังของกิเดโอน

กิเดโอนได้เรียนรู้หลักการในการยืนหยัดต่อสู้กับศัตรู กองทัพมิเดยันได้ยก
มาบุกอิสราเอล พระคัมภีร์กล่าวว่า “บรรดาคนมิเดยัน และคนอามาเลกับชาว
ตะวันออกนอนอยู่ตามหุบเขาเหมือนตักแตนปาทั้งกำเป็นฝูงๆ ฝูงอูฐของเขาที่
นับไม่ถ้วน มากดุจเม็ดทรายที่ฝั่งทะเล” (ผู้วินิจฉัย 7:12) อิสราเอลตอบสนอง
เรื่องนี้ด้วยการรวบรวมทหาร 32,000 คน แต่พระเจ้าตรัสกับกิเดโอนว่าพระองค์
ไม่ต้องการทหารมากขนาดนั้น ในที่สุดเหลือทหารเพียง 300 คนเท่านั้นที่ออกไป
ต่อสู้กับศัตรู (ข้อ 6)

พระเจ้าทรงสัญญากับกิเดโอนว่า ทหารเพียงไม่กี่ร้อยคนนี้จะเอาชนะ
กองทัพใหญ่ของพวกมิเดยันได้ (ข้อ 7) เป็นไปได้อย่างไร? พระเจ้าบอกกิเดโอน

ว่าให้ทหารแต่ละคนถือหม้อซึ่งข้างในมีคบเพลิงและถือเขาสัตว์ไปด้วย แล้วให้ล้อมกองทัพของมีเดียซึ่งตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาข้างล่างไว้ เมื่อพระเจ้าตรัสสั่งกิเดโอน ให้ทหารทุกคนเป่าเขาสัตว์พร้อมกัน ให้หุบหม้อ และชูคบเพลิงขึ้น (ข้อ 16-21) เมื่อทหารทำตามคำสั่งของพระเจ้า เหล่าทหารมีเดียก็โกลาหลและลุกขึ้นมาฟันซึ่งกันและกัน (ข้อ 22) ทำไมกิเดโอนจึงกล้าออกไปต่อสู้กับกองทัพใหญ่ด้วยคนเพียง 300 คน? เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเขา

คุณเองก็สามารถยืนอย่างมั่นคงด้วยอำนาจของพระคริสต์เช่นเดียวกัน ไม่ว่าซาตานจะเล่นงานคุณด้วยวิธีอะไร คุณไม่มีเหตุผลที่จะกลัวเมื่อคุณได้สวมเท้าของคุณด้วย “ข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข”

โล่แห่งความเชื่อ

เมื่อหลายปีก่อน โรงเรียนพระคริสต์ธรรมฟูลเลอร์ได้สอนวิชาหนึ่งที่เรียกว่า “การอัศจรรย์และการเติบโตของคริสตจักร” โดยใช้รหัสว่า MC510 ในตอนท้ายของการบรรยายแต่ละครั้งจะมีการฝึกภาคปฏิบัติ เช่น การขับผี และการรักษาคนป่วย จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ก็เพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นหาว่าเขาได้รับของประทานในการทำอัศจรรย์อะไรบ้าง

ปัจจุบันวิชานี้ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว วิชานี้ได้รับความนิยมมากและในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความแตกแยกอย่างมากในหมู่นักศึกษาด้วย คณาจารย์ทางด้านศาสนศาสตร์หลายคนมีคำถามมากมายเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผลจากการต่อต้านทำให้วิชานี้ต้องปิดตัวลงไป ผู้อำนวยการของโรงเรียนได้ขอให้คณาจารย์ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาหลักการของพระคัมภีร์ ศาสนศาสตร์ และอิทธิพลทางด้านจิตวิทยาของวิชานี้ ต่อมามีการพิมพ์ข้อสรุปว่า วิชาที่ว่าด้วยหมายสำคัญและการอัศจรรย์นั้นไม่เหมาะสมกับหลักสูตรทางด้านศาสนศาสตร์ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำคัดค้านของคณาจารย์ที่มีต่อวิชานี้

โลกิยนิยมสมัยใหม่ จะเน้นในเรื่องการอัครจริยอย่างมาก โดยเน้นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วยเป็นพิเศษในการอัครจริย ซึ่งต่างจากการรักษาโรคแบบธรรมดา สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือ พระคัมภีร์ไม่ได้แยกทั้งสองออกจากกัน หรืออาจจะพูดได้อีกอย่างว่า “พระเจ้าแห่งการอัครจริย” จะกระทำการในรูปแบบพิเศษและเหนือธรรมชาติ ไม่ใช่ในรูปแบบธรรมดา

ความเฉพาะตัว สิ่งที่เรียกว่าการเผชิญหน้าด้วยหมายสำคัญและการอัครจริยถูกอ้างว่าเป็นบรรทัดฐานสำหรับการประกาศข่าวประเสริฐตามหลักของพระคัมภีร์ที่แท้จริง การตัดสินใจทางตรงและบางครั้งเป็นทางอ้อมก็คือว่า คนอื่นเคยทำและกำลังทำพระราชกิจของพระเจ้าด้วยกำลังของตนเอง ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ออกัสตินแห่งฮิปโป, ลูเธอร์, คาลวิน, ปาสคาล, โจนาธาน เอ็ดเวิร์ด และจอห์น เวสลีย์ ก็น่าฉงนมาก เพราะท่านเหล่านี้ไม่ได้ทำการอัครจริยในพันธกิจของท่าน

อำนาจวิเศษของคริสเตียน คณาจารย์พากันเป็นห่วงว่าวิธีการอัครจริยมีแนวโน้มว่าจะเป็นสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพันธกิจ “การขับผี” เพื่อปลดปล่อยคนที่ถูกคิดว่าเป็นผีเข้าให้เป็นอิสระ นักศึกษาบางคนเน้นว่า จะต้องใช้คำพูดที่ถูกต้องหรือจะต้องค้นหาชื่อของผีตัวที่เข้าสิงคนนั้น จากรายชื่อของผี เขาบอกว่าเราจะต้องดูรายชื่อที่ละเอียดถี่ถ้วนกว่าจะพบชื่อที่สอดคล้องกัน วิธีการนี้เชื่อว่าเราสามารถบีบบังคับพระเจ้าให้ทำตามคำสั่งของเราได้ คือ ถ้าเราทำสิ่งนี้ พระองค์จะทำสิ่งนั้น

ความเป็นส่วนตัวนิยม เมื่อความเชื่อแบบคาริสเมติก ถูกผลักดันให้ขึ้นมาอยู่ในแนวทางของประสบการณ์ คริสเตียน จริยธรรมก็มีแนวโน้มที่จะถดถอยลงไป ดูเหมือนว่าคนที่เชื่อแบบนี้จะหมกหมุ่นอยู่กับสุขภาพฝ่ายร่างกาย และเรื่องวิญญาณ แนวโน้มของพวกเขาก็คือให้ความสนใจกับเรื่องเหล่านี้ แต่เป้าหมายสูงสุดของคริสเตียนคือ ผลของพระวิญญาณ ไม่ใช่ของประทานของพระวิญญาณ...

ความล้มเหลว เราจะทำอย่างไรกับคนที่ไม่ได้รับการรักษา? นี่เป็นคำถามที่เกิดขึ้นในใจของคณาจารย์หลายคน ซาตานชนะหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้น ซาตานก็คือผู้ออกคำสั่ง เพราะว่าความเป็นจริงก็คือ คนส่วนใหญ่ที่ได้รับการอธิษฐาน เพื่อยังไม่ได้ได้รับการรักษาให้หาย ในการอัศจรรย์และหมายสำคัญจะมีพลังอำนาจและแรงกดดันอย่างประหลาดที่เรียกร้องให้เราแสวงหาการอัศจรรย์ในที่ซึ่งไม่มีการอัศจรรย์ คณาจารย์บางคนรู้สึกไม่พอใจกับรายงานในเรื่องการรักษาโรคที่ออกมาจากการประชุม MC510 ซึ่งพวกเขาเห็นว่ามันไม่มีสาระอะไรเลย¹

วิชานี้อาจจะปิดไปแล้ว แต่การเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ก็กลับรุนแรงกว่าที่เป็นมาเสียอีก การเคลื่อนไหวนี้รู้จักกันในนามของคลื่นลูกที่สาม² ซึ่งมีคนเป็นจำนวนมากที่ให้การสนับสนุนรวมทั้งคริสตจักรที่แสวงหา “ฤทธิ์อำนาจในการเผชิญหน้า” แบบหน้าต่อหน้ากับวิญญาณชั่ว แนวคำสอนแบบคลื่นลูกที่สามและพวกที่เน้นเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งกำลังเติบโตอยู่ในท่ามกลางหมู่คริสเตียน ได้ทำให้คริสเตียนหันมาสนใจในเรื่องการขับผีและการเผชิญหน้ากับวิญญาณชั่วอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนนับตั้งแต่ยุคกลาง

การเคลื่อนไหวที่กล่าวมานี้ไม่สอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์ สิ่งที่เราจะเน้นถึงนั้นไม่ใช่อำนาจของความคิด เราจะไม่หมกมุ่นอยู่กับวิญญาณชั่ว แต่เราจะใส่ใจกับความชอบธรรม อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าอยากให้คุณเชื่อซาตานในการดี และทีมในการชั่ว” (โรม 16:19)

ขอให้สังเกตว่ายุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณที่เปาโลอธิบายไว้ในเอเฟซัส 6 นั้น ไม่ใช่เป็นเครื่องมือในการขับผี แต่เป็นชุดกำลังสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนปกติ เราได้พิจารณายุทธภัณฑ์มาแล้ว 3 อย่าง ซึ่งเราจะต้องสวมใส่ตลอดเวลา คือ เข็มขัดเกราะป้องกันอก และรองเท้า ในตอนนี้เปาโลได้กล่าวถึงยุทธภัณฑ์อีกชุดหนึ่งที่ต่างออกไป คือ

และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นี้
พวกท่านจะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งหมดของมารร้าย
จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ และจงถือ
[ดาบ] ของพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า
(เอเฟซัส 6:16-17)

แม้ว่ายุทธภัณฑ์ทุกชิ้นจะมีความสำคัญ แต่เปาโลก็ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างยุทธภัณฑ์สามอย่างแรกกับยุทธภัณฑ์อีกสามอย่างที่เหลือ ยุทธภัณฑ์สามอย่างแรกใช้คู่กับคำกริยาว่า “มี” (ตามภาษาเดิม ส่วนพระคัมภีร์ภาษาไทยใช้คำว่า “เอา”) ชี้ให้เห็นว่า เป็นเรื่องถาวรตลอดระยะเวลาแห่งการเตรียมตัว เราจะต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสามชิ้นอย่างถาวรตลอดเวลา ยุทธภัณฑ์สามอย่างหลังใช้คู่กับคำกริยาว่า “เอา” ซึ่งชี้ให้เห็นว่ายุทธภัณฑ์เหล่านี้อยู่ใกล้มือที่พร้อมจะนำมาใช้เมื่อไหร่ก็ได้ที่มีการต่อสู้

ทหารโรมันจะสวมเข็มขัด เกราะป้องกันอก และรองเท้าไว้ตลอดเวลา แต่ในช่วงที่ไม่ได้อยู่ในสนามรบเขาอาจจะวางโล่ ดาบ และหมวกเหล็ก ไว้ข้าง ๆ ตัว และเมื่อได้สัญญาณที่จะออกรบ เขาก็พร้อมที่จะหยิบมันขึ้นมาทันที หลักการ

อันเดียวกันนี้ก็ถูกนำมาใช้กับกีฬาด้วย เช่น กีฬาเทนนิส มีอุปกรณ์บางอย่างที่นักกีฬาต้องสวมใส่ตลอดเวลา เช่น เสื้อผ้า ถุงเท้า รองเท้า แต่ก็มีบางอย่างที่จะใช้ก็ต่อเมื่อเวลาลงไปแข่งขันเท่านั้น เช่น แร็กเก็ต เป็นต้น

ในสงครามฝ่ายวิญญาณก็เช่นเดียวกัน มีอุปกรณ์บางอย่างที่เราต้องใช้ตลอดเวลาในการเตรียมความพร้อม และก็มีบางครั้งที่จะนำออกมาใช้ได้ในพื้นที่ไหนใดเมื่อมีการต่อสู้ คุณจะต้องยอมจำนนต่อพระคริสต์เสมอ ด้วยการแสวงหาความบริสุทธิ์และยืนหยัดอย่างมั่นคงในความรู้ที่ว่าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายคุณ นั่นคือเครื่องป้องกันอย่างดีในการต่อสู้

คลังสรรพาวุธฝ่ายวิญญาณของพระเจ้ามีอาวุธมากมายสำหรับผู้เชื่อ แต่โดยการใช้อาวุธทั้งสามอย่าง คือ โล่แห่งความเชื่อ หมวกเหล็กแห่งความรอด และดาบของพระวิญญาณ ก็ทำให้เรามีเครื่องป้องกันสองชั้นที่ป้องกันลูกศรที่ศัตรูยิงมา ตอนนี้ให้เรามาดูว่าโล่แห่งความเชื่อนั้นหมายถึงอะไร

โล่ของทหารโรมัน

ทหารโรมันนั้นใช้โล่หลายชนิด แต่มีสองชนิดที่ใช้กันประจำ อันหนึ่งเป็นโล่ขนาดเล็กมีรูปร่างกลม ทหารราบจะสวมโล่นี้ไว้ที่ต้นแขนข้างซ้าย เนื่องจากมันมีน้ำหนักเบา จึงทำให้ทหารเคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่วในสนามรบ ทหารจะถือดาบด้วยมือขวา ในการต่อสู้แบบตัวต่อตัว เขาจะจู่โจมศัตรูด้วยดาบ ในขณะที่เดียวกันก็ป้องกันตัวเองด้วยโล่ แต่นี่ไม่ใช่โล่อย่างที่เปาโลกำลังกล่าวถึงในเอเฟซัส 6:16

เนื้อความในภาษากรีกชี้ให้เห็นว่าท่านกำลังกล่าวถึงโล่ขนาดใหญ่ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยม โล่นี้มีความสูง 135 ซม. กว้าง 75 ซม. ทำมาจากไม้กระดานและเคลือบด้านนอกด้วยโลหะหรือหนัง สิ่งที่เคลือบอยู่ด้านนอกนั้นหนามาก โลหะจะหันเหทิศทางของลูกศรเพลิง ในขณะที่หนังจะดับไฟที่ลูกไหม้ที่หัวลูกศร

โล่นี้มีบทบาทในการรบเป็นอย่างมาก เมื่อทหารโรมันต้องต่อสู้กับการรบครั้งสำคัญ ทหารจะเข้าแถวเป็นแนวยาว ยืนถือโล่ชนิดนี้เป็นกองหน้า ข้างหลัง

ของพวกเขา นั่นคือทหารคนอื่น ๆ ที่ใช้ดาบและธนูเป็นอาวุธ เมื่อกองทัพพลีชีพพล้ำต่อศัตรู ทหารในแนวหน้าจะปกป้องของเขารองต่อเนื่องกันเป็นแนวกำแพงที่แน่นหนา ข้างหลังของกำแพงนี้ ทหารที่ใช้ธนูจะยิงธนูเพลิงไปยังข้าศึก ในลักษณะเช่นนี้ กองทัพจะค่อยๆ คืบคลานเข้าไปหาข้าศึก จนกระทั่งเขาสามารถสู้รบตัวต่อตัวได้ ในเรื่องฝ่ายวิญญาณนั้น ผู้เชื่อจะป้องกันตัวเองจากศรเพลิงได้ โดยการใช้โล่แห่งความเชื่อ

โล่ฝ่ายวิญญาณของเรา

คำจำกัดความของความเชื่อในเชิงปฏิบัติ

เมื่อมิชชันนารีจอห์น เพตัน กำลังแปลพระคัมภีร์สำหรับชาวหมู่เกาะทะเลใต้ เขาไม่สามารถหาคำที่เหมาะสมสำหรับแนวคิดของการเชื่อ การไว้วางใจ และการมีความเชื่อได้ เขาไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี วันหนึ่งขณะที่เขากำลังทำงานอยู่ในกระท่อม ชาวพื้นเมืองได้วิ่งเข้ามาหาเพตันและทูลดงที่เก่าอย่างหมดแรง เขาพูดว่า “รู้สึกดีจังที่ผมได้ทั้งน้ำหนักรถม้าทั้งหมดของผมไว้บนเก้าอี้ตัวนี้” ในทันใดนั้น เพตันก็รู้ทันทีว่าเขาได้จำกัดความแล้ว ความเชื่อก็คือการทิ้งน้ำหนักตัวทั้งหมดไว้ที่พระเจ้า ความหมายนี้ได้ช่วยให้คนทั้งหมู่บ้านมาเชื่อพระคริสต์

ความเชื่อของคริสเตียนทั้งสิ้นนั้นเป็นความเชื่อที่ว่าพระเจ้า “ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:6) คริสเตียนที่แท้จริงเชื่อว่าพระเจ้าคือผู้ดลใจให้เขียนพระคัมภีร์ เชื่อว่าพระคริสต์คือพระเจ้า และเชื่อว่าพระคริสต์ทรงตาย เป็นขึ้นมาจากความตาย และจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง คริสเตียนรู้ว่าโดยการหันเสียจากความบาปและตัวเอง และมาเชื่อในพระคริสต์ เขาก็จะได้เข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ ในฮีบรู 2:46 องค์พระผู้เป็นเจ้าชี้ให้เห็นว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อ”

ความเชื่อคือการไว้วางใจอย่างสิ้นเชิงและไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ในพระเจ้าและในพระวาทะของพระองค์ ความเชื่อที่แท้จริงจะไม่มีคำถามใด ๆ และไม่ต้องการ

คำอธิบายใด ๆ ทำไมคนเช่นอาเบล เอโนค โนอาห์ อับราฮัม และโมเสสจึงเชื่อในพระเจ้า? เพราะว่าพวกเขามีทัศนคติที่ถูกต้องว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด พวกเขามุ่งมั่นที่พระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ พวกเขาเชื่อพระเจ้าจนกระทั่งพระองค์ตรัสอะไร พวกเขาก็ยอมเชื่อฟังทั้งสิ้น

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูอธิบายลักษณะของความเชื่อดังนี้ “ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น” (ฮีบรู 11:1) คำภาษากรีกที่แปลว่า “ความมั่นใจ” ยังปรากฏในฮีบรู 3:14 ซึ่งอ้างถึงการรับประกันความเชื่อคือความรับประกันมั่นใจว่าพระสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริงและเชื่อถือได้

ย้อนกลับไปในสมัยของอับราฮัม ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูกล่าวไว้ใน 11:13 ว่า “คนเหล่านี้ทั้งหมดตายในขณะที่ยังมีความเชื่ออยู่ และยังไม่ได้รับสิ่งต่างๆ ที่ทรงสัญญาไว้ แต่พวกเขาก็สังเกตเห็นแต่ไกลและรอรับด้วยใจยินดี และยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก” แม้ว่าบรรพบุรุษในสมัยพระคัมภีร์เดิมจะตายไปก่อนที่พระสัญญาของพระเจ้าต่อพวกเขาจะสำเร็จ แต่พวกเขาก็ดำเนินชีวิตด้วยความไว้วางใจว่าพระเจ้าจะทรงรักษาสัญญาของพระองค์ พวกเขามองเห็นสวรรค์ด้วยสายตาแห่งความเชื่อ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก “ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นสถาปนิกและเป็นผู้ทรงสร้าง” (ข้อ 10)

ความเชื่อยังป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น (ข้อ 1) ความเชื่อคือการดำเนินชีวิตบนสิ่งที่มองไม่เห็น ในการตอบสนองต่อท่าทีของโทมัสเมื่อเขาได้เห็นพระเยซูครั้งแรกหลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตาย พระเยซูตรัสว่า “เพราะท่านเห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ? คนที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข” (ยอห์น 20:29) ในฐานะคริสเตียน เรามักการพระองค์ “ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา” (ฮีบรู 11:27)

สหายของความเชื่อ

ในฐานะผู้เชื่อ เราจะต้องฝึกฝนความเชื่อของเรา นั่นก็คือการเชื่อฟัง

โยชูวาผู้นำชนชาติอิสราเอลเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการเชื่อฟัง เขาได้รับมอบหมายหน้าที่ซึ่งดูเหมือนเป็นไปไม่ได้คือ ยึดเมืองที่เข้มแข็งอย่างเยรีโค ชาวคานาอันใช้เมืองเยรีโคเป็นเหมือนเมืองหน้าด่าน เมืองนี้มีกำแพงใหญ่ล้อมรอบ ความหนาของกำแพงกว้างพอที่จะให้รถม้าสองคันวิ่งสวนกันได้ ชนชาติอิสราเอลก็มีเหตุผลที่ดีในการเกรงกลัวชาวคานาอัน ชาวคานาอันเป็นนักรบที่ดุร้ายและเป็นคนที่แข็งแกร่ง หลายปีก่อนหน้านั้น โมเสสได้ส่งผู้สอดแนมเข้าไปในคานาอัน เมื่อพวกผู้สอดแนมกลับมา ผู้สอดแนมส่วนใหญ่แนะนำไม่ให้เข้าไปในแผ่นดินนั้น เพราะผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นมีร่างกายใหญ่โตมาก (กัณดารวิถี 13:33)

การเข้ายึดเมืองเยรีโคเป็นการฝึกความเชื่ออย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน อิสราเอลไม่มีกองทหารและอาวุธตลอดสี่สิบปีพวกเขาเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ขณะนี้พวกเขากำลังจะเข้าไปยึดเมืองที่มีกำแพงใหญ่โตและเข้มแข็ง แต่เมืองเยรีโคคือทางเข้าแผ่นดินแห่งพระสัญญา และพวกเขาจะต้องเอาชนะมันให้ได้

พระเจ้าสั่งโยชูวาให้นำทหารเดินรอบเมืองหนึ่งรอบแล้วกลับมาที่ค่าย พวกเขาทำอยู่เช่นนี้เป็นเวลา 6 วัน ในวันที่ 7 พวกเขาจะต้องเดินรอบเมืองเจ็ดรอบและเป่าเขาสัตว์พร้อมกับตะโกนอย่างสุดเสียง

การทำตามแผนการของพระเจ้าต้องใช้ความเชื่อ หรือไม่? ประการแรก มันคงจะเป็นเรื่องที่ทำให้ลำบากใจมาก เพราะสิ่งที่พวกเขาต้องทำคือเดินรอบเมือง ประการที่สอง มันอันตรายมาก เพราะชาวคานาอันอาจจะเอาชนะพวกเขา ทั้งก่อนหินลงมาทับหรือเทน้ำร้อนลงมาจากกำแพง มองจากสายตาของมนุษย์แล้ว แผนการเช่นนี้เป็นแผนการบ้า ๆ บอ ๆ แต่ประชาชนเชื่อฟังพระเจ้า ในวันที่เจ็ด พวกเขาเดินรอบเมืองเจ็ดรอบข จากนั่นตะโกนด้วยเสียงดัง ฮีบรู 11:30 อธิบายถึงผลที่เกิดขึ้นดังนี้ “ด้วยความเชื่อ กำแพงเมืองเยรีโคพังลง หลังจากคนอิสราเอลเดินรอบกำแพงครบเจ็ดวัน” มันเป็นความเชื่อไม่ใช่ความโง่เขลา เพราะว่าพวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า

ศิษยาภิบาลคนหนึ่งได้อ้างชัยชนะอันยิ่งใหญ่อย่างผิด ๆ เมื่อแสดงให้เห็นว่าเราจะเอาชนะวิญญาณชั่วที่ครอบครองดินแดนได้อย่างไร

การส่งผู้สอดแนมออกไปจำเป็นต่อการทำสงครามอย่างมาก... คริสเตียนควรจะเดินหรือขับรถไปยังทุกถนน ทุกตรอกซอกซอยของเมือง อธิษฐานและต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วที่ครอบครองเหนือเพื่อนบ้านทุกๆ คน ถ้าคุณยังไม่เห็นผลในทันทีทันใด จงเป่าแตรต่อไป...ขอให้จำไว้เสมอว่าพระเจ้าจะไม่ทรงเฉื่อยช้าในพระสัญญาของพระองค์ นั่นคือ กำแพงจะพังลงมา!³

นี่เป็นความโง่เขลาไม่ใช่ความเชื่อ เพราะพระเจ้าไม่ได้ตรัสสั่งให้เราทำเช่นนั้น ขับรถไปทั่วทุกถนนและทุกตรอกซอกซอยคงเป็นงานที่หนักมาก โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และการจราจรที่ติดขัดอย่างเช่นกรุงเทพฯ ถ้าขับทั้งวันก็คงจะใช้เวลาหลายเดือนหรืออาจจะหลายปีกว่าจะไปได้ทั่ว วิธีการเช่นนี้ดูจะเชื่องช้า ยิ่งกว่านั้นศิษยาภิบาลอาจจะต้องใช้เวลาเป็นชั่วโมง หรือเป็นหลายสัปดาห์เพื่อขับผีให้คนที่มาหาเขาที่ห้องทำงานของเขา และในการขับรถออกไปขับผี จะมีใครบนท้องถนนที่จะให้ความร่วมมือเพราะเขาจะคิดว่าเราเป็นคนบ้า และยิ่งกว่านั้นทำไมพวกผีจึงจะต้องฟังคำสั่งของเรา

ชนชาติอิสราเอลมีชัยเหนือเยรีโคเพราะพระเจ้าตรัสบอกพวกเขา ไม่มีตอนไหนในพระคัมภีร์ที่ตรัสสั่งให้เราไปสอดแนมเพื่อนบ้านของเราและขับผีออกจากพวกเขา คำสั่งในพระคัมภีร์ที่มาถึงเรานั้นชัดเจน พระเยซูตรัสว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก *ประกาศข่าวประเสริฐ* แก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15)

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอธิบายต่อไปว่า เราจำเป็นต้อง “ส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:16) “ความดี” หมายถึงเสน่ห์และ

ความสวยงามที่ปรากฏออกมา จงให้แสงสว่างของคุณส่องสว่างแก่คนอื่น เพื่อเขาจะได้เห็นความงามขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่กำลังทำงานอยู่ในชีวิตของคุณ

เราควรเป่าแตรต่อไปหรือไม่? กำแพงจะพังลงมาเสมออย่างที่ศิษยาภิบาลคนนั้นกล่าวอ้างหรือเปล่า? กำแพงของเมืองเยรีโคพังครืนลงมาทันที เพราะพระเจ้าตรัสเช่นนั้น แต่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้กำแพงพังลงทุกครั้งบ่อยครั้งที่พระองค์อนุญาตให้อุปสรรคปัญหาเป็นตัวทดสอบความเชื่อของเรา ขอให้สังเกตว่าชนชาติอิสราเอลไม่เคยเอาชนะเมืองใดด้วยวิธีการเดียวกันกับที่พวกเขาเอาชนะเมืองเยรีโคอีกเลย

ความเชื่อที่ทุกยุคทุกสมัย

เมื่อความเชื่อแสดงออกมานิรูปแบบของการทนทุกข์ นั้นแสดงว่ามันเป็นของแท้ มาร์ติน ลอยด์ โจนส์ กล่าวได้ถูกต้องว่า

ความเชื่อนั้นมีหลายด้าน ในตอนเริ่มต้นนั้นอาจจะมีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาผสมผสานความเชื่อของเรา อาจจะเป็นเนื้อหนังที่เราไม่ได้ตระหนักถึง และเมื่อเราเริ่มเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ และเมื่อเรากำลังเข้าสู่ขบวนการชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าจะส่งเราเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการทดสอบ พระองค์ทรงใช้ความลำบากมาทดสอบเรา เพื่อให้สิ่งที่ไม่เกี่ยวกับความเชื่อหลุดออกไป ดังเช่นใช้ไฟหลอมทองคำเพื่อทำให้ชี้แร่หลุดไป

เราอาจจะคิดว่าความเชื่อของเราสมบูรณ์ และเราสามารถต่อสู้กับอะไรก็ได้ แต่ทันทีที่ความยากลำบากมาถึง เราก็พบว่าเราล้มเหลว ทำไม? นั่นเป็นเพียงข้อบ่งชี้ว่าองค์ประกอบของความไว้วางใจในความเชื่อของเราจะต้องได้รับการพัฒนาขึ้น... ยิ่งเรามีประสบการณ์กับความ

ทุกซี่ยากมากเท่าไร เราก็จะยิ่งเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระเจ้า
มากขึ้นเท่านั้น⁴

ความเชื่อที่ได้รับชัยชนะเป็นความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ แต่ความเชื่อที่ต่อเนื่องนั้น
ยิ่งใหญ่กว่า มันเป็นความจริงที่ว่าวีรบุรุษแห่งความเชื่อหลายคนในพันธสัญญา
เดิม “ผู้ซึ่ง[โดยทาง]ความเชื่อจึงพิชิตอาณาจักรต่างๆ ปกครองด้วยความเที่ยง
ธรรม ได้รับสิ่งต่างๆ ที่ทรงสัญญาไว้ ได้ปิดปากสิงโต ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง
ได้พ้นจากคมดาบ ได้เปลี่ยนจากคนอ่อนแอมาเป็นคนเข้มแข็ง มีกำลังมากใน
การสงคราม ได้ตีกองทัพของประเทศอื่นๆ แตกพ่ายไป” (ฮีบรู 11:33-34) แต่
นี่ไม่ใช่จะจริงสำหรับทุกคน เพราะพระคัมภีร์กล่าวต่อไปว่า

พวกผู้หญิงก็ได้คนของพวกนางที่เป็นขึ้นจากความตาย
บางคนถูกริบมานแต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อจะ
ได้เป็นขึ้นมาสู่ชีวิตที่ดีกว่า บางคนพบกับการเยาะเย้ย
และการโบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย บางคน
ถูกขว้างด้วยก้อนหิน บางคนถูกลือเป็นสองท่อน บางคน
ถูกฆ่าด้วยคมดาบ บางคนก็นั่งห่มหนังแกะหนังแพะ
พเนจรไป สิ้นเนื้อประดาตัว ตกระกำลำบากและถูกทำ
ทารุณ แผ่นดินโลกไม่คู่ควรกับคนเช่นนั้นเลย เขาพเนจร
ไปตามถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา ในถ้ำและในโพรงใต้ดิน
(ข้อ 35-38)

ถ้าพวกเขาละทิ้งความเชื่อ พวกเขาก็จะได้รับการปลดปล่อย แต่พวกเขา
อดทนต่อการทรมานทุกซี่ยาก เพราะพวกเขาออกไปยังแผ่นดินสวรรค์และ
การปลดปล่อยนิรันดร์ ไม่ใช่มองที่โลกนี้และการปลดปล่อยชั่วคราวเท่านั้น
พวกเขาไม่กลัวความตาย เพราะพวกเขารู้ว่าในท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาก็จะ

เป็นขึ้นมาจากความตายและจะไม่ตายอีก พวกเขามองความทุกข์ยากของเขา ด้วยสายตาแห่งความเชื่อ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรามองความทุกข์ยากของเรา ในลักษณะเดียวกันนี้ด้วย

ลูกศรเพลิงของกัตรู

ในสมัยของเปาโล ทหารโรมันจะเอาผ้าสำลีมาพันที่หัวลูกธนูและชุบด้วยยางไม้ ก่อนที่เขาจะยิงธนูออกไป เขาจะจุดไฟที่หัวธนูก่อน ไฟนี้จะลุกไหม้อย่างช้า ๆ แต่มีความร้อนมาก เมื่อลูกธนูถูกเป้าหมาย ยางไม้จะกระจายออกและไฟก็จะเริ่มติดตามเสื้อผ้าของทหารหรือเป้าหมายที่เป็นไม้

ในสงครามฝ่ายวิญญาณเราจะต้องใช้โล่แห่งความเชื่อเพื่อ “ดับลูกศรเพลิงทั้งหมดของมารร้าย” (เอเฟซัส 6:16) “ลูกศรเพลิง” ที่ซาตานยิงมาคืออะไร?

การทดลองในถิ่นทุรกันดาร

ซาตานยิงลูกศรเพลิงต่อต้านพระคริสต์ขณะที่พระองค์เตรียมตัวสำหรับงานพันธกิจ (มัทธิว 4:1) พระเยซูได้ทรงอดอาหารมาเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน (ข้อ 2) ในตอนท้าย ซาตานเข้ามาทดลองพระองค์ที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ในการทดลองครั้งแรก ซาตานท้าทายพระคริสต์ให้เปลี่ยนก้อนหินไปเป็นขนมปัง (ข้อ 3) มารร้ายพูดว่า “พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะดูแลและสนับสนุนท่าน แต่ขณะนี้ท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารและไม่มีอะไรจะกินมาเป็นเวลา 40 วันแล้ว เหมือนว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้งท่านแล้ว เนื่องจากท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทำไมไม่ทำอะไรเพื่อความพอใจของตนเองบ้างล่ะ? อย่ารอคอยพระเจ้าอีกเลย พระองค์ทรงลืมนั่นแล้วอย่างแน่นอน” ซาตานทดลองพระเยซูไม่ให้ไว้วางใจพระเจ้าและทดลองให้พระองค์ทรงควบคุมความเป็นไปของพระองค์เอง

ในการทดลองครั้งต่อไป ซาตานนำพระเยซูไปยังยอดหลังคาพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มและพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงกระโดดลงไป” (ข้อ 6) ซาตานกำลังพูดว่า “พระเจ้าไม่ได้สัญญาหรือว่าจะทำให้ท่าน

เป็นพระเมสสิยาห์? พระเจ้าไม่ได้สัญญาหรือว่าทุกหัวเข่าจะก้มลงกราบท่าน? พระเจ้าไม่ได้สัญญาหรือว่าท่านจะเป็นกษัตริย์และได้รับความจงรักภักดีและการนมัสการ? มากับเราเถอะ เราจะไปยังยอดหลังคาพระวิหารและท่านสามารถกระโดดลงไปได้ ทูตสวรรค์จะประคองท่านไว้ และประชาชนจะรู้ว่าท่านคือพระเมสสิยาห์” (ข้อ 5-6)

ในการทดลองครั้งที่สาม ซาตานนำพระเยซูไปบนภูเขาสูงและสำแดงราชอาณาจักรทั้งสิ้นในแผ่นดินโลกให้พระองค์ได้เห็น แล้วซาตานก็พูดว่า “ถ้าท่านจะกราบนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” (ข้อ 9) ซาตานกำลังพูดอะไร? “พระเจ้าไม่ได้บอกท่านหรือว่า พระองค์จะประทานราชอาณาจักรในแผ่นดินโลกนี้ให้แก่ท่าน? มากับเราเถอะ และเราจะให้สิ่งเหล่านั้นแก่ท่านเดี๋ยวนี้” (ข้อ 89) ซาตานกำลังบอกเป็นนัยว่า เราไม่อาจไว้วางใจพระเจ้าที่จะทรงรักษาพระคำรัสของพระองค์ได้อีก

การทดลองในสวนเอเดน

ซาตานจะพยายามหลอกลวงเราด้วยวิธีการเช่นเดียวกันนี้ เราได้หลักฐานในเรื่องนี้จากสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนเอเดน พระเจ้าทรงสร้างสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ นอกจากนั้น พระองค์ยังทรงสร้างมนุษย์ทั้งชายและหญิงให้สมบูรณ์แบบด้วย

สมบูรณ์แบบในที่นี้หมายถึงปราศจากความบาปไม่ใช่เป็นความสมบูรณ์แบบที่พิสดารแล้ว ภายหลังซาตานในคราบของงูได้พูดกับเอวว่า “จริงหรือ? ที่พระเจ้าตรัสว่า...” (ปฐมกาล 3:1) ซาตานต้องการให้เธอสงสัยพระเจ้า แล้วซาตานก็โกหกเอวว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่าพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” (ข้อ 4-5) ซาตานกำลังบอกว่า “คุณไว้วางใจพระเจ้าอีกไม่ได้ เพราะว่าพระองค์ปิดบังอะไรบางอย่างไว้ พระองค์ไม่ต้องการให้มันคู่แข่ง” เกิดอะไรขึ้นต่อมา เอวเชื่อซาตาน ตั้งแต่นั้นมาซาตานก็หลอกลวงให้คนหันไปเชื่อถ้อยมันแทนที่จะเชื่อพระเจ้า

ซาตานจะยิงลูกศรแห่งความไม่บริสุทธิ์ ความเห็นแก่ตัว ความสงสัย ความกลัว ความผิดหวัง ราคะตัณหา ความโลภ ความหยิ่งจองหอง และความละโมภออกมา การทดลองเหล่านี้คือตัณหาของเนื้อหนังและตัณหาของตา และความทะนงของชีวิต (1 ยอห์น 2:16) ซาตานโจมตีคู่ต่อสู้ของมันด้วยลูกศรเพลิงแห่งการล่อลวงอันแยบยลใจเพื่อล้างเอาการตอบสนองที่ชั่วร้ายออกมา

ซาตานจะพูดว่า “เรารู้ว่าพระคัมภีร์บอกว่าคุณไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นนอกจากคู่สมรสของคุณ แต่เชื่อเราเถอะ มันสนุกจริง ๆ” หลายคนล้มลงในการทดลองเช่นนั้น ชายคนหนึ่งที่ได้รับเชื่อเป็นคริสเตียนแล้วบอกว่า เขาเคยมีเพศสัมพันธ์กว่า 50 ครั้ง แต่ก็ยังไม่ได้แต่งงาน เขาพูดว่า “พระคริสต์ต้องการให้เราใช้ชีวิตที่บริบูรณ์ สำหรับผมความบริบูรณ์รวมถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ด้วย” คุณคิดว่าผู้ชายคนนี้กำลังเชื่อใคร? ไม่ใช่พระเจ้าแน่

หลายคนพูดกับผมว่า “ผมรู้ว่าพระคัมภีร์สอนว่าผมควรจะแต่งงานกับคริสเตียนเท่านั้น แต่คนที่ผมชอบนั้นยังไม่ใช่คริสเตียนและเธอก็ยอดเยี่ยมมาก เราจะได้แต่งงานกัน และผมเชื่อว่าพระเจ้าจะนำเธอมาถึงความรอด เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งพระคุณ” นั่นไม่ใช่ความเชื่อ มันคือการไม่เชื่อฟัง พระเจ้าตรัสว่าอย่าทำ ซาตานบอกว่าทำเลย พระเจ้าตรัสว่าอย่าอ่านนิตยสารลามก อย่าดูหนังโป๊ อย่าโก่งภาษี อย่าโก่งบัญชี ซาตานพูดว่า “ทำเลย คุณจะมีเงินมากขึ้น คุณจะตื่นเต้นมากขึ้น” ซาตานต้องการให้เราเชื่อว่าวิธีการของมันจะนำความสำเร็จและความพึงพอใจมาให้ แต่มันเป็นผู้โกหก (ยอห์น 8:44)

ในความร้อนระอุของสงคราม เราจะปกป้องตัวเองจากซาตานอย่างไร? ก็โดยการใช้โล่แห่งความเชื่อ

ก๊อโล่แห่งความเชื่อของเรา

ทางเดียวที่เราจะดับลูกศรเพลิงของซาตานได้ก็คือ การเชื่อพระเจ้า ในสุภาษิต 30:5-6 กล่าวว่า “พระดำรัสทุกคำของพระเจ้าพิสูจน์แล้วว่าจริง

พระองค์ทรงเป็นโล่แก่ผู้ลี้ภัยในพระองค์ อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวanges ของพระองค์ เกรงว่าจะทรงตำหนิเจ้าและทรงตัดสินว่าเจ้าพดมุสา” สิ่งที่พระเจ้าตรัสนั้นเป็นความจริง ซาตานบอกว่า “เรารู้ว่าพระเจ้าตรัสเช่นนั้น แต่เราอยากเพิ่มเติมในเรื่องนี้” ไม่ใช่เลย พระเจ้าทรงเป็นโล่ของบรรดาผู้ที่วางใจของเขาในพระองค์

ตราบใดที่เราเชื่อพระเจ้า โล่ของเราจะถูกยกขึ้น เมื่อซาตานโกหกและเราเชื่อมั่น เมื่อนั้นโล่แห่งความเชื่อของเราจะลดลง จงวางใจพระเจ้าในทุกสิ่ง อัครทูตยอห์นกล่าวว่า “ทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยเหนือโลก และความเชื่อของเราเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก” (1 ยอห์น 5:4) เรามีชัยชนะโดยการวางใจในพระเจ้า แม้ว่าซาตานจะยิงลูกศรเพลิงหรืออาจจะเป็นขีปนาวุธมาที่เรา เราก็จะมั่นคงได้โดยการเชื่อในพระวanges ของพระองค์

ใน 1 โครินธ์ 10:13 เปาโลกล่าวว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้”

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคุณใช้โล่แห่งความเชื่อของคุณ? การเชื่อฟังและพระพรดังตัวอย่างที่ผู้เขียนสดุดีเขียนไว้ ดังนี้

“บรรดาผู้ที่ดีพร้อมในทางของตนก็เป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินตามธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ บรรดาผู้ที่รักษาพระโอวาทของพระองค์ก็เป็นสุข พวกเขาแสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจ พระองค์เองทรงออกข้อบังคับ เพื่อให้พวกเขาพระองค์ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พวกเขาไม่ทำผิด แต่เดินตามพระมรรคา ของพระองค์” (สดุดี 119:1-4)

พระเจ้าต้องการเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์และเทพระพรฝ่ายวิญญาณบนตัวคุณ พระองค์ต้องการอวยพรคุณอย่างเหลือล้น แต่คุณต้องเชื่อและเชื่อฟังพระองค์ เพื่อพระองค์จะอวยพรเราได้

แผนการต่อสู้ของพระเจ้าคืออะไร? ไม่ใช่ที่เรียกว่าอำนาจในการเผชิญหน้า ไม่ใช่การขับผีตามถนน แผนการของพระเจ้าคือ วางใจพระเจ้าอยู่เสมอ และประยุกต์สิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับพระเจ้ามาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต

ถ้าคุณไม่วางใจพระเจ้า คุณยังรู้จักพระองค์ดีไม่พอ ยิ่งคุณรู้จักพระเจ้ามากขึ้นเท่าไร (ผ่านการศึกษาพระวจนะของพระองค์ การใคร่ครวญกับพระองค์ และการอธิษฐานกับพระองค์) คุณก็จะยิ่งวางใจพระองค์มากเท่านั้น ถ้าคุณรักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณ และเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างที่พระองค์ตรัส และเชื่อว่าพระสัญญาทั้งสิ้นของพระองค์เป็นจริง คุณจะยืนอยู่ในจุดที่ได้รับพระพรอย่างเต็มล้น

เมื่อลูกศรเพลิงยิงเข้ามา จงยกโล่ของคุณขึ้นโดยการวางใจพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ไม่มีเหตุผลที่เราจะแพ้สงครามได้เลย เพราะ “เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย” (โรม 8:37)

สง่าราศีในอนาคตของผู้เชื่อ

ผมได้รับจดหมายฉบับนี้จากผู้ฟังรายการวิทยุของเราคนหนึ่งในเมืองบอสตัน:

ผมเป็นชายหนุ่มอายุ 23 ปี และผมรับเชื่อพระเยซูเมื่ออายุ 19 ปี ในช่วงเวลานั้นผมเติบโตขึ้นในพระวาระของพระเจ้า ผมล้มลุกคลุกคลานในความเชื่อ และเป็นโรคประสาท เนื่องจากถูกวิญญาณชั่วรบกวน เคยถูกจับในข้อหาดื่มสุราในขณะที่ขับรถ และเคยทำให้เพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งท้อง

ผมมาเริ่มได้สติฝ่ายวิญญาณอีกครั้งหนึ่ง โปรดส่งอาวุธและคำอธิษฐานมาถึงผมด้วย การต่อสู้ได้เริ่มต้นแล้ว สนามเพล่าถูกขุดแล้ว และผมไม่อยากขายหน้าเมื่อผู้บังคับบัญชาผู้ยิ่งใหญ่ของเราเสด็จกลับมา เมื่อบันทึกต่าง ๆ ถูกนำมาเปิดเผย ผมอยากให้บันทึกว่าทหารคนนี้ได้สวมยุทธภัณฑ์ รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของเขา ต่อสู้อย่างกล้าหาญ และเล่นงานศัตรูด้วยอาวุธทุกชนิด และได้ทำลาย

ล้างแผนการของศัตรู ซึ่งเป็นการทำความดีความชอบ
 ตอบแทนผู้บัญชาการที่อดทนและให้อภัยเขา หลังจากที่
 เขาเคยไม่เชื่อฟังครั้งแล้วครั้งเล่า และเคยหลบหนีหน้าที่
 ไปในระหว่างสงคราม

เขาอยู่ในการต่อสู้แล้ว! คุณและผมก็เช่นกัน ในฐานะผู้เชื่อเราจะถูกซาตาน
 ต่อต้าน เกียดกัน จูโจม และขัดขวางจากทุกทิศทุกทาง เราจะอย่างไร? ใน
 เอเฟซัส 6:17 เปาโลกล่าวว่า “จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ”
 นั่นเป็นวิธีเดียวที่จะป้องกันตนเองเมื่อสงครามกำลังร้อนระอุขึ้น

หมวกในสมัยโรมันมีสองแบบ แบบหนึ่งทำมาจากโลหะ อีกแบบหนึ่งทำ
 มาจากหนังและหุ้มด้วยโลหะ หมวกจะช่วยป้องกันศีรษะของทหารจากลูกธนู
 ของข้าศึก แต่หน้าที่หลักของมันก็คือป้องกันการโจมตีด้วยดาบขนาดใหญ่ ดาบ
 ชนิดนี้มีความยาวประมาณ 1 เมตร และมีด้ามยาวที่ต้องใช้สองมือจับ ทหารจะ
 ยกดาบขึ้นเหนือศีรษะของตนเองและฟันลงบนศีรษะของศัตรู หมวกจะป้องกันการ
 การโจมตีเช่นนี้

ในสงครามฝ่ายวิญญาณก็เช่นกัน ผู้เชื่อจำเป็นต้องสวมหมวกเหล็กแห่ง
 ความรอดแล้ว “ความรอด” ที่ว่านี้หมายถึงความรอดแบบไหน? มีความเป็นไปได้
 สามแบบคือ ความรอดในอดีต ความรอดในปัจจุบัน และความรอดในอนาคต

ความรอดในอดีตคือ การเป็นอิสรภาพพ้นจากโทษของความบาป ถ้าคุณ
 ถามผมว่า “คุณเป็นคริสเตียนใช่ไหม?” ผมจะตอบว่า “ใช่ หลายปีก่อน ผมได้
 ยอมรับว่าพระคริสต์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดของผม
 และผมได้มอบถวายชีวิตให้กับพระองค์ ในวินาทีนั้นเอง ความบาปของผมก็ถูก
 ตริंगไว้ที่ไม้กางเขนและโทษแห่งความบาปของผมก็ได้รับการชดใช้ นั่นก็คือผม
 ได้ตายต่อบาปแล้ว” เปาโลกล่าวในลักษณะนี้ว่า “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป
 แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20ก) เมื่อคุณเชื่อใน

พระคริสต์ คุณก็ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้วในฝ่ายวิญญาณ และโทษแห่งความบาปของคุณก็ได้รับการชดใช้แล้ว

ความรอดในปัจจุบัน หมายถึง การเป็นอิสระภาพพ้นจากอำนาจครอบงำของความบาป ความบาปไม่ได้ปกครองเหนือชีวิตของผู้เชื่ออีกต่อไป ในโรม 6:11-14 เปาโลเขียนไว้ว่า

“ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์ เพราะฉะนั้น อย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัวของท่านแด่พระเจ้า เหมือนคนที่เป็นขึ้นมาจากตายแล้ว และจงให้อวัยวะเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า บาปจะไม่ครอบงำพวกท่านต่อไป เพราะว่าท่านไม่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ”

เปาโลกำลังมองความบาปว่าเป็นเหมือนกษัตริย์ที่ครอบครองอยู่เหนือชีวิตของผู้ไม่เชื่อ แต่สำหรับคริสเตียน ความบาปได้ถูกขับไล่ลงจากบัลลังก์แล้ว เพราะว่าการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ได้ทำลายอำนาจของความบาปชั่วฉิบหายหมดอย่างสิ้นเชิงตาม ซาตานไม่ต้องการให้เราเชื่อว่าอำนาจการครอบครองของความบาปได้ถูกทำลายไปแล้ว มันอยากให้เราเชื่อว่ามันยังคงควบคุมเราอยู่ มันต้องการให้ความบาปอยู่เหนือเราโดยการทำให้เราคิดว่าเราไม่อาจต่อต้านมันได้

แต่ความบาปไม่มีสิทธิอะไรในชีวิตของผู้เชื่อ แม้ว่ามันปรารถนาที่จะล่อลวงเราให้กลับไปอยู่ใต้อำนาจของมัน แต่เราสามารถเลือกที่จะไม่ทำบาปได้ (ข้อ 12) เราไม่เคยถูกบังคับให้ทำบาปและก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเหยื่อของความอ่อนแอที่ไม่

สามารถเอาชนะมันได้ด้วย แม้ว่าเรายังต้องต่อสู้กับความบาปในโลกที่ลึกลงในบาปนี้อยู่ แต่มันก็ไม่มีสิทธิที่จะปกครองเหนือเรา สิ่งที่คุณควบคุมบังคับชีวิตของเราในขณะนี้คือพระคุณและความบริสุทธิ์

ความรอดในอนาคต หมายถึง การเป็นอิสรภาพพ้นจาก*การมีอยู่*ของบาป วันนั้นจะมาถึงคือวันที่จะไม่มีบาปอีกต่อไป อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่ควรจะไปเปรียบกับศักดิ์ศรี ซึ่งจะเผยให้แก่เราในอนาคต” (โรม 8:18) วันหนึ่งในอนาคต ร่างกายของเราจะรอดเช่นเดียวกับที่จิตวิญญาณรอด นี่เป็นสูงสุดของความรอด

ความรอดที่เกิดขึ้นแล้ว—นั่นคือการถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม ความรอดที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้—นั่นคือการชำระให้บริสุทธิ์ และความรอดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต—การรับสง่าราศี ความรอดในอดีตเป็นความรอดที่สำเร็จแล้ว ความรอดในปัจจุบันเป็นความจริงที่กำลังเกิดขึ้น และเนื่องจากเป็นคำรับประกันสำหรับอนาคต คุณก็จะปลอดภัยอย่างแน่นอน

หมวดหลักแห่งความรอดหมายถึงความรอดแบบไหน? ไม่ใช่ความรอดในอดีตแน่ เปาโลไม่ได้กำลังพูดว่า “หลังจากคาดเข็มขัดแห่งความจริง สวมเกราะป้องกันอกแห่งความชอบธรรม เอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุขมาสวมเป็นรองเท้า และรับเอาโล่แห่งความเชื่อแล้ว อย่างไรก็ตาม คุณต้องไปรับเอาความรอดด้วย” ไม่ใช่เช่นนั้น ความรอดในอดีตเป็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นแล้ว คุณจะไม่ได้อยู่ในกองทัพเลย หากคุณไม่ได้เป็นผู้เชื่อ ถ้าคุณกำลังต่อสู้กับซาตาน คุณอยู่ฝ่ายพระเจ้าแน่ แต่ถ้าคุณไม่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้า คุณก็อยู่ฝ่ายต่อต้านกับพระองค์ (มัทธิว 12:30)

แล้วหมวดหลักที่ว่านี้หมายถึงอะไร? หมายถึงความรอดในปัจจุบันและในอนาคตของเรา เป็นทั้งความมั่นใจในความรอดที่พระเจ้ากำลังทำขณะนี้ และความรอดอย่างสมบูรณ์ในอนาคต ขอให้สังเกตการอ้างอิงถึงหมวดหลักแห่งความรอดของเปาโลใน 1 เรสะโลนิกา 5:8-9

“แต่เมื่อเราเป็นของเวลากลางวันแล้วก็ให้เรามีสติ จงสวมความเชื่อกับความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้รับความรอดเป็นหมวกเหล็ก เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระพิโรธ แต่สำหรับการรับความรอด โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

กลางคืนคือการปกครองของซาตาน เราเป็นของกลางวัน เราเป็นลูกแห่งความสว่างในอาณาจักรของพระเจ้า ขณะนี้เรากำลังเดินอยู่ในความสว่างและความรอดอันสมบูรณ์ของเราในอนาคตเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับพระพิโรธของพระเจ้าที่มีแต่คนที่ไม่ยอมกลับใจ พระเจ้ากำลังนำเราสู่ความรอดในที่สุดไม่ใช่การทำลาย

แรงจูงใจในการยับยั้ง

การได้รู้ว่าสงครามฝ่ายวิญญาณนั้นมีวันสิ้นสุด ทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะยับยั้งในการต่อสู้ เราจะไม่ต้องสู้กับโลก เนื้อหนัง และวิญญาณชั่วตลอดไป ถ้าความรอดเป็นแค่ความจริงในอดีตเท่านั้น เรายังมีหวังอะไรอีก

การมีชีวิตที่ไร้ความหวังก็เหมือนกับการวิ่งแข่งชนโดยไม่รู้ว่าจะเส้นชัยอยู่ที่ไหน มันคงจะเป็นเรื่องตลกที่ใครบางคนจะพูดว่า “จงวิ่งไปตลอดชีวิตของคุณ และมันจะไม่มีความหมายอะไร แต่คุณจะได้ในสิ่งที่คุณอยากได้” คุณมีแรงจูงใจที่จะทำตามคำขอร้องแบบนี้หรือเปล่า คุณคิดว่าพระเจ้าจะเรียกร้องให้คุณทำในสิ่งที่ไม่ใช่เป้าหมายหรือ ในวิวรณ์ 14:13 ยอห์นกล่าวว่า เมื่อธรรมิกชนตายไปเขาจะได้พักจากการงานทั้งหมดของเขา ถ้าไม่มีคำยืนยันสำหรับความรอดในอนาคต ความรอดในอดีตก็คงจะไม่มีความหมายอะไร นั่นคือประเด็นที่เปาโลชี้ให้เห็นเมื่อท่านกล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัสด้วยความหวังแบบมนุษย์เท่านั้น ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าคนตายไม่ถูกทำให้เป็นขึ้นมา “ก็ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราก็จะตาย” (1 โครินธ์

15:32) ท่านกำลังพูดว่า “คุณคิดว่าผมจะยอมเสี่ยงประกาศข่าวประเสริฐกับคนอธรรมเหล่านี้หรือ ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย ถ้าเป็นเช่นนั้น ผมจะเลิกและกลับบ้านดีกว่า” ความรอดที่ไม่มีอนาคตจะทำให้ทหารไม่มีกำลังในการต่อสู้กับสงครามในปัจจุบัน

แต่เปาโลไม่ยอมแพ้ ท่านกล่าวว่า “เราเผชิญความยากลำบากรอบด้าน แต่ก็ไม่ถูกบดขยี้ เราสับสนแต่ก็ไม่หมดหวัง เราถูกข่มเหงแต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เราถูกตีให้ล้มลง แต่ก็ไม่ถูกทำลาย” (2 โครินธ์ 4:8-9) เปาโลมีชีวิตอยู่ในแต่ละวันด้วยความเสี่ยงตาย ในขณะที่ต้องเผชิญกับคนอธรรมและโลกที่ชั่วร้าย ทำไม? เพราะท่านรู้ว่าวันหนึ่งข้างหน้าท่านจะเป็นขึ้นมาในศักดิ์ศรีร่วมกับพระคริสต์ (ข้อ 14) ท่านได้สวมหมวกเหล็กของท่านไว้อย่างมั่นคงแล้ว

เหตุผลของความยินดี

หมวกเหล็กทำให้เราสามารถยืนหยัดต่อความยากลำบากโดยไม่หลบหนี พวกมันไป ทุกวันนี้คนจำนวนมากมายพยายามที่จะหลีกเลี่ยงความทุกข์ยากมากกว่าที่จะยืนหยัดต่อสู้กับมัน นำเสียดายที่คำสอนยอดนิยมในการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณบางส่วนกลับให้ความสำคัญกับความเข้าใจที่ผิดๆ นี้ การให้เหตุผลของพวกเขาเป็นดังนี้ “เนื่องจากซาตานเป็นต้นเหตุของโรค และพระคริสต์ได้เสด็จมาทำลายงานของซาตาน ดังนั้น จึงเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะทำการรักษาโรค” ความหมายโดยนัยของพวกเขาก็คือว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้ความเจ็บป่วยเพื่อประโยชน์ฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ ศาสตราจารย์ท่านหนึ่งเขียนว่า

พระเจ้าไม่ได้ส่งโรคภัยไข้เจ็บมาเพื่อพัฒนาเราหรือเพื่อช่วยให้เราเติบโต โรคภัยไข้เจ็บไม่ได้มีส่วนในการพัฒนาคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณของคริสเตียน เช่น ความอดกลั้น

ความอดทนนาน การไว้วางใจหรือความเชื่อ พระเจ้าอาจจะ
ใช้มันเพื่อไม่ให้เรากล้าถลึงไปในความบาป...

ความเจ็บป่วยในพันธสัญญาใหม่นั้นถูกมองว่าเป็น
เชิงลบ พระเจ้าไม่ได้ส่งมันมา นอกจากเพื่อลงโทษความบาป
แต่มันก็เกิดขึ้นน้อยมาก...

ความเจ็บป่วยจะต้องได้รับการรักษา มันไม่ใช่เรื่องน่า
ยินดี แต่เราจะต้องอธิษฐานต่อผู้มัน... ไม่มีอะไรบ่งบอกเลย
ว่าความเจ็บป่วยนั้นมีประโยชน์¹

จริงหรือที่ว่าพระเจ้าไม่เคยส่งความเจ็บป่วยและโรคภัยไข้เจ็บมาเพื่อพัฒนา
ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา? พระเจ้าทรงส่งโรคภัยมาเพียงเพื่อลงโทษเราเท่านั้น
หรือ? โรคภัยไข้เจ็บเป็นสิ่งที่ไม่น่ายินดีหรือ? ผู้เชื่อที่เจ็บป่วยหรือเป็นโรค อยู่นอก
พระประสงค์อันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าหรือ? วิบัติแก่ความคิดเช่นนี้!

ในบทความเรื่อง “สุขภาพที่ไม่ดีอาจเป็นการรักษาที่ดีที่สุด” ของ เจ. ไอ.
แพคเกอร์ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างถูกต้องว่า

พระสัญญาเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้น
ในแผ่นดินสวรรค์ ไม่ใช่ในชีวิตนี้ เพราะมันเป็นส่วนหนึ่ง
ของการเป็นขึ้นมาด้วยสง่าราศี ในวันที่พระคริสต์ “จะทรง
เปลี่ยนแปลงร่างกายอันต่ำด้อยของเราให้เหมือนพระกาย
ของพระองค์ที่เต็มด้วยพระรัศมี ตามพลังอำนาจที่ทำให้
พระองค์สามารถให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระองค์”
ร่างกายที่สมบูรณ์เป็นพระพรแห่งความรอดที่ได้จัดเตรียม
ไว้ในอนาคตไม่ใช่ในปัจจุบันนี้ พระสัญญาของพระเจ้าและ
เวลาที่พระองค์จะทรงประทานให้เป็นคนละคำถามกัน²

เปาโลกล่าวถึงพระพรแห่งความรอดในอนาคตไว้ดังนี้ “เราชื่นชมยินดีในความหวังว่าจะได้มีส่วนร่วมในพระสิริของพระเจ้า” (โรม 5:2ข) พระคัมภีร์ข้อนี้พูดถึงการรอดอ้างความมั่นใจหรือความยินดีปรีดา ซึ่งเป็นความชื่นชมยินดีในระดับสูงสุด เราชื่นชมยินดีอย่างมากในเรื่องอะไร? เราชื่นชมยินดีในความหวังของการรับพระสิริ ความหวังนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณค่าของเรา แต่ขึ้นอยู่กับพระสัญญาและฤทธานภาพของพระเจ้า (8:11) เรามองไปในอนาคตข้างหน้าว่า ร่างกายแบบมนุษย์โลกของเราจะสูญหายไป และเราจะได้รับร่างกายที่มีสง่าราศรี การสำแดงพระสิริของพระเจ้าในชีวิตของเรา คือจุดสูงสุดในการทรงไถ่และในความรอดของเรา เราสามารถชื่นชมยินดีได้ เพราะว่าในวันหนึ่งข้างหน้า พระเจ้าจะทรงสะท้อนพระลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์อย่างเต็มที่ผ่านทางชีวิตของเรา แต่เปาโลไม่ได้จบแค่เพียงแค่นั้น ท่านได้เขียนต่อไปว่า “ยิ่งกว่านั้นเราก็อิ่มใจชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้น ทำให้เกิดความทรหดอดทน และความทรหดอดทนทำให้เห็นว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เป็นเช่นนั้นทำให้มีความหวัง” (โรม 5:3-4)

ผู้เชื่อที่ชื่นชมยินดีในอนาคตจะสามารถชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากในปัจจุบันได้ด้วย ทำไม? ก็เพราะว่าความทุกข์ยากจะก่อให้เกิดบุคลิกลักษณะที่จะสามารถชื่นชมยินดีกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ คำว่า “ความทุกข์ยาก” ในภาษากรีกหมายถึง “ความกดดัน” มันเป็นภาพของการค้ำน้ำหนักจากผลมะกอกเทศ หรือจากผลองุ่น ไม่ว่าความทุกข์ยากของเราจะเป็นอะไร มันก็ไม่สามารถแย่งชิงความหวังหรือความชื่นชมยินดีในอนาคตของเราไปได้ จึงไม่แปลกใจที่ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเรียกความหวังเช่นนี้ว่า “สมอของจิตใจ” (6:19)

ในหนังสือเรื่อง “ก้าวต่อไป” ของโจนี อีริคสัน ทาดา เธอเขียนไว้ว่า

ไม่ขาดใจไม่ได้แอบอยู่และทำให้เกิดโรคปวดบวมและมะเร็ง
ในขณะที่พระเจ้าบังเอิญเห็นหนทางที่จะฟังคำอธิษฐาน
ของธรรมิกชนของพระองค์ ขาดใจจะทำอะไรเราได้เท่าที่

พระเจ้าทรงอนุญาตให้มันทำเท่านั้น และพระเจ้าทรงสัญญา กับเราว่าสิ่งที่พระองค์อนุญาตให้เกิดขึ้นกับเรานั้น ก็เพื่อ ประโยชน์ของเราและมันจะไม่ยากเกินกว่าที่เราจะทนได้ (โรม 8:28; 1 โครินธ์ 10:13)....

สรรเสริญพระเจ้า เพราะเมื่อซาตานทำให้เราป่วย หรือทำให้เกิดภัยพิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เราจะสามารถ ตอบมันด้วยถ้อยคำที่โยเซฟได้ตอบพวกพี่ชายของเขาว่า “พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้ เกิดผลดี” (ปฐมกาล 50:20)

บางครั้งฉันคิดว่าฉันจะเป็นอย่างไรในวันนี้ ถ้าฉัน ไม่มีปัญหากับคออย่างที่เป็นนี้ ตอนแรกฉันไม่เข้าใจเลย ว่าทำไมพระเจ้าจึงยอมให้มันเกิดขึ้น แต่ตอนนี้ฉันรู้แล้ว คือ พระองค์ทรงได้รับเกียรติอย่างมากโดยผ่านทางความ พินาศของฉัน ซึ่งได้รับมากกว่าเมื่อครั้งที่ฉันยังสุขภาพดี เสียอีก และเชื่อฉันสิ! คุณไม่รู้หรือว่ามันทำให้ฉันรู้สึก ดีมากขนาดไหน ถ้าพระเจ้าเลือกที่จะรักษาคุณ เมื่อคุณ อธิษฐานนั้นเป็นพระพรที่ยอดเยี่ยม ขอให้ขอบพระคุณ พระองค์สำหรับสิ่งนั้น แต่ถ้าพระองค์เลือกที่จะไม่ทำ ก็ให้ ขอบพระคุณพระองค์เช่นเดียวกัน คุณมั่นใจได้เลยว่า พระองค์ทรงมีเหตุผลของพระองค์³

ทำไมเราจึงสามารถขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเจ็บป่วย โรคภัยไข้เจ็บ และความทุกข์ยากต่าง ๆ ได้? ก็เพราะโรม 5 บอกเราว่า มันคือผลประโยชน์ฝ่าย วิญญาณ (ข้อ 3-4) ประการแรก มันทำให้เกิดความอดทน โดยการประสบกับ ความทุกข์ยาก คุณจะได้เรียนรู้การไว้วางใจพระเจ้าและฤทธิ์อำนาจในการคำจูน คุณของพระองค์ (2 โครินธ์ 12:7-10) ประการที่สอง มันจะพิสูจน์ถึงลักษณะ

ฝ่ายวิญญาณของคุณด้วยการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้คุณเข้มแข็งขึ้น การยืนหยัดในความทุกข์ยากลำบากเป็นเหมือนกับการเผาฝ่ายวิญญาณ มันจะสร้างกล้ามเนื้อฝ่ายวิญญาณและทำให้คุณมีความบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

ประการสุดท้าย ความทุกข์ยากทำให้เกิดความหวัง “และความหวังจะไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (โรม 5:5) ศาสตราจารย์จอห์น เมอเรย์ ได้เขียนไว้ว่า

“ความรักของพระเจ้า” ไม่ใช่เป็นความรักที่เรามีต่อพระเจ้า แต่เป็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา ... ช่างเป็นความหวังที่มั่นคงและเป็นคำรับรองที่สมบูรณ์อะไรเช่นนี้ มันเป็นความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้เชื่อ เป็นความรักที่ไม่มีวันผันแปรหรือเปลี่ยนแปลง นี่เป็นพระสัญญาแห่งความหวัง และความรักที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง⁴

คุณกำลังอดทนต่อความทุกข์ยากในสนามรบแห่งชีวิตนี้หรือไม่? จงชื่นใจเถิด เพราะ “ความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่ควรจะเอาไปเปรียบกับศักดิ์ศรี ซึ่งจะเผยให้แก่เราในอนาคต” (โรม 8:18)

การต่อสู้กับความท้อใจ

ทหารโรมันสวมหมวกเหล็กเพื่อป้องกันตนเองจากดาบใหญ่ ในสงครามฝ่ายวิญญาณนั้นดาบใหญ่ของซาตานมีสองอย่างคือความท้อใจและความสงสัย เมื่อซาตานโจมตีเราด้วยความท้อใจจะเป็นดังนี้ “คุณแน่ใจได้เลยว่าคุณให้มาก แต่คุณจะได้รับกลับคืนมาน้อย คุณได้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานแห่งพระวanges ของพระเจ้าและแยกตัวคุณออกจากโลก แต่มาดูกันสิว่าเกิดอะไรขึ้น คุณเพิ่งจะตกงาน คุณอาจจะได้รับพระพรบ้าง คุณอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน แต่ภรรยาของคุณ

ก็ยังมีอารมณ์ฉุนเฉียวเช่นเดิม การอ่านพระคัมภีร์ไม่เห็นทำให้ภรรยาของคุณเปลี่ยนแปลง พระเจ้ากำลังทำอะไรในชีวิตของคุณ คุณไปคริสตจักรมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ลูกของคุณสิ พวกเขา ก็ยังไม่ให้ความเคารพนับถือคุณอยู่ดี”

บางคนท้อใจ เพราะเขารู้สึกเหนื่อยหน่าย คุณอาจกำลังคิดว่า “ฉันต้องสร้างสาวกคนอื่นหรือ? ฉันจะหยุดอ่านพระคัมภีร์สักสองสามวันไม่ได้หรือ? ฉันไม่อาจสอนชั้นเรียนรวี้อีกอาทิตย์หนึ่งได้ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ไม่ต้องพูดกับเพื่อนบ้านของข้าพระองค์ไม่ได้หรือ? ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบดีว่าข้าพระองค์ได้ต่อสู้กับการทดลองนี้มาเป็นเวลานานแล้ว ข้าพระองค์เหนื่อย”

บางทีคุณอาจจะท้อใจ เพราะคู่สมรสของคุณที่ไม่ใช่ผู้เชื่อ คนที่ดูเหมือนไม่มีท่าทีที่จะเปลี่ยนแปลงเลย บางทีคุณอาจไม่ได้รับคำขอบคุณอย่างที่สมควรจะได้รับจากการทำพันธกิจของคุณ บางทีคุณอาจจะมีปัญหาสุขภาพซึ่งทำให้คุณรู้สึกเหนื่อยหน่ายต่อการต่อสู้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่ “หมวกเหล็ก” จะเข้ามาป้องกัน อย่ามองดูที่สถานการณ์ในปัจจุบัน จงยึดมั่นในความหวังของความรอดนิรันดร์และสง่าราศีที่จะเป็นของคุณ

ในพระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์ ผู้เขียนได้อธิบายถึงความท้อใจของเอลียาห์ ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า เขาเพิ่งมีประสบการณ์กับชัยชนะอันยิ่งใหญ่โดยการฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลไปถึง 450 คน (18:22, 40) แต่แล้วเหตุการณ์ก็กลับตาลปัตรไปอย่างรวดเร็ว:

อาหับจึงบอกเยเซเบลทุกสิ่งทีเอลลียาห์ได้ทำ รวมทั้งเรื่องที่ทำนฆ่าผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นของพระบาอัลด้วยดาบ แล้วเยเซเบลก็ส่งผู้สื่อสารไปบอกเอลียาห์ว่า “ถ้าพรุ่งนี้ เวลานี้ เราไม่ได้ทำชีวิตของเจ้าให้เหมือนอย่างชีวิตของคนเหล่านั้นแล้ว ก็ให้พระทั้งหลายทำอย่างนั้นกับเรา และทำให้หน้าแก่กว่า”

(1 พงศ์กษัตริย์ 19:1-2)

เยเซเบลเป็นผู้นำมัสการพระบาอัล เธอตั้งใจจะฆ่าเอลียาห์ในวันรุ่งขึ้น เพราะว่าเอลียาห์ได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล ถ้าเอลียาห์สามารถจัดการกับผู้เผยพระวจนะ 450 คนได้ คุณคงคิดว่าผู้หญิงเพียงคนเดียวคงไม่อาจทำอะไรเขาได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เขาดัดสันใจทำก็คือวิ่งหนี

เมื่อท่าน [เอลียาห์] ทราบก็ลุกขึ้นหนีเอาชีวิตรอด และมาถึง เบเออร์เซบาเขตยูดาห์ แล้วท่านละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น แต่ตัวท่านเองเดินเข้าถิ่นทุรกันดารไปเป็นระยะทางวันหนึ่ง ท่านมานั่งอยู่ใต้ต้นซากที่มีเพียงต้นเดียว และทูลขอให้ตัวท่านตายเสียทูลว่า “พอกันที ข้าแต่พระยาห์เวห์ บัดนี้ขอเอาชีวิตข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ได้ไปกว่าบรรพบุรุษ” (1 พงศกษัตริย์ 19:3-4)

เอลียาห์อาจกำลังคิดอยู่ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์พึงกระทำการที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระองค์ โดยการกำจัดผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล แต่พระองค์กลับส่งเยเซเบลมาไล่ตามข้าพระองค์ในวันรุ่งขึ้น ขอพวกพ่อณสักหน่อยจะได้ไหม?” ความจริงแล้วเขาอยากจะตาย นี่แหละคือสิ่งที่ผมเรียกว่า ความท้อใจ!

เมื่อซาตานพยายามทำให้คุณอ่อนกำลังด้วยดาบแห่งความท้อใจ จงจำไว้ว่า “ความรอดได้เข้ามาใกล้กว่าสมัยที่เราเริ่มเชื่อนั้น” (โรม 13:11) อย่ายอมแพ้เวลาแห่งการสิ้นสุดสงครามกำลังใกล้เข้ามาแล้ว การตรากตรำของคุณเพื่อพระคริสต์จะไม่ไร้ประโยชน์ (1 โครินธ์ 15:58)

การทดสอบอุปนิสัยที่แท้จริงอย่างหนึ่ง คือการดูว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะหยุดเขาได้ มีหลายคนที่ต้องสู้ในตอนแรก และต่อมาก็หนีไป แต่ก็มีบางคนที่แตกต่างไปจากนี้คือเขาจะยืนหยัดต่อสู้อย่างไม่ย่อท้อครั้งแล้วครั้งเล่า

แล้วคุณล่ะ? คุณเคยรู้สีกว่าคุณสู้ต่อไปไม่ไหวอีกแล้วหรือไม่? คุณเคยไปถึงจุดที่คุณกำลังจะหมดสติไปหรือเปล่า? คุณเคยพูดไหมว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ไม่มีกำลังเหลืออยู่อีกแล้ว”?

คุณสามารถยืนหยัดต่อสู้อย่างตลอดเส้นทางได้ด้วยการสวมหมวกเหล็กแห่งความรอด ขอให้จำความจริงพื้นฐานเหล่านี้เอาไว้:

เราจะเป็นเหมือนอย่างพระคริสต์: “เรารู้ว่าในเวลาที่เราองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราจะเป็นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 ยอห์น 3:2)

เราจะชื่นชมยินดีในสัมพันธภาพกับพระคริสต์อย่างไม่มีจบสิ้น: พระเยซูตรัสว่า “เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนพวกท่านจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:3)

เราจะชื่นชมยินดีกับสุขภาพที่สมบูรณ์: ร่างกายที่เสื่อมสลายได้ของเราจะเป็น “ร่างกายที่เป็นขึ้นมา[ที่]ไม่เสื่อมสลาย สิ่งที่ถูกหว่านลงนั้นไร้เกียรติ สิ่งที่เป็นขึ้นมานั้นมีศักดิ์ศรี สิ่งที่ถูกหว่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งที่เป็นขึ้นมานั้นมีพลัง” (1 โครินธ์ 15:42-43)

เราจะมีความสุขอย่างไม่มีจบสิ้น: “พระเจ้าจะทรงเสด้น้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:4)

ชัยชนะในวันอันยิ่งใหญ่กำลังจะมาถึง ดังนั้น อย่าปล่อยให้ซาตานทำให้คุณท้อใจ อย่าให้มันมาทำลายความหวังซึ่งจะเป็นเหตุให้คุณอดทน สักวันหนึ่ง พระสง่าราศีอันเจิดจ้าของที่สถิตย์ของพระคริสต์จะส่องมาที่คุณ ถ้าคุณกำลังยืนหยัดต่อสู้อยู่ คุณจะสามารถรายงานได้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อาจจะพิกข์และเลือดไหล แต่ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ข้าพระองค์ต่อสู้เสมอ”

การต่อสู้กับความสงสัย

นอกจากความท้อใจแล้ว ซาตานยังมีคมดาบขมอันอีกอันหนึ่ง: ความสงสัย คุณรู้หรือไม่ว่ามันต้องการให้คุณสงสัยความรอดของคุณ? มันเก่งในเรื่องแบบนี้ หลายคนต้องทนทุกข์กับการไม่มั่นใจในชีวิตคริสเตียนบางด้านของเขา เมื่อคุณทำบาป ซาตานจะพูดว่า “คุณไม่ใช่คริสเตียน แล้วทำไมพระเจ้าจึงทรงช่วยคุณให้รอดด้วย? คุณทำไม่ได้หรอก คุณดีไม่พอ คุณไม่สมควรจะได้รับความรอด”

บางคนบอกว่าคุณสามารถสูญเสียความรอดของคุณได้ บางคนก็บอกว่าเราจะมั่นใจในความรอดได้ก็ต่อเมื่อเราพบกับพระเจ้า คำสอนที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์เช่นนี้ทำให้หลายคนต้องดำเนินชีวิตด้วยความไม่มั่นใจ ช่างเป็นการดำรงชีวิตที่น่ากลัวเสียจริง! คำสอนแบบนี้คงจะเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับ 1 ยอห์น 1:4 ที่กล่าวว่า “เราเขียน... เพื่อความชื่นชมยินดี [ของท่าน] จะได้เต็มเปี่ยม” หรือ 1 ยอห์น 5:13: “ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลาย... เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์”

บางคนเชื่อว่าคริสเตียนสูญเสียความรอดทุกครั้งที่เราทำบาป มีชายคนหนึ่งได้โทรเข้ามาแจ้งรายการโทรซึ่งคาดว่าของคริสเตียน ผมได้ยินเขาถามว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคริสเตียนทำบาปและล้มสารภาพบาปก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา?” นักจัดรายการคนนั้นตอบว่า “คุณก็จะตกนรก” คุณจินตนาการออกไหมกับการดำเนินชีวิตด้วยความกลัวแบบนี้?

ทำไมเราต้องต้องการให้เราสงสัยความรอดของเราล่ะหรือ? ก็เพราะว่ามันต้องการให้เราสงสัยในพระสัญญาของพระเจ้า มันต้องการให้เราเชื่อว่าพระเจ้าไม่รักษาคำมั่นสัญญาของพระองค์ มันต้องการให้เราเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้คุ้มครองเราตลอดไป มันต้องการให้เราปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและคิดว่าพระองค์ตรัสสุสา มันรู้ว่าถ้าเราสงสัยความรอดของเรา เราก็จะถอดหมวกเหล็กของเราออกเสีย

โปรดอย่าด่วนเข้าใจผิด ยังมีที่สำหรับการตรวจสอบตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสมอยู่ เปาโลเขียนไว้ว่า “จงพิจารณาตัวเองดูว่าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงพิสูจน์ตัวเอง พวกท่านไม่ตระหนักว่าพระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายหรือ? นอกจากพวกท่านไม่สามารถผ่านการพิสูจน์” (2 โครินธ์ 13:5) ในลักษณะเดียวกัน เปโตรก็เขียนด้วยว่า “เพราะเหตุนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงพยายามมากขึ้นที่จะยืนยันการทรงเรียกและการทรงเลือกพวกท่านนั้น เพราะว่าถ้าพวกท่านทำเช่นนั้น ท่านจะไม่มีวันล้มลง” (2 เปโตร 1:10) เราได้รับคำสั่งให้สำรวจตัวเองทุก ๆ ครั้ง เมื่อเราเข้าร่วมโต๊ะอาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1 โครินธ์ 11:28) แต่จุดประสงค์ของการตรวจสอบตนเองนั้นไม่ใช่เพื่อเปิดเผย

ความสงสัย แต่เพื่อไม่เข้าข่ายความสงสัย แต่เพื่อ “เราจะรู้ว่าเราอยู่ฝ่ายสัจจะ และใจเราจะหมดกังวลเฉพาะพระพักตร์พระองค์” (1 ยอห์น 3:19) หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ “จงสมหมดทุกสิ่ง”

ตามที่เราได้ดูกันมาแล้ว ความรอดของเราเป็นความรอดที่มีสามความนัย คือ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้ว่าพระองค์ผู้ทรงเริ่มต้นการดีไว้ในพวกท่าน จะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์ [นัยอนาคต]” (ฟิลิปปี 1:6) พระเยซูคริสต์ได้ตรัสไว้ในยอห์น 6:37 ว่า “สารพัดที่พระบิดาประทานแก่เราจะมาหาเรา และคนที่มาหาเรา เราจะไม่ขับไล่เลย” พระสัญญาเพียงเท่านั้นก็เพียงพอแล้วที่จะปกป้องเราจากความท้อใจและความสงสัยที่ศัตรูซัดสาดเข้ามาหาเรา

เราที่รู้จักพระเยซูคริสต์คือ ของประทานจากพระบิดาแก่พระบุตร—แสดงถึงลักษณะความรักของพระบิดา พระบุตรจะปกป้องบรรดาผู้ที่พระบิดาประทานให้พระองค์ ไม่มีอะไรจะมาทำให้พระเยซูทรงละทิ้งเขาได้เลย เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า

“เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรา มา และพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรานั้นก็คือ ให้เรารักษาทุกสิ่งทีพระองค์ทรงมอบไว้กับเรา ไม่ให้หายไปสักสิ่งเดียว แต่ทำให้เป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย” (ยอห์น 6:38-39)

การทรงเรียกของพระองค์จะถูกเพิกถอนไม่ได้ มรดกของพระองค์ไม่มีวันที่จะเสื่อมสลาย รากฐานของพระองค์ไม่มีวันที่จะสั่นคลอน และตราประทับของพระองค์ไม่มีวันที่จะถูกทำลาย ดังนั้น ผู้เชื่อจึงไม่จำเป็นต้องกลัวการโจมตีของซาตาน สง่าราศีของเราในอนาคตได้รับค้ำยันยันจากพระเจ้าแล้ว

ในโยฮัน 10:27-29 พระคริสต์ได้ให้ภาพเกี่ยวกับความมั่นคงนิรันดร์ของผู้เชื่อว่า

แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรา รู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะทั้งหลาย แกะเหล่านั้นจะไม่มีวันพินาศและจะไม่มีใครแย่งชิงแกะนั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราทรงเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีใครสามารถชิงไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ อธิบายถึงองค์ประกอบเจ็ดประการที่ผูกพันเราไว้อย่างนิรันดร์กับพระคริสต์ องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่

ประการแรก คือลักษณะของผู้เลี้ยงแกะ เนื่องจากเราเป็นของพระองค์ จึงเป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะปกป้องและดูแลเรา ถ้าพระองค์ปล่อยให้เรารู้สึกแย่งชิงไป พระลักษณะแห่งความเป็นพระเจ้าและความสามารถของพระองค์ ก็เป็นที่น่าสงสัย

ประการที่สอง คือลักษณะของแกะ ในข้อ 27 พระเยซูตรัสว่าแกะของพระองค์จะตามพระองค์อย่างไม่มีเงื่อนไข แกะของพระองค์จะไม่ฟังเสียงคนแปลกหน้า มันจะฟังพระองค์เท่านั้น แม้ว่าจะมีความตื้อดิ่งบ้างและทำบาบบ้าง แต่พวกเขารู้ว่าพวกเขาจะตามใคร

ประการที่สาม คือคำจำกัดความของชีวิตนิรันดร์ ในข้อ 28 พระเยซูตรัสว่า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะทั้งหลาย” ชีวิตนิรันดร์ยาวนานขนาดไหน? ตลอดไป ถ้าบอกว่าชีวิตนิรันดร์มีวันจบสิ้นก็จะขัดแย้งกับคำว่านิรันดร์ เรามั่นใจในความรอดของเราได้เพราะคำจำกัดความของคำนี้

ประการที่สี่ คือชีวิตนิรันดร์เป็นของประทาน (ของขวัญ) เราไม่ได้ทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์ และเราก็ไม่สามารถทำอะไรเพื่อจะรักษาชีวิตนิรันดร์ไว้ มันเป็นของประทาน

ประการที่ห้า คือความไว้วางใจได้ของพระคริสต์ ในข้อ 28 พูดต่อไปว่า “แะนั้นจะไม่พินาศเลย” ถ้าผู้เชื่อต้องพินาศก็แสดงว่าพระเยซูพินาศ แต่พระเจ้าจะตรัสพินาศไม่ได้เลย (ทิตัส 1:2) ทุกสิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นเป็นจริง เชื่อถือได้

ประการที่หก คือฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ พระคริสต์ตรัสว่า “และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้” ลีออน มอริส กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

มันเป็นสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดสิ่งหนึ่งในความเชื่อของคริสเตียน
ที่ว่า ชีวิตนิรันดร์ของเรานั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรยึดพระคริสต์
อย่างหละหลวมของเรา แต่ขึ้นอยู่กับกรที่พระคริสต์ทรง
ฉวยเราไว้อย่างมั่นคง⁵

ประการสุดท้าย คือฤทธิ์อำนาจของพระบิดา พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาของเราผู้ประทานแะนั้นให้แก่เราทรงเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีใครสามารถชิงไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้” (ข้อ 29) ขอให้สังเกตในข้อ 28 พระเยซูตรัสว่า “มือของเรา” และในข้อ 29 “พระหัตถ์ของพระบิดา” นี่เป็นการปกป้องสองชั้นเลยทีเดียว

พระเยซูคริสต์กำลังตรัสว่าอย่างไร? พระองค์กำลังตรัสว่าไม่มีอะไรและไม่มีใครจะสามารถเพิกถอนความรอดของพระเจ้าได้ และไม่มีใครจะสามารถแย่งชิงคุณไปจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้ เปาโลได้กล่าวในลักษณะเดียวกันนี้ว่า

เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดา
ทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่ง
ซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือ
ซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถ
ทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ (โรม 8:38-39)

ถ้าคุณเป็นผู้เชื่ออย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้ซาตานมาก่อความยุ่งยากให้คุณด้วยความสงสัย ความรอดของคุณซึ่งรวมถึงสง่าราศีในอนาคตด้วยนั้นเป็นสิ่งสำคัญมันคงตลอดนิรันดร์ในพระคริสต์ จงสวมความรอดนี้เป็นหมวกของคุณ

ยืนหยัดท่ามกลางความชั่วร้าย

บางครั้งการต่อสู้ดุเดือดและรุนแรงมาก นี่เป็นแรงจูงใจของยูดาเมื่อท่านเขียนจดหมายของท่านซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อ ผู้ละทิ้งความเชื่อไม่ใช่ผู้เชื่อที่ละทิ้งความเชื่อไป แต่เป็นผู้เชื่อปลอมที่ขาดความเชื่อจึงทำให้เขาหันหลังกลับไป ยูดาให้ลักษณะผู้สอนเท็จเหล่านี้ว่าเป็นนักเพ้อฝัน (ข้อ 8) เป็นผู้เผยพระวจนะที่ปล่อยตัว (ข้อ 11) เป็นเมฆที่ไม่มีน้ำ; เป็นต้นไม้ที่ไร้ผล; ตายมาสองหนแล้ว; ถูกถอนออกทั้งราก (ข้อ 12) เป็นคลื่นรุนแรงในทะเล และเป็นดวงดาวที่พลัดออกไปนอกวงโคจร ความมืดมิดถูกสงวนไว้สำหรับพวกเขาตลอดกาล (ข้อ 13) ในข้อ 16 ยูดากล่าวว่าผู้ละทิ้งความเชื่อเป็นพวกขี้บ่น ชอบจับผิด ดำเนินชีวิตตามตัณหาชั่วของตนเอง คุยโวโอ้อวด และยกยอผู้อื่นเพื่อหวังประโยชน์ของตน

การปกป้องของพระเจ้า

ในท่ามกลางการละทิ้งความเชื่อและความชั่วร้าย ยังมีกลุ่มผู้เชื่อที่แท้จริง พวกเขาไม่เพียงแต่เห็นคำสอนผิด ๆ และความเสื่อมทรามที่กำลังสืบคลานเข้ามาในคริสตจักรเท่านั้น แต่พวกเขายังเห็นค่านิยมของสังคมที่กำลังเสื่อมลงอีกด้วย แม้ทีเดียว พวกเขาวิตกกังวลกับการถูกกวาดล้างโดยความชั่วร้ายเหล่านั้น แต่ยูดาเขียนว่า ไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องกลัวเพราะผู้เชื่อที่แท้จริงเป็น “ที่รักของพระเจ้าพระบิดา และได้รับการคุ้มครองรักษาไว้เพื่อพระเยซูคริสต์” (ข้อ 1)

คำภาษกรีกที่ใช้เพื่อเน้นความหมายของการปกป้องเป็นคำที่ใช้กับการดูแลทะนุถนอมสิ่งที่มีค่า ยูดากำลังพูดถึงอะไร? ว่าพระเยซูคริสต์ทรงปกป้องเราจากความชั่วร้ายทั้งปวง

เห็นได้ชัดว่าพวกที่อยู่ในการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ไม่เชื่อเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น พวกเขายังอ้างว่าวิญญาณชั่วสามารถเข้าถึงคริสเตียนที่แท้จริงได้ เพราะการเข้าไปยุ่งเกี่ยวของบรรพบุรุษ การเข้าไปยุ่งเกี่ยวของตัวเอง หรือการถ่ายโอน ศาสตราจารย์คนหนึ่งอธิบายคำเหล่านี้ไว้ว่า

เมื่อพูดถึง การเข้าไปยุ่งเกี่ยวของบรรพบุรุษ เราหมายถึง บรรพบุรุษของคนที่ถูกผีเข้า หรือไปยุ่งเกี่ยวกับผี นี่เป็นสาเหตุที่เราจะพบได้โดยทั่วไปเมื่อคนถูกวิญญาณชั่วรบกวนหรือถูกผีเข้า⁶

เขายังกล่าวนั้นตามคำสั่งของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอลในอพยพ 20:4-5 ที่ว่า

“ห้ามทำรูปเคารพสำหรับตน เป็นรูปสิ่งใดซึ่งมีอยู่ในฟ้า เบื้องบน หรือบนแผ่นดินเบื้องล่าง หรือในน้ำใต้แผ่นดิน ห้ามกราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือ ยะห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าที่หวงแหน ให้โทษของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเราจนถึงสามชั่ว สี่ชั่วอายุคน

เขากล่าวต่อไปว่า

ทั้งผู้ที่นมัสการรูปเคารพ และลูกหลานของเขาสามสี่ชั่วอายุคนจะถูกพิพากษาในเรื่องนี้อย่างรุนแรง และการพิพากษานี้อาจจะรวมถึงการถูกผีเข้าสิงด้วย ถ้าเราสำรวจจากประวัติศาสตร์หรือตามคลินิกให้คำปรึกษา เราจะพบว่ามันเป็นเรื่องจริง⁷

เขายังได้อธิบายความหมายของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวของตัวเองและการถ่ายโอนอิคว่า

การเข้าไปยุ่งเกี่ยวของตัวเอง หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากบุคคลนั้น ๆ ไปลองหรือไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิญญาณชั่ว การปฏิบัติที่ต้องห้ามเช่นนี้เป็นการเชื่อเชิญให้ผีเข้ามา มีอิทธิพลหรือรุกราน....

การถ่ายโอน หมายถึง บุคคลหนึ่งตกอยู่ใต้อำนาจของวิญญาณชั่ว โดยได้รับอิทธิพลมาจากอีกคนหนึ่งที่ถูกผีเข้าสิงอยู่แล้ว การยอมจำนนต่ออำนาจของคนนั้นเท่ากับเป็นการยอมจำนนต่ออำนาจของวิญญาณชั่ว⁸

แล้วคำกล่าวอ้างของเขาจะว่าอย่างไร? ผู้เชื่อสามารถสืบทอดวิญญาณชั่วจากบรรพบุรุษของเขาได้อย่างนั้นหรือ? การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิญญาณชั่วในอดีตจะทำให้ผู้เชื่อเปิดช่องทางให้มารร้ายรุกรานเข้ามาหรือ? วิญญาณชั่วสามารถถูกส่งต่อมายังผู้เชื่อได้หรือ? เป็นไปไม่ได้!

ดังที่เราได้กล่าวมาแล้ว วิญญาณชั่วอาจทำให้ผู้เชื่อแท้เกิดความทุกข์ยากภายนอกได้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับทรงอนุญาตของพระเจ้าเพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม มันจะไม่สามารถเข้าสิงผู้เชื่อแท้ได้:

วิญญาณชั่วไม่สามารถเข้าสิงคริสเตียนได้ ความคิดเช่นนี้ขัดแย้งกับทุกสิ่งที่พันธสัญญาใหม่สอนเกี่ยวกับธรรมชาติของการบังเกิดใหม่และฐานะความเป็นบุตรของพระเจ้า มาร์ติน ลูเธอร์ กล่าวว่า “เป็นไปไม่ได้ที่พระเยซูและมารร้ายจะอยู่ได้หลังคาเรือนเดียวกัน ฝ่ายหนึ่งจะต้องยอมจำนนต่ออีกฝ่ายหนึ่ง นั่นคือมารร้ายยอมจำนนต่อพระคริสต์”⁹

ยิ่งกว่านั้น อพยพ 20:5 ไม่ได้สอนว่าลูกหลานสามสี่ชั่วอายุจะรับสืบทอดความบาปจากบรรพบุรุษของเขา แต่ตรงกันข้าม พันธสัญญาเดิมกลับเน้นหลักการของความรับผิดชอบส่วนบุคคล:

“อย่าให้บิดารับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายด้วยบาปของตนเอง (เฉลยธรรมบัญญัติ 24:16)

“แต่พวกเจ้ายังก้าวว่า ‘ทำไมบุตรจึงไม่รับโทษความชั่วของบิดาของตน?’ เมื่อบุตรได้ทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว ทั้งได้รักษากฎเกณฑ์ทั้งหมดของเราและได้ทำตาม เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย บุตรไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบุตร คนชอบธรรมจะรับผลความชอบธรรมของตน และคนอธรรมจะรับผลการอธรรมของตน (เอเสเคียล 18:19-20)

เมื่อพระเจ้าทรงพบความชั่วในสามสี่ชั่วอายุคนถัดมา นั่นเป็นเพราะว่าเขาเลือกที่จะทำบาปเอง ไม่ใช่เป็นเพราะว่าบรรพบุรุษของเขาได้ทำบาป

ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าผู้เชื่อแท้ได้รับวิญญาณชั่วจากบรรพบุรุษของเขา ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ที่บอกว่าผู้เชื่อจะได้รับความเดือดร้อนจากวิญญาณชั่ว เพราะว่าเมื่อก่อนเขาเคยไปยุ่งเกี่ยวกับมัน ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ที่บอกว่าวิญญาณชั่วจะย้ายจากคนอื่นแล้วมาเข้าสิงอยู่ในผู้เชื่อ ไม่มีที่ไหนในพันธสัญญาใหม่ที่สั่งให้คริสตจักรใช้พระนามของพระคริสต์เพื่อปลดปล่อยผู้เชื่อจากวิญญาณชั่ว เหตุเพราะการไปยุ่งเกี่ยวของบรรพบุรุษ การไปยุ่งเกี่ยวของตนเอง การถ่ายโอน หรือด้วยเหตุผลใดก็ตาม และก็ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์

ที่บอกให้ผู้เชื่อแสวงหาการปลดปล่อยที่วุ่นๆ ทำไม? ก็เพราะพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทั้งการปลดปล่อยและการปกป้องไว้แล้วในความรอดที่พระองค์ประทานให้

อัครทูตเปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงซื้อสัตย์ จะทรงเสริมกำลังของท่าน และทรงป้องกันท่านไว้ให้พ้นจากมารร้าย” (2 เธสะโลนิกา 3:3) ใน 2 ทิโมธี 1:12 ท่านได้ย้ำถึงความจริงเดียวกันนี้ว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าเชื่อ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า พระองค์ทรงสามารถรักษาสิ่งที่พระองค์ทรงมอบไว้กับข้าพเจ้า จนถึง [วันนั้น] ได้” เปาโลสนับสนุนเรื่องนี้โดยเน้นความสัมพันธ์อันใกล้ชิดที่เขามีกับพระเจ้า เขารู้จักผู้ที่เขาวางใจเป็นส่วนตัว ท่านได้มอบวางใจอะไรไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า? ชีวิตทั้งสิ้นของท่าน ทุกสิ่งทุกอย่าง! ท่านรู้ว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องชีวิตของท่านไว้จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อประทานบำเหน็จแก่คริสตจักรของพระองค์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อแท้ พระเจ้าจะทรงปกป้องคุณด้วยเช่นกัน

การรับประกันของพระเจ้า

ภาษากรีกของคำว่า “คุ้มครองรักษา” ในยูดาข้อที่ 1 ไม่เพียงแต่หมายถึงยามรักษาการณ์เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการรับประกันด้วย เมื่อคุณได้รับความรอดแล้ว พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้คุณเป็นเครื่องรับประกันว่าวันหนึ่งคุณจะได้รับสง่าราศี เปาโลพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเอเฟซัส 1:13-14 ว่า

เมื่อพวกท่านได้ยินสัจวาทีคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และวางใจในพระองค์แล้ว พวกท่านก็ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ทรงสัญญาไว้ พระวิญญาณนั้นเป็นมัดจำในการรับมรดกของเรา จนกว่าคนของพระเจ้าจะได้รับการไถ่ เพื่อเป็นการยกย่องพระเกียรติของพระองค์ (เอเฟซัส 1:13-14)

ภาษากรีกของคำว่า “มัดจำ” (*arrabōn*) หมายถึง “เงินดาวน์” เรารู้ว่าพระเจ้าจะไม่ผิดสัญญาพระสัญญาต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงให้แก่เรา เพราะพระองค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราเป็นเงินดาวน์มัดจำแล้ว พระเจ้าทรงจัดเตรียมการรับประกันให้แก่เรา เพราะพระองค์รู้ว่าเราต้องการความมั่นใจในความรอดของเรา เรายังไม่ได้รับการไถ่อย่างสมบูรณ์แบบ เราได้รับการไถ่ฝ่ายวิญญาณแล้ว แต่เรารอคอยการทรงไถ่ทางกายของเรา (โรม 8:23) เรายังไม่ได้รับมรดกของเราอย่างเต็มที่ เพราะเรายังไม่ได้ไปสวรรค์ แต่เรารู้ว่ามันจะเกิดขึ้นในวันหนึ่งข้างหน้า เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงสถิตอยู่ในเรา ทรงเป็นคำรับประกันในเรื่องนี้

คำว่า “มัดจำ” (*arrabōn*) ในภาษากรีกยังถูกนำมาใช้กับแหวนหมั้น พระคัมภีร์กล่าวว่าวันหนึ่งจะมีงานเลี้ยงสมรสซึ่งพระเยซูทรงเป็นเจ้าบ่าวและคริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระองค์ (วิวรณ์ 19:7-10) พระองค์ทรงประทานแหวนหมั้นกับคริสตจักร—เครื่องหมายของการผูกมัด พระวิญญาณบริสุทธิ์คือแหวนหมั้น พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของข้อผูกมัดของพระเจ้าและแสดงถึงการลงทุนของพระเจ้าในชีวิตของเรา ดังนั้น สง่าราศีในอนาคตของเราจึงได้รับการรับประกันโดยพระเจ้าพระองค์เอง

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

เพราะพวกเขาอยู่ท่ามกลางการละทิ้งความเชื่อและความชั่วร้าย จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้เชื่อที่ยูดาเขียนจดหมายถึงนั้นคงจะคิดว่า “ฉันกำลังอยู่ในอันตรายที่จะถูกครอบงำโดยความชั่วร้ายเช่นนั้นใช่ไหม? ฉันจะรอดท่ามกลางการละทิ้งความเชื่อไหม? ฉันจะยังคงอยู่ในการอวยพระพรของพระเจ้าได้หรือไม่? ฉันสามารถหลีกเลี่ยงการเข้าไปเจ็บบนได้ไหม?”

ยูดาตอบสนองอย่างไร? ท่านได้เตือนพวกเขาหรือไม่ว่าวิญญาณชั่วสามารถถูกส่งทอดหรือถ่ายทอดโอนมาได้? ท่านได้บอกพวกเขาให้หลีกเลี่ยงอันตรายโดยการ

ขับไล่ซาตานหรือโดยการผูกมัดวิญญาณชั่วแห่งการละทิ้งความเชื่อและวิญญาณแห่งความชั่วร้ายหรือเปล่า? ไม่ใช่เลย ตรงข้ามกับทุกสิ่งที่กล่าวมานี้ ท่านได้ยืนยันกับพวกเขาด้วยคำอวยพรที่ยิ่งใหญ่ว่า

แต่ [พระคริสต์] ผู้ทรงสามารถปกป้องพวกท่านไม่ให้สะดุดล้ม และทรงตั้งพวกท่านอยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์ โดยปราศจากตำหนิและมีความร่าเริงยินดี ขอพระเกียรติ ความยิ่งใหญ่ อำนาจ และสิทธิอำนาจ จะมีแด่พระเจ้าองค์เดียว ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งในอดีตกาล ปัจจุบันกาล และในกาลต่อไป เป็นนิรันดร์ อาเมน (ยูดา 1:24-25)

ไม่ว่าศัตรูจากขุมนรกจะต่อต้านเราอย่างไร เราจะมั่นคงปลอดภัยในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ขอให้สังเกตว่ายูดาเน้นความสนใจของผู้เชื่อไปที่พระเจ้า และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ไม่ใช่ซาตานและวิญญาณชั่ว ทำไมล่ะ? ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะปกป้องเราไว้ไม่ให้ล้มลง และชำระเราให้บริสุทธิ์อย่างพระคริสต์จำเพาะพระพักตร์ของพระองค์ ความมั่นใจที่ว่าพระองค์จะทรงรักษาคำมั่นสัญญาคือหมวกเหล็กที่มีประสิทธิภาพที่เราสามารถสวมใส่เข้าไปในสงครามฝ่ายวิญญาณ

ดาบของพระวิญญาน

วีร่า คาเดวา ผู้เชื่อชาวมอสโคว์ได้เขียนบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของเธอในช่วงเหตุการณ์รัฐประหารในสมัยที่มิกคาเอล กอบาซอฟ เป็นประธานาธิบดีของรัสเซียว่า

เวลา 8.00 น. ในตอนเช้า เราได้ข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อคืน ความคิดแรกของฉันคือ “พระองค์เจ้าข้า! เราจะทำอะไรเพื่อพระองค์ได้บ้าง!” ความปรารถนาที่จะประกาศเรื่องของพระคริสต์กับประชาชนผุดขึ้นมา และมีเสียงอธิษฐานเกิดขึ้นในใจของฉันว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสอนให้ข้าพระองค์ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์”

ในระหว่างวันนั้น ฉันเห็นรถถังและรถหุ้มเกราะบนถนนในกรุงมอสโคว์ บ้านเมืองลุกเป็นไฟและไม่มีความสะดวก ผุ่ชนได้พากันเดินมุ่งหน้าไปยังอาคารที่ทำการของรัฐสภารัสเซีย

ในช่วงนมัสการตอนเย็น คริสตจักรมีการเฉลิมฉลองระลึกถึงวันที่พระเยซูทรงจำแลงพระกายบนภูเขา ฉันทิ้งอยู่ในคริสตจักรและรู้สึกไม่สบายใจ เพราะนี่อาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายของฉัน ฉันจึงตัดสินใจหีบเอาพระกิตติคุณ นิตยสาร และโบรชัวร์ ... และไปพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์...

ที่จัตุรัสมาเนซานยาเต็มไปด้วยผู้คนทั้งผู้มาเยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ และเด็กๆ ในจัตุรัสมียถึง รถหุ้มเกราะและวงล้อมทหารที่มีอาวุธปืนครบมือ ฉันมีความคิดที่จะเอาพระกิตติคุณในมือและมุ่งไปยังรถถังโดยผ่านวงล้อมของทหารไป ไม่มีใครสนใจฉัน ฉันให้พระกิตติคุณเหล่านั้นกับพวกทหาร บรรดาทหารผู้บังคับบัญชาทั้งระดับทั่วไปและระดับสูงซึ่งอยู่รอบ ๆ จัตุรัสนั้นได้กระโดดออกจากรถถังและมุ่งตรงมาที่ฉัน ฉันเห็นเพียงแค่หน้าและมือของพวกเขาเท่านั้นแม้พวกเขาจะยืนอยู่ตรงหน้าของฉัน ทหารคนหนึ่งพูดว่า “ส่งหนังสือเกี่ยวกับพระเจ้ามาให้ฉันด้วย”

บนถนนเวิร์สกี รถหุ้มเกราะหลายคันได้หยุดที่นั่น เราออกจากรถและแจกพระกิตติคุณให้กับพวกทหารพร้อมกับกล่าวคำว่า “คุณจะไม่ถูกฆ่า” ครั้งแล้วครั้งเล่า ปฏิบัติการของถ้อยคำเหล่านี้เหมือนกับการโดนไฟช็อต เหล่าทหารยกไหล่เมื่อเขาได้ยินพระวาทะของพระเจ้า ทหารคนหนึ่งถึงกับน้ำตาคลอ...

เราไปถึงที่ตึกของรัฐบาลรัสเซียตอนเที่ยง... ที่นั่นมีทหารรักษาการณ์อยู่เป็นวันที่สาม มีฝนตกลงมาอย่างหนัก เราเดินลุยน้ำและโคลนเพื่อแจกพระกิตติคุณให้กับทหารฝ่ายประธานาธิบดีเยลซิลซึ่งรายล้อมรถถังอยู่...

ฉันได้เดินผ่านจัตุรัสซึ่งทุกวันนี้เรียกว่า “จัตุรัสแห่งเสรีภาพของรัสเซีย” ไปยังสิ่งกีดขวางบนถนนคาลินิน เดินบนทางเท้าที่ถูกขุดขึ้นมา เศษซากปรักหักพังของคอนกรีตถูกนำมากองรวมกันไว้เป็นกองสูง บรรดาสิ่งกีดขวางนั้นมาจากรถไฟและรถบรรทุกที่ถูกนำมาวางขวางถนนไว้... ประชาชนเข้าไปหลบฝนในรถไฟฟ้ายางข้างหลังรถไฟฟ้ายางคือฝูงคนที่ยืนเรียงแถวซึ่งกำลังตบมืออยู่ข้างหลังพวกเขาก็คือรถถังและรถหุ้มเกราะซึ่งขวางถนนอยู่

ไม่มีใครสามารถฝ่าสิ่งกีดขวางไปได้ไม่ว่าจะทางด้านไหน ฉันขออนุญาตที่จะผ่านสิ่งกีดขวางเข้าไปและแจกพระกิตติคุณให้กับพวกทหาร ในมือของฉันมีพระกิตติคุณที่หน้าปกเป็นรูปไม้กางเขน ประชาชนหยุดตบมือและฉันก็เบียดเข้าไประหว่างรถถัง

ทหารคนหนึ่งวิ่งตรงมาหาฉัน ฉันพูดว่า “พี่ชาย รับพระกิตติคุณไปซิ!” เขามองฉันด้วยตาที่เบิกกว้าง “จริงหรือ?” เขาคว้าพระกิตติคุณด้วยมือที่สั่นพรกแล้วยัดมันใส่ไว้ในเสื้อกันหนาวของเขา หลังจากหยุดคิดชั่วขณะหนึ่งเขาพูดกับฉันว่า “ขอเพิ่มอีกสามใบได้ไหม? ผมจะเอาไปให้เพื่อน!” ด้วยการแจกจ่ายพระกิตติคุณฉันสามารถข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่งของสิ่งกีดขวางได้ ฉันไม่รู้สึกลัว มันเหมือนกับว่าเท้าของฉันไม่ได้สัมผัสพื้น มันเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่เพราะว่าฉันได้นำพระวาทะของพระเจ้าซึ่งเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด... โดยการมีพระกิตติคุณฉันจึงสามารถผ่านเครื่องกีดขวางต่างๆ ไปได้ ไม่มีอะไรที่มาขวางกั้นพระวาทะของพระเจ้าได้¹

ไม่มีอะไรจะมาขัดขวางพระวณะของพระเจ้าได้ เพราะว่าพระวณะเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เป็นอาวุธฝ่ายวิญญาณอันทรงประสิทธิภาพ ในเอเฟซัส 6:17 เปาโลเรียกพระวณะของพระเจ้าว่า “ดาบของพระวิญญาณ” คำภาษากรีกที่ท่านใช้นั้นหมายถึงดาบสั้นชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีความยาวประมาณ 6-18 นิ้ว ทหารจะเหน็บดาบนี้ซึ่งอยู่ในฝักไว้ข้างลำตัว และใช้มันเมื่อต้องต่อสู้แบบประชิดตัว

ดังนั้น ดาบของพระวิญญาณจึงไม่ใช่ดาบยาวที่คุณจะใช้ฟันฟันไปรอบ ๆ โดยหวังว่ามันจะก่อให้เกิดความเสียหายบ้าง มันเป็นดาบที่แหลมคม ดาบนี้ใช้โจมตีที่จุดอ่อน ไม่เช่นนั้นมันจะไม่เกิดผล

คุณลักษณะของดาบนี้

ในข้อ 17 เปาโลได้ให้คำจำกัดความของดาบของพระวิญญาณว่าเป็น “พระวณะของพระเจ้า” นั้นหมายความว่า เรามีดาบของพระเจ้าซึ่งมีคุณลักษณะที่แน่นอน คุณลักษณะเหล่านี้มีอะไรบ้าง?

ประการแรก พระวณะของพระเจ้าไม่มีข้อผิดพลาด พระคัมภีร์ทั้งเล่มไม่มีความผิดพลาด พระคัมภีร์ไม่มีข้อบกพร่อง ไม่มีข้อเสีย และไม่มีข้อตำหนิ เพราะว่าเขียนขึ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงมีพระลักษณะที่ไม่มีผิดพลาด สดุดี 19:7 TNCV กล่าวว่า “บทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าสมบูรณ์ไร้ที่ติ”

ประการที่สอง พระคัมภีร์ไม่ผิดพลาด พระคัมภีร์ไม่มีผิดพลาดในเรื่องข้อเท็จจริง ในเรื่องประวัติศาสตร์ ในเรื่องวิทยาศาสตร์ และในเรื่องฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์ถูกต้องสมบูรณ์ในขีดทุกขีดและจุดเล็กๆ ทุกจุด สุภาษิต 30:5 กล่าวว่า “พระคำรัสทุกคำของพระเจ้าพิสูจน์แล้วว่าจริง” นั้นหมายความว่า พระวณะทุกถ้อยคำบริสุทธิ์และจริง พระคัมภีร์เป็นเพียงหนังสือเล่มเดียวที่ไม่เคยมีข้อผิดพลาด ทุกสิ่งที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์เป็นความจริงทั้งสิ้น

พระคัมภีร์บอกเราถึงความจริงที่สมบูรณ์เกี่ยวกับชีวิตและความตาย เวลาและนิรันดร์กาล สวรรค์และนรก ความถูกและความผิด ผู้ชายและผู้หญิง

คนแก่และคนหนุ่ม พระคัมภีร์ยังให้ความจริงแก่เราเกี่ยวกับเด็ก สักคม และความสัมพันธ์ทุกรูปแบบระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ มนุษย์ต่อมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติ พระคัมภีร์เป็นความจริงทุกอย่างที่จำเป็นต้องมี

คุณลักษณะประการที่สาม คือ ความสมบูรณ์ของพระวจนะคำ ไม่มีอะไรจำเป็นต้องเพิ่มเติมหรือตัดออก ทุกวันนี้มีบางคนอ้างว่าได้รับการเปิดเผยเพิ่มเติม แต่โดยการเพิ่มเติมอะไรไปในพระคัมภีร์ พวกเขากำลังบอกเป็นนัยว่าพระคัมภีร์นั้นไม่สมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม สุภาษิต 30:6 พูดกับพวกเขาว่า “อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวจนะของพระองค์ เกรงว่าจะทรงตำหนิเจ้าและทรงตัดสินว่าเจ้าพดุมสา”

ประการที่สี่ พระวจนะของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจ พระเจ้าในฐานะผู้เขียนพระคัมภีร์ทรงเป็นผู้มีสิทธิอำนาจสูงสุด อิสยาห์พูดว่า “ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงฟัง แผ่นดินโลกเอ๋ย จงเงี่ยหูฟัง] เพราะพระยาห์เวห์ตรัส” (อิสยาห์ 1:2) เมื่อพระเจ้าตรัส เราควรฟัง เพราะพระวจนะของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจ เราจึงต้องเชื่อฟัง พระเยซูตรัสว่า “ถ้าพวกท่านประพฤติตามที่เราสั่ง ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา” (ยอห์น 15:14) การเชื่อฟังคือสัญลักษณ์ของสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ ในกาลาเทีย 3:10 เปาโลกล่าวว่า “ทุกคนที่ไม่ได้ประพฤติตามข้อความทุกข้อที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง”

ประการที่ห้า พระวจนะของพระเจ้านั้นเพียงพอ ใน 2 ทิโมธี 3:16-17 เปาโลกล่าวว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง” พระวจนะของพระเจ้าสั่งสอนผู้เชื่อว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตำหนิผู้เชื่อเมื่อพวกเขาทำผิด และแสดงให้ผู้เชื่อเห็นถึงวิธีการเดินในทางที่ถูกต้อง พระคัมภีร์เตรียมผู้เชื่อให้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง พระคัมภีร์เพียงพอแล้ว ไม่มีแหล่งข้อมูลใดอีกที่สำคัญจำเป็นสำหรับความจริงฝ่ายวิญญาณ

คุณลักษณะประการที่หก คือ ความมีประสิทธิภาพของพระวจนะ เมื่อพระคัมภีร์พูด สิ่งต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น พระวจนะของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิต ในอิสยาห์ 55:11 พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่า “คำของเรา...จะไม่กลับมาสู่เราเปล่าๆ แต่จะทำให้สิ่งที่เราพอใจนั้นสำเร็จ และให้สิ่งที่เราใช้ไปทำนั้นเสร็จสิ้น”

ประการที่เจ็ด พระวจนะของพระเจ้าเป็นสิ่งชี้ขาด การตอบสนองของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อพระวจนะของพระเจ้า แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเขากับพระองค์ พระเยซูตรัสกับผู้ฟังที่ต่อต้านว่า “คนที่มาจากพระเจ้าย่อมฟังพระคำรัสของพระเจ้า พวกท่านไม่ได้มาจากพระเจ้า เพราะเหตุนี้พวกท่านจึงไม่ฟัง” (ยอห์น 8:47) ถ้าการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นรูปแบบชีวิตของคุณ ก็แสดงว่าคุณเป็นของพระองค์ ตรงกันข้าม หากคุณจงใจที่จะไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า นั่นก็แสดงว่าคุณไม่ใช่ของพระองค์ มองในแง่นี้แล้ว พระคัมภีร์คือสิ่งชี้ขาดชะตาจิตรันตร์และความสัมพันธ์ของบุคคลหนึ่งกับพระเจ้า

เมื่อคุณเข้าสู่สนามรบเพื่อต่อสู้กับซาตานและกองทัพของมัน คุณสามารถมั่นใจในคุณภาพของดาบฝ่ายวิญญาณของคุณได้ เป็นที่กล่าวกันมาอย่างดีว่าพระคัมภีร์นั้นเป็นคลังแสงอาวุธของสวรรค์ เป็นห้องปฏิบัติการยาที่ไม่มีผิดพลาด เป็นเหมือนแร่ที่มีแร่ธาตุอย่างอุดมสมบูรณ์ เป็นแผนที่สำหรับถนนทุกสาย เป็นแผนภูมิสำหรับทะเลทุกแห่ง เป็นยาสำหรับทุกคนที่เจ็บป่วย และเป็นยาบรรเทาปวดสำหรับทุกบาดแผล

พระวจนะของพระเจ้าเป็นดาบฝ่ายวิญญาณที่ทรงพลังภาพ หากคุณไม่ใช่ดาบนี้ในสนามรบ คุณจะสูญเสียความสามารถไปในไม่ช้า

ดาบที่ถูกทำลายไม่ได้

พระวจนะของพระเจ้าถูกอธิบายไว้ว่าเป็นดาบ “ของวิญญาณ” ซึ่งแปลได้อีกว่า “ฝ่ายวิญญาณ” ดาบนี้เป็นดาบฝ่ายวิญญาณในแง่ที่ว่า อาวุธของเราที่ใช้สู้รบไม่ใช่แบบมนุษย์ (2 โครินธ์ 10:4) การต่อสู้กับความชั่วในฝ่ายวิญญาณจำเป็น

ต้องใช้อาวุธฝ่ายวิญญาณ อาวุธทุกอย่างของเราไม่ว่าจะเป็นเข็มขัดเกราะป้องกัน
อก รองเท้า โล่ และหมวกเหล็ก ล้วนเป็นอาวุธฝ่ายวิญญาณ

ดาบของพระวิญญาณยังหมายถึงดาบที่พระวิญญาณทรงประทานให้อีกด้วย
นี่บ่งบอกว่าดาบนี้มาจากไหน เมื่อนำความคิดสองอย่างมารวมกัน ก็จะทำให้เรา
รู้ว่า ดาบนี้เป็นดาบฝ่ายวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ทรง
ประทานให้ นั่นจึงเป็นเหตุให้พระวจนะของพระเจ้าเป็นอาวุธที่มีลักษณะเฉพาะ
เพราะไม่ได้ทำมาจากเตาหลอมของมนุษย์และก็ได้ใช้ไฟแห่งโลกนี้ในการ
หลอมด้วย แต่ดาบนี้มีแหล่งกำเนิดมาจากพระเจ้า ดังนั้น จึงไม่มีอะไรที่จะ
เอาชนะดาบนี้ได้ ดาบทุกชนิดในโลกนี้จะหมดฤทธิ์อำนาจลงเมื่อดาบของ
พระวิญญาณ (พระวจนะของพระเจ้า) ที่ไม่อาจถูกทำลายได้มาอยู่ในมือของผู้มี
ความรอบรู้ นั่นก็คือ ธรรมิกชนผู้ชอบธรรม

เมื่อคุณมาเป็นคริสเตียน คุณก็ได้รับดาบนี้คือพระคัมภีร์ ผู้ไม่เชื่ออาจจะมี
พระคัมภีร์ แต่เขาไม่ได้มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สอนความจริงซึ่งทำให้พระคัมภีร์
มีความหมายต่อชีวิตของเขา นั่นจึงเป็นเหตุที่เขาไม่เข้าใจสิ่งที่เขียนของพระเจ้า
(1 โครินธ์ 2:14) พระคริสต์ตรัสว่า “องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่ง
พระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่าน [ผู้เชื่อ] ทุกสิ่ง”
(ยอห์น 14:26) พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ซึ่งสถิตอยู่ในผู้เชื่อจะช่วยให้เขาเข้าใจ
คำสอนของพระคัมภีร์

เมื่อคุณใช้ดาบนี้ด้วยความเข้าใจ ผู้คนจะได้รับความรอด “เพราะว่า
ข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับ
ความรอด” (โรม 1:16) พระเจ้าทรงใช้พระวจนะของพระองค์เพื่อดึงความสนใจ
ของคนที่อยู่ภายใต้อำนาจของซาตาน และปลดปล่อยเขาออกจากอาณาจักร
ของความมืด ตามที่ฮีบรู 4:12 ได้กล่าวไว้ พระวจนะของพระเจ้า “สามารถ
วินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจ” เมื่อคุณนำเสนอพระวจนะของพระเจ้า
ต่อผู้อื่น การวินิจฉัยของพระเจ้าจะบังเกิดขึ้นในชีวิตของคนนั้น พระวจนะจะ

เปิดใจของมนุษย์ สำแดงหลักฐานให้เขาเห็นถึงความผิดและความบาปของเขา
จำเพาะพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้านำมาความจริงมาสู่ความเท็จ นำความสุขมาสู่
ความทุกข์ นำความสว่างมาสู่ความมืด และนำการเติบโตมาสู่การหยุดนิ่ง จึง
ไม่น่าแปลกใจที่ดาวิดเขียนไว้ว่า

บทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าสมบูรณ์ไว้ที่
พื้นฟูจิตวิญญาณ

กฎเกณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเชื่อถือได้
กระทำให้คนรู้มีปัญญา

ข้อบังคับขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นถูกต้อง
ให้ความชื่นชมยินดีแก่จิตใจ

พระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้ากระจ่างชัด
ให้ความสว่างแก่ดวงตา

ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นบริสุทธิ์
ยังยืนเป็นนิรันดร์

ข้อปฏิบัติขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นแน่นอน และ
ล้วนแต่ชอบธรรมทั้งสิ้น

ล้ำค่ากว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองบริสุทธิ์

หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง ยิ่งกว่าน้ำผึ้งที่หยดจากรวง

สิ่งเหล่านี้ดีเกินกว่าผู้รับใช้ของพระองค์

และเป็นบำเหน็จยิ่งใหญ่แก่ทุกคนที่ยึดถือ

ปฏิบัติตาม (สดุดี 19:7-11 TNCV)

ดาบของพระวิญญาณ อาวุธที่มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะนี้ สามารถใช้ได้
เป็นทั้งการป้องกันและการโจมตีในสนามรบ

ใช้ในการป้องกัน

พระวณะของพระเจ้าที่ถูกใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมจะสามารถป้องกันศัตรูของชาตาน และปกป้องคุณจากทุกชอกทุกมุมที่มันพยายามเล่นงานคุณได้

แบบอย่างที่ดี

เห็นได้ชัดว่าบรรดาผู้ชนะเลิศของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญานทุกวันนี้ ไม่ได้เชื่อว่าพระวณะของพระเจ้าเท่านั้นเพียงพอสำหรับการป้องกันการโจมตีของชาตาน ในความพยายามช่วยเหลือผู้ที่พวกเขาเรียกว่าผู้เชื่อนั้น พวกเขาจะทำการไล่ผีออกโดยการเข้าไปพูดคุยอย่างยืดเยื้อและแปลกประหลาดกับพวกมัน การชุมนุมขับไล่ผีอาจใช้เวลาหลายนาที่ไปจนถึงหลายสัปดาห์เพียงเพื่อขับไล่ผีออกไปชั่วคราวเท่านั้น บ่อยครั้งผู้ขับไล่ผีจะย่ำคำถามหรือคำสั่งเดิมซ้ำ ๆ เพราะว่าจะไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่เชื่อฟัง ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งที่ได้ขับผีให้ตอटी ซึ่งเขาบอกว่าเธอเป็นผู้เชื่อ

ในขณะที่เราพูดถึงการเปิดโปงพวกผีร้าย ทันใดนั้น พวกมันแทรกขึ้นมาว่า

“พวกเขาไม่ชอบคุณเพราะคุณบอกมากเกินไป และพูดมากเกินไป และมีคนจำนวนมากเกินไปที่กำลังถูกทำให้เชื่อ!”

“หลายคนกำลังถูกทำให้เชื่ออะไร?” ผมถามกลับ

“พวกเราทำสงครามกับคุณมานานแล้ว และพวกเราก็คือพวกมัน!”

“‘พวกเรา’หมายถึงใคร?” ผมขอทราบ

“‘พวกเรา’นั่นแหละ คุณหมายความว่าไง? คุณรู้ว่าเราเป็นใคร” มันตอบด้วยความโกรธเดือดดาล

“เจ้าเชื่ออะไร?”

“อะไรนะ!” มันพูดด้วยเสียงที่น่าขยะแขยง
 “พวกเจ้านะ ชื่ออะไร?” ผมถามซ้ำ
 “คุณรู้ชื่อของเรา คุณตั้งชื่อให้เรา คุณตั้งชื่อให้เรา
 เมื่อเราอยู่ที่นี้
 ครั้งที่แล้ว คุณตั้งชื่อให้เรา คุณตั้งชื่อให้เรา เอาชื่อ
 ของเรามา!”
 “ไม่ บอกชื่อของเจ้ามาดีกว่า” ผมยืนยัน
 “หุบปากซะ!” มันตอบอย่างไม่สุภาพ
 “เจ้าอยู่ใต้อำนาจของพระเยซูคริสต์ เจ้าต้องให้เกียรติ
 พระองค์และผู้รับใช้ของพระองค์! ข้าต้องการให้เจ้าสำราญ
 ว่าเจ้าจะออกไปในวันนี้... โดยสิทธิอำนาจของพระคริสต์
 ข้าขอสั่งเจ้าให้ออกไป”
 “เราจะฆ่าเธอก่อน” มันย่ำคำนี้ถึงสามครั้ง “คุณจะ
 หยุดเราไม่ได้”
 “ทำไมจะทำไม่ได้ ข้าขอสั่งห้ามเจ้าไม่ให้ทำเช่นนั้น”
 “จะห้ามยังไง” มันพยายามถ่วงเวลา
 “พระเยซูสั่งห้ามเจ้า”
 “คุณทำเช่นนั้นไม่ได้” มันคัดค้าน²

คุณลองนึกภาพอ่านเรื่องราวประหลาดแบบนี้ในพระกิตติคุณได้ไหม? สิ่งที่ต้อง
 คอตตีต้องการไม่ใช่เทคนิคที่ถูกต้องในการขับผี แต่สิ่งที่เธอต้องการคือการ
 กลับใจและความรอด แทนที่จะเข้าไปพูดคุยกับผี ผู้เชี่ยวชาญท่านนี้ควรจะ
 ทำหายคอตตีด้วยดาบของพระวิญญาณ นั่นคือพระวจนะของพระเจ้า

คนเหล่านั้นที่อยู่ในการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณจะอ้างถึงมัทธิว
 12:29 เพื่อสนับสนุนสิ่งที่พวกเขาทำ ในพระคัมภีร์ตอนนั้นพระคริสต์กล่าวว่า
 “ใครจะสามารถเข้าไปในบ้านของคนที่มีกำลังมาก และปล้นเอาทรัพย์ของเขาได้?

เว้นแต่จะจับคนที่มีกำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะปล้นทรัพย์ในบ้านนั้นได้”

แต่พระคัมภีร์ตอนนี้พระคริสต์ไม่ได้วางหลักการในการจับผีเพื่อให้ผู้เชื่อทำตาม พระองค์เพียงแต่อธิบายถึงสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือซาตาน เพราะพวกผู้นำอ้างว่าพระองค์ได้รับอำนาจจากซาตานในการจับผี (ข้อ 24) ในแง่หนึ่งนี้ความหมายว่าพระเยซูทรงผูกมัดคนที่มีกำลังมาก ซาตานคือศัตรูที่พ่ายแพ้ (โคโลสี 2:15) มันจึงไม่มีอำนาจเหนือเรา (ฮีบรู 2:14)

แม้กระนั้น ความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงของซาตานจะเกิดขึ้นในอนาคต ตัวอย่างเช่น วิวรณ 20:1-3 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าซาตานจะถูกผูกมัดไว้ในช่วงที่พระคริสต์ทรงปกครองโลก เมื่อช่วงเวลานั้นมาถึง ทูตสวรรค์องค์หนึ่งจะเป็นผู้จับซาตานมัดไว้ ไม่ใช่ผู้เชื่อเป็นผู้กระทำ (ข้อ 1) ต่อมาซาตานจะถูกผลักลงไปในบึงไฟกามะถันและอยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์ (ข้อ 10) อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะถึงวันนั้น มันยังถูกคลายที่จะไปเที่ยวหา “ดุจสิ่งหิ่คาราม เเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” (1 เปโตร 5:8) งานของเราไม่ใช่การผูกมัดซาตาน พระคัมภีร์เพียงแค่ออกให้เราต่อสู้กับมัน (ข้อ 9) เมื่อเราต่อสู้ มันจะหนีเราไป (ยากอบ 4:7)

พระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งที่กลุ่มการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณมักจะนำเอามาใช้อย่างผิด ๆ คือมัทธิว 16:19 ในตอนนี้พระเยซูตรัสว่า “เราจะมอบลูกกุญแจต่าง ๆ แห่งแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน สิ่งใดที่ท่านกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งใดที่ท่านกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์”

ตามบริบทของพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว เป็นการอ้างถึงการยอมรับ (การผูกมัด) หรือการไม่ยอมรับ (การสูญเสีย) การกระทำของคนอื่น ไม่ใช่การผูกมัดซาตาน พระเยซูกำลังตรัสถึงการลงวินัยคริสตจักร ไม่ใช่สงครามฝ่ายวิญญาณ ในหนังสืออรรถาธิบายพระคัมภีร์ที่ผมเขียนขึ้น ผมได้อธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้ดังนี้:

หลังจากการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ไม่นาน พระเยซูบอกเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าพวกท่านจะอภัยบาปของใคร บาปของพวกเขาก็จะได้รับการอภัย” (ยอห์น 20:30)...

หลังจากนั้น พระองค์ได้ตรัสกับคริสตจักรทั้งหมด เหมือนกับที่พระองค์ตรัสกับเปโตรและอัครทูตอื่น ๆ ว่า “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์” (มัทธิว 18:18)

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ภายของผู้เชื่อที่ถูกสถาปนาขึ้น มีสิทธิที่จะบอกพี่น้องที่ไม่กลับใจใหม่ว่า เขาไม่ได้ทำตามบรรทัดฐานแห่งพระวามะของพระเจ้า และเขาไม่มีสิทธิที่จะมีสามัคคีธรรมร่วมกับคนของพระเจ้า

คริสเตียนมีสิทธิอำนาจเช่นนี้เพราะเขามีความจริงแห่งพระวามะของพระเจ้าซึ่งมีสิทธิอำนาจในการตัดสิน... คริสเตียนมีสิทธิอำนาจที่จะเปิดเผยสิ่งที่พระเจ้าทรงยอมรับหรือสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม เพราะว่าพวกเขามีพระวามะของพระเจ้า

คริสเตียนไม่ได้เป็นผู้ตัดสินว่าอะไรถูกอะไรผิด ควรได้รับอภัยหรือไม่ควรได้รับอภัย แต่บนรากฐานแห่งพระวามะของพระเจ้า พวกเขาจะรับรู้และประกาศถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วว่าถูกหรือผิด ได้รับการอภัยหรือไม่ได้รับการอภัย เมื่อพวกเขาตัดสินบนรากฐานแห่งพระวามะของพระเจ้า พวกเขาสามารถมั่นใจได้ว่าการตัดสินของพวกเขาจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการตัดสินของสวรรค์³

แบบอย่างที่ดีถูกต้อง

วิธีการของพระเยซูในการจัดการกับซาตานและสมุนของมันนั้นแตกต่างจากวิธีแปลก ๆ ของคนที่อยู่ในการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้อย่างมาก เมื่อซาตานเข้ามาต่อต้านพระองค์ด้วยการทดลองทั้งสามครั้ง พระเยซูไม่ได้สนทนากับมันอย่างยืดเยื้อ ทั้งยังไม่ได้ตำหนิและผูกมัดมารร้าย พระองค์ทรงตอบสนองด้วยการใช้ดาบของพระวิญญาณ (มัทธิว 4:1-11)

ในการทดลองครั้งแรก ซาตานพูดกับพระคริสต์ว่า “จงเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง อัยารอให้พระเจ้ามาดูแลความต้องการของท่าน ตัดสินใจและทำในสิ่งที่ท่านต้องการดีกว่า” (ข้อ 3) พระคริสต์ทรงตอบกลับโดยการอ้างเฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทดลองนี้

ในการทดลองครั้งที่สอง ซาตานบอกว่า “กระโดดจากหลังคาพระวิหารลงไปและให้พระเจ้าประคองรับท่านไว้” (มัทธิว 4:6) ซาตานกระตุ้นให้พระเยซูทดสอบพระสัญญาของพระเจ้า พระเยซูจัดการกับอาวุธแห่งการล่อลวงที่ซาตานซัดมาด้วยการอ้างเฉลยธรรมบัญญัติ 6:16

ซาตานทดลองพระเยซูในครั้งที่สาม โดยเสนอสิ่งที่พระองค์จะทรงได้มาด้วยความทนทุกข์ทรมานบนไม้กางเขน (มัทธิว 4:9) และอีกครั้ง พระเยซูก็ทรงตอบโต้มันด้วยการใช้พระคัมภีร์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:13)

เกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูทรงต่อสู้กับซาตานด้วยพระวาทะของพระเจ้า? มารหนีจากพระองค์ไป

สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากแบบอย่างของพระคริสต์คืออะไร? ก็คือเราจำเป็นต้องใช้พระวาทะของพระเจ้าอย่างเฉพาะเจาะจงกับการทดลองในแต่ละอย่าง การใช้ดาบของพระวิญญาณมีความหมายมากกว่าแค่การมีพระคัมภีร์ การใช้ดาบของพระวิญญาณคือการรู้ถึงหลักการของพระคัมภีร์อย่างเฉพาะเจาะจงจนสามารถนำมาใช้กับการทดลองอย่างเฉพาะเจาะจงได้

ขอผมยกตัวอย่างในเรื่องนี้ ในโรม 10:17 THKJV เปาโลกล่าวว่า “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการ

ประกาศพระวาระของพระเจ้า” คำว่า “พระวาระ” เป็นคำเดียวกันกับที่ถูกใช้ในเอเฟซัส 6:17 เปาโลกำลังกล่าวถึงข้อพระคัมภีร์ที่เฉพาะเจาะจง ไม่ใช่พระคัมภีร์ทั้งเล่ม ความเชื่อที่ช่วยให้รอดไม่ได้เกิดจากการได้ฟังพระคัมภีร์ตอนไหนก็ได้ แต่ความเชื่อเกิดจากการได้ยินความจริงที่เจาะจงเกี่ยวกับชีวิตของพระคริสต์ การตาย การถูกฝังไว้ และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ ความเชื่อเกิดจากการได้ฟังการทำหายที่เจาะจงที่ทำให้เราสำนึกในความบาปและความต้องการจำเป็นของเรา เช่นเดียวกัน เมื่อซาตานเผชิญหน้ากับเราไม่ว่าจะด้วยการทดลองหรือคำสอนเทียมเท็จ คุณจำเป็นต้องตอบสนองมันด้วยข้อพระคัมภีร์ที่เฉพาะเจาะจงกับเรื่องที่มีมันสร้างปัญหาให้กับคุณ การแค่แกว่งพระคัมภีร์ไปมาต่อหน้ามันไม่มีประโยชน์อะไรเลย จงใช้ดาบเล่มนี้ให้ถูกต้องแม่นยำ

ตัวอย่างเช่น ถ้าผมถูกทดลองให้ท้อใจ ผมจะคิดถึงข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ชายคนหนึ่งถามผมว่า “คุณจะใช้ข้อพระคัมภีร์ตอนไหนเมื่อคุณเศร้าใจ คุณจะใช้พระคัมภีร์ข้อไหนเมื่อคุณต้องการรื้อฟื้นความมุ่งมั่นของคุณ” เขากำลังถามคำถามที่ถูกต้อง

ในทางกลับกัน คุณอาจจะมิพระคัมภีร์มากมายเต็มบ้านแต่ไม่มีมีดของพระวิญญาณ มีคริสเตียนหลายคนที่นั่งในคริสตจักรและเรียนพระคัมภีร์มาเป็นเวลาหลายปี แต่ก็ยังไม่รู้หลักการในการหยุดยั้งการโจมตีง่าย ๆ ของซาตาน ซาตานจะพยายามค้นหาจุดที่คุณไม่รู้ในพระคัมภีร์และโจมตีคุณที่จุดนั้น

หนทางเดียวที่คุณจะมีชัยชนะในการดำเนินชีวิตคริสเตียนก็คือ โดยการศึกษาหลักการจากพระวาระของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน คุณจะต้องเตรียมพร้อมสำหรับการโจมตีของโลก เนื้อหนัง และซาตาน นั่นหมายความว่า คุณจะต้องฝังความคิดของคุณลงไปในพระวาระของพระเจ้า

สาเหตุที่คริสเตียนหลายคนพ่ายแพ้การทดลองนั้น เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพระคัมภีร์จะจัดการกับปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่อย่างไร เขาไม่ได้เตรียมความพร้อมที่จะใช้พระคัมภีร์อย่างเหมาะสม มันเป็นเรื่องน่าเศร้าสำหรับบางคน

ที่มาเป็นคริสเตียนเป็นเวลานานแต่ก็ยังไม่สามารถใช้ดาบได้อย่างถูกต้องเหมาะสม คุณอาจจะพูดว่า “ฉันพยายามแล้ว แต่ฉันไม่เข้าใจ” ซึ่งไม่มีผู้เชื่อคนไหนสามารถใช้เป็นข้อแก้ตัวได้ พระเจ้าไม่เพียงประทานพระวจนะของพระองค์ให้กับเราเท่านั้น แต่พระองค์ยังประทานครูผู้สอนความจริงซึ่งสถิตอยู่ในของเราให้กับเราอีกด้วย ถ้าเรายอมจำนนเชื่อฟังต่อคำสอนของพระวิญญาณ พระองค์จะช่วยให้เราเข้าใจ

แล้วคุณล่ะ? คุณรู้จักวิธีการใช้พระวจนะของพระเจ้าเพื่อการป้องกันหรือไม่? พระวจนะของพระเจ้าจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อคุณใช้อย่างถูกวิธี

ใช้ในการโจมตี

พลังอำนาจของพระวจนะของพระเจ้า

ผมดีใจที่พระวจนะของเจ้ามีทั้งใช้ในการป้องกันและการโจมตี เพราะผมไม่ชอบการต่อสู้แบบตั้งรับอยู่ในสนามรบตลอดเวลา ผมชอบที่จะพยายามทำลายปาลางส่วนของซาตานด้วยดาบของผม ทุกครั้งที่ผมแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้ไม่เชื่อ ผมเห็นตัวเองกำลังถล่มอาณาจักรของซาตานอยู่ ทุกครั้งที่คนได้รับการไถ่ ผมเห็นอาณาจักรของความมืดถูกหั่นออก ผมชอบที่ได้รับโอกาสแบ่งปันพระวจนะของพระเจ้า เพราะการทำเช่นนั้นเป็นการโจมตีระบบของซาตาน คุณตระหนักหรือไม่ว่า เมื่อคุณสอนพระวจนะของเจ้ากับลูกของคุณ หรือพูดเกี่ยวกับพระคัมภีร์กับเพื่อนของคุณ หรือบอกกับคนอื่น คุณกำลังตัดทางผ่านอาณาจักรของซาตานอยู่? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าพระวจนะของเจ้านั้น “เป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16)

เป็นเรื่องน่าเศร้าที่บรรดาผู้สนับสนุนการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ไม่ได้เน้นพระวจนะของพระเจ้า แต่กลับไปเน้นที่หมายสำคัญและการอัครรรย พวกเขามองข้ามฤทธานุภาพของพระวจนะของพระเจ้า

ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งกล่าวว่า

เมื่อผมยอมรับว่าของประทานฝ่ายวิญญาณทุกอย่างนั้น
เป็นของประทานสำหรับปัจจุบัน ผมก็ได้พบเคล็ดลับ
ในการประกาศข่าวประเสริฐอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ
การผสมผสานระหว่าง*การประกาศและการแสดง*ของ
ข่าวประเสริฐ... การประกาศข่าวประเสริฐด้วยวิธีนี้กลับมี
ฤทธิ์อำนาจและมีประสิทธิภาพอย่างมาก นี่เป็นสาเหตุที่
ผมเรียกมันว่า “การประกาศด้วยฤทธิ์อำนาจ”⁴

หนังสืออีกเล่มหนึ่ง เขาได้เขียนว่า

การยอมรับเรื่องเหนือธรรมชาติว่าเป็นเรื่องปกติในการ
ดำเนินชีวิตคริสเตียน เราจะได้เผชิญหน้ากับอำนาจ
ของซาตานทุกวัน ดังนั้น เราจึงต้องใช้สิทธิอำนาจของ
พระคริสต์ซึ่งพระองค์ประทานให้ในพระมหาบัญชาของ
พระองค์ในการรักษาโรคและขับผีออก เพื่อแสดงถึงการ
ครอบครองของพระเจ้า

ความขัดแย้งเหล่านี้เรียกว่าการเผชิญหน้าด้วยพลัง
อำนาจ ซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างอาณาจักรของ
พระเจ้าและอาณาจักรของซาตาน มันอาจจะเกิดขึ้นใน
หลายสถานการณ์ การขับผีเป็นรูปแบบที่น่าทึ่งที่สุด แม้ว่า
การเผชิญหน้าไม่ได้จำกัดอยู่แค่เรื่องของวิญญาณชั่ว
เท่านั้น เมื่อผู้ไม่เชื่อได้รับพลังแห่งการเผชิญหน้าหรือเห็น
เป็นสักขีพยาน พวกเขาจะถูกกระตุ้นไปสู่อีกระดับหนึ่งของ

การรับรู้ในการตัดสินใจที่จะเชื่อพระคริสต์ พระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่และพวกเขาก็รู้ ดังนั้น การเผชิญหน้าด้วยพลังอำนาจ คือหนทางสู่อาณาจักรของพระเจ้า⁵

ในการพยายามค้นหาข้อพระคัมภีร์มาสนับสนุนเรื่องฤทธานุภาพในการประกาศข่าวประเสริฐนั้น บรรดาคนที่สนับสนุนมักจะอ้างมาระโก 16:14-18 ซึ่งกล่าวว่า

หลังจากนั้นพระองค์ [พระคริสต์] ทรงปรากฏกับสาวกสิบเอ็ดคน ขณะพวกเขากำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ พระองค์ทรงตำหนิพวกเขาในเรื่องความสงสัยและใจที่อึดิ่ง เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อคนที่ได้เห็นพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ตรัสสั่งพวกสาวกว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ มีคนเชื่อที่โง่โง่เขลาสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา พวกเขาจะพูดภาษาแปลกๆ พวกเขาจะจับงูได้ด้วยมือเปล่า ถ้าพวกเขากินยาพิษใดๆ มันจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา และพวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค”

แต่พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้เป็นข้อความพิสูจน์สำหรับเรื่องฤทธานุภาพในการประกาศข่าวประเสริฐเลย ตามที่เราได้ศึกษากันมาแล้ว หมายถึงและการอัครรรยเป็นเครื่องหมายรับรองที่เฉพาะเจาะจงสำหรับบรรดาอัครทูตและการประกาศข่าวประเสริฐของพวกเขาเท่านั้น ในหนังสือ *ปรากฏการณ์ของ*

คาริสเมติก ของพวกเขา ปีเตอร์ มาสเตอร์ และ จอห์น วิทคอมบ์ เขียนว่า “ข้อความเหล่านั้น [มาระโก 16:14-18] เป็นข้อความที่กล่าวถึงเฉพาะอัครทูตสิบเอ็ดคนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้เชื่อในปัจจุบันจึงไม่ควรสูญเสียความมั่นใจในความรอดของพวกเขาเพียงเพราะว่าพวกเขาไม่สามารถรักษาคนป่วยให้หายหรือขับผีออกได้ หรือจับพิษได้ หรือดื่มยาพิษได้โดยไม่มีอันตราย!”⁶

ความเชื่อที่ว่าหมายสำคัญและการอัศจรรย์เป็นสิ่งสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐ เป็นความเชื่อที่ดูหมิ่นการงานแห่งการบังเกิดใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังที่ ดร.เคน ซาเลส กล่าวไว้ว่า

การอัศจรรย์ที่แท้จริงในการกลับใจเชื่อ ไม่ใช่การโน้มน้าวความคิดด้วยสิ่งที่ทำให้น่าตื่นเต้น แต่เป็นการปรับทิศทางความคิดใหม่โดยหลักฐานตามพระคัมภีร์ซึ่งมีอยู่แล้ว การปรับมุมมองใหม่นี้เป็นการงานเหนือธรรมชาติที่สำเร็จแล้ว ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำได้ในการกลับใจเชื่อ สิ่งสำคัญจำเป็นนั้นไม่ใช่สิ่งใหม่ ๆ ที่จะต้องเห็น (หมายสำคัญและการอัศจรรย์) แต่เป็นดวงตาใหม่ที่จะได้เห็น (การบังเกิดใหม่) สิ่งที่มีอยู่แล้ว (คำพยานของพระคัมภีร์)⁷

บรรดาผู้สนับสนุนหมายสำคัญและการอัศจรรย์สมัยนี้ล้มเหลวในการยอมรับจุดประสงค์ของการอัศจรรย์ในคริสต์จักรสมัยแรก ของประธานในการทำอัศจรรย์และพันธกิจของอัครทูตนั้นเป็นสิ่งที่แยกไม่ออก เรารู้ว่าทุกวันนี้ไม่มีอัครทูตแล้ว เพราะพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการเป็นอัครทูตไว้สองอย่างคือ ได้เห็นการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ด้วยตาตนเอง (กิจการ 1:21-23; 1 โครินธ์ 9:1) และได้รับการสอนความจริงโดยตรงจากพระคริสต์ (กาลาเทีย 1:11-12; 1 โครินธ์ 15:3) ปัจจุบันนี้จะมีใครที่กล่าวอ้าง

เช่นนี้ได้บ้าง? ใครเคยเห็นพระเยซูด้วยตาของตนเองและได้รับการสอนโดยตรงจากพระองค์? ชาร์ล ฮอดจ์ ได้แสดงความคิดเห็นว่า

หมายสำคัญเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นอัครทูตเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าพวกเขาได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า เพื่อกะทำพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระองค์ เมื่อหมายสำคัญเหล่านี้ปรากฏขึ้นในพันธกิจต่าง ๆ คนที่ได้เห็นก็จะรู้ว่าเป็นสิทธิอำนาจของอัครทูต การกล่าวอ้างว่าเป็นอัครทูตแต่ไม่มีหมายสำคัญนั้น ในแง่หนึ่ง เป็นการกระทำที่หมิ่นประมาท และในอีกแง่หนึ่ง เป็นการทำให้หมายสำคัญที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า คนที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูตแต่แท้จริงไม่ได้เป็นนั้น ไม่เพียงจะหันออกจากพระเจ้าเท่านั้น แต่เป็นการหันไปหาความคิดของมนุษย์หรืออิทธิพลของซาตาน⁸

ในเอเฟซัส 2:20 เปาโลกล่าวว่าคริสตจักร “ถูกก่อร่างสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลาหัวมุม” การอ้างว่าผู้เชื่อในปัจจุบันสามารถใช้สิทธิอำนาจอย่างเดียวกับอัครทูตได้ เป็นการพยายามวางรากฐานที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงวางไว้เรียบร้อยแล้วซ้ำอีก

ยิ่งกว่านั้น การเผชิญหน้าด้วยฤทธานุภาพไม่ใช่หนทางสู่อาณาจักรของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้สอนในทางตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น ในมัทธิว 11:20 พระคริสต์ “ทรงเริ่มเทศน์เมืองต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงทำการอัศจรรย์เป็นจำนวนมาก เพราะพวกเขาไม่ได้กลับใจใหม่” ต่อมาผู้นำศาสนาที่ไม่เชื่อได้เรียกร้องให้พระเยซูทรงกระทำการอัศจรรย์เพื่อให้พวกเขาเห็น แต่พระองค์ตรัสตอบว่า “คนในยุคชั่วร้ายและไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าแสวงหาหมายสำคัญ แต่จะไม่ประทานหมายสำคัญให้ เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ”

(12:39) ในขณะที่พระคริสต์ถูกตรึงบนไม้กางเขน พวกผู้นำศาสนาก็ยังแสวงหาหมายสำคัญอีก โดยพูดในเชิงเยาะเย้ยว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อบ้าง” (มัทธิว 27:42) ซึ่งเป็นข้อเสนอที่พวกเขาไม่มีทางจะทำได้

ไม่มีการอัศจรรย์ใดที่จะเปลี่ยนแปลงให้เขามาไว้วางใจพระเจ้าได้ หากคนนั้นทำเป็นหูหนวกต่อพระวอนของพระเจ้า พระวอนของพระเจ้าเท่านั้นที่พระองค์จะทรงใช้ในการกลับใจเชื่อ ไม่ใช่การอัศจรรย์

แล้วแผนการของพระเจ้าสำหรับการโจมตีละ คืออะไร? ไม่ใช่การประกาศข่าวประเสริฐด้วยพลังอำนาจ แต่เป็นฤทธิ์อำนาจแห่งพระวอนของพระเจ้า ที่นำมาใช้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ประสิทธิภาพของพระวอนของพระเจ้า

ชาตานตระหนักถึงประสิทธิภาพแห่งพระวอนของพระเจ้าได้ดีกว่าบรรดาผู้ชนะเลิศของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้เสียอีก ชาตานจะทำทุกอย่างเพื่อทำให้ความพยายามของคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่หลงหายเป็นโมฆะ นั่นคือประเด็นที่พระเยซูทรงสอนในคำอุปมาเรื่องผู้หว่านพืช

แล้วพระองค์ก็ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นอุปมาหลายเรื่อง เป็นต้นว่า “นี่แน่ะ มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืช และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้วนกก็มากินเสีย บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีพื้นหิน มีเนื้อดินน้อย จึงงอกขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมันก็ถูกแผดเผา จึงเหี่ยวไปเพราะรากไม่มี บ้างก็ตกกลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย บ้างก็ตกที่ดินดี แล้วเกิดผล

ร้อยเท่าบ้าง หกลิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง (มัทธิว 13:3-8)

ในข้อที่ 18-23 พระเยซูทรงอธิบายความหมายของคำอุปมานี้ว่า ผู้หว่านหมายถึง คนที่ประกาศพระวจนะของพระเจ้า เมล็ดพืชคือพระวจนะของพระเจ้า เมื่อคุณหว่านเมล็ดพืชคุณก็กำลังใช้ดาบของคุณ ในข้อ 8 พระองค์กล่าวว่าเมื่อเมล็ดตกในดินดี (เมื่อเมล็ดพืชเจอหัวใจที่เปิดรับ) เมล็ดนั้นก็จะเกิดผล

ซาตานรู้ว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นสามารถที่จะเกิดผลได้ ดังนั้น มันจึงยุ่งเหยิงกับการพยายามทำให้พระวจนะเกิดผลไม่ได้ อย่างไรก็ตาม? วิธีหนึ่งก็คือ โจมตีผ่านทางวิญญาณชั่ว ในข้อ 4 พระเยซูตรัสว่า นักในอากาศก็มากินเมล็ดที่ตกตามหนทาง นั่นหมายถึง กองทัพของวิญญาณชั่ว ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งพวกมันสามารถฉวยเอาถ้อยคำของพระเจ้าไป เพื่อคน ๆ หนึ่งจะลืมนสิ่งที่เขาหรือเธอได้ยินมา บางทีคุณอาจจะเคยพบกับใครสักคนหนึ่งเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า แต่ภายหลังเมื่อคุณได้พบเขาก็ก ดูเหมือนว่าคุณไม่เคยพูดอะไรกับเขาเลย ซาตานฉวยพระวจนะของพระเจ้าไปจากจิตใจของเขา

ซาตานยังโจมตีเราผ่านทางความทุกข์ยาก ในข้อ 5-6 พระเยซูตรัสว่า “บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีพินหิน มีเนื้อดินน้อย จึงงอกขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมันก็ถูกแผดเผา จึงเหี่ยวไปเพราะรากไม่มี” ดันอ่อนนั้นทนต่อความร้อนไม่ได้ คุณอาจจะเคยพบใครบางคนที่ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐที่คุณประกาศเป็นอย่างดี แต่เมื่อเกิดความทุกข์ยากลำบากขึ้น คนนั้นจะพูดว่า “พระเจ้าพระองค์ไม่ได้ศิษยานุศิษย์!” เมื่อความยากลำบากหรือการข่มเหงเกิดขึ้น คุณเห็นเขาทิ้งพระเจ้าไป

ซาตานโจมตีเราอย่างไรอีก? ก็โดยผ่านทางโลกีย์วิสัย ในข้อ 7 พระเยซูตรัสว่า “บ้างก็ตกกลางคันหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย” พระองค์กำลังหมายถึงผู้เชื่อที่ไม่ยอมปฏิบัติเสรีค่านิยมของโลก (ข้อ 22) และเพราะว่าเขาต้องการโลก เขาจึงทิ้งพระวจนะของพระเจ้าเสีย

ชาตานั้นยุ่งเหยิงอยู่กับการพยายามบิดเบือนแนวความคิดของผู้คนเกี่ยวกับโลก ช่มเหงพวกเขา หรือฉกฉวยพระวณะไปเพื่อพวกเขาจะจดจำไม่ได้ มันจะทำให้ทุกอย่างเพื่อหยุดการหว่านเมล็ดพืช เพราะชาตารู้ดีว่าถ้าเมล็ดตกในดินดีแล้ว มันจะเกิดผล

ถ้าผมไม่เชื่อว่าพระวณะของพระเจ้าจะเกิดผล ผมก็คงจะเลิกเทศนาสั่งสอน และไปทำอย่างอื่นดีกว่า เมื่อเรารู้ว่าพระวณะของพระเจ้าที่เราประกาศนั้นจะเกิดผลอย่างแน่นอน เราก็จะเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น (อิสยาห์ 55:11)

แล้วเราจะใช้พระวณะของพระเจ้าอย่างถูกต้องได้อย่างไร? ภาพประกอบที่น่าทึ่งนี้ไหลขึ้นมาในความคิดของผม:

ชายคนหนึ่งได้บรรยายถึงสามสิ่งที่เขาเห็นในสวนท่ามกลางต้นไม้อและดอกไม้

สิ่งแรกก็คือผีเสื้อที่บินไปเกาะดอกไม้ที่ดึงดูดความสนใจ มันเกาะอยู่ที่ดอกไม้หนึ่งหรือสองวินาที แล้วก็เปลี่ยนไปเกาะดอกอื่นต่อไป มันดูและได้สัมผัสกับดอกไม้หลาย ๆ ดอกที่บานสะพรั่ง แต่มันไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากดอกไม้เหล่านั้นเลย

สิ่งต่อมาที่ชายคนนี้เห็นก็คือ นักพฤกษศาสตร์ที่มาพร้อมกับสมุดเล่มใหญ่ และกล้องจุลทรรศน์ เขาใช้เวลากับดอกไม้แต่ละดอกและต้นไม้อแต่ละต้น เขาสังเกตมันอย่างละเอียดละออ เมื่อเขาสำรวจเสร็จแล้ว เขาก็นับทึกความรู้ของเขาไว้ในสมุดเล่มที่เขาถือมา ความรู้ที่เหลือดิตตัวเขาอยู่นั้นน้อยมาก

สิ่งสุดท้ายที่ชายคนนี้สังเกตเห็นคือผึ้ง ซึ่งบินไปเกาะที่ดอกไม้ ดอกไม้ดอกนั้น และแทรกตัวลงไปใดอกไม้แต่ละดอก มันโผล่ออกมาจากดอกไม้แต่ละดอกซึ่งเต็มไปด้วยละอองเกสร เมื่อมันเข้าไปนั้น มันเข้าไปตัวเปล่า แต่ออกมาพร้อมกับละอองเกสรเต็มไปหมด

มีบางคนทีอ่านพระคัมภีร์โดยเลือกอ่านเฉพาะตอนทีชอบเท่านั้น และเขาเองได้รับประโยชน์เพียงน้อยนิดจากสิ่งที่อ่าน บางคนศึกษาอย่างเอาจริงเอาจัง แต่ไม่ได้นำเอาคำสอนจากพระคัมภีร์ไปประยุกต์ใช้ แต่บางคนก็เป็นอย่างผึ้ง

คือใช้เวลากับพระวณะของพระเจ้า อ่าน ศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง และนำไปประยุกต์ใช้ จิตใจของคนเช่นนี้จะเต็มด้วยสติปัญญา และชีวิตของเขาจะเต็มด้วยความหอมหวานที่มาจากพระเจ้า

คุณเป็นแบบไหน? ฝึเสื้อซึ่งโอบไปเลี้ยวมาจากห้องเรียนพระคัมภีร์ห้องหนึ่ง ไปยังอีกห้องหนึ่ง จากสัมมนาหนึ่งไปยังสัมมนาหนึ่ง จากหนังสือเล่มหนึ่งไปยังหนังสือเล่มหนึ่ง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลย หรือคุณเป็นนักพฤกษศาสตร์ ซึ่งมีสมุดโน้ตและข้อมูลจำนวนมหาศาลพอที่จะทำให้เรื่อบจมได้ หรือคุณเป็นเหมือนผึ้งที่มาโดยไม่มีอะไรเลย แต่ออกไปด้วยความเต็มอิม เปลี่ยนความรู้ให้เป็นน้ำผึ้งที่ทำให้ชีวิตหอมหวาน?

คำอธิษฐานในสนามรบ

วิธีการหนึ่งของการเคลื่อนไหวของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้คือ “ทำสงครามด้วยการอธิษฐาน” นั่นเป็นการพูดถึงการเผชิญหน้ากับซาตานและวิญญาณชั่วในขณะที่อธิษฐาน ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งได้อธิบายไว้อย่างนี้ว่า

ในการอธิษฐานกล่าวคำอธิษฐาน เราได้ทำลายการควบคุมของวิญญาณชั่วที่มีต่อบุคคลหนึ่ง ยับยั้งพลังของมัน และได้กำจัดการมีอยู่ของมันเสีย... ผมมักจะพูดว่า “ในพระนามพระเยซู เราขอสั่งเจ้า เจ้าวิญญาณชั่ว เจ้าไม่มีส่วนในชีวิตของเจนน”¹

การอธิษฐานกล่าวคำอธิษฐานนี่คืออะไร? ถูกต้องตามหลักของพระคัมภีร์ไหม? ขอให้คิดอย่างนี้ คือ ในคำอธิษฐานนั้นกำลังกล่าวถึงใคร? ไม่ใช่พระเจ้า แต่เป็นวิญญาณชั่ว ถ้าจะพูดตามคำจำกัดความแล้ว นี่ไม่ใช่คำอธิษฐานเลย ยิ่งกว่านั้นคริสเตียนไม่ควรพยายามที่จะควบคุมวิญญาณชั่ว ดังที่เราได้สังเกตมาแล้ว

บางครั้งพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้ซาตานมาก่อความทุกข์ยาก (ภายนอก) ให้กับผู้เชื่อ เพื่อจุดประสงค์อันอำนาจอธิปไตยบางอย่างของพระองค์ เช่นกรณีของเปาโล เขาได้รับความทุกข์ยากจากการถูกวิญญาณชั่วโเบตี เราต้องอธิษฐานต่อพระเจ้า ไม่ใช่ต่อวิญญาณชั่ว และเราจะต้องเตรียมความพร้อมที่จะยอมจำนนต่อแผนการอันอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า แม้ว่ามันจะหมายถึงการถูกโจมตีอยู่ พระคุณของพระเจ้านั้นเพียงพอที่จะช่วยให้เติบโตในฝ่ายวิญญาณในความทุกข์ยากของเรา (เหมือนเปาโล) และพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานกำลังให้เราเอาชนะการทดลองได้ (1 โครินธ์ 10:13)

ศิษยาภิบาลอีกคนหนึ่งที่มีมักจะเขียนเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณ ได้เสนอแนะคำอธิษฐานเพื่อการทำสงครามหลาย ๆ แบบกับผู้อ่านของเขา ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง:

ในพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าขอต่อต้านการกระทำทุกอย่างของซาตานที่ทำให้ [จอห์น สมิธ] ตาบอดและตกอยู่ในความมืด โดยสิทธิอำนาจที่ข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ามีกับพระองค์ ข้าพเจ้าขอทำลายป้อมของอาณาจักรแห่งความมืดที่สร้างขึ้นเพื่อต่อสู้กับ [จอห์น] ข้าพเจ้าขอทำลายแผนการต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อต่อต้านความคิด จิตใจ อารมณ์ และร่างกายของ [จอห์น] ข้าพเจ้าขอทำลายวิญญาณแห่งความตาบอดและความเป็นใบ้ที่ซาตานส่งมายังชีวิตของเขา²

เขากำลังล้อเล่นกับใคร? เขาคิดว่าคำพูดของเขามีประสิทธิภาพมากกว่าพระวจนะของพระเจ้าในการต่อต้านกับซาตานอย่างนั้นหรือ? ในที่สุดแล้วพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถจัดการกับความมืดบอดฝ่ายวิญญาณได้

นั่นเป็นสาเหตุที่ “เราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์” (2 โครินธ์ 4:5) ผู้เชื่อสามารถทำลายแผนการที่ก่อขึ้นเพื่อต่อต้านความคิด จิตใจ อารมณ์ และร่างกายของอีกคนหนึ่งได้หรือไม่? นั่นดูเหมือนว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการติดต่อทางจิต และนั่นไม่ใช่คำอธิษฐานตามหลักของพระคัมภีร์ การอธิษฐานขอพระเจ้าทรงใช้พระวจนะของพระองค์เพื่อกระทำการฝ่ายวิญญาณในชีวิตของอีกคนหนึ่งนั้น เป็นคนละเรื่องกับคำที่ว่า “ข้าขอส่ง ข้าขอพึ่ง ข้าขอ ล้มล้าง ยกเลิก และทำลาย” ความจริงก็คือ การอธิษฐานเช่นนี้ไม่มีผลในการต่อต้านอำนาจของความมืดเลย

ต่อมาในหนังสือของเขา ผู้เขียนคนเดียวกันยังได้แนะนำคำอธิษฐานในสงครามสำหรับลูกบุญธรรมไว้อีกด้วย เขาเชื่อว่าวิญญาณชั่วสามารถถูกส่งต่อหรือผ่านมาจากสายเลือดได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกัน เขาจึงหนุนใจพ่อแม่ให้ลูกบุญธรรมของเขากล่าวคำอธิษฐานนี้:

ข้าพเจ้าขอยกเลิกความสัมพันธ์ทุกอย่างกับวิญญาณชั่ว ซึ่งอาจจะมาถึงข้าพเจ้าโดยทางบรรพบุรุษของข้าพเจ้า ในฐานะผู้ที่ได้ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว และได้เป็นขึ้นมา เพื่อที่จะดำเนินชีวิตใหม่ ข้าพเจ้าขอยกเลิกคำแข่งสาปทุกอย่างที่เคยตกกับข้าพเจ้า³

คำอธิษฐานเช่นนี้ไม่มีความจำเป็นและไม่ถูกต้องตามหลักของพระคัมภีร์ เมื่อใครก็ตามที่วางใจพระคริสต์เป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะทรงยกเลิกและกำจัดข้อกล่าวอ้างทุกอย่างของซาตานที่มันจะใช้ต่อต้านเขา เปาโลอธิบายความคิดเช่นนี้ไว้ว่า

ถ้าอย่างนั้น สิ่งเหล่านี้เราจะได้อย่างไร? ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตร

ของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ ใครจะฟ้องคนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้? พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเป็นคนชอบธรรมแล้ว ใครจะเป็นผู้ลงโทษอีก? พระเยซูคริสต์หรือ? ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย (โรม 8:31-34)

ผู้เขียนคนเดียวกันนี้ ยังได้เสนอคำอธิษฐานในสงครามอีกแบบหนึ่ง คือ “การยึดฐานที่มั่นคืนซึ่งเราอาจจะให้วิญญาณชั่วไป เนื่องมาจากเนื้อหนังหรือความบาปของเรา”

ข้าขอต่อต้านซาตานและอาณาจักรของมัน ข้าขอจะเรียกร้องเอาฐานที่มั่นของข้ากลับคืนมา ซึ่งเจ้าได้กล่าวอ้างเพื่อต่อต้านข้า เมื่อข้าทำบาปในเรื่อง [ระบุชื่อความผิด] ในนามของพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าขออ้างเอาฐานที่มั่นนั้นกลับคืนมาเป็นของข้า ข้าขอคลุมฐานที่มั่นนี้ด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์เจ้า”⁴

นี่ไม่ใช่คำอธิษฐาน การอธิษฐานเป็นการกล่าวถึงพระเจ้า ไม่ใช่ซาตานและวิญญาณชั่ว เราเป็นใครที่จะสั่งการอำนาจแห่งความมี? พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงควบคุมพวกมัน ไม่ใช่เรา พระคัมภีร์กล่าวว่า เราต้องสารภาพบาปของเราต่อพระเจ้า ไม่ใช่พูดต่อศัตรูของเราในเรื่องบาปนั้น ยิ่งกว่านั้น การพูดว่าเราจะไม่รู้ตัว นั่นไม่ใช่สิทธิของเรา มันเป็นสิทธิของพระเจ้าที่จะลบล้างความบาปของเรา

ด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน ความรอดเป็นการทำงานของพระเจ้า ไม่ใช่ของมนุษย์

ชัยชนะเหนือซาตานและสมุนของมันเกี่ยวข้องกับการอุทิศตัวเพื่ออธิษฐาน แต่การอธิษฐานเพื่อทำสงครามกับอำนาจของความมืดนั้นไม่มีพื้นฐานตามหลักของพระคัมภีร์ตายตัว แล้วเราจะอธิษฐานในสนามรบอย่างถูกต้องได้อย่างไร? เปาโลกล่าวว่า

“จงอธิษฐานในพระวิญญาณทุกเวลาโดยการอธิษฐานและการวิงวอนทุกๆ อย่าง เพราะเหตุนี้จึงเฝ้าระวังด้วยความเพียรและด้วยการวิงวอนเพื่อธรรมิกชนทุกคนอยู่เสมอ”
(เอเฟซัส 6:18)

ความจำเป็นของการอธิษฐาน

เกือบหนึ่งร้อยปีที่แล้ว ชาร์ลอตต์ เอลเลียตได้ประพันธ์เพลงสรรเสริญพระเจ้า “เฝ้าระวังและอธิษฐาน”

คริสเตียนแสวงหาไม่หยุดยั้ง
ฟังเสียงพระเจ้าผู้ช่วยตรัส
ข้ายืนอยู่ท่ามกลางศัตรู
“เฝ้าระวังและอธิษฐาน”

เจ้าผู้ครองและอำนาจ
การครอบครองที่มองไม่เห็น
ข้ารอเวลาที่เจ้าเปลือย
“เฝ้าระวังและอธิษฐาน”

เฝ้าระวัง ตรงนั้นเป็นที่เดียว
วางปัญหาแต่ละวันไว้
อธิษฐาน ขอความช่วยเหลือ
“เฝ้าระวังและอธิษฐาน”

ทำไมการเฝ้าระวังและอธิษฐานจึงมีความจำเป็น? เพราะว่าคำอธิษฐานจะทำงานร่วมกับยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณของคุณ เปาโลไม่ได้บอกว่าคุณเห็นจากยุทธภัณฑ์แล้วมีการอธิษฐานด้วย แต่ท่านพูดในความหมายที่ว่า การอธิษฐานถูกผสมผสานเข้าไปในยุทธภัณฑ์ทั้งหมด เมื่อเราสวมยุทธภัณฑ์ทั้งหมด เราก็ผูกพันอยู่ในการอธิษฐาน ไม่ว่าจะเป็นการสวมยุทธภัณฑ์หรือการออกไปต่อสู้ ล้วนแต่ต้องผูกพันอยู่กับการอธิษฐานทั้งสิ้น

การอธิษฐานนั้นเป็นมากกว่าอาวุธชิ้นหนึ่ง มันเป็นบรรยากาศทั้งหมดในการต่อสู้ การขาดการอธิษฐานจะทำให้คุณอ่อนแอ เกิดความวิตกกังวลเพิ่มขึ้น หรือหนีไปจากการต่อสู้เมื่อการต่อสู้รุนแรงและหนักขึ้น

ในพระธรรมเอเฟซัส เปาโลได้เน้นถึงความสำคัญของการอธิษฐาน ซึ่งอาจจะมากกว่าพระธรรมเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ เอเฟซัสกล่าวถึงขุมกำลังของเราในพระคริสต์ การทำเช่นนี้ทำให้เราได้รับการยกให้สูงขึ้น ในตอนเริ่มต้นของพระธรรมเอเฟซัส เราเริ่มต้นในสวรรค์สถานและเราจะอยู่ที่นั่นจนกระทั่งเรามาถึงเอเฟซัส 6:18 ตรงนี้เองที่พระเจ้าทรงสั่งให้เราคุกเข่าลง

คุณอาจจะคิดว่าในเมื่อพระธรรมเล่มนี้ได้กล่าวถึงขุมกำลังอันยอดเยี่ยม ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิษฐาน เราจะอธิษฐานเพื่ออะไร? ยิ่งกว่านั้น เปาโลยังได้กล่าวว่าเราเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรัก เราได้รับการยกโทษ ได้รับสติปัญญา เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า เป็นผู้รับของประทานฝ่ายวิญญาณ และอีกมากมายหลายอย่าง ในเอเฟซัส 1:3 เปาโลกล่าวว่าเราได้รับ “พรฝ่ายจิตวิญญาณทุกอย่าง... ในสวรรค์สถาน [ใน] พระคริสต์” นั่นเป็นภาพอันมหัศจรรย์ และทุกสิ่งนั้นเป็นของผู้เชื่อ

แล้วทำไมการอธิษฐานจึงมีความจำเป็นล่ะ? ก็เพราะว่าการอธิษฐานเป็นกุญแจสำคัญต่อแหล่งกำลังของคุณในพระคริสต์ เราต้องเข้าใจว่ายุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณหรือแหล่งกำลังอื่น ๆ ไม่ใช่เครื่องจักรกล ดังนั้น จึงต้องใส่ฤทธิ์อำนาจและพลังของพระเจ้าเข้าไป

การอธิษฐานยังมีความจำเป็น เพราะเป็นกุญแจสำคัญในการพึ่งพาพระเจ้า เมื่อคุณคิดถึงฐานะอันสูงส่งและแหล่งกำลังของคุณในพระคริสต์ คุณจะมีความท้าทายที่คุณอาจเรียกมันว่าหลักคำสอนที่ถือตัวเองเป็นใหญ่ ซึ่งเป็นปัญหาตามที่กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 10:12 “คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังไม่ให้ล้มลง” คุณอาจจะกลายเป็นพวกที่ผมเรียกว่า “ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าในฝ่ายจิตวิญญาณ” คือ เชื่อพระเจ้า แต่ดำเนินชีวิตในลักษณะที่ไม่จำเป็นต้องมีพระองค์

ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จมากและล้มเหลวน้อยจะทำให้คุณลืมนะพระเจ้าได้ง่าย และทำให้คุณคิดว่าการพึ่งพาตัวเองก็เพียงพอแล้ว ความกระตือรือร้นและชีวิตในการอธิษฐานไม่อาจเติบโตได้ในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น ริชาร์ด บาซเตอร์ เสนอคำปรึกษาในการแก้ไขไว้ ดังนี้

จงตราตรึงอย่างหนักด้วยสุดใจของคุณอยู่ตลอดเวลาเพื่อรักษาสิ่งเหล่านี้ให้คงอยู่ จริงจัง กระตือรือร้น และอย่าทนปล่อยให้สิ่งเหล่านี้ขาดความตั้งใจไปและเย็นชาลง อย่าให้การอธิษฐานเป็นเพียงการทำงานของปากและเป็นไปตามแบบแผนที่ไม่มีชีวิตชีวา... เมื่อจิตใจไร้สติหมดความรู้สึก แม้เสียงจะกระตือรือร้นเพียงใด จิตใจก็จะอ่อนแอเบื่อหน่ายลงได้ง่าย และกลายเป็นปกติของนิสัย และกลายเป็นแสสร้างแสดง หากไม่มีการเฝ้าระวังรัดกุมอย่างรอบคอบ และทำตามอย่างขยันขันแข็งและกระตุ้นเตือนขึ้น⁵

การอธิษฐานที่หลากหลาย

ในเอเฟซัส 6:18 เปาโลกล่าวว่าเราจะต้องอธิษฐาน “โดยการอธิษฐานและการวิงวอนทุก ๆ อย่าง” คำว่า “ทุก ๆ อย่าง” หมายถึง คำอธิษฐานทุกชนิด “อธิษฐานและวิงวอน” หมายถึงรวมถึง คำอธิษฐานทั่วไปและคำอธิษฐานที่เฉพาะเจาะจง

มีหลายวิธีที่จะอธิษฐาน บางคนคิดว่าวิธีเดียวที่จะอธิษฐานคือคุกเข่า บางคนคิดว่าวิธีเดียวที่จะอธิษฐานคือยกมือขึ้น บางคนคิดว่าจะต้องพนมมือ บางคนคิดว่าต้องอธิษฐานตามหนังสือ แต่ถ้าคุณจะต้องอธิษฐานตลอดเวลา คุณจะต้องอธิษฐานในหลาย ๆ แบบ เพราะว่า คุณจะไม่มีอยู่ในท่าทางเดียวตลอดทั้งวัน

คุณสามารถอธิษฐานในที่สาธารณะหรือในห้องส่วนตัวด้วยเสียงดังหรือพูดเบา ๆ การอธิษฐานสามารถพิจารณามาก่อน หรือพูดออกมาเลยก็ได้ การอธิษฐานอาจจะเป็นการทูลขอ การขอบพระคุณ การสารภาพ และการสรรเสริญ คุณจะคุกเข่า ยืน ยกมือขึ้น หรือหมอบตัวลงก็ได้ ไม่มีสถานการณ์ไหนที่คุณจะอธิษฐานไม่ได้

ความถี่ในการอธิษฐาน

ในเอเฟซัส 6:18 เปาโลบอกให้เราอธิษฐาน “ตลอดเวลา” การอธิษฐานจะต้องเป็นการกระทำที่สม่ำเสมอ การอธิษฐานตลอดเวลาไม่ได้หมายความว่า ให้เอาหนังสือเกี่ยวกับการอธิษฐานติดตัวไปและอ่านตลอดวัน ในอิสราเอลคุณ将会เห็นชาวยิวหลายคนไปอธิษฐานนานเป็นหลายชั่วโมงที่หน้ากำแพงพระวิหาร การอธิษฐานตลอดเวลาไม่ได้เกี่ยวกับรูปแบบหรือการพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่เป็นการดำเนินชีวิตของคุณจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าและด้วยท่าทีที่ตระหนักถึงพระเจ้า ชีวิตทั้งสิ้นของคุณควรจะมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

ผมพบว่าผมเพียงไม่กี่ครั้งที่ผมไม่ได้ตระหนักถึงพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมเห็นและมีประสบการณ์ในชีวิตกลายเป็นคำอธิษฐาน ถ้าผมมีประสบการณ์กับบางสิ่งที่ดี ความคิดแรกของผมก็คือ “พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นแหล่งของสิ่งที่ดีทั้งหมดและทรงเป็นแหล่งของประทานที่สมบูรณ์แบบ ข้าพระองค์ขอบคุณ

พระองค์สำหรับสิ่งนั้น” และถ้าผมเห็นสิ่งที่ชั่วร้าย ผมอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงกระทำมันให้ถูกต้อง ถ้าผมมีโอกาสได้พบใครบางคนที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ การตอบสนองอย่างแรกของผมคือ “พระเจ้า เป็นที่น่าเศร้าใจมากที่เขา还不知道จักพระองค์ ขอได้โปรดนำเขาหรือเธอให้มารู้จักกับพระองค์ด้วย” ถ้าผมเห็นอุปสรรคปัญหา ผมอธิษฐานว่า “พระเจ้า พระองค์คือผู้ปลดปล่อย”

ชีวิตแห่งการอธิษฐานคือเครื่องวัดที่ดีที่สุดของความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า มาร์ติน ลอยด์ โจนส์ กล่าวอย่างนี้ว่า

สิ่งดีที่สุดซึ่งใช้ทดสอบความเข้าใจของผมที่มีต่อคำสอนของพระคัมภีร์คือ ระยะเวลาที่ผมใช้ในการอธิษฐาน เมื่อศาสนศาสตร์เป็นความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ดังนั้น ยิ่งผมรู้ศาสนศาสตร์มากเท่าไร มันก็ควรจะผลักดันให้ผมยิ่งพยายามรู้จักพระองค์มากขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่รู้ “เกี่ยวกับ” พระองค์ แต่เป็นการรู้จักพระองค์ เป้าหมายของความรอดก็คือ การนำผมมารู้จักพระเจ้า... ถ้าความรู้ทั้งสิ้นของผมไม่ได้นำมาให้อธิษฐาน ก็แสดงว่ามีบางอย่างผิดปกติ

อัครทูตยอห์นเขียนไว้ว่า “สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินนั้น เราก็ประกาศให้พวกท่านรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้มีสามัคคีธรรมกับเรา และเราก็มีสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 1:3) พระเจ้าต้องการมีสามัคคีธรรมกับคุณ และการอธิษฐานคือสามัคคีธรรมที่ดีที่สุดเมื่อคุณยังอยู่ในโลกนี้

ช่วงเวลาไหนเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการอธิษฐาน? คำตอบก็คือทุกเวลา ดาวิดกล่าวว่า “ทั้งเวลาเช้า เวลาเย็น และเวลาเที่ยง ข้าพเจ้าจะอธิษฐาน และร้องทุกข์ และพระองค์จะทรงสดับเสียงของข้าพเจ้า” (สดุดี 55:17 THKJV) ลูกา กล่าวว่า “ในเวลาต่อมาพระเยซูเสด็จไปที่ภูเขาศาเลเมเพื่อจะอธิษฐาน พระองค์

ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน” (ลูกา 6:12) ทหารของพระคริสต์จะต้องอธิษฐานทุกเวลา เพื่อว่าเมื่อการต่อสู้เริ่มขึ้นเมื่อใด เขาก็จะพร้อมเมื่อนั้น ชีวิตทั้งชีวิตของเขาจะต้องเปิดไว้สำหรับพระเจ้า

พลังของการอธิษฐาน

เราจะต้องอธิษฐาน “ในพระวิญญาณ” นั้นหมายความว่าคำอธิษฐานของคุณจะต้องสอดคล้องกับพระดำริและพระประสงค์ของพระวิญญาณ ผู้ “ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าควรจะทำอธิษฐานขออะไรอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ และพระองค์ผู้ทรงชั้นสุดในมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (โรม 8:26-27)

เราจะอธิษฐานให้สอดคล้องกับพระวิญญาณได้อย่างไร? ก็โดยการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ซึ่งก็มีความหมายเดียวกันกับการให้พระวณะของพระเจ้าดำรงอยู่ในชีวิตอย่างบริบูรณ์ (เอเฟซัส 5:18-20 เทียบกับโคโลสี 3:16-17) นั่นก็คือการให้พระวณะของพระเจ้าเข้ามาแทรกซึมอยู่ในทุกส่วนของชีวิตของคุณ ถ้าคุณต้องการเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จงบำรุงเลี้ยงชีวิตของคุณด้วยพระวณะของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ นี่คือนิสัยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะปรับเจตนารมณ์ของคุณให้สอดคล้องกับพระองค์และอธิษฐานในแนวทางเดียวกันกับพระองค์

ลักษณะของการอธิษฐาน

เฝ้าระวังอธิษฐาน

ในเอเฟซัส 6:18 เปาโลกล่าวว่า “จงเฝ้าระวังด้วยความเพียรและด้วยการวิงวอน” พระเยซูคริสต์เองก็ได้เน้นถึงสำคัญของการเฝ้าระวังในการอธิษฐาน ไม่นานก่อนที่จะพระองค์จะถูกจับกุม:

พระองค์ก็ทรงพาเปโตรกับบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย
พระองค์ทรงเริ่มไศกเศร้าและทรงทุกข์ใจอย่างยิ่ง จึงตรัส
กับพวกเขาว่า “ใจของเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงอยู่ที่นี่
และเฝ้าระวังกับเรา” แล้วทรงดำเนินไปอีกหน่อหนึ่ง ก็สบ
พระพักตร์ลงถึงดินอธิษฐานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์
ถ้าเป็นได้ขอให้ถวญนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่
อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์
แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:37-39)

พันธกิจของพระเยซูคริสต์คือ การทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อ
ความผิดบาปของมวลมนุษย์ แม้ว่าพระองค์ไม่สามารถทำบาปได้ ถึงกระนั้น
พระองค์ก็ทรงมีประสบการณ์กับการทดลองที่หนักหนาสาหัส (ฮีบรู 4:15)
พระองค์ทรงมีประสบการณ์กับความทุกข์ทรมานจากของมนุษย์ชาติ แต่เมื่อ
การถูกตรึงของพระองค์ใกล้เข้ามา พระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์หนักยิ่งขึ้น พระองค์
ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรที่ปราศจากตำหนิของพระเจ้าถูกรุมเร้าความรู้สึกด้วยสิ่งที่จะ
เกิดขึ้นในกายหน้าคือ การแบกรับความผิดบาปอันมากมายมหาศาลของมวล
มนุษย์ไว้บนพระกายของพระองค์ พระองค์จะต้องประสบกับความเปลี่ยวเปล่า
อย่างที่สุด เมื่อพระบิดาของพระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพระองค์เสียเนื่องจาก
พระองค์ทรงยอมรับความผิดบาปเพื่อพวกเรา ความทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากการ
ทดลองนี้มีมากพอที่จะผลาญชีวิตของพระองค์เสียได้

แม้พระคัมภีร์ตอนนี้ได้กล่าวถึงซาตานก็ตาม แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามัน
ได้ทดลองให้พระคริสต์ใช้สิทธิอำนาจแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ บางที
มันอาจจะเสนอแนะว่า “ทำไมพระเจ้าเจ้าแห่งความยุติธรรมจึงยอมพระองค์เอง
ต่อความไม่ยุติธรรมเล่า? ทำไมผู้ทรงสร้างชีวิตจึงจะยอมเสียชีวิต?” เราแน่ใจ
ได้เลยว่าซาตานได้เรียกร้องให้พระเยซูไม่เชื่อฟังพระบิดาของพระองค์โดยการ
ปฏิเสธไม้กางเขน ทำไมนะหรือ? ก็เพราะว่าซาตานไม่ต้องการให้พระราชา
แห่งความรอดนั้นสำเร็จ

ขอให้สังเกตว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงเผชิญหน้ากับซาตาน หรือทำสงครามด้วยการอธิษฐาน แม้ว่าไมเคิลจะหมายถึงความทนทุกข์ทรมานอย่างที่สุด พระเยซูทรงถ่อมใจอธิษฐานว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39)

เมื่อพระคริสต์กลับมาถึงสาวกทั้งสามคนแล้ว พระองค์ทรงเห็นพวกเขา นอนหลับอยู่ พระองค์ตรัสว่า “พวกท่านจะเฝ้าระวังอยู่กับเราสักชั่วโมงไม่ได้หรือ? ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อจะไม่ถูกทดลอง จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อนกำลัง” (มัทธิว 26:40-41)

พระองค์ทรงเตือนพวกเขาไม่ให้พึ่งพกำลังของตนเองในการเอาชนะซาตาน แทนที่จะต่อสู้กับวิญญาณชั่วซึ่ง ๆ หน้า พวกเขาควรจะเข้าหาพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน แต่ในกรณีนี้ สาวกกลับนอนหลับแทนที่จะคุกเข่าเฝ้าระวังอธิษฐาน

เราได้เรียนรู้อะไรจากตัวอย่างการอธิษฐานของพระเยซู? ประการแรก เมื่อผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าเองยังจำเป็นต้องอธิษฐานท่ามกลางการถูกทดลองแล้วเราละ จำเป็นมากกว่านั้นไม่ใช่หรือ? ประการที่สอง การอธิษฐานไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนน้ำพระทัยของพระเจ้ามาตามใจเรา แต่หมายถึงการยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าพระเยซูคริสต์เองยังยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า เราควรยอมจำนนมากกว่านั้นไม่ใช่หรือ?

อธิษฐานด้วยความเพียร

เราไม่เพียงแต่ต้องเฝ้าระวังอธิษฐานเท่านั้น แต่ยังต้องอธิษฐานด้วยความเพียรอีกด้วย ในเอเฟซัส 6:18 เปาโลกล่าวว่า “จงเฝ้าระวังด้วยความเพียร” คำว่า “ความเพียร” ในภาษากรีก หมายถึง การยืนหยัดมั่นคง การอธิษฐานไม่ได้มีความหมายแค่อิสระและการพูดคุยอย่างง่าย ๆ กับพระเจ้า แต่หมายถึงชีวิตที่เพียรพยายาม พระเยซูทรงอธิบายเรื่องนี้ในคำอุปมาเรื่องผู้พิพากษาอธรรม (ลูกา 18:1-8) หญิงม่ายคนหนึ่งได้เพียรพยายามและร้องขอต่อผู้พิพากษา

ในที่สุดเขาก็ได้ทำในสิ่งที่นางต้องการ เราเองก็จำเป็นต้องแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าเราใส่ใจต่อสิ่งที่เราทูลขอจริงๆ ถ้าคุณต้องการสิ่งที่คุณกำลังอธิษฐานทูลขอจริง ๆ ความเพียรพยายามในการอธิษฐานของคุณก็จะมีขึ้นตามธรรมชาติ

อีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ คำอุปมาที่พระเยซูทรงเล่าเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่ได้ร้องขออยู่ที่หน้าประตูเพื่อขอยืมขนมปังจากเพื่อนบ้าน (ลูกา 11:5-10) เจ้าของบ้านได้พูดว่า “ประตูปิดแล้ว ลูกๆ กับตัวข้าก็เข้านอนกันหมดแล้ว ข้าไม่สามารถลุกขึ้นไปหยิบให้ท่านได้” แต่ชายคนนั้นยังคงร้องขอ จนกระทั่งเจ้าของบ้านยอมลุกขึ้นมาและหยิบขนมปังให้เขา

จากสองเรื่องนี้ ทั้งหญิงม่ายและชายที่หิวโหยยืนหยัดพากเพียรจนพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาขอ ในทำนองเดียวกัน เราควรจะสัตย์ซื่อและพากเพียรในการอธิษฐานของเรา โดยรู้ว่า “เราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

อธิษฐานอย่างเจาะจง

การอธิษฐานจะต้องเป็นการอธิษฐานอย่างเจาะจง ในเอเฟซัส 6:18 เปาโลกล่าวว่า “จงเฝ้าระวังด้วยความเพียรและด้วยการวิงวอน” คำภาษากรีกของคำว่า “วิงวอน” หมายถึงคำร้องขอที่เฉพาะเจาะจง ทำไมเราจึงต้องอธิษฐานอย่างเจาะจง? ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงคอยคำอธิษฐานเพื่อสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ถ้าคุณไม่ได้อธิษฐานอย่างเจาะจง คุณจะไม่เห็นถึงการทำงานของพระเจ้า

เมื่อลูกสาวของผมยังเด็กอยู่ เธอจะอธิษฐานว่า “พระเจ้าข้า ขอทรงโปรดอวยพระพรทั้งโลกด้วย” ผมจึงพูดกับลูกว่า “มารีที่ ลูกจะอธิษฐานอย่างนั้นไม่ได้ พระองค์จะไม่ทำให้ทั้งโลกรู้สึกดีขึ้น นั่นกว้างเกินไป ลูกจะต้องอธิษฐานอย่างเจาะจง” แล้วเธอก็ได้เรียนรู้ที่จะอธิษฐานอย่างเจาะจง เมื่อคุณอธิษฐานอย่างเจาะจง คุณจะได้เห็นคำตอบที่เจาะจงของพระเจ้าเพื่อสง่าราศีของพระองค์เช่นกัน

คำร้องขอที่เจาะจงของเราควรจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องฝ่ายวิญญาณ การอธิษฐานเพื่อความต้องการทางกายภาพนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่น อธิษฐานเผื่อบางคนที่เป็นโรคปวดตามข้อกระดูก ปัญหาสุขภาพ ขาหัก หรือการผ่าตัด เป็นต้น ผมอธิษฐานเผื่อคนที่มีอาการเจ็บทางร่างกาย แต่ยิ่งกว่านั้นผมอธิษฐานขอพระเจ้าประทานชัยชนะแก่ผู้เชื่อในการต่อสู้กับศัตรูด้วย นี่คือการประเดิมหลักของเปาโลในเอเฟซัส 6:18 ธรรมิกชนท่านหนึ่งได้อธิษฐานขอชัยชนะในการต่อสู้ ดังนี้

ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ว่าปัญหาการต่อสู้ระหว่าง

พระองค์กับซาตาน

ไม่เคยมีความแน่นอน

และจะจบลงที่ชัยชนะ

บนไม้กางเขน หัวมังกรถูกบดขยี้แล้ว

และข้าพระองค์ต่อสู้กับศัตรูซึ่งพ่ายแพ้ไปแล้ว

ผู้ที่ความลึกกลับและพละกำลังทั้งหมดของเขา

ถูกเอาชนะไปแล้ว

เมื่อข้าพระองค์รู้สึกถึงผู้ที่สิ้นแท้

ขอทรงให้ข้าพระองค์ระลึกถึงพระองค์ผู้ซึ่งสิ้นแท้ฟกช้ำ

ผู้ที่เมื่อสิ้นแท้ฟกช้ำ ทรงขยี้หัวมารร้ายจนแหลก

จิตวิญญาณของข้าพระองค์ยกย่องผู้พิชิตผู้ยิ่งใหญ่ด้วยความ

ปีติยินดี

โปรดรักษาบาดแผลข้าพระองค์ เมื่อได้รับความทุกข์ยากครั้งใหญ่

หากข้าพระองค์เต็มไปด้วยมลทิน

หากความเชื่อข้าพระองค์ได้รับความเสียหาย
 หากความหวังของข้าพระองค์กำลังดับลง
 หากความรักข้าพระองค์ไม่กระตือรือร้น
 หากการปลอบประโลมใจบางอย่างเข้าครอบงำจิตใจ
 ข้าพระองค์
 หากจิตวิญญาณข้าพระองค์จมอยู่ใต้ความกดดัน
 ของการต่อสู้

โอ พระองค์ผู้ซึ่งพระสัญญาทุกอย่างเป็นยารักษา
 ทุกการสัมผัสชีวิต
 ขอทรงให้คนรบผู้เหนื่อยล้าของพระองค์ได้เข้ามาใกล้
 ขอทรงฟื้นฟูข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะลุกขึ้น
 ต่อสู้อีกครั้ง
 และไม่อ่อนล้าจนกว่าศัตรูจะถูกเหยียบย่ำ

ขอทรงประทานสามัคคีธรรมแก่ข้าพระองค์
 เพื่อข้าพระองค์จะต่อต้านซาตาน
 ความไม่เชื่อ เนื้อหนัง และโลก
 ด้วยความสุขปีติที่ไม่ได้มาจากสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น
 และซึ่งสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมีอาจทำลายได้

ขอทรงประทานบ่อน้ำพุรินด์แก่ข้าพระองค์
 ที่อยู่ในความไม่เปลี่ยนแปลง ในความรักนิรันดร์
 และในกฎเกณฑ์ของพระองค์
 เมื่อนั้นมือของข้าพระองค์จะไม่มีวันอ่อนแรง
 เท้าของข้าพระองค์จะไม่มีวันสะดุดล้ม

ดาบของข้าพระองค์ไม่เคยหัก โล่ของข้าพระองค์
ไม่เคยขึ้นสนิม
หมวกของข้าพระองค์ไม่เคยแตก
เสื้อเกราะของข้าพระองค์ไม่เคยตก
กำลังของข้าพระองค์พักอยู่ในฤทธิ์เดชของพระองค์⁷

วัตถุประสงค์ของการอธิษฐาน

เราควรอธิษฐานเพื่อใครบ้าง? “ธรรมิกชนทุกคน” (เอเฟซัส 6:18) เราจะต้องอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน ขอให้สังเกตว่าซาตานและวิญญาณชั่วไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการอธิษฐานตามหลักของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เราพูดว่า “ข้าขอต่อต้านซาตานและอาณาจักรแห่งความมืดของมัน” พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เราสั่งซาตานให้คืนฐานที่มั่นแก่เรา พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เราพูดว่า “ข้าขอส่งเจ้า เจ้าวิญญาณชั่ว” พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เราทำลายวิญญาณแห่งความมืดบอด เทคนิคที่แปลกประหลาดเช่นนี้ไม่มีอยู่ในคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณเลย

แล้วอะไรคือสิ่งที่เราจะต้องทำ? นั่นคืออธิษฐานเพื่อผู้อื่น การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นมีความสำคัญต่อสุขภาพกายของคริสตจักร เมื่ออวัยวะส่วนหนึ่งในร่างกายของคุณเจ็บป่วย อวัยวะที่เหลือทั้งหมดจะเข้ามาช่วยชูกำลัง ในทำนองเดียวกัน เมื่อสมาชิกในพระกายของพระคริสต์อ่อนกำลังลง เราก็ควรจะอธิษฐานเพื่อเขา ผลที่ตามมาก็คือ การอธิษฐานเพื่อสุขภาพฝ่ายวิญญาณของผู้อื่นยังเกิดผลดีต่อชีวิตของคุณด้วย ดร. มาร์ติน ลอยด์ โจนส์ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า

ก่อนที่จะเกิดสงครามกลางเมืองในประเทศสเปน ไม่ว่า
จะในเมืองบาร์เซโลนา มาดริด หรือในที่อื่น ๆ คลินิกของ
จิตแพทย์เต็มไปด้วยผู้ที่เข้ามารับการรักษา แต่ละคน
ต่างมีปัญหาของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นความวิตกกังวล ความ

กลัวใจ หรือการถูกยั่วยุล่อใจต่าง ๆ คนเหล่านี้ต่างพากันมาที่คลินิกเพื่อบำบัดรักษาปัญหาของตน

จากนั้น เมื่อเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น สิ่งแรกที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากสงครามก็คือ ทำให้คลินิกจิตแพทย์และจิตเวชร้างผู้คน คนที่มีปัญหาทางจิตเหล่านี้ถูกบำบัดด้วยความวิตกกังวลที่ใหญ่หลวงกว่า พวกเขากังวลถึงสถานภาพทั้งหมดของพวกเขา จะยังคงมีบ้านอยู่หรือไม่? สามีของพวกเขาจะยังคงมีชีวิตรอยู่หรือไม่? ลูก ๆ ของพวกเขาจะตายหรือไม่? ความวิตกกังวลที่มากกว่าทำให้ความวิตกกังวลที่เล็กน้อยกว่าหายไป การพุ่งความสนใจไปยังปัญหาที่ใหญ่กว่าทำให้พวกเขาลืมปัญหาส่วนตัว ซึ่งเป็นปัญหาเล็กน้อย⁸

คุณอยากเป็นคนที่มีสุขภาพฝ่ายวิญญาณที่แข็งแรงหรือไม่? ถ้าเช่นนั้น จงจดจ่ออยู่กับสิ่งที่สำคัญ จงจดจ่ออยู่กับการอธิษฐานเพื่ออาณาจักรของพระเจ้า แล้วคุณก็จะไม่มีปัญหากับความวิตกกังวลในเรื่องที่เล็กน้อยกว่า

มาร์ติน ลอยด์ โจนส์ เขียนต่อไปว่า

ความกลัวที่มากกว่าจะขจัดความกลัวที่น้อยกว่า และผมได้นำหลักการนี้มาใช้ในการอธิษฐาน เมื่อคุณรู้สึกกังวล สับสนและคุณไม่สามารถลืมตัวเองได้ เมื่อคุณรู้สึกสงสารตัวเอง และเมื่อคุณรู้สึกว่าคุณกำลังประสบกับความยากลำบาก ซึ่งดูเหมือนว่าทุกสิ่งกำลังถาโถมเข้าใส่คุณ วิธีการแก้ไขที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งก็คือ การนั่งลงและพูดว่า “เรื่องนั้นเป็นอย่างไร? คนนี้เป็นอย่างไร? คนนั้นเป็นอย่างไร? คริสเตียนในประเทศอื่น ๆ เป็นอย่างไร?” คุณเขาลงและอธิษฐาน

เพื่อพวกเขา แล้วในไม่ช้าคุณก็จะพบว่า คุณลืมเรื่องตัวเองไปเสียแล้ว... คุณจะพบว่าในขณะที่คุณอธิษฐานเพื่อพวกเขา คุณก็กำลังแก้ไขปัญหาของคุณเองด้วย และคุณ จะได้รับการปลดปล่อย⁹

เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอธิษฐานเพื่อคนอื่น แต่การอธิษฐานของคุณจะไม่มีประสิทธิภาพเลยจนกว่าคุณจะได้รู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของคนที่คุณกำลังอธิษฐานเพื่อ คุณรู้ถึงปัญหาของคุณเองเป็นอย่างดี แต่คุณไม่จำเป็นจะต้องทุ่มเทเวลาทั้งหมดเพื่ออธิษฐานสำหรับตัวคุณเอง จงอธิษฐานเพื่อผู้อื่น คอยดูความจำเป็นของพวกเขา ความเห็นแก่ตัวจะทำให้ลายมุมมองการมองเห็นนั้น พวกเราส่วนมากมักจะไม่วางใจเอาใจกับการอธิษฐานจนกว่าปัญหาจะเกิดขึ้น เรามักจะเสียเวลาไปกับปัญหาของตัวเองมากกว่าที่จะใช้เวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น นั่นแสดงให้เห็นว่าเรามีตัวเองเป็นศูนย์กลาง

คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวคุณล่ะ? คุณเป็นห่วงสภาพฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขาหรือไม่? คุณได้อธิษฐานเพื่อคู่สมรสของคุณ ลูกของคุณ เพื่อน ๆ ของคุณ เพื่อนบ้านของคุณ และคนที่ศึกษาพระคัมภีร์ในชั้นเดียวกับคุณหรือไม่? หรือว่าคุณไม่สนใจพวกเขา?

การอธิษฐานเรียกร้องให้เราสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อเราจะรู้ว่าเราจะอธิษฐานเพื่อเขาในเรื่องอะไร นั่นคือแบบอย่างที่เราได้ให้กับคริสตจักรที่เอเฟซัส:

และ[อธิษฐาน]เพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าพูด พระองค์จะประทานถ้อยคำแก่ข้าพเจ้าที่จะสำแดงความล้ำลึกของข่าวประเสริฐอย่างกล้าหาญ เพราะข่าวประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นทูตที่ติดโซ่ตรวน และเพื่อว่าข้าพเจ้าจะกล้าพูดตามที่ข้าพเจ้าควรจะพูดนั้น

ที่คึกัส ซึ่งเป็นน้องที่รักและเป็นผู้ปรนนิบัติที่ซื่อสัตย์
 ในองค์พระผู้เป็นเจ้า จะบอกให้ท่านรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อ
 พวกท่านจะได้รู้ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างไรและทำอะไร
 ข้าพเจ้าส่งเขาไปหาท่านทั้งหลายเพราะเหตุนี้ คือเพื่อให้
 ท่านรู้ความเป็นอยู่ของเรา และเพื่อให้เขาสนใจพวกท่าน
 (เอเฟซัส 6:19-22)

เนื่องจากเปาโลไม่ได้ต้องการให้ชาวเอเฟซัสอธิษฐานเผื่อท่านโดยที่พวกเขา
 ไม่ทราบข้อมูล ท่านจึงได้แจ้งข่าวให้พวกเขาทราบโดยฝากไปกับเพื่อนของท่าน
 คือที่คึกัส เปาโลต้องการให้พวกเขาอธิษฐานเผื่อท่านในเรื่องอะไร? สิ่งที่ท่าน
 ต้องการให้พวกเขาอธิษฐานเผื่อคือ ให้ท่านมีชัยชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณ
 ท่านเป็นนักโทษอยู่ในกรุงโรม และท่านต้องการความกล้าหาญที่จะประกาศเรื่อง
 ของพระคริสต์ และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานนี้ เราารู้ได้จากพระธรรมฟิลิปปี
 ว่า ข้าพเจ้าประเสริฐที่ท่านประกาศเป็นพยานนั้น “เป็นที่รู้จักในหมู่ผู้คุมประจำกอง
 บัญชาการทั้งหมดและคนอื่นๆ” (ฟิลิปปี 1:13) ความกล้าหาญของท่านได้ช่วย
 ให้ผู้เชื่อคนอื่น ๆ กล่าวพระวจนะของพระเจ้าโดยปราศจากความกลัว (ข้อ 14)

การอธิษฐานได้ขับเคลื่อนอยู่ในยุทธภรณ์ของคุณหรือไม่? ในหนังสือ *รู้จักพระเจ้า* ของ เจ. ไอ. แพคเกอร์ ท่านได้กล่าวไว้ว่า

เราต้องเรียนรู้ที่จะประเมินตนเอง ไม่ใช่ด้วยความรู้เกี่ยวกับ
 พระเจ้า ไม่ใช่ใช้ด้วยของประทานและหน้าที่รับผิดชอบใน
 คริสตจักร แต่ด้วยวิธีที่เราอธิษฐานและสิ่งที่เกิดขึ้นใน
 ความคิดของเรา ผมคิดว่าพวกเราหลายคนไม่รู้เลยว่าเรา
 ตกต่ำจากระดับนี้มากขนาดไหน ขอให้เราทูลขอพระเจ้า
 ให้ทรงสำแดงแก่เรา¹⁰

กำลังเพื่อชัยชนะ

นายพลนอร์แมน ชวาร์สคอฟ อดีตผู้บัญชาการกองกำลังทหารอเมริกันในสงครามอ่าวเปอร์เซียและเป็นผู้วางแผนยุทธการซึ่งมีชื่อว่า “พายุทะเลทราย” ได้กล่าวไว้ว่า

ผมถือว่าตัวเองคือทหารผู้จะพยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด คือ การรับใช้ประเทศชาติ มันตรงกันข้ามกับสิ่งที่คนอื่น ๆ เคยพูดถึงผม ผมไม่เคยยึดถืออยู่กับภาพที่งดงามภายนอก คือการนำกองทหารเข้าสู่รบในสงคราม ผมยอมรับว่าบางครั้งหน้าที่รับผิดชอบของผมในฐานะทหารคนหนึ่งก็ทำให้ผมกลัวแทบตาย แต่ผมก็ตระหนักว่าผมได้รับการฝึกฝนมากเพื่อทำหน้าที่ของผม และนั่นเป็นเหตุที่ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องมีกองทัพ และเมื่อเกิดวิกฤติการณ์ขึ้น นั้นไม่ใช่เวลาที่ผมจะมากลัวหรือหลบหนี

หน้าที่รับผิดชอบ ผมพยายามทำให้ดีที่สุด และเมื่อสงคราม
สิ้นสุดลง ผมยังคงสามารถพูดได้ว่าผมได้ทำอย่างดีที่สุด
และนั่นคือสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผม¹

ในฐานะผู้เชื่อ เราควรทำให้ดีที่สุดในการรับใช้และถวายเกียรติแด่พระคริสต์
ผู้ซึ่งเป็นแม่ทัพของเรา โดยการตาย การถูกฝังไว้ และการเป็นขึ้นมาจากตายของ
พระองค์ พระองค์ได้ทรงมีชัยชนะเพื่อผู้เชื่อทุกคนแล้ว พระคริสต์เสด็จมายังโลก
ในฐานะมนุษย์ “เพื่อโดยทางความตายนั้น พระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจ
แห่งความตาย และจะทรงปลดปล่อยบรรดาคนเหล่านั้นที่ตกเป็นทาสมาตลอด
ชีวิตเนื่องจากความกลัวตาย” (ฮีบรู 2:14-15)

อย่างไรก็ตาม ซาตานและสมุนของมันก็ยังจะคอยทำลายงานซึ่งพระเจ้าได้
ทรงกระทำสำเร็จแล้วในชีวิตของลูกของพระองค์ จนกว่าชัยชนะอย่างสมบูรณ์
แบบจะมาถึง นั่นหมายความว่า คุณจะต้องต่อสู้และการสู้รบทุกวัน

เราจะตอบสนองต่อการโจมตีของซาตานอย่างไร? ไม่ใช่โดยการใช้วิธีแปลก
ประหลาดอย่างที่หลาย ๆ คนกำลังใช้กันอยู่ทุกวันนี้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เปาโล
ได้ให้คำสั่งห้าประการ คือ “ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ
จงเป็นคนกล้าหาญจงเข้มแข็ง จงทำทุกสิ่งด้วยความรัก” (1 โครินธ์ 16:13-14)

คำสั่งเหล่านี้คือหน้าที่รับผิดชอบโดยย่อของผู้เชื่อในสงครามฝ่ายวิญญาณ
โดยการเชื่อฟังคำสั่งเหล่านี้ คุณจะไม่มี ความสงสัย ยืนอยู่เหนือความบาปของคุณ
แทนที่ความไม่แยแสของคุณ และดำเนินชีวิตอย่างสมกับการที่พระเจ้าทรงเรียก
คุณ พุดง่าย ๆ ก็คือ นี่เป็นหนทางที่คุณจะทำความดีที่สุดเพื่อพระคริสต์ ต่อไปนี้
ให้เรามาพิจารณาคำสั่งแต่ละคำสั่งอย่างละเอียด

จงระมัดระวัง

มากกว่า 70 ปีที่แล้ว เรื่องราวต่อไปนี้เกิดขึ้นในมหาสมุทรแปซิฟิก:

ในตอนกลางดึก ร้อยเอกฮีราตะ มัทซึมูระ ได้ลุกออกมาจากเตียงนอนของเขาซึ่งอยู่ในเรือบรรทุกเครื่องบินฮิริว... และสวมชุดนักบิน จากนั้น เขาได้เล็มปลายเล็บและตัดเส้นผมออกปอยหนึ่งเพื่อส่งให้ครอบครัว เครื่องบินทิ้งระเบิดนากาจิมะ-97 ซึ่งบรรทุกระเบิดทอร์ปิโดไว้เต็มอัตรา 800 กิโล กำลังรอเขาอยู่ ในวันนั้นเครื่องบินรบเป็นลำแรกที่บินออกไป ตามด้วยเครื่องบินทิ้งระเบิด และเครื่องบินคุ้มกัน เป็นเวลาสองชั่วโมงที่พวกเขาบินมุ่งไปทางใต้เหนือหมู่เมฆ แล้วเมื่อกลุ่มเมฆจางลง พวกเขาก็มาปรากฏตัวที่เหนือภูเขาโดมอนด์ เฮด ร้อยเอกมัทซึมูระหันหัวเครื่องบินของเขาพุ่งดิ่งไปยังเพิร์ลฮาเบอร์²

จอร์จ แคมป์เบล เจ้าหน้าที่ขึ้นผู้น้อยวัย 25 ปีที่ประจำอยู่บนเรือยูเอสเอส เมดูซา ได้เล่าเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปให้ฟังว่า

ผมเพิ่งจะขึ้นไปข้างบนโดยถือถ้วยกาแฟอยู่ในมือ และเริ่มต้นที่จะอ่านหนังสือพิมพ์... ในทันใดนั้น เครื่องบินเหล่านี้ก็ปรากฏตัวขึ้น แต่เราก็เคยทำเช่นนี้เพราะว่าเครื่องบินของเรามักจะแก่งัดทำเป็นเข้ามาจู่โจมเสมอ เมื่อเรามองดูรูปร่างภายนอกของเครื่องบินและเห็นเครื่องหมายดวงอาทิตย์ สีแดงเรารู้ทันทีว่า นี่ไม่ใช่เรื่องล้อเล่นแต่เป็นเรื่องจริง... ในการถูกโจมตีครั้งแรก เราไม่ได้ยิงตอบโต้มากนัก เมื่อเครื่องบินย้อนกลับมาโจมตีเราเป็นครั้งที่สอง เรายิงปืนใหญ่ต่อสู้บ้าง และเมื่อเครื่องบินกลับมาโจมตีในครั้งที่สาม เราก็ตอบได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น... ความรู้สึกแต่ละครั้งเมื่อถูกโจมตี คือไม่มีเวลาพอที่จะรู้สึกอะไร แต่

หลังจากที่คุณได้ตระหนักถึงมัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เมื่อคุณมองไปรอบ ๆ และเห็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้น³

เกิดอะไรขึ้น? ในวันที่ 7 ธันวาคม 1941 ญี่ปุ่นได้โจมตีฐานทัพที่อาวเพิร์ล
ฮาร์เบอร์ ได้ฆ่าทหารอเมริกันไปกว่า 2,000 คน และทำให้กองกำลังป้องกัน
แปซิฟิกเป็นอัมพาต ทำไมการโจมตีครั้งนี้จึงก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง?
ก็เพราะว่ามันเป็นการโจมตีอย่างฉับพลัน

ในสงครามฝ่ายวิญญาณ ซาตานก็อยากจะจับคุณด้วยความเฉียบพลัน เพื่อ
เป้าหมายในการทำลายล้างของมันเป็นได้สัมฤทธิ์ผล นั่นจึงเป็นเหตุที่เราจำเป็นต้อง
ต้อง “ระมัดระวัง” (1 โครินธ์ 16:13) เราจะต้องประเมินว่าศัตรูของเรากำลังทำ
อะไรอยู่ คำสั่งนี้มีความจำเป็นมากเพราะว่าผู้เชื่อหลายคนดำเนินชีวิตคริสเตียน
แบบขาดสติไม่รู้สึกรู้ตัว และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ แทนที่
พวกเขาจะดำเนินชีวิตตามหลักการของพระคัมภีร์ พวกเขากลับดำเนินชีวิต
ตามหลักปรัชญาของโลกและตามพฤติกรรมอันเลวทรามที่มีอยู่ในวัฒนธรรม
ของพวกเขา ฉะนั้น พวกเขาจึงพลาดไปจากความชื่นชมยินดีและพระพรจาก
พระเจ้าด้วยความไม่รู้และการไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ระมัดระวังการทดลอง

ผู้เชื่อจะต้องตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะตกเป็นเหยื่อแห่งการ
ทดลองของซาตาน ซาตาน “ดูสิ่งใดคำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะ
กัดกินได้” (1 เปโตร 5:8) มันมีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวและเต็มไปด้วยกลอุบาย
มากมาย และมันคอยที่จะดักจับผู้เชื่อด้วยอุบายอันชาญฉลาดของมัน โธมัส
บริคส์ เขียนไว้ในหนังสือ *การแก้ไขกลอุบายของซาตานอันทรงคุณค่า* ของเขาว่า

ซาตานมีบ่วงแร้วสำหรับคนฉลาด และมีบ่วงแร้วสำหรับ
คนทั่วไป มันมีบ่วงแร้วสำหรับคนหน้าไหว้หลังหลอกและ

มีบ่วงแร้วสำหรับคนซื่อตรง มันมีบ่วงแร้วสำหรับคนที่มี
จิตใจกว้างขวาง และสำหรับคนที่มีแต่ความเกรงกลัว มัน
มีบ่วงแร้วสำหรับคนมีอายุและสำหรับคนหนุ่มสาว มันมี
บ่วงแร้วสำหรับคนร่ำรวยและคนยากจน ความสุขเป็นของ
จิตวิญญาณที่ไม่ตกอยู่ในบ่วงแร้วของมาร⁴

คุณจัดการกับการทดลองของซาตานอย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการเผชิญหน้ากับ
วิญญาณชั่วและพูดว่า “ซาตาน เราขอผูกมัดเจ้า” ไม่ใช่โดยการเข้าร่วมสัมมนา
เพื่อศึกษาวิธีอันลึกลับในการทำสงคราม พระคัมภีร์เพียงแค่สั่งให้เราต่อสู้ ถ้า
คุณต่อสู้ พระเจ้าสัญญาว่าซาตานจะหนีคุณไป (ยากอบ 4:7)

ระมัดระวังพวกผู้สอนเทียมเท็จ

คุณจำเป็นต้องเฝ้าระมัดระวังพวกผู้สอนเทียมเท็จ อย่าลืมว่าซาตานมักจะ
ปลอมตัวเป็นทูตของความสว่างและเป็นผู้ใช้ของความชอบธรรม (2 โครินธ์
11:13-15) สิ่งหนึ่งที่แสดงออกถึงการโกหกของมันก็คือ การแพร่ขยายผู้สอน
เทียมเท็จซึ่งอยู่รายล้อมข่าวประเสริฐและคริสตจักร พระเยซูคริสต์ได้ทรงเตือน
ว่า “พระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคน[จะ]ปรากฏขึ้น
แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรง
เลือกถ้าเป็นไปได้” (มัทธิว 24:24)

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่น่าเศร้าก็คือ พวกเขาจะลงเอยด้วยการนำคน
ที่มาคริสตจักรหลายคนหลงไป ในมัทธิว 7:21-23 พระเยซูตรัสว่า

“ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า [องค์พระผู้
เป็นเจ้า]’ จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตาม
พระทัยพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้ เมื่อถึง
วันนั้นจะมีคนจำนวนมากร้องแก่เราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าพระองค์ได้เผยพระวจนะในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้ทำการแห่ง
 ฤทธานาภาพมากมายในพระนามของพระองค์ไม่ใช่หรือ?’
 เมื่อนั้นเราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย
 เจ้าผู้ทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา’”

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสอะไร? พระองค์กำลังตรัสถึงหลายคนที่คิดว่า
 ตนเองเป็นผู้เชื่อแต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาไม่ได้เป็นเลย ผมเชื่อว่าคริสตจักร
 ในปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยคนที่ไม่ใช่ผู้เชื่อแต่พวกเขาไม่รู้ตัวเลย คนเหล่านี้บางคน
 คิดว่าพวกเขาสามารถขับผีออกได้ด้วยพระนามของพระเยซู พวกเขาคิดว่าทุกสิ่ง
 ทุกอย่างกำลังไปได้ด้วยดี แต่พวกเขากำลังถูกหลอก เพราะว่าเมื่อวันพิพากษา
 มาถึง พวกเขาจะประหลาดใจอย่างยิ่ง

บางทีคำเตือนของพระเยซูในมัทธิวบทที่ 7 อาจจะช่วยให้คุณประหลาดใจว่า
 คนที่ไม่ใช่ผู้เชื่อจะสามารถขับผีออกและทำนายสำคัญและการอัศจรรย์ได้หรือไม่?
 อาจจะมีความเป็นไปได้สามอย่างคือ ประการแรก เขาทำการอันน่าอัศจรรย์โดย
 ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เป็นเรื่องธรรมดาที่บางครั้งพระเจ้าทรงใช้คนที่ไม่เชื่อให้
 กระทำการในลักษณะนี้ อย่างไรก็ตาม พระองค์ยังคงเคยใช้บาลาอัมผู้เผยพระวจนะ
 ที่เห็นแก่เงิน และเศฟาสมหาปุโรหิตผู้ชั่วช้าเพื่อพยากรณ์ความจริงของพระองค์

ประการที่สอง เป็นไปได้ว่าผู้ไม่เชื่อเหล่านี้ที่ซึ่งเชื่อว่าพวกเขาสามารถเทศนา
 ขับผี และทำการอัศจรรย์และทำนายสำคัญได้ อาจถูกซาตานล่อลวง หรืออาจ
 เป็นส่วนหนึ่งในกลยุทธ์ล่อลวงของซาตาน โมเสสได้เตือนชนชาติอิสราเอล
 เกี่ยวกับผู้เผยพระวจนะเท็จซึ่งอาจทำการอัศจรรย์และทำนายสำคัญว่า

“ถ้าในท่ามกลางท่านเกิดมีผู้เผยพระวจนะหรือผู้ฝันเห็น
 เหตุการณ์ขึ้น และสำแดงหมายสำคัญหรือการอัศจรรย์แก่
 ท่าน และหมายสำคัญหรือการอัศจรรย์ซึ่งเขาบอกท่านนั้น
 สำเร็จจริง ถ้าเขากล่าวว่า ‘ให้เราดิตตามพระอื่นๆ กันเถิด

(ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก) และให้เรามาปรนนิบัติพระเหล่านั้น' ท่านอย่าเชื่อฟังคำของผู้เผยพระวจนะหรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้น เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขาทรงลงใจพวกท่าน เพื่อให้ได้ทรงทราบว่าพวกท่านรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านหรือไม่? ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านและยำเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์และติดสนิทอยู่กับพระองค์ แต่ผู้เผยพระวจนะหรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้นต้องมีโทษถึงตาย เพราะเขาได้พูดให้กบฏต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และทรงไถ่ท่านออกจากแดนทาส เพื่อผลักดันท่านออกไปจากทางซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาให้ท่านดำเนินโดยวิธีนี้ท่านจึงจะขจัดความชั่วไปจากท่ามกลางท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 13:1-5)

หมายสำคัญและการอัศจรรย์เหล่านี้อาจมาจากซาตาน อาจเป็นเหมือนสิ่งที่ได้พูดไว้เกี่ยวกับนักมายากลของอียิปต์ที่เลียนแบบการอัศจรรย์ของโมเสสได้

พระเยซูทรงตรัสเป็นนัยว่า พวกผู้นำศาสนายิวขับผีออกได้ด้วยฤทธิ์อำนาจของซาตานเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถ้าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูล ลูกน้องของท่านทั้งหลายขับมันออกโดยอำนาจของใครเล่า?” (มัทธิว 12:27) พระธรรมกิจการก็ได้อธิบายถึงงานของพวกพ่อมดหมอผี (กิจการ 8:9-11) และพวกบុตรขายของเสวที่สามารถขับผีออกได้ (กิจการ 19:13-14) ไม่ต้องสงสัยเลยว่าหลายคนในทุกวันนี้ที่อ้างพระนามของพระเยซูและทำการอัศจรรย์และหมายสำคัญนั้น ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาได้รับอำนาจมาจากซาตาน

พระคัมภีร์บอกเราว่า การเน้นเรื่องการอัศจรรย์และเรื่องเหนือธรรมชาตินั้น เป็นลักษณะของยุคสุดท้าย การล่อลวงของซาตานนั้นรวมถึง “การอิทธิฤทธิ์ทุกอย่าง ทั้งหายสำคัญ และการอัศจรรย์จอมปลอม” (2 เธสะโลนิกา 2:9) จะมีวิญญาณ “ผีที่ทำหายสำคัญ” (วิวรณ์ 16:14) โธมัส ไชซ์ และ โรเบิร์ต ดีน ได้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ว่า

เมื่อตรวจสอบเรื่องนี้ในแสงสว่างของพระคัมภีร์แล้ว สงครามฝ่ายวิญญาณใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ ค่อนข้างจะใกล้เคียงกับการละทิ้งความเชื่อที่จะเกิดขึ้นในปลายยุคสุดท้ายของ คริสตจักร ยิ่งกว่านั้น คำสอนเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณ แบบใหม่นี้ ดูจะคล้ายคลึงกับระบบของศาสนาเทียมเท็จ ที่อยู่ภายใต้การนำของผู้พยากรณ์เทียมเท็จซึ่งจะเกิดขึ้น ในช่วงเวลาของการทบทวนครั้งสุดท้าย

ดูเหมือนจะเป็นไปได้มากกว่าที่ว่าซาตานและสมุนของมันกำลังให้ประสบการณ์ในรูปแบบของ “พลังอำนาจ” ให้กับพวกผู้สนับสนุนเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณแบบใหม่ ทั้งหลายที่พวกเขากำลังแสวงหาเพื่อใช้ในการหลอกลวง ตัวพวกเขาเอง เนื่องจากคนเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเน้นแต่ เฉพาะเรื่องซาตาน (ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด) พวกเขาจึงเปิด โอกาสให้ซาตานเข้ามาโจมตีทางฝ่ายเนื้อหนัง และโดย เฉพาะอย่างยิ่ง เป็นเพราะการขาดความรู้ การได้รับ อิทธิพลของระบบของโลก และโดยคำสอนเท็จของมัน⁵

อาจเป็นไปได้อีกด้วยว่า บางคนที่อ้างตนทำการอัศจรรย์และหายสำคัญ นั้นโกหกหลอกลวง คำกล่าวอ้างของพวกเขาที่ว่าสามารถขับผีและรักษาโรคได้ อาจจะเป็นคำกล่าวอ้างเท็จและถูกรื้อขึ้นมาเท่านั้น

ผู้ไม่เชื่อ คนที่หลอกลวงตนเองก่อนสามารถพูดได้ว่า “เราเทศนา ขับผีออก และทำการอัศจรรย์มากมาย” พวกเขาสามารถอ้างว่าพระเจ้าทรงทำงานผ่านพวกเขา และคนที่ได้พบเห็นพวกเขาก็อาจจะเชื่อเช่นนั้นเหมือนกัน แต่ผู้ไม่เชื่อ (ไม่ว่าการทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ของเขาจะได้รับอนุญาตจากพระเจ้า หรือมาจากซาตาน หรือเกิดจากเล่ห์กลอุบาย) จะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระคริสต์เลย (มัทธิว 7:23) นี่จึงเป็นสาเหตุที่พระเจ้าต้องการให้คุณสร้างชีวิตของคุณขึ้นบนรากฐานที่มั่นคงด้วยการเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า ไม่ใช่ตั้งอยู่บนพื้นทรายที่ไม่แน่นอนแห่งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ (ข้อ 24-27)

ทำไมคุณต้องเฝ้าระมัดระวังพวกผู้สอนเทียมเท็จ? เพราะว่าผู้สอนเทียมเท็จเหล่านี้ใช้พระวาระของพระเจ้าแต่บิดเบือนคำสอนในนั้น สิ่งที่พวกเขาสอนนั้นดูเหมือนสอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์ แต่มันจะทำให้วิญญาณจิตของเราห่างไกลไปจากความจริง

วิญญาณชั่วร้าย (ซึ่งไม่ได้รู้จริง ๆ) การคาดเดาจะต้องถูกใส่ลงไปในความคิดของผู้คน ในหนังสือ *จดหมายสกรูเทป* (The Screwtape Letters) ของ ซี. เอส. ลูว์อิส ที่กล่าวถึงคำแนะนำของปีศาจโสที่ให้แก่ผิ่อนหัดว่า

มนุษย์ของคุณเกิดความคุ้นเคยกับการมีคำสอนที่ขัดแย้ง ไม่ลงรอยกันมากมายผสมปนเปอยู่ในหัวของเขาตั้งแต่สมัยที่เขายังเป็นเด็กแล้ว เขาไม่ได้คิดว่าหลักคำสอนเป็นเรื่อง “ถูก” หรือ “ผิด” แต่เขาคิดว่ามันเป็น “วิชาการ” หรือ “การปฏิบัติตาม”... ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดที่จะดึงเขาออกมาจากคริสตจักรก็คือ การใช้คำพูดที่น่าหลงใหลไม่ใช่การโต้แย้ง⁶

ในความเป็นจริงแล้ว ซาตานใช้วิธีการนี้ได้อย่างเกิดผล มันได้แทรกซึมเข้าไปในมหาวิทยาลัย โรงเรียนพระคริสตธรรม คริสตจักร และที่เรียกว่ารายการวิทยุคริสเตียน และรายการทีวีคริสเตียนด้วยคำสอนมากมายที่ไม่ถูกต้อง

นี่เป็นเรื่องน่ากลัว เพราะว่าคำสอนผิดเหล่านี้ “ทำลายพวกคนฟัง” (2 ทิโมธี 2:14) คำภาษากรีกของคำว่า “ทำลาย” หมายถึง การพลิกคว่ำ หรือ การกลับหน้า ซึ่งก็คือการพังทลายอย่างสิ้นเชิง เปโตรใช้คำ ๆ เดียวกันนี้เมื่อเขาพูดถึงการที่พระเจ้าทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ (2 เปโตร 2:6) คำสอนเทียมเท็จนั้นมีภัยอันตราย ไม่มีอะไรดีเลย จึงไม่น่าแปลกที่พระคัมภีร์มีคำเตือนอย่างมากมายเกี่ยวกับคำสอนเทียมเท็จ พระเยซูตรัสว่า “จงระวังพวกผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ ที่มาหาท่านนุ่งห่มเหมือนแกะ แต่ภายในนั้นร้ายกาจเหมือนหมาป่า” (มัทธิว 7:15) ยอห์นเน้นย้ำว่า “เดี๋ยวนี้ศัตรูของพระคริสต์จำนวนมากก็มาแล้ว” (1 ยอห์น 2:18) เปาโลเตือนว่าวิญญาณชั่วทั้งหลายที่ล่องลอยกำลังหลุดลอยอยู่ตามคริสตจักร (1 ทิโมธี 4:1)

เนื่องจากคำสอนเทียมเท็จจะบาดอยู่ทั่วไปในคริสตจักรทุกวันนี้ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่คุณจะต้องตรวจสอบรากฐานชีวิตของคุณ บางทีคุณอาจจะนับถือพระคริสต์และเป็นคนเคร่งศาสนา แต่คุณจะต้องสร้างชีวิตของคุณบนศิลา เพราะถ้าคุณสร้างบนทราย มันจะพังทลายลงเมื่อการพิพากษามายัง ผมขอบอกคุณจากใจจริงของผมว่า “จงพิจารณาตัวเองดูว่าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในความเชื่อหรือไม่” (2 โครินธ์ 13:5)

ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อที่แท้จริง คุณจะป้องกันตัวเองจากอันตรายของคำสอนผิดได้อย่างไร? ก็โดยการฝึกฝนการสังเกตวิญญาณ เปาโลกล่าวว่า “จงอุตส่าห์ถวายตัวท่านเองที่พระเจ้าทรงรับรองแล้วแต่พระองค์ เป็นคนงานที่ไม่อับอาย สอนพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” (2 ทิโมธี 2:15) การสังเกตวิญญาณจะเพิ่มพูนมากขึ้นเมื่อมีการศึกษาพระคัมภีร์อย่างเอาใจจริงเอาใจและอย่างสัตย์ซื่อ การศึกษาพระคัมภีร์เท่านั้นที่คุณจะได้ค้นพบหลักการและความจริงที่จำเป็นเพื่อการแยกแยะระหว่างความจริงและปลอม

เหมือนที่เปาโลได้เตือนสติผู้นำคริสตจักรเอเฟซัสเกี่ยวกับผู้สอนเทียมเท็จ ท่านกล่าวว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าขอมอบท่านไว้กับพระเจ้าและพระวจนะแห่งพระคุณของพระองค์ซึ่งสามารถเสริมสร้างท่านและให้ท่านมีมรดกร่วมกับ

คนทั้งปวงที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์” (กิจการ 20:32 TNCV) เปาโลรู้ว่าการเอาใจใส่ศึกษาพระคัมภีร์จะช่วยปกป้องคริสตจักรจากคำสอนปลอม

ถ้าคุณปฏิบัติต่อพระวาทะของพระเจ้าอย่างไม่สนใจและไม่เอาใจใส่ มันก็เป็นเรื่องง่ายที่คุณจะหลงไปกับคำโกหกของซาตาน จงป้องกันตัวคุณเองจากคำโกหกของมันด้วยการศึกษาพระวาทะของพระเจ้าอย่างระมัดระวัง ชื่นชมยินดี และอย่างสัตย์ซื่อ

ระมัดระวังการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

อีกเรื่องหนึ่งที่เราควรระมัดระวังก็คือ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ชาวโครินธ์พลาดโอกาสที่จะได้รับชัยชนะ เพราะว่าพวกเขาไม่ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตคริสเตียน พวกเขาพ่ายแพ้ต่อการทดลอง ความไม่แยแส ผู้สอนเทียมเท็จ และขาดการอธิษฐาน พวกเขาไม่พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกเขาจะต้องเปลี่ยนแปลงความประพฤติโดยการตื่นตัวขึ้น คือโดยการเรียนรู้และนำหลักการของพระวาทะของพระเจ้าไปประยุกต์ใช้ อย่างไรก็ตาม คนมากมายในคริสตจักรทุกวันนี้ก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน

กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา ให้เราเลิกบรรดากิจการแห่งความมืด และสวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง 13 ให้เราประพฤติตัวเรียบร้อยสมกับเวลากลางวัน ไม่ใช่เลื่องเสพสุราเมามาย ไม่ใช่หยาบโลนลามก ไม่ใช่วิวาทริษยา กัน 14 แต่ท่านทั้งหลายจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้เพื่อสนองตัณหาของเนื้อหนัง (โรม 13:12-14)

เราจำเป็นต้องตื่นตัว เพราะเราไม่รู้ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาวันไหน (มัทธิว 25:13) ยอห์นเขียนไว้ว่า “จง[ติดตาม]อยู่ในพระองค์ เพื่อว่าเมื่อพระองค์

ทรงปรากฏ เราจะได้มีความมั่นใจ และไม่ต้องหลบพระพักตร์พระองค์ด้วยความละอาย เมื่อพระองค์เสด็จมา” (1 ยอห์น 2:28) แล้วคุณล่ะ? คุณพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์หรือไม่?

จงมั่นคง

เรายังได้รับคำสั่งให้ “มั่นคงในความเชื่อ” (1 โครินธ์ 16:13) นั่นหมายถึง การหยั่งรากหรือวางรากฐานลงบนพระวจนะของพระเจ้า ความเชื่อของชาวโครินธ์นั้นเป็นแบบเลื่อนลอย แทนที่จะยึดมั่นอยู่กับพระวจนะอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงไว้ พวกเขากลับผสมผสานพระวจนะของเจ้ากับหลักปรัชญาของมนุษย์ พวกเขายึดถือคำสอนของมนุษย์ว่ามีสิทธิอำนาจเท่าเทียมกับพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และนำคำสอนเหล่านี้เข้ามาในคริสตจักร

นี่เป็นเรื่องที่ไร้สาระสิ้นดี เพราะไม่มีอะไรจะมาเทียบเท่าพระวจนะของพระเจ้าได้ พระคัมภีร์เท่านั้นที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า (2 ทิโมธี 3:16; 2 เปโตร 1:20-21)

คริสเตียนชาวโครินธ์ยอมรับคำสอนที่ผสมผสานของศาสนาเทียมเท็จและศาสนาคริสต์ พวกเขายอมรับคำสอนอย่างเต็มใจและนำคำสอนเทียมเท็จซึ่งมาจากศาสนาของพวกเขาเข้ามาในคริสตจักร เป็นเรื่องน่าเศร้ามาก ที่ผู้คนซึ่งยืนอยู่ในสถานนมัสการและแข่งด่าพระเยซู (โดยอ้างว่าได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์) (1 โครินธ์ 12:2-3)! ยิ่งกว่านั้น ชาวโครินธ์บางคนยังปฏิเสธการเป็นขึ้นมาจากพระเยซูคริสต์ด้วย (1 โครินธ์ 15:12)

แล้วเปาโลตอบสนองต่อคริสตจักรที่มีสภาพย่ำแย่แบบนี้อย่างไร? ท่านแนะนำให้พวกเขาจัดการอบรมเพื่อให้ผู้นำคริสตจักรเรียนรู้วิธีการขับผีออกหรือไม่? ท่านสั่งให้พวกเขาผูกมัดวิญญาณที่ครอบครองเมืองโครินธ์อยู่หรือไม่? ไม่ใช่เลย เปาโลบอกให้พวกเขายืนหยัดในความเชื่อ พวกเขาต้องการคำยืนยันเกี่ยวกับสิทธิอำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้า พระบุคคลของพระเยซูคริสต์ และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นแก่นหลักสำคัญในความเชื่อของคริสเตียน

แต่น่าเสียดาย สัญลักษณ์ของสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้คือการเน้นประสบการณ์มากกว่าพระวจนะของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ศิษยาภิบาลคนหนึ่งได้เขียนไว้ว่า

พระเจ้าทรงใช้ประสบการณ์ของเราเพื่อช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงสอนไว้ในพระคัมภีร์มากยิ่งขึ้น หลายครั้งที่เราต้องเปลี่ยนศาสนศาสตร์ของเรา... เราจะไม่เข้าใจความจริงบางอย่างในพระคัมภีร์จนกว่าเราจะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น เช่น กรณีเรื่องการรักษาโรค ผมไม่เข้าใจพระคัมภีร์ในบางตอนเกี่ยวกับเรื่องการรักษาโรค จนกระทั่งผมมีประสบการณ์ในการอธิษฐานรักษาโรค⁷

ดร.เคน ชาร์เลส ได้ตอบโต้เรื่องนี้ว่า

ถ้าศาสนศาสตร์ของเราถูกต้องตามคำสอนของพระคัมภีร์พระเจ้าจะนำให้เรา มีประสบการณ์เพื่อสนับสนุนศาสนศาสตร์นั้น ไม่ใช่ให้มีประสบการณ์เพื่อเปลี่ยนแปลงศาสนศาสตร์ เพราะว่าพระเจ้าจะขัดแย้งพระองค์เองไม่ได้ ดังนั้น แทนที่จะเริ่มต้นด้วยการตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและให้พระคัมภีร์อธิบายประสบการณ์ของเขา แต่ดูเหมือนวิมเบอร์จะเริ่มต้นด้วยประสบการณ์ และใช้ประสบการณ์นั้นเพื่อเข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์⁸

อาชิบาลด์ อเล็กซานเดอร์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ *ความคิดเห็นตามประสบการณ์ของศาสนา* (Thoughts on Religious Experience) อย่างน่าสนใจว่า

ในการตัดสินใจเกี่ยวกับประสบการณ์ทางศาสนานั้น เราจะต้องระลึกไว้เสมอว่าความจริงของพระเจ้ามีบันทึกอยู่ในพระคัมภีร์แล้ว ไม่เช่นนั้น ประสบการณ์ของเราจะทำให้ลายความกระตือรือร้นทางฝ่ายวิญญาณของเราซึ่งมักจะเป็นอย่างนี้เสมอ ผู้นำที่มีชื่อเสียงหลายคนมักจะคิดว่าความรู้สึกทุกอย่างทางศาสนานั้นเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สนใจที่จะแยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ สิ่งที่พวกเขาสนใจก็คือความรู้สึกตื่นเต้นของพวกเขาเอง โดยไม่คิดถึงผลเสีย ความรุนแรง และการที่มันจะนำไป使他们หลงไปจากความเชื่อ⁹

เคล็ดลับที่จะทำให้เรามั่นคงก็คือ การเข้าใจความจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงไว้ในพระวจนะของพระองค์ จงตรวจสอบให้แน่ใจว่าความเข้าใจของคุณนั้นตรงตามคำสอนของพระคัมภีร์

งตบโต้ขึ้น

นักเขียนคนหนึ่งได้เสนอแบบคำอธิษฐานเพื่อการเผชิญหน้ากับอำนาจแห่งความมืดชั่วร้าย ดังนี้

ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าและโดยฤทธิ์อำนาจแห่งพระโลหิตของพระองค์ ข้าพเจ้าขอทำลายฐานที่มั่นทุกระดับของ _____ (เลือกรายการต่าง ๆ จากรายการฐานที่มั่นของซาตานที่คุณอยากจะทำลาย คุณอาจจะเพิ่มเติมก็ได้ รายการเหล่านี้เป็นเพียงข้อเสนอแนะเท่านั้น)¹⁰

รายการฐานที่มั่นของซาตานที่ผู้เขียนคนนี้เสนอแนะนั้นมีถึง 32 รายการ ซึ่งก็รวมถึงการล่องประเวณี การแข่งด่า และภาษาหยาบคาย การหย่าร้าง เพื่อน ๆ ความกดดัน ความหยิ่งยะโส การละเลยการศึกษาพระคัมภีร์และการอธิษฐาน

นี่เป็นวิธีที่คริสเตียนจะเติบโตขึ้นในชีวิตคริสเตียนหรือไม่? การเติมคำลงในช่องว่างและอ่านคำอธิษฐานเข้าไปซ้ำมาจะทำให้ลายฐานที่มั่นของซาตานได้หรือไม่? คริสเตียนชาวโครินธ์มีประสบการณ์มากมายเกี่ยวกับปัญหาเดียวกันนี้ แต่คุณจะไม่พบว่าเปาโลบอกให้พวกเขาใช้สูตรพิเศษในลักษณะที่กล่าวมานี้ ท่านเพียงแต่บอกให้พวกเขา “จงทำตัวเหมือนผู้ชาย” (1 โครินธ์ 16:13 ดูเชิงอรรถ)

เปาโลกำลังบอกให้ชาวโครินธ์เติบโตขึ้น แต่แทนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ชาวโครินธ์หลายคนกลับต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ผละออกจากคำสอนผิดหนึ่งไปยังอีกคำสอนหนึ่ง เปาโลบอกพวกเขาว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่าน เหมือนพูดกับพวกที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ต้องพูดเหมือนพวกที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับพวกที่เป็นทารกในพระคริสต์ ข้าพเจ้าเลี้ยงพวกท่านด้วยน้ำนม ไม่ใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนท่านไม่สามารถรับ และเดี๋ยวนี้ท่านก็ยังคงไม่สามารถรับได้” (1 โครินธ์ 3:1-2)

เปาโลปฏิบัติต่อชาวโครินธ์ราวกับว่าพวกเขาเป็นเด็ก ผลของการชิงดีชิงเด่นทำให้ผู้เชื่อต้องฟ้องร้องกัน แม้การนมัสการพวกเขาเองก็ยังมีลักษณะเป็นเด็ก เพราะว่ามันเป็นไปตามอารมณ์แทนที่จะเป็นคำสอนที่ถูกต้อง

เพราะว่าพวกเขายังไม่เติบโต พวกเขาจึงไม่สามารถต่อต้านการโจมตีของซาตานได้ ถ้าชาวโครินธ์เติบโตฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจะจัดการกับการทะเลาะเบาะแว้งและความไม่ถูกต้องทั้งหลาย อารมณ์ความรู้สึกของพวกเขาควรจะนำไปหาเพื่อฟังความจริงในพระวจนะของพระเจ้า

ในฐานะผู้เชื่อ เราได้รับความคาดหวังให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เราจะเติบโตขึ้นได้อย่างไร? ไม่ใช่จากการเผชิญหน้ากับอำนาจแห่งความมืดและพยายามทำลายฐานที่มั่นของซาตาน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เปโตรกล่าวว่า

“เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณที่ไร้สิ่งเจือปน เพื่อโดยน้ำมนั้นพวกท่านจะเติบโตขึ้นสู่ความรอด” (1 เปโตร 2:2)

ทุกวันนี้คริสเตียนหลายคนมีความรู้พระวจนะของพระเจ้าเพียงผิวเผิน ซึ่งอาจเป็นเพราะพวกเขากลัวเอาประสบการณ์หรือความรู้สึกว่าเป็นความจริงของพระเจ้า หรือกลัวเอาความสะกดกลายส่วนตัวและความสำเร็จเป็นสิ่งสำคัญหลักในชีวิตของพวกเขา นี่คือสิ่งที่ผมเรียกว่า “คริสเตียนทารก” แต่เปาโลกล่าวว่า “เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ถูกขัดไปขัดมาและพัดไปพัดมาด้วยลมคำสั่งสอนทุกอย่าง ด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ ตามอุบายที่ฉลาดในการล่อลวง แต่ให้เรายึดถือความจริงด้วยความรัก เพื่อจะเจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:14-15)

จงเข้มแข็ง

องค์กรอัลฟา-โอเมกาเอเนอร์จีส (Alpha-Omega Energies) ซึ่งเป็นองค์กรพันธกิจเดินทางเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ องค์กรนี้อ้างในหนังสือ *ความจริงและการปลดปล่อย* (The Truth in Deliverance) ของพวกเขาว่า ทุกคนในโลกนี้จำเป็นต้องได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่ว:

ใครบ้างที่ต้องได้รับการปลดปล่อย? ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอาดัมที่ได้รับสืบทอดการลวงละเมิด (ความปรารถนาชั่ว) จากบรรพบุรุษของเขา (อพยพ 20:5-6) โดยหากเขาไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยความจริงแล้ว บุคคลนี้ก็ตกอยู่ในการเป็นทาสความไม่จริง การหลอกลวง การคิดแง่ลบ ความงี่เงา ความเจ็บป่วย และความชั่วร้าย และเขาเองอาจจะไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ...

ในการปลดปล่อยนั้น เราได้หลุดพ้นจากวิญญาณทั้งหลายและความปรารถนาต่าง ๆ ที่ทำให้จิตใจของเรา

บิดเบียนไปและหลอกลวงเรา วิญญาณในที่นี้คืออะไร? ความโกรธก็เป็นวิญญาณ ความผูกพยาบาทและการสงสารตัวเองก็เป็นวิญญาณ ความเกลียดชัง ความอิจฉา ความเจ็บป่วย ความวิตกกังวล การหลอกลวง ความเย่อหยิ่ง ความกลัว การกบฏ การแก้แค้น ความอาย ความอวดดี ความสับสน ความเกียจคร้าน ความเศร้า การแก้ตัว การเสพติด ความหยิ่งผยอง ความโหดเหี้ยม การเคร่งกฏนิยม การรุกร่วมเพศ ความคลั่งไคล้ศาสนา การบ่น การโกหก เหล่านี้ล้วนแต่เป็นวิญญาณทั้งสิ้น

คำทุกคำในพจนานุกรมซึ่งอธิบายเกี่ยวกับความชั่วเจตนาร้าย หรือบาปที่ต่อต้านพระเจ้าล้วนแต่เป็นชื่อของวิญญาณชั่ว... ถ้าปรากฏว่าในชีวิตของคุณมีการหรือมีความปรารถนาที่วุ่นนี้ แสดงว่ามีวิญญาณหลบซ่อนอยู่ในชีวิตของคุณ และคุณจะต้องได้รับการปลดปล่อย¹¹

ในภาคผนวกของหนังสือเล่มนี้ประกอบไปด้วย:

รายการความปรารถนา 1,700 อย่างที่เป็นสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเจ้า คนที่มีความปรารถนาเช่นนี้จะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า... แต่ละคำศัพท์ในรายการเหล่านี้ คือการฝ่าฝืนหรือวิญญาณชั่วนั่นเอง... รายการทั้ง 1,700 รายการนี้ปรับปรุงมาจากรายการทั้งหมดซึ่งมีถึง 7,600 รายการ¹²

รายการต่าง ๆ ที่วุ่นนี้รวมถึงอะไรบ้าง? มีทุกอย่างทุกอย่างไล่ตั้งแต่ สีว โรคไขข้อ การเป็นไข้ซีเกียจ ความหน้าด้าน และความเป็นแบบโลก ตามพันธกิจการ

ประกาศข่าวประเสริฐนี้ คนใดคนหนึ่งจะมีประกบการณ์กับการปลดปล่อยได้ ก็ต่อเมื่อเขาผูกมัดและขับวิญญาณชั่วหรือผีออกเสียก่อน ในการทำเช่นนั้น คนนั้น จะต้องพูดคำอธิษฐานต่อไปนี้

ในพระนามและพระโลหิตของพระเยซู

ข้าพเจ้าขอผูกมัดและต่อว่าเจ้าวิญญาณชั่วของ _____

และข้าขอสั่งเจ้าให้ออกมาจากข้าเดี๋ยวนี้ให้หมดและโดยสิ้นเชิง....

ขอขอบคุณพระเยซู¹³

นอกจากคำอธิษฐานนี้แล้ว พันธกิจนี้ยังมีคำสอนแนะนำต่อไปนี้อีกด้วย:

พูดกับวิญญาณชั่วโดยตรง แล้วให้อิเและถุมันออกมา การ
ไอมีความจำเป็นต่อการขับไล่วิญญาณออกมา... และการ
ไอจะยังมีความจำเป็นอยู่จนกว่าวิญญาณจะออกมา ถ้า
วิญญาณยังคงตื้อดิ่งหรือขัดขืน เราก็อาจจะต้องใช้คำสั่ง....

อย่ายอมให้วิญญาณชั่วพูดและเปลี่ยนแปลงคำ
อธิษฐาน เพราะถ้าคำอธิษฐานถูกเปลี่ยนไป วิญญาณชั่วก็
ไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังและมันก็รู้ดี¹⁴

เห็นได้ชัดว่าวิธีการดังกล่าวไม่ได้เป็นไปตามหลักของพระคัมภีร์ คุณจะพบ
คำสอนเช่นนี้ในพระคัมภีร์เลย

เปาโลเป็นคนที่รักพระวณะของพระเจ้ามาก และท่านต้องการที่จะเชื่อฟัง
พระวณะเหนือสิ่งอื่นใด แม้ว่าบางครั้งท่านอาจจะต้องต่อสู้กับความบาปที่อยู่
ภายในก็ตาม:

“ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในเนื้อหาของข้าพเจ้าไม่มี ความดีได้อยู่เลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่การดี นั้นไม่สามารถทำได้เลย คือว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนา ทำ ก็ไม่ได้ทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาทำ ก็ยัง ทำอยู่ ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่ใช่ ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้ทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั่นเอง เป็นผู้ทำ

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพบว่ามิกฎธรรมดาดังหนึ่ง คือ เมื่อไรที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำความดี ก็มักจะเลือกทำชั่วซึ่ง อยู่ใกล้ตัว เพราะว่าส่วนลึกในใจของข้าพเจ้านั้น ก็ชื่นชม ในธรรมชาติของพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าเห็นมิกฎอีกอย่าง หนึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของ ข้าพเจ้า และชักนำให้อยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป ซึ่งอยู่ใน อวัยวะของข้าพเจ้า โอ้ย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไร เช่นนี้? ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้” (โรม 7:18-24)

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่วิญญาณชั่ว เปาโลตื่นนอนต่อสู้กับเนื้อหนัง คริสเตียนทุกคน ก็เผชิญกับปัญหาอย่างเดียวกันนี้ และไม่มีเวทมนตร์หรือวิธีการพิเศษใด ๆ ที่จะ ปลดปล่อยให้เราเป็นอิสระจากสิ่งนี้ เปาโลเองแสดงให้เห็นว่าท่านปรารถนาจะ หลุดพ้นจากอำนาจของความบาป และมีชัยชนะเหนือมันอย่างสิ้นเชิงโดยพระเยซู คริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมาพร้อมกับสง่าราศี (ข้อ 25)

แต่ก่อนที่วันเวลานั้นจะมาถึง ผู้เชื่อจะต้องทำอย่างไร? เปาโลกล่าวว่า “จง เข้มแข็ง” (1 โครินธ์ 16:13) คริสเตียนชาวโครินธ์ต้องการคำสั่งนี้เป็นพิเศษ เพราะว่าพวกเขาอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ พวกเขาปล่อยให้เนื้อหนังเข้ามาครอบงำ ชีวิต ไม่ว่าเนื้อหนังจะบอกให้พวกเขาทำอะไรพวกเขาก็พร้อมที่จะทำ

ความหมายตามตัวอักษรของคำส่งนี้คือ “จงเข้มแข็ง” คุณไม่สามารถทำให้ตนเองมีกำลังเข้มแข็งได้ นั่นเป็นงานของพระเจ้า ในเอเฟซัส 3:16 เปาโลกล่าวว่า เราได้รับ “ความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพที่มาจากพระวิญญาณของพระองค์” เมื่อคุณมอบถวายชีวิตของคุณไว้กับพระวิญญาณของพระเจ้า คุณจะได้รับการเสริมกำลังโดยพระกำลังของพระองค์

ชาวโครินธ์อ่อนแอฝ่ายวิญญาณเท่านั้นยังไม่พอ พวกเขา还被หลอกด้วยว่าตนเองนั้นเข้มแข็ง นี่เป็นสาเหตุที่เปาโลตำหนิพวกเขาว่า “เพราะว่าใครทำให้ท่านวิเศษกว่าคนอื่น? ท่านมีอะไรที่ไม่ได้รับมา? ถ้าท่านได้รับมา ทำไมจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านไม่ได้รับมา?” (1 โครินธ์ 4:7) เปาโลกำลังพูดว่า “อะไรทำให้พวกคุณคิดว่าตัวเองยอดเยี่ยมมาก? ถ้าคุณแตกต่างจากคนอื่น นั่นก็เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้คุณเป็นเช่นนั้น ถ้าคุณมีบางสิ่งบางอย่าง นั่นก็เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงประทานให้คุณ”

พระเจ้าประทานกำลังฝ่ายวิญญาณแก่เราเมื่อเราพยายามฝึกฝนวินัยและควบคุมตนเองแทนที่จะปล่อยตัวไปตามโลก เนื้อหนัง และวิญญาณชั่ว นั่นเป็นสาเหตุที่เปาโลเชื่อมโยงชีวิตคริสเตียนกับการฝึกวินัยของนักกรีฑา:

ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกที่วิ่งแข่งนั้นก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รางวัลนั้นมีเพียงคนเดียว? จงวิ่งเหมือนผู้ที่ชิงรางวัลให้ได้ ส่วนนักกีฬาทุกคนก็ควบคุมตัวเองในทุกด้าน พวกเขาทำเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ที่ร่วงโรยได้ แต่มงกุฎของเราจะไม่ร่วงโรยเลย ดังนั้นข้าพเจ้าไม่ได้วิ่งแข่งโดยไม่มีเป้าหมาย ข้าพเจ้าไม่ได้ต่อสู้เหมือนอย่างนักมวยที่ชกลม แต่ข้าพเจ้าทุบตีร่างกายและควบคุมมันไว้ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวเองกลับเป็นคนที่ใช้การไม่ได้ (1 โครินธ์ 9:24-27)

ชาวกรีกมีเทศกาลแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่สองเทศกาล นั่นคือโอลิมปิกเกมส์ และอิสเมียนเกมส์ การแข่งขันกีฬาอิสเมียนนั้นจัดขึ้นที่เมืองโครินธ์ นักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันจะต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างเข้มงวดมาแล้วสิบเดือน และเขาจะต้องใช้เวลาในช่วงเดือนสุดท้ายที่เมืองโครินธ์ และจะต้องฝึกฝนทุกวันในสนามกีฬาวินัยเช่นนี้มีความจำเป็นต่อชัยชนะ

ในทางฝ่ายวิญญาณ ไม่มีคริสเตียนคนใดจะประสบความสำเร็จโดยไม่ฝึกวินัย ถ้านักวิ่งคาดหวังชัยชนะ เขาจะต้องดูแลเอาใจใส่สิ่งต่าง ๆ อย่างระมัดระวัง เช่น อาหาร การพักผ่อน และการบริหารกำลังกาย เช่นเดียวกัน ผู้เชื่อก็จะต้องทำตามแบบแผนการฝึกฝนซึ่งอยู่ในพระวาทะของพระเจ้า ผู้เชื่อไม่ควรเข้าสู่สงครามด้วยความรู้สึก 50-50 เขาจะต้องฝึกวินัยความคิดจิตใจของเขาตามมาตรฐานแห่งพระวาทะของพระเจ้า

ขอให้สังเกตว่ากำลังฝ่ายวิญญาณนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการทำลายฐานที่มั่นของซาตานหรือการออกคำสั่งกับพลังของความมืดเลย เปาโลไม่ได้บอกให้คริสเตียนชาวโครินธ์พูดต่อวิญญาณชั่วโดยตรงด้วยถ้อยคำที่ว่า “ข้าของพวกมิดและสิ่งเจ้า” ท่านไม่ได้สั่งให้พวกเขาเป่ามันออกมา ไอมันออกมา หรือออกคำสั่งให้มันออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ปัญหาก็คือผู้เชื่อบางคนไม่ยอมลงทุนฝึกวินัย แทนที่จะอุทิศชีวิตต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขา กลับปล่อยตัวไปกับโลก เนื้อหนัง และวิญญาณชั่ว การปล่อยตัวเช่นนี้ทำให้พวกเขาไม่เติบโตในฝ่ายวิญญาณ และไม่มีประสิทธิภาพในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แล้วพวกเขาก็มองหาทางแก้ไขแบบสำเร็จรูป เช่น คำอธิษฐานสำเร็จรูป ถ้อยคำที่ลึกลับ หรือการไอบริสุทธิ์

แล้วคุณล่ะ? คุณยอมให้พระเจ้าทรงเสริมกำลังแก่คุณหรือไม่? คุณมีชีวิตที่มีวินัยและควบคุมตนเองหรือเปล่า? คุณศึกษาพระวาทะของพระเจ้า อธิษฐาน และมีสัมพันธธรรมกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? คุณเชื่อฟังหลักการจากพระวาทะของพระเจ้าหรือไม่? คุณเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าหรือไม่?

จงทำทุกสิ่งด้วยความรัก

ขอให้จินตนาการว่าคุณสวมชุดสำหรับออกรบเรียบร้อย และพร้อมที่จะออกไปต่อสู้ คุณเพิ่งจะได้รับคำสั่งสื่้ประการเพื่อการออกไปทำสงคราม มาถึงตอนนี้ เปาโลกล่าวว่า “จงทำทุกสิ่งด้วยความรัก” (1 โครินธ์ 16:14) คำสั่งสุดท้ายนี้เป็นความสมดุลระหว่างการไม่ถอยยอมแพ้และความรักที่ไม่ทอดยถ่มเหลว ทั้งสองอย่างนี้มีความจำเป็นต่อการเกิดผล ถ้าคุณมีความรักมากเกินไปและมีหลักคำสอนไม่เพียงพอ คุณก็จะเป็นคนอ่อนไหว ถ้าคุณมีหลักคำสอนมากเกินไปและมีความรักไม่มากพอ ทศนคติของคุณก็จะรุนแรง

คริสเตียนชาวโครินธ์ไม่ได้มีท่าทีแห่งความรัก พวกเขาต่อสู้ซึ่งกันและกัน พวกเขาประพฤติดิตศีลธรรม พวกเขาฟ้องร้องกันและกัน พวกเขาทำให้ผู้เชื่อที่อ่อนแอสะดุด และขาดความเคารพยำเกรงบนโต๊ะอาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า เปาโลจึงเรียกร้องให้พวกเขาคิดถึงทั้งหลักคำสอนและความรัก

หน้าที่รับผิดชอบของคุณในสงครามฝ่ายวิญญาณคืออะไร? หน้าที่ของคุณคือ จงสวมใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน จงระมัดระวัง มั่นคง เด็ดโต เข้มแข็ง และรัก นี่เป็นคำสั่งจากพระวณะของพระเจ้าเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ ถ้าคุณให้สิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานในชีวิตของคุณ คุณจะชนะการต่อสู้!

คำแนะนำเพื่อการศึกษ

ก่อนที่จะเริ่มศึกษาหนังสือ *ยืนหยัดอย่างมั่นคง* เล่มนี้เป็นการส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม กรุณาใช้เวลาในการอ่านคำแนะนำเพื่อการศึกษา

ถ้าคุณกำลังศึกษาเป็นการส่วนตัว คุณอาจจะต้องดัดแปลงในบางหัวข้อ (เช่น หัวข้อการทำความเข้าใจ) และคุณจะต้องเขียนคำตอบของคุณลงในสมุดอีกเล่มหนึ่งต่างหาก คุณอาจจะพบว่ามันน่าตื่นเต้นและมีแรงกระตุ้นมากกว่า ถ้าจะศึกษาร่วมกับคู่หูของคุณ ซึ่งคุณสามารถจะแบ่งปันคำตอบหรือความเข้าใจแก่เขาได้

ถ้าคุณเป็นผู้นำกลุ่ม คุณอาจจะต้องขอให้สมาชิกในกลุ่มอ่านแต่ละบทและคุณจะต้องศึกษาคำถามต่าง ๆ ให้ละเอียดก่อนที่จะรวมกลุ่ม การทำแบบนี้ อาจไม่ยากนักสำหรับผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยมีเวลา ดังนั้น จงสนใจพวกเขา ช่วยพวกเขาที่จะจัดหาเวลาในการอ่าน เช่น จะอ่านวันละกี่หน้า และให้พวกเขาเลือกเวลาในแต่ละวันหรือในแต่ละสัปดาห์เพื่ออุทิศให้การศึกษา พวกเขาจะต้องตอบคำถามโดยเขียนลงในสมุดต่างหาก

ขอให้สังเกตว่าแต่ละช่วงตอนจะมีรายการต่อไปนี้อยู่ด้วย:

หัวข้อบท—สรุปเนื้อหาของแต่ละบทสั้น ๆ

สร้างความคุ้นเคย—กิจกรรมที่จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความคุ้นเคยกับหัวเรื่องหรือคุ้นเคยซึ่งกันและกัน

คำถามที่มีในกลุ่ม—รายการคำถามที่ใช้หนุ่ใจแต่ละคนหรือการมีส่วนร่วมในกลุ่ม

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้—การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาพระคัมภีร์ไปใช้ในการดำเนินชีวิต (หมายเหตุ: คำถามต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคำถามที่กลุ่มจะต้องตอบตัวเอง ถ้าพวกเขาไม่อยากจะแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม)

เน้นการอธิษฐาน—ข้อเสนอแนะให้มีคนหนึ่งเป็นผู้นำอธิษฐานหมุนเวียนกันไปเรื่อย ๆ

มอบหมายงาน—กิจกรรมหรือการเตรียมตัวที่จะต้องทำให้เสร็จก่อนการประชุมในแต่ละครั้ง

ต่อไปนี้เป็นเคล็ดลับที่จะช่วยให้คุณนำกลุ่มศึกษากลุ่มย่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ:

อธิษฐานเพื่อสมาชิกกลุ่มแต่ละคน ทูลขอพระเจ้าให้ช่วยคุณในการสร้างบรรยากาศที่ทุกคนรู้สึกสบายใจที่จะแบ่งปันซึ่งกันและกันและแบ่งปันกับคุณ

หนุ่ใจสมาชิกในกลุ่มที่จะนำพระคัมภีร์และเนื้อหาในหนังสือตอนที่จะศึกษามาด้วยทุกครั้ง

เริ่มและจบให้ตรงเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประชุมครั้งแรก เพราะว่าการประชุมครั้งแรกจะเป็นแนวทางสำหรับการประชุมที่เหลือทั้งหมด

เริ่มต้นการศึกษาด้วยการอธิษฐาน พูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทรงเปิดจิตใจและความคิด และทรงประทานความเข้าใจเพื่อการนำความจริงของพระองค์ไปประยุกต์ใช้ **ให้ทุกคนมีส่วนร่วม** ผู้เรียนรู้จะได้รับประโยชน์เพียง 10% จากการฟัง 20% จากการเห็น 65% จากการฟังและการเห็น และได้รับถึง 90% จากการฟัง การเห็น และจากการกระทำ

เตรียมสถานที่พบปะกันให้ดูผ่อนคลาย จัดเก้าอี้ให้เป็นวงกลมหรือครึ่งวงกลม การทำเช่นนี้จะทำให้สมาชิกมีการสื่อสารกันทางตาและทำให้การอภิปรายมีรสชาติขึ้น คุณเองก็ต้องผ่อนคลายทั้งทางด้านทัศนคติและกิริยาท่าทาง จงเต็มใจที่จะแบ่งปันเกี่ยวกับตัวคุณเอง

เข้าสู่สนามรบ

หัวข้อบท ในฐานะผู้เชื่อ เราจะต้องกระทำตามบทบาทของเราในสงครามแห่งความขัดแย้งระหว่างพระเจ้าและซาตาน

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. เมื่อคนหนึ่งคนใดมีความขัดแย้งกับอีกคนหนึ่ง โดยปกติแล้วอะไรคือจุดเริ่มต้นของความขัดแย้ง? ความขัดแย้งระหว่างบุคคลจะแสดงออกอย่างไร?
2. สมมุติว่าคุณเป็นนายจ้าง คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้าพนักงานของคุณซึ่งคุณรักมากและไว้วางใจมากที่สุดหันมาต่อต้านคุณและพยายามจะทำลายธุรกิจของคุณ? โดยเป้าหมายสูงสุดของเขาก็คือพยายามทำลายคุณนั่นเอง

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. พระเจ้าทรงประทานฐานะอันสูงส่งอะไรให้กับลูซิเฟอร์?
2. ซาตานภาคภูมิใจในเรื่องอะไร? ความภาคภูมิใจนี้ก่อให้เกิดอะไร? มันแสดงออกอย่างไร?
3. กองทัพของซาตานแผ่ขยายออกไปอย่างไร? คุณเห็นผลกระทบของซาตานที่มีต่อโลกปัจจุบันอย่างไร?
4. ทำไมพระเยซูคริสต์จึงเป็นเป้าหมายหลักของซาตาน?
5. จงอธิบายถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในการส่งอัครทูต มีคาเอลมาช่วยทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งถูกซาตานขัดขวาง? คุณพอจะบอกชื่อประเทศที่เมื่อก่อนเคยต่อต้านพระเจ้า แต่เดี๋ยวนี้ไม่ต่อต้านแล้วได้หรือไม่?
6. คุณคิดว่าซาตานกำลังเล่นงานอิสราเอลในปัจจุบันนี้อย่างไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. การอวดตัวของซาตานคือจุดเริ่มต้นของการล้มลง ในที่สุดก็แผ่ขยายมาถึงมวลมนุษย ความเป็นบาปแห่งการอวดตัวเป็นบ่อเกิดของความบาปอื่น ๆ อย่างไร?
2. ความขัดแย้งระหว่างพระเจ้าและซาตานแสดงออกในชีวิตของคุณอย่างไร? จงหาความแตกต่างระหว่างผลของพระวิญญาณที่พระคริสต์ทรงสร้างขึ้นกับผลของเนื้อหนังที่ซาตานให้การสนับสนุน? คุณกำลังสำแดงผลแบบไหนในชีวิตของคุณ?
3. คุณได้เรียนรู้อะไรจากแบบอย่างการอธิษฐานของดาเนียลที่เดินหน้าอธิษฐานเพื่อประชาชนของเขา? คุณควรจะอธิษฐานเพื่อแผนการของพระเจ้าต่อโลกนี้อย่างไร?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าที่จะช่วยให้คุณเข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างพระเจ้ากับซาตาน และทูลขอพระเจ้าที่จะทรงประทานกำลังแก่คุณในการต่อสู้กับการทดลองที่ซาตานนำเข้ามาในชีวิตของคุณ

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 2 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. อ่าน 1 ทิโมธี 2:1-2 เขียนคำอธิษฐานที่เจาะจงสำหรับผู้นำของโลก โดยสะท้อนถึงบทบาทของเขาในสงครามฝ่ายวิญญาณ

2

ซาตานเป็นเครื่องมือของพระเจ้า

หัวข้อบท พระเจ้าทรงใช้แม้แต่ซาตานและวิญญาณชั่วเพื่อกระทำให้พระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อนั้นสำเร็จ

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. คุณจะสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬายังไงเพื่อให้เขาหมั่นฝึกซ้อมเตรียมตัวไว้สำหรับการแข่งขัน? ลักษณะเช่นนี้เกี่ยวข้องกับการที่คริสเตียนต้องเผชิญกับการถูกข่มเหงหรือความทุกข์ทรมานอย่างไร?
2. ถ้าคุณมีลูก การกระทำแบบไหนที่ทำให้คุณต้องฝึกวินัยพวกเขา? ขอให้ยกตัวอย่าง?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. พวกที่รณรงค์เคลื่อนไหวในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณสรุปถึงความเป็นไปได้ที่วิญญาณชั่วจะเข้าสิงในผู้เชื่ออย่างไร? เหตุผลของพวกเขาคืออะไรหรือถูกอย่างไร?

2. ทำไมพระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ซาตานก่อความเดือดร้อนให้โยบ? โยบได้เรียนรู้อะไรจากความลำบากของเขา?
3. พระเจ้าทรงใช้ประสบการณ์แห่งความยากลำบากของเปาโลและเปโตรเพื่อเสริมสร้างความเชื่อของพวกเขาให้เข้มแข็งอย่างไร?
4. ทำไมพระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้วิญญาณชั่วมาทรมานซาอูล? อะไรจะต้องเกิดขึ้นก่อนที่ซาตานและวิญญาณชั่วจะสามารถเข้ามาทรมานคนใดคนหนึ่งได้?
5. ทำไมเปาโลจึงตั้งใจให้คริสตจักรโครินธ์มอบคนที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ไว้กับซาตาน? ทำไมคริสตจักรจึงไม่ควรละเลยการลงวินัย?
6. จงอธิบายว่าพวกที่สนับสนุนเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้กลายมาเป็นอุปสรรคต่อสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้สำเร็จอย่างไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. การทดสอบของโยบเป็นข้อยืนยันถึงสิทธิอำนาจสูงสุดของพระเจ้าที่มีเหนือชีวิตของเรา ดังนั้น ถ้าคุณพบกับความทุกข์และคุณไม่เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังทำอะไร จงนึกถึงบทเรียนที่คุณได้เรียนรู้จากโยบ บทเรียนนี้จะเป็นแหล่งเล่าโลมจิตใจของคุณ
2. คุณได้เห็นพระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์อย่างเจาะจงต่อคุณในเรื่องใด ขอให้ท่านสิ่งที่ซามูเอล บอลตัน พูดอีกครั้งหนึ่ง (อยู่ในตอนท้ายของบทที่ 2) นอกจากนี้ มีอะไรอีกหรือไม่ที่คุณเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่คุณ?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าที่ประทานความรู้สึกที่ไวต่อสภาวะของพระองค์ที่มีเหนือชีวิตของเรา และทูลขอพระองค์ให้ทรงสำแดงความจริงจากพระธรรมโรม 8:28 แก่คุณ

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 3 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. ในสองสามวันที่จะถึงนี้ ขอให้คุณจดบันทึกอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณในทีแรกคุณตอบสนองมันอย่างไร? หลังจากที่คุณเขียนรายการอุปสรรคหลาย ๆ อย่างแล้ว ให้พิจารณาถึงอุปสรรคเหล่านี้ภายใต้แผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของคุณ

3

ซาตานโจมตีคริสตจักร

หัวข้อบท พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานโจมตีคริสตจักรของพระองค์ในบางกรณีก็เพื่อการพิพากษา แต่บางกรณีก็มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเชื่อและการอุทิศถวายตัว

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. พระเยซูคริสต์ทรงเตือนคริสตจักรห้าแห่งที่กระทำบางสิ่งบางอย่างซึ่งไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ ขอให้เขียนสิ่งที่คริสเตียนทุกคนนี้นิยมกัน ซึ่งคุณคิดว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่พอพระทัย
2. คุณมักจะตอบสนองอย่างไรเมื่อพระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้คุณได้เป็นพยานเพื่อพระคริสต์?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. จงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคำสอนในพระคัมภีร์ที่ว่า เราได้รับการปกป้องไว้จากวิญญาณชั่วกับคำสอนเกี่ยวกับ “สงครามเพื่อแย่งชิงอาณาเขต”
2. อะไรคือสิ่งที่คริสตจักรเอเพ็กซ์ล้มเหลว? และอะไรคือผลจากการล้มเหลวนี้?
3. อะไรคือปัญหาพื้นฐานของคริสตจักรเปอร์กัมม? อะไรเป็นแรงจูงใจให้พวกเขาทำเช่นนั้น?
4. พระเยซูคริสต์ทรงหนุนใจสมาชิกคริสตจักรธียาที่ราที่ ไม่ได้ติดตามสิ่งที่เรียกว่าความล้าลึกของซาตานอย่างไร? ทำไมคริสตจักรจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ผิด?
5. อะไรคือผลของการกลับใจเชื่อที่แท้จริง? การกลับใจเชื่อที่แท้จริงเกี่ยวข้องกับแผนการในการต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าอย่างไร?
6. จงยกตัวอย่างสิ่งที่คริสตจักรในทุกวันนี้เหมือนกับคริสตจักรเลาดีเซีย พระเยซูคริสต์ต้องการให้คริสตจักรประเภทนี้ทำอะไร?
7. อะไรคือสิ่งที่คริสตจักรลาเดลเพียได้ถูกรักษาไว้? ทำไมการถูกรักษาสิ่งนั้นไว้จึงเกิดผลมาก?
8. พระเจ้าทรงปกป้องคริสตจักรสมอ์นอย่างไร? ทำไมจึงปกป้องอย่างนั้น?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. คุณกำลังตกอยู่ในอันตรายของการสูญเสียความรักดั้งเดิมไปหรือไม่? หรือว่าคุณได้สูญเสียมันไปแล้ว? จงระลึกถึงเวลาที่คุณสนิทสนมกับพระเยซู คือเมื่อชีวิตใหม่ของคุณในพระองค์นั้นมีชีวิตชีวาน่าตื่นเต้น และเมื่อคุณมีประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น เมื่อคุณเป็นอิสระจากอำนาจของความบาป มีอะไรที่เข้ามาทดแทนสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของคุณหรือไม่?

ถ้ามี คุณจำเป็นต้องกลับใจใหม่ และทูลขอพระเจ้าให้ทรงโปรดอภัยแก่คุณที่คุณรู้สึกเฉยเมยต่อพระองค์

2. การดำเนินชีวิตอยู่ในโลกแห่งวัตถุนิยมอย่างทุกวันนี้เป็นการทดลองที่ยิ่งใหญ่มาก สำหรับคริสเตียนหลายคน โลกนี้เล่นงานคุณและดึงคุณออกจากการปรนนิบัติรับใช้พระเยซูด้วยความรักอย่างไร? คุณจะทำอะไรเพื่อต่อสู้กับการทดลองของโลกนี้?
3. พระเจ้าทรงใช้ทั้งการประกาศพระกิตติคุณและการข่มเหงเพื่อปกป้องคริสตจักรของพระองค์ในโลกนี้? คุณต้องทำอะไรเพื่อพระเจ้า เพื่อให้ทั้งสองสิ่งนั้นเป็นจริงในชีวิตของคุณ? อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อคุณได้ฉวยโอกาสที่พระเจ้าประทานให้เพื่อประกาศพระกิตติคุณ? ส่วนใหญ่แล้วคุณจะถูกข่มเหงเนื่องจากความเชื่อของคุณเมื่อไหร่? คุณเต็มใจที่จะรับหรือเปล่า?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ประทานความรักอันยิ่งใหญ่แก่คุณเพื่อคุณจะรักพระองค์ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่คุณตั้งใจจะดำเนินชีวิตต่างไปจากโลกนี้ อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงประทานโอกาสที่คุณจะได้แบ่งปันเรื่องของพระคริสต์

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 4 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. จดบันทึกโอกาสที่พระเจ้าทรงเปิดให้คุณในสัปดาห์นี้เพื่อปรนนิบัติรับใช้คนที่ยังไม่เชื่อ นี่อาจจะไม่ใช่โอกาสที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณโดยตรงก็ได้ แต่อาจจะเป็นโอกาสที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่จะนำไปถึงการประกาศพระกิตติคุณ

หน้าที่ของผู้เชื่อ

หัวข้อบท เราเติบโตในพระคริสต์เมื่อเราเชื่อฟังพระองค์ ซึ่งก็รวมถึงการเต็มใจที่จะอดทนต่อความยากลำบาก การต่อสู้อย่างเต็มกำลังความเชื่อ และการยืนหยัดอย่างมั่นคงในการต่อสู้

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. อัครทูตเปาโลเปรียบเทียบกับทหาร คุณจะอธิบายถึงลักษณะหน้าที่ของทหารได้อย่างไร?
2. อะไรที่มักจะขัดขวางคุณเพื่อไม่ให้คุณกระทำการที่พระเจ้าคาดหวังให้คุณทำ?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. คริสเตียนจะต้องทำอะไรก่อนที่เขาจะมีคุณสมบัติของทหารที่ดีซึ่งสามารถอดทนต่อความยากลำบากได้?

2. เมื่อเราเผชิญหน้ากับศัตรู เราจะนำเอาคำหนุนใจจากชีวิตของพระคริสต์มาใช้อย่างไร?
3. จงอธิบายว่าพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งตรงข้ามกับคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องการเป็นสาวกอย่างไร?
4. พระคัมภีร์บอกให้เราต่อสู้ซาตานอย่างไร? ในการต่อสู้เช่นนั้นพระคัมภีร์เรียกร้องให้เราต้องรู้อะไร?
5. สงครามแบบไหนที่กำลังเข้าไปมีส่วนร่วม? คุณจะอธิบายถึงอาวุธที่พระเจ้าประทานให้คุณเพื่อการสงครามนี้อย่างไร?
6. จงอธิบายเกี่ยวกับทัศนคติในการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่เรื่อย ๆ และที่เคร่งครัดที่สุด? การเน้นอย่างสุดขีดในแต่ละแบบผิดอย่างไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. ในลูกา 9 พระเยซูทรงเปิดโอกาสให้คนสามคนได้ติดตามพระองค์ แต่พวกเขาแต่ละคนก็มีอะไรบางอย่างที่ปิดกั้นเขาไว้จากการอุทิศตัวอย่างสิ้นเชิง แล้วคุณล่ะ? จงสำรวจตัวคุณเองว่ามีอะไรที่ปิดกั้นคุณไว้จากการติดตามพระเยซูคริสต์อย่างสิ้นสุดจิตสุดใจหรือไม่?
2. ประสบการณ์ในชีวิตคริสเตียนของเราต่างไปจากประสบการณ์ของเปาโลอย่างไร? จะต้องเกิดอะไรขึ้นในชีวิตของคุณก่อน ก่อนที่คุณจะมีชีวิตดั่งคำอธิบายของเจ. ซี. ไรลีย์?
3. อ่านมัทธิว 4:1-11 พระเยซูทรงต่อสู้กับมารอย่างไร? คุณได้เรียนรู้อะไรจากแบบอย่างของพระคริสต์เมื่อคุณถูกทดลองให้ทำบาป?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ประทานความรู้แก่คุณในสงครามฝ่ายวิญญาณที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ทุกวัน ทูลขอพระองค์ให้ช่วยคุณที่จะประยุกต์เอาความรู้ในพระคัมภีร์ไปใช้ทุกครั้งที่คุณถูกทดลองให้ทำบาป

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 5 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. ให้ทบทวนรายการยุทธภัณฑ์ของคริสเตียนอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นให้พิจารณา ยุทธภัณฑ์ที่ละอัน แล้วตอบว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงจัดเตรียมยุทธภัณฑ์นั้นให้?

5

การทรงเรียกให้ถวายตัว

หัวข้อบท พระเจ้าทรงเรียกคริสเตียนทุกคนคาดเข็มขัดแห่งความจริง เพื่อให้เขาถวายตัวและพร้อมสำหรับการต่อสู้

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. ก่อนที่คุณจะออกจากบ้านไปทำงาน ไปโรงเรียน หรือไปทำธุระบางอย่าง คุณจะต้องทำอะไร? ทำไม?
2. จงอธิบายถึงขบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อดักแด่เปลี่ยนไปเป็นผีเสื้อ เมื่อมันเป็นผีเสื้อแล้วมันทิ้งอะไรไว้?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. ซาตานพยายามทำให้คุณสงสัยพระเจ้าอย่างไร? คุณควรจะตอบสนองอย่างไร?
2. ทำไมการดำเนินชีวิตคริสเตียนในวัฒนธรรมไทยจึงยากลำบาก?

3. การสวมเข็มขัดแห่งความจริงจะเตรียมคริสเตียนให้พร้อมสำหรับการต่อสู้อย่างไร?
4. การอุทิศชีวิตเกี่ยวข้องกับอะไรกับการจำนนต่อพระคริสต์? เราจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงอะไรก่อนที่มันจะเกิดขึ้น?
5. การแสวงหาสิ่งประเสริฐที่สุดเรียกร้องให้เราต้องทำอะไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. จงอธิบายถึงสถานการณ์ที่คุณเคยสงสัยพระเจ้า อะไรเป็นเหตุให้คุณสงสัยพระองค์? ความยากลำบากแบบไหนที่คุณพบซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเยซูคริสต์? เมื่อคุณได้ระบุถึงสาเหตุเหล่านั้นแล้ว จงหาทางหลีกเลี่ยงมัน หรือเตรียมพร้อม หากมันจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต
2. จงวิเคราะห์ระดับการถวายของคุณต่อพระคริสต์และต่องานของพระองค์? มันเกี่ยวข้องอย่างไรกับความเอาใจจริงเอาใจของชายหนุ่มที่สมัครเข้าเป็นทหารในกองทัพอิสราเอล เพื่อจะได้ไปอยู่ในส่วนที่มีความยากลำบากที่สุด? คุณบอกได้ไหมว่ามีใครบ้างที่จะรับใช้ก็ต่อเมื่อสถานการณ์สะดวกสบาย หรือรับใช้ตามใจของเขา? จงอ่านโรม 12:1-2 และตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณดำเนินชีวิตเหมือนกับคนที่ได้ตัดสินใจแล้วที่จะติดตามพระเยซู
3. คุณรู้สึกผิดต่อคริสเตียนคนอื่น ๆ หรือไม่ ที่คุณปิดบังปัญหาหรือการต่อสู้ดิ้นรนกับความบาป? อย่ายอมให้ซาตานทำเช่นนี้กับคุณ จงแบ่งปันความทุกข์ใจกับเพื่อนคริสเตียนที่คุณสนิทสนม และให้พระเจ้าทรงใช้เขาเพื่อหนุนใจและให้คำแนะนำแก่คุณ

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าทรงช่วยคุณให้พร้อมสำหรับการต่อสู้ โดยการสำแดงให้คุณเห็นว่า คุณจะรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่อย่างไร ทูลขอพระเจ้าทรงสำแดงแก่คุณว่ามีส่วนใดในชีวิตของคุณที่จำเป็นต้องมอบถวายไว้ให้อยู่ใต้การควบคุมของพระองค์อย่างสิ้นเชิง

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 6 ของหนังสือเล่มนี้แล้วตอบคำถาม
2. ให้ทำรายการการถวายตัวทุกอย่างของคุณ เช่น งานของคุณ หน้าที่รับผิดชอบในคริสตจักรหรือการศึกษาพระคัมภีร์ และอื่น ๆ อันไหนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่อันไหนเกี่ยวข้องกับคน อันไหนเกี่ยวข้องกับการปรนนิบัติรับใช้พระคริสต์

ปกป้องความคิดและอารมณ์ของเรา

หัวข้อบท เพื่อป้องกันความคิดและอารมณ์ของคุณจากการโจมตีของซาตาน
คุณจะต้องสวมเกราะป้องกันนอกแห่งความชอบธรรมเป็นเครื่องป้องกันนอก

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. คุณสร้างความเพลิดเพลินให้กับตัวคุณเองด้วยวิธีใด? อะไรเป็นสิ่งที่คุณปรารถนามากที่สุดในชีวิต?
2. คุณเคยมีความขัดแย้งอะไรอันเนื่องมาจากการเป็นคริสเตียนของคุณ?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. ซาตานพยายามทำอะไรต่อผู้เชื่อเมื่อมันโจมตีความคิดและอารมณ์ของเขา?
2. บรรดาผู้สนับสนุนและเคลื่อนไหวเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณทุกวันนี้ ผิดพลาดในการทำตามแบบอย่างของพระเยซูและอัครทูตของพระองค์อย่างไร?

3. ทำไมเกราะป้องกันอกแห่งความชอบธรรมจึงไม่ได้หมายถึงความชอบธรรมของเราเอง?
4. เกิดอะไรขึ้นกับแต่ละคนในวินาทีที่เขาได้รับความรอด? ทำไมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น?
5. ในการพยายามดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์นั้นเราถูกเรียกร้องให้ทำอะไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. ซาตานประสบความสำเร็จมากที่สุดในการโจมตีความคิดและจิตใจของคุณด้วยวิธีใด? โลกมีอิทธิพลต่อคุณมากที่สุดในเรื่องอะไร? การอุทิศตัวเพื่อดำเนินชีวิตตามความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ช่วยให้คุณในการต่อสู้กับการโจมตีของซาตานอย่างไร?
2. คุณมีทัศนคติต่อการกลับใจเชื่ออย่างไร? คุณยอมรับว่าคุณทำบาปต่อพระเจ้า แต่ไม่ทำอะไรเพื่อกำจัดมันออกไปจากชีวิตของคุณหรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้นคุณก็ยังไม่ได้กลับใจเชื่อจริง ๆ จงทำให้การกลับใจเชื่อของคุณเป็นเรื่องจริงจงโดยการละทิ้งความบาปเสีย

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ทรงสำแดงความบาปที่คุณปิดซ่อนไว้และยังไม่ได้จัดการกับมัน จงจดจำ สดุดี 139:23-24 ไว้ในความคิดของคุณและให้ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นคำอธิษฐานของคุณ

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 7 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. ในสัปดาห์หน้า คุณจะต้องจดบันทึกทุกครั้งเมื่อคุณพบว่าตัวเองเห็นดีเห็นงามหรือได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของโลก ให้ขีดเส้นใต้

สิ่งเหล่านั้นที่ขัดแย้งกับพระวาทะของพระเจ้า อันไหนที่คุณจะต้อง
ละทิ้ง จงสร้างนิสัยที่จะน้อมนำความคิดทุกอย่างให้เชื่อฟังพระคริสต์

ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข

หัวข้อบท การขาดความมั่นใจว่าเรามีสันติสุขกับพระเจ้า ทำให้เราไม่สามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงในการต่อสู้กับซาตานได้

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณต้องเผชิญหน้ากับใครตามลำพังคนเดียว? ความรู้สึกของคุณจะแตกต่างออกไปอย่างไรในสถานการณ์เดียวกันนี้ หากคุณมีเพื่อนยืนอยู่เคียงข้าง?
2. ขอให้คิดถึงครั้งล่าสุดที่คุณเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งพระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่าคุณควรจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเจาะจงซึ่งคุณไม่อยากจะทำ? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณเชื่อฟัง? และจะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณไม่เชื่อฟัง?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. ทำไมจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่าเอเฟซัส 6:5 ไม่ได้กล่าวถึง การประกาศข่าวประเสริฐ?
2. จงอธิบายถึงสงครามระหว่างพระเจ้าและมนุษย์? ทำไมมนุษย์ทุกคน จึงกลายเป็นศัตรูกับพระเจ้า?
3. พระเจ้าทรงสร้างสันติภาพกับคุณอย่างไร? พระองค์ทรงรักษามันไว้ อย่างไร?
4. คุณจะต้องทำอะไรกับคำสอนหรือประสบการณ์ที่คริสเตียนคนอื่น ๆ อ้างว่าเขามี?
5. อะไรที่ทำให้คริสเตียนมีความสามารถที่จะยืนหยัดอย่างมั่นใจใน ท่ามกลางสงครามฝ่ายวิญญาณ?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. คุณจะตอบสนองอย่างไรถ้ามีใครบางคนพยายามโจมตีความเชื่อ ของคุณ โดยบอกว่าความเชื่อของคุณไม่ถึงมาตรฐาน? คุณจะแบ่งปัน ความจริงอะไรแก่เขาที่แสดงว่าคุณมีสันติสุขกับพระเจ้าแล้ว? คุณจะ แบ่งปันอะไรกับเขาเกี่ยวกับพระคริสต์เพื่ออธิบายสิ่งที่พระองค์ทรง กระทำเพื่อบาปของคุณ?
2. เนื่องจากพระเยซูคริสต์มหาบุโรhitผู้ยิ่งใหญ่ได้อธิษฐานเพื่อคุณต่อ พระเจ้าอยู่เป็นประจำ? พระองค์ทรงเรียกร้องอะไรจากคุณ? เนื่องจาก คุณไม่ได้เป็นศัตรูกับพระเจ้าแล้ว แต่เป็นบุตรของพระองค์ อะไรที่ แสดงว่าคุณมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า?

เน้นการอธิษฐาน

ให้ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงกระทำสันติภาพกับคุณโดยการอุทิศถวายของพระเยซูคริสต์ ขอบคุณพระองค์สำหรับพระเยซูคริสต์ที่ทรงเป็นคนกลางระหว่างคุณกับพระเจ้า

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 8 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. วางแผนที่จะบอกคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียนเกี่ยวกับสันติสุขที่พระเจ้าทรงประทานไว้ในพระเยซูคริสต์ ใช้ข้อพระคัมภีร์ในบทนี้หรือจากตอนอื่น ๆ เพื่อย้ำเตือนความจริงที่ว่าคนที่ยังไม่รู้จักกับพระเจ้าคือศัตรูของพระองค์

โล่แห่งความเชื่อ

หัวข้อบท วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันตัวเองจากศรเพลิงแห่งการทดลองของซาตาน คือยกโล่แห่งความเชื่อในพระเจ้าขึ้นมา

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. อะไรคือประโยชน์ของการฝึกฝน? การฝึกฝนมีผลต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคุณอย่างไร?
2. มักจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคุณผ่านความทุกข์ยากลำบาก? ความทุกข์ยากลำบากมีผลต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าอย่างไร?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. อะไรคือความแตกต่างของยุทธภัณฑ์แต่ละอย่าง? ทำไมจึงต้องต่างกัน?
2. ให้เขียนคำจำกัดความของคำว่าความเชื่อ? ทำไมความเชื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการต่อสู้กับซาตาน?

3. จงอธิบายว่าการใช้ความเชื่อเกี่ยวข้องกับการเชื่อฟังอย่างไร?
4. เกิดอะไรขึ้นเมื่อความเชื่อของเราถูกทดสอบด้วยความทุกข์ยาก?
5. จงอธิบายว่าซาตานทดลองพระเยซูคริสต์ในถิ่นทุรกันดารอย่างไร? ซาตานใช้วิธีอะไรเพื่อทดลองเรา?
6. หนทางเดียวในการป้องกันตัวเองจากการทดลองของซาตานคืออะไร? หนทางนี้เรียกร้องให้คุณทำอะไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. อ่านฮีบรู 11 คุณได้เรียนรู้อะไรจากบรรพบุรุษแห่งความเชื่อเหล่านี้ซึ่งคุณสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของคุณได้?
2. คุณมีประสบการณ์กับการทดลองอย่างไรในทุกวันนี้? คุณวางแผนที่จะใช้โล่แห่งความเชื่อเพื่อป้องกันตัวเองจากการทดลองของซาตานอย่างไร?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ความเชื่อของคุณเข้มแข็งโดยช่วยให้คุณดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วยความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ ทูลขอพระองค์ให้ช่วยคุณประยุกต์พระดำรัสของพระองค์ไปใช้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่พยายามจะดึงคุณออกไปจากการพึ่งอาศัยพระองค์

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 9 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. ในช่วงเวลาเฝ้าเดี่ยวของคุณ จงสร้างนิสัยเหล่านี้ ทุกครั้งที่คุณพบคำสั่งที่คุณสามารถประยุกต์เข้ากับชีวิตของคุณได้โดยตรง ขอให้จดไว้ คิดถึงคำสั่งนี้บ่อย ๆ เมื่อคุณต้องการให้การดำเนินชีวิตประจำวันของคุณเชื่อฟังคำสั่งเหล่านี้

สง่าราศีในอนาคตของผู้เชื่อ

หัวข้อบท สองวิธีการที่ชาตานมักจะใช้เล่นงานผู้เชื่อก็คือ ความท้อใจและความสงสัย แต่โดยการสวมหมวกเหล็กแห่งความรอด เราจะสามารถต่อสู้กับการทดลองได้

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. อะไรคือเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของนักกีฬาเมื่อเขาวิ่งแข่งขัน? คุณคิดว่า การฝึกฝนของเขาจะเป็นอย่างไร ถ้าเขาไม่มีเป้าหมาย?
2. คุณเคยดูแลอะไรเพื่อคนใดคนหนึ่งหรือไม่? อะไรคือความรับผิดชอบที่คุณจะต้องมี? เหตุผลอะไรที่คุณจะเลิกการดูแลสิ่งนั้น?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. ความรอดสามด้านคืออะไรบ้าง? อธิบายแต่ละด้านในชีวิตของคุณ
2. อะไรคือผลของการรู้ว่าอนาคตอันมีสง่าราศีของคุณนั้นมั่นคงอยู่ในพระคริสต์?

3. ซาตานพยายามทำให้ผู้เชื่อท้อใจอย่างไร?
4. ซาตานพยายามทำให้ผู้เชื่อสงสัยอะไร? ทำไม?
5. จงบอกถึงลักษณะเจ็ดประการที่ทำให้เรามั่นใจว่าพระเยซูทรงยึดเราไว้ตลอดนิรันดร์?
6. อะไรคือการรับประกันที่พระเจ้าทรงประทานให้เราเพื่อยืนยันถึงความรอดอันแท้จริงของเรา? สิ่งที่รับประกันนี้ทำงานอย่างไร?
7. อะไรป้องกันเราให้ปลอดภัยจากการโจมตีของซาตาน?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. ความชื่นชมยินดีกับความทุกข์ยากของคุณอยู่ในระดับไหน? บ่อยครั้งแค่ไหนที่คุณเน้นที่ความทุกข์ยากมากกว่าผลประโยชน์ ตามข้อพระคัมภีร์ในโรม 5:25 อะไรคือผลดีอันเนื่องมาจากความทุกข์ยากของเรา? คุณจะเปลี่ยนผลของความทุกข์ไปเป็นเป้าหมายในชีวิตของคุณได้อย่างไร?
2. เรื่องอะไรที่คุณมักจะท้อใจบ่อย ๆ? คุณสงสัยเกี่ยวกับความรอดคุณบ่อยแค่ไหน? คุณคิดว่าหมวกเหล็กแห่งคามหวังในความรอดจะสามารถช่วยคุณเปลี่ยนสิ่งที่ทำให้ท้อใจมาเป็นสิ่งที่ดี และเปลี่ยนความสงสัยให้เป็นการไว้วางใจในพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงได้อย่างไร?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าช่วยคุณให้ชื่นชมยินดีในความรอดที่พระองค์ประทานให้กับคุณ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงจัดเตรียมความมั่นคงในความรอด เพียงแต่คุณมองไปยังสิ่งที่คุณจะมีในสวรรค์ มันก็จะช่วยให้ชีวิตของคุณในโลกนี้ดีขึ้น

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 10 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. อ่านโรม 8 ทำเครื่องหมายแต่ละประโยคที่แสดงว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรับประกันความมั่นคงในความรอดของเรา เขียนคำรับประกันแต่ละอย่างลงไปเมื่อคุณเกิดความท้อใจหรือสงสัย ขอให้ย้อนกลับมาอ่านสิ่งที่คุณได้เขียนไว้อีกครั้งหนึ่ง

ดาบของพระวิญญาณ

หัวข้อบท บางทีอาวุธที่ใช้ได้อย่างหลากหลายซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้คุณในฐานะคริสเตียนก็คือดาบของพระวิญญาณ โดยดาบของพระวิญญาณ คุณสามารถต่อต้านการโจมตีของซาตานและยังสามารถทำลายล้างการครอบครองของซาตานเพื่อนำความจริงไปยังคนที่หลงหายได้ด้วย

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. เมื่อคุณต้องขับรถไปยังที่ซึ่งคุณไม่รู้จัก ทำไมคุณต้องมีแผนที่? ทำไมคุณต้องการหนังสือคู่มือ เมื่อคุณซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ใหม่?
2. เมื่อคุณแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่คนอื่น ๆ ได้ และบอกพวกเขาว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำอะไรเพื่อพวกเขาบ้าง คุณได้รับการตอบสนองแบบไหน? จงอธิบาย

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. เนื่องจากพระวามะของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจ คริสเตียนควรจะตอบสนองต่อพระวามะของพระเจ้าอย่างไร? ทำไม?
2. พระวามะของพระเจ้ามีความเพียงพอในเรื่องอะไร?
3. ทำไมการใช้พระวามะของพระเจ้าในลักษณะของการป้องกันจึงเป็นสิ่งสำคัญ? เนื่องจากผู้เชื่อไม่สามารถผูกมัดซาตานได้ เราควรจะทำอะไร?
4. การตอบสนองของพระเยซูต่อการทดลองสามครั้งของซาตานให้บทเรียนอะไรกับเราเกี่ยวกับการนำพระวามะของพระเจ้าไปประยุกต์ใช้?
5. สำคัญและการอัศจรรย์จำเป็นต่อการประกาศพระกิตติคุณหรือไม่? ทำไมจำเป็น และทำไมไม่จำเป็น?
6. ซาตานจู่โจมการใช้ดาบของพระวิญญาณในการประกาศพระกิตติคุณอย่างไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. ให้บทวนเนื้อหาตอนที่กล่าวถึงคุณลักษณะของพระวามะของพระเจ้า คุณลักษณะเหล่านี้หนุนใจให้คุณนำเอาพระวามะของพระเจ้าไปใช้อย่างเอาใจจริงเอางังในเรื่องใด?
2. เนื่องจากพระวามะของพระเจ้าเป็นเครื่องป้องกัน คุณสามารถใช้พระวามะเพื่อป้องกันการโจมตีของซาตานได้ การทดลองในเรื่องอะไรที่คุณต้องต่อสู้มากที่สุด? ค้นหาว่าพระวามะของพระเจ้าสอนเกี่ยวกับการทดลองเหล่านี้ว่าอย่างไร เพื่อในครั้งต่อไปเมื่อคุณพบการทดลองแบบนี้ อีก คุณจะได้อะไรที่จะต่อสู้
3. คุณได้หว่านพระวามะของพระเจ้าหรือไม่? คุณแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์กับคนที่ยังไม่ได้รับความรอดเมื่อพระเจ้าเปิดโอกาสให้คุณหรือไม่? หรือคุณยังอายอยู่ ขอให้สังเกตในมัทธิว 13:8 ผู้หว่านเมล็ดพืชแบ่งแยกว่า เขาจะหว่านที่ไหน เขาไม่มีหน้าที่รับผิดชอบที่จะ

หว่านเมล็ดลงบนดินดีเท่านั้น ความรับผิดชอบคือหว่านเมล็ด คุณจะเริ่ม
หว่านเมล็ดแห่งพระวาระที่ไหน?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าช่วยคุณให้พร้อมและเต็มใจที่จะอธิบายถึงความหวังใจที่คุณมี
(1 เปโตร 3:15) ทูลขอพระเจ้าให้ช่วยคุณระลึกถึงคำสอนจากพระวาระของ
พระองค์เกี่ยวกับการต่อสู้ที่คุณกำลังต่อสู้อยู่

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 11 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. ให้บททวนเรื่องผีเสื้อ นักพฤกษศาสตร์ และผึ้ง นิสัยการศึกษา
พระคัมภีร์ของคุณเป็นเหมือนกับอะไรในสามอย่างนี้? จงเริ่มต้นเสีย
วันนี้ที่จะอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ด้วยทัศนคติแบบผึ้ง คุณจะต้อง
ศึกษาเพื่อเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าโดยการประยุกต์คำสอนนั้น
ไปใช้ในชีวิต อย่าปล่อยให้วันเวลาผ่านไปโดยที่คุณไม่ได้ชุดค้นความจริง
จากพระวาระของพระเจ้า

คำอธิษฐานในสนามรบ

หัวข้อบท ในขณะที่เรากำลังเตรียมพร้อมเพื่อการต่อสู้โดยการสวมยุทธภัณฑ์ ฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ เราจะต้องอุทิศตัวอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อยุทธภณณ์นั้นจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. คำต่อไปนี้คำไหนที่อธิบายถึงชีวิตในการอธิษฐานของคุณได้ดีที่สุด?
 เอาจริงเอาจังสนิทสนม น่าเบื่อหน่าย บางครั้งบางครั้งว ไม่น่าเชื่อถือ
 ซื่นซมยินดี เจียบ ๆ ไม่มี บ่อย ๆ จงบอกเหตุผลว่าทำไม?
2. การสงครามในสมัยใหม่ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร ในระหว่าง
 สงครามอ่าวเปอร์เซีย แนวป้องกันอะไรของอิรักที่กองทัพอเมริกัน
 พยายามจะทำลายก่อน? ผลเป็นอย่างไร? คุณคิดว่าซาตานพยายาม
 กำจัดอะไรก่อนในสงครามฝ่ายวิญญาณ?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. ทำไมการอธิษฐานในสงครามฝ่ายวิญญาณเพื่อจัดการกับซาตานจึงมักไม่ได้ผล?
2. ทำไมการอธิษฐานจึงมีความสำคัญต่อการสวมใส่ยุทธภัณฑ์? อะไรคือผลจากการไม่อธิษฐาน?
3. การอธิษฐานตลอดเวลาหมายความว่าอะไร? คุณจะบอกพระเจ้าเกี่ยวกับการไม่อธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เราอธิษฐานอย่างไร?
5. ในเวลาที่พระเยซูเผชิญการทดลองในสวนเกทเสมนี พระองค์ทรงเอาชนะซาตานอย่างไร? พระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับการอธิษฐานอย่างไร?
6. เราอธิษฐานเพื่อใคร? เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราควรอธิษฐานเพื่อเขาในเรื่องไหน?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. คุณอธิษฐานบ่อยแค่ไหน? คุณอธิษฐานอย่างไร? คุณอธิษฐานเมื่อไหร่? คุณใช้เวลามากเท่าไร? จงเรียนรู้ที่จะเพิ่มพูนทัศนคติในการอธิษฐานเสมอ เริ่มต้นด้วยการใคร่ครวญพระวจนะของพระเจ้า เมื่อคุณศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ยอมให้พระวิญญาณของพระเจ้าพัฒนาความรู้สึกที่ไวต่อเรื่องฝ่ายวิญญาณที่เกิรอบตัวคุณ จงพยายามมองสิ่งต่าง ๆ ด้วยสายตาของพระเจ้า
2. การอธิษฐานเป็นงานที่ยากลำบากซึ่งคุณก็รู้ดีอยู่แล้ว บ่อยแค่ไหนที่คุณตั้งใจเพื่อใช้เวลาอธิษฐาน แต่ก็เป็นเหมือนกับสาวกที่อยู่ในสวนเกทเสมนี คือ ไม่เฝ้าระวังการอธิษฐาน เมื่อไรคุณจึงรู้ตัวว่าขาดการอธิษฐาน? เมื่อไหร่หรือในสถานการณ์ไหนที่คุณพบว่าคุณป้องกันตัวเองได้ดีที่สุด? เมื่อคุณเริ่มท้อแท้ อะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางคุณ

ในการอธิษฐาน? และเพียงแค่คุณระลึกถึงว่าพระเจ้าสั่งให้คุณอธิษฐาน
อยู่เสมอ คุณก็จะได้เห็นว่าการต่อสู้กับการทดลองและการป้องกันตัว
ของคุณมีมากขึ้น

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ทรงสำแดงพระองค์แก่คุณเมื่อคุณกำลังใคร่ครวญถึงพระลักษณะ
ของพระองค์ และทูลขอพระองค์ให้ทรงสำแดงความบาปของคุณและการที่คุณ
คิดว่าคุณไม่ต้องพึ่งพระองค์ สิ่งเหล่านี้มักจะกั้นคุณออกจากการสามัคคีธรรม
กับพระองค์

งานมอบหมาย

1. อ่านบทที่ 12 ของหนังสือเล่มนี้และตอบคำถาม
2. เลือกคำอธิษฐานในพระคัมภีร์ที่คุณชื่นชอบแล้วศึกษาคำอธิษฐานนั้น
แต่ละคนอธิษฐานเพื่ออะไร? ทำไม? คุณได้เรียนรู้อะไรจากคำอธิษฐาน
นั้น? และคุณประยุกต์คำอธิษฐานนั้นไปใช้ในชีวิตรึอย่างไร?

คำสั่งเพื่อชัยชนะ

หัวข้อบท ความสำเร็จในสงครามฝ่ายวิญญาณของเราขึ้นอยู่กับคำสั่งห้าประการ ซึ่งอัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 16 นั่นก็คือ จงระมัดระวัง จงยึดมั่น จงเติบโต จงเข้มแข็ง และจงรัก

สร้างความคุ้นเคย (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

1. อะไรที่คุณกำลังทำอยู่ซึ่งเรียกร้องให้คุณต้องระมัดระวัง? จะเป็นอันตรายมากขนาดไหนหากคุณไม่ระมัดระวัง?
2. คุณได้สร้างวินัยให้กับตนเองจนเป็นนิสัยในเรื่องอะไร? ทำไม? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณไม่ทำเช่นนั้น?

คำถามที่มีในกลุ่ม

1. คุณจะป้องกันตัวเองจากการโจมตีของซาตานอย่างไร?
2. คุณจะต้องเตรียมพร้อมรับการโจมตีประเภทไหน?

3. อะไรคือคำอธิบายสามประการที่เราจะใช้กับคนที่ชอบอ้างว่าสามารถจับผีได้ ทำการอัศจรรย์และหมายสำคัญได้?
4. วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันตัวเองจากอิทธิพลของคำสอนผิด ๆ คืออะไร?
5. คุณจะ “มั่นคงในความเชื่อ” ได้อย่างไร?
6. คุณจะต้องใช้อะไรตรวจสอบประสบการณ์ของคุณว่าถูกต้องหรือไม่?
7. ผู้เชื่อจะต้องทำอะไรเพื่อจะเติบโต? ทำไมยังมีผู้เชื่อเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เติบโต?
8. คุณจะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าเพื่อจะเข้มแข็งได้อย่างไร?

คำถามเพื่อการประยุกต์ใช้

1. จากคำสั่งที่ให้เรามัธยมวัง มั่นคง และเติบโต อะไรคือองค์ประกอบที่สำคัญที่คุณจะต้องมี เพื่อคุณสามารถเชื่อฟังคำสั่งเหล่านั้นได้? คุณจะใช้เวลามากเท่าไรและทุ่มเทมากแค่ไหนเพื่อจะทำสิ่งนั้น?
2. ถ้านักกีฬาต้องคอยดูแลเรื่องอาหาร การพักผ่อน และการฝึกฝน เพื่อจะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คุณเองจะต้องคอยดูแลเรื่องอะไรบ้าง เพื่อคุณจะประสบความสำเร็จในสงครามฝ่ายวิญญาณ? จงพิจารณาคุณวินัยของคุณในเรื่องการจัดการกับความบาป การอุทิศตัวเพื่อการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ และการสามัคคีธรรมร่วมกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ คุณจะต้องฝึกฝนในเรื่องอะไรเป็นพิเศษ?

เน้นการอธิษฐาน

ทูลขอพระเจ้าให้ช่วยคุณเชื่อฟังพระองค์มากขึ้น เพราะว่าคุณเห็นถึงสงครามฝ่ายวิญญาณที่รุนแรงที่คุณอยู่ ทูลขอพระองค์ให้ช่วยคุณอุทิศตัวต่อพระวanges ของพระองค์ และมอบถวายชีวิตไว้ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณมากขึ้น

งานมอบหมาย

ทบทวนงานมอบหมายของบทที่แล้ว คุณได้พบว่ามันมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตติดตามพระคริสต์ของคุณอย่างไร? ถ้ายังมีงานมอบหมายอะไรที่คุณจำเป็นต้องทำให้เสร็จ ก็จงทำให้เสร็จ อย่าลืมหลักการที่คุณได้เรียนรู้มาแล้ว จงตรวจสอบดูให้แน่ใจว่าคุณได้อุทิศตัว เพื่อคุณจะได้รับ การเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

หมายเหตุ

บทนำ

1. C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (New York: Macmillan, 1961), 3.
2. John Dart, “Evangelicals, Charismatics Prepare for Spiritual Warfare,” *Los Angeles Times*, February 17, 1990, F16.
3. Archibald Alexander, *Thoughts on Religious Experience* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1978), xviii.

บทที่ 1: เข้าสู่สนามรบ

1. *Los Angeles Times*, November 20, 1991, A23.

บทที่ 2: ซาตานเป็นเครื่องมือของพระเจ้า

1. C. Fred Dickason, *Angles Elect and Evil*, (Chicago: Moody, 1975), 191.
2. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian*, (Westchester, IL: Crossway, 1987), 40.
3. Dickason, *Demon Possession*, 127.
4. Dickason, *Demon Possession*, 157.
5. Dickason, *Demon Possession*, 273.
6. Merrill F. Unger, *What Demons Can Do to Saints* (Chicago: Moody, 1977), 51-52.
7. Jonathan Edwards, *The Experience That Counts!* edited by N.R. Needham (London: Grace Publications Trust, 1991), 89-90.
8. Charles Hodge, *Commentary on the Epistle to the Romans* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1972), 395.
9. Edwards, *Experience*, 99.
10. J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1973), 227.
11. Gleason L. Archer Jr., *The Book of Job* (Grand Rapids, MI: Baker, 1982), 18.
12. Jerry Bridges, *Trusting God* (Colorado Springs, CO: NavPress, 1988), 122.
13. R. C. H. Lenski, *The Interpretation of S. Luke's Gospel* (Minneapolis, MN: Augsburg, 1961), 1034.
14. Homer A. Kent Jr., *The Pastoral Epistles* (Chicago: Moody, 1986), 94.
15. Samuel Bolton, *The True Bounds of Christian Freedom* (Edinburgh, Scotland: The Banner of Truth Trust, 1964), 25.

บทที่ 3: ชาตานิยมตึกคริสตจักร

1. Timothy M. Warner, *Engaging the Enemy: How to Fight and Defeat Territorial Demons*, ed. C. Peter Wagner (Ventura, CA: Regal, 1991), 52.
2. Steven Lawson, “Defeating Territorial Spirits,” *Charisma and the Christian Life*, April 1990, 48.
3. C. Peter Wagner, “Territorial Spirits and World Mission,” *Evangelical Missions Quarterly*, July 1989, 286.
4. John Dawson, “Winning the Battle for Your Neighborhood,” *Charisma and the Christian Life*, April 1990, 60-61.
5. Cited in Win Worley, *Battling the Hosts of Hell: Diary of an Exorcist* (Lansing, IL: H.B.C., 1980), 195
6. Sinclair Ferguson. “The Fear of the Lord: Seeing God As He Is,” *Discipleship Journal* 52 (1989): 42.
7. Herbert B. Workman, *Persecution in the Early Church* (Cincinnati, OH: Jennings and Graham, n.d.), 103-4.

บทที่ 4: หน้าทีของผู้นิเทศ

1. Mark I. Bubeck, *The Adversary: The Christian versus Demon Activity* (Chicago: Moody, 1975), 78.
2. Ken L. Sarles, “A Theological Evaluation of the Prosperity Gospel,” *Bibliotheca Sacra* 143 (October–December 1986): 336, 344–45.
3. ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ขอให้ดูหนังสือของ John F. MacArthur, *Charismatic Chaos* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1992), chapter 12.

4. William Hendriksen, *Exposition of Thessalonians, Timothy, and Titus* (Grand Rapids, MI: Baker, 1957), 315.
5. J. C. Ryle, *Holiness* (Hertfordshire, England: Evangelical Press, 1989), 62.
6. D. Martyn Lloyd-Jones, *The Christian Soldier* (Grand Rapids, MI: Baker, 1977), 179.
7. รายละเอียดเพิ่มเติม อ่านได้จากหนังสือของ John MacArthur, Jr., *Our Sufficiency in Christ* (Dallas: Word, 1991) chapter 12.

บทที่ 5: การทรงเรียกให้ถวายตัว

1. Theodore Roosevelt (speech, Hamilton Club, Chicago, April 10, 1899).
2. Peter Masters, *The Healing Epidemic* (London: The Wakeman Trust, 1988), 92.
3. Mark I. Bubeck. *The Satanic Revival* (San Bernardino, Calif: Here's Life, 1991, 11.
4. Saint Augustine, *The City of God* (Garden City, NY: Image, 1958), 14:28.
5. Neil T. Anderson. *The Bondage Breaker* (Eugene, Ore.: Harves House, 1990), หน้า 149-51.
6. Anderson, *Bondage Breaker*, chapter 4.
7. Charles H. Spurgeon, *The Soul-Winner* (New York: Revell, 1895), 28-29.
8. Thomas Watson, *A Body of Divinity* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1986), 241, 247.

9. James Montgomery Boice, *Philippians: An Expository Commentary* [Grand Rapids: Zondervan, 1971]. หน้า 55.

บทที่ 6: ปกป้องความคิดและอารมณ์ของเรา

1. John Bunyan, *The Holy War* (Springdale, PA: Whitaker, 1985), 5-9.
2. Timothy M. Warner, *Spiritual Warfare: Victory over the Powers of This Dark World* (Wheaton, IL: Crossway, 1991), 19.
3. C. Peter Wagner, *How to Have a Healing Ministry* (Ventura, Calif: Regal, 1988), หน้า 25.
4. Peter Masters, *The Healing Epidemic* (London: The Wakeman Trust, 1988), 62, 82-83.
5. J. C. Ryle, *Holiness*, (Welwyn, England: Evangelical Press, 1979), 555.
6. *Webster's Ninth New Collegiate Dictionary*.
7. William Gurnall, *The Christian in Complete Armour* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1967), 1, 453.

บทที่ 7: ชาวประเสริฐแห่งสันติสุข

1. Peter Masters, *The Healing Epidemic* (London: The Wakeman Trust, 1988), 15-16.

บทที่ 8: โลกแห่งความเชื่อ

1. Ben Patterson, "Cause for Concern," *Christianity Today*, August 8, 1986, 20.
2. See my book *Charismatic Chaos* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1992), chapter 6.
3. Dick Bernal, *Engaging the Enemy: How to Fight and Defeat Territorial Spirits*, ed., C. Peter Wagner (Ventura, CA: Regal, 1991), 98, 107.
4. D. Martyn Lloyd-Jones, *Spiritual Depression: Its Causes and Cure* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1965), 227-28.
5. Cited in Harold Ivan Smith, "Six and Singleness the Second Time Around," *Christianity Today*, May 25, 1979, 18.

บทที่ 9: สงครามในอนาคตของผู้เชื่อ

1. Peter H. Davids, *Wrestling with Dark Angels*, eds. C. Peter Wagner and Douglas Pennoyer (Ventura, CA: Regal, 1990), 220, 233.
2. J. I. Packer, "Poor Health May Be the Best Remedy," *Christianity Today*, May 21, 1982, 15.
3. Joni Erickson Tada, *A Step Further* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1978), 136, 140-41, 155.
4. John Murray, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1965), 165.
5. Leon Morris, *The Gospel According to John* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1971), 521.
6. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian* (Westchester, IL: Crossway, 1987), 162.

7. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian* (Westchester, IL: Crossway, 1987), 163.
8. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian* (Westchester, IL: Crossway, 1987), 163.
9. Frederick S. Leahy, *Satan Cast Out: A Study in Biblical Demonology* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1975), 96.

บทที่ 10: ดาบของพระวิญญาณ

1. Vera Kadaeva, "Taking the Gospel to the Barricades," *Grace Today*, November 24, 1991, 1-4.
2. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian* (Westchester, IL: Crossway, 1987), 199-205.
3. John MacArthur, *The MacArthur New Testament Commentary: Mathew 16-23* (Chicago: Moody, 1988), 33-34.
4. John Wimber and Kevin Springer, *Power Evangelism* (Ventura, CA: Regal, 2009), 19, เน้นความโดยผู้เขียน.
5. John Wimber, quoted in C. Peter Wagner and Douglas Pennoyer, eds., *Wrestling with Dark Angels* (Ventura, CA: Regal, 1990), 31.
6. Peter Masters and John C. Whitcomb, *The Charismatic Phenomenon* (London: The Wakeman Trust, 1982), 79.
7. Ken L. Sarles, "An Appraisal of the Signs and Wonders Movement," *Bibliotheca Sacra* 145 (January--March 1988): 80.
8. Charles Hodge, *An Exposition of the Second Epistle to the Corinthians* (Grand Rapids, MI: Ferdmans, n.d.), 290-91.

บทที่ 11: คำอธิษฐานในสนามรบ

1. John Wimber and Kevin Springer, *Power Healing* (San Francisco: Harper & Row, 1987), 209-10.
2. Mark I. Bubeck, *The Adversary: The Christian versus Demon Activity* (Chicago: Moody, 1975), 106.
3. Mark I. Bubeck, *The Adversary: The Christian versus Demon Activity* (Chicago: Moody, 1975), 148.
4. Mark I. Bubeck, *The Adversary: The Christian versus Demon Activity* (Chicago: Moody, 1975), 150-151.
5. Richard Baxter, *The Practical Works of Richard Baxter* (Ligonier, PA: Soli Deo Gloria, 1990), 1,484.
6. D. Martyn Lloyd-Jones, *The Christian Soldier* (Grand Rapids, MI: Baker, 1977), 342.
7. Cited in Arthur G. Bennett, ed., *The Valley of Vision: A Collection of Puritan Prayers and Quotations* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1975), 181.
8. D. Martyn Lloyd-Jones, *The Christian Soldier* (Grand Rapids, MI: Baker, 1977), 357.
9. D. Martyn Lloyd-Jones, *The Christian Soldier* (Grand Rapids, MI: Baker, 1977), 358.
10. J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1973), 27.

บทที่ 12: คำสั่งเพื่อชัยชนะ

1. Norman Schwarzkopf, quoted in “A Mud Soldier’s General Reflects on the Risks of War,” *U.S. News and World Report*, February 11, 1991, 37.
2. Tom Mathews, “Remembering Pearl Harbor,” *Newsweek*, November 25, 1991, 30.
3. Tom Mathews, “Remembering Pearl Harbor,” *Newsweek*, November 25, 1991, 38.
4. Thomas Brooks, *Precious Remedies against Satan Devices* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1987), 28.
5. Thomas Ice and Robert Dean, *A Holy Rebellion* (Eugene, OR: Harvest, 1990), 187.
6. C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (New York: Macmillan, 1961), 8.
7. John Wimber and Kevin Springer, *Power Evangelism* (San Francisco: Harper & Row, 1986), 88-89.
8. Ken L. Sarles, “An Appraisal of the Signs and Wonders Movement,” *Bibliotheca Sacra* 145 (January-March 1988): 69-70.
9. Archibald Alexander, *Thoughts on Religious Experience* (Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1978), xviii.
10. Mark I. Bubeck, *The Satanic Revival* (San Bernardino, CA: Here’s Life, 1991), 183-84.
11. Alpha-Omega Energies, *The Truth in Deliverance* (Austin, TX: Alpha-Omega Energies, n.d.), 3-4.

12. Alpha-Omega Energies, *The Truth in Deliverance* (Austin, TX: Alpha-Omega Energies, n.d.), 172.
13. (Alpha-Omega Energies, *The Truth in Deliverance* (Austin, TX: Alpha-Omega Energies, n.d.), 21.
14. (Alpha-Omega Energies, *The Truth in Deliverance* (Austin, TX: Alpha-Omega Energies, n.d.), 21-22.

เกรซบวรณสาร

พันธกิจ

เกรซบวรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมิชชั่นกิจพระคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับบรรณกรรม พระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือบรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาชูใจคริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

[@gracebannasan](https://line.me/@gracebannasan)

instagram/gracebannasan

ความจริงเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณคืออะไร?

สงครามฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งที่สร้างความแตกแยกให้กับคริสตจักรในปัจจุบันนี้ คริสเตียนบางคนมุ่งความสนใจไปยังโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขาเพียงอย่างเดียว ดำเนินชีวิตราวกับว่าการต่อต้านประชากรของพระเจ้าและอาณาจักรของพระองค์ที่แท้จริงนั้น คือสิ่งเดียวที่พวกเขาสามารถสัมผัสได้ บางคนมีท่าทีก้าวร้าวรุนแรงเกินไป โดยที่การเผชิญหน้ากับศัตรูนั้น เป็นการแสวงหาอย่างต่อเนื่องในชีวิตของพวกเขา

จอห์น แมคอาร์เธอร์เชื่อว่าความจริงนั้นพบได้ในระหว่างความสุดโต่งเหล่านี้ หนังสือ *ยืนหยัดอย่างมั่นคง* นำเสนอความสมดุลตามหลักพระคัมภีร์อย่างถูกต้องที่เข้าถึงสงครามฝ่ายวิญญาณในชีวิตของผู้เชื่อได้ จอห์น แมคอาร์เธอร์ศิษยาภิบาลและนักเขียนที่น่าเชื่อถือและมีชื่อเสียง ท่านได้พินิจพิจารณาพระคัมภีร์ตอนสำคัญในพระวาระของพระเจ้าเพื่อหักล้างความเข้าใจสมัยใหม่ที่ผิดเพี้ยน ให้คำนิยามความหมายของสงครามฝ่ายวิญญาณและแบ่งปันเกี่ยวกับวิธีที่คริสเตียนจะสามารถยืนหยัดเผชิญหน้ากับความท้าทายฝ่ายวิญญาณทุกอย่างได้

หนังสือ *ยืนหยัดอย่างมั่นคง* ยังมีคำแนะนำสำหรับการศึกษาส่วนตัวและการศึกษาเป็นกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามที่ไตร่ตรองมาแล้ว คำแนะนำสำหรับการอธิษฐาน และกิจกรรมอีกมากมาย โดยที่ทุกอย่างนั้นถูกออกแบบมาเพื่อเชื่อมโยงความจริงของชีวิตที่กำลังเปลี่ยนแปลงกับการดำเนินชีวิตในทุก ๆ วัน

จอห์น แมคอาร์เธอร์ จูเนียร์ เป็นศิษยาภิบาล-ผู้สอนของคริสตจักรเกรซคอมมูนิตี้ เมืองชานแนลลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นอธิการบดีวิทยาลัยและวิทยาลัยพระคริสตธรรมเดอะมาสเตอร์ และเป็นผู้สอนหลักของพันธกิจมีเดีย *Grace to You* ตลอดระยะเวลากว่าสี่ทศวรรษในงานพันธกิจรับใช้ จอห์นได้เขียนหนังสือที่เปลี่ยนชีวิตผู้คนมาแล้วหลายต่อหลายเล่ม รวมถึง *The MacArthur Study Bible* และ *The Gospel According to Jesus*.

eBook

ISBN 9786169440468

